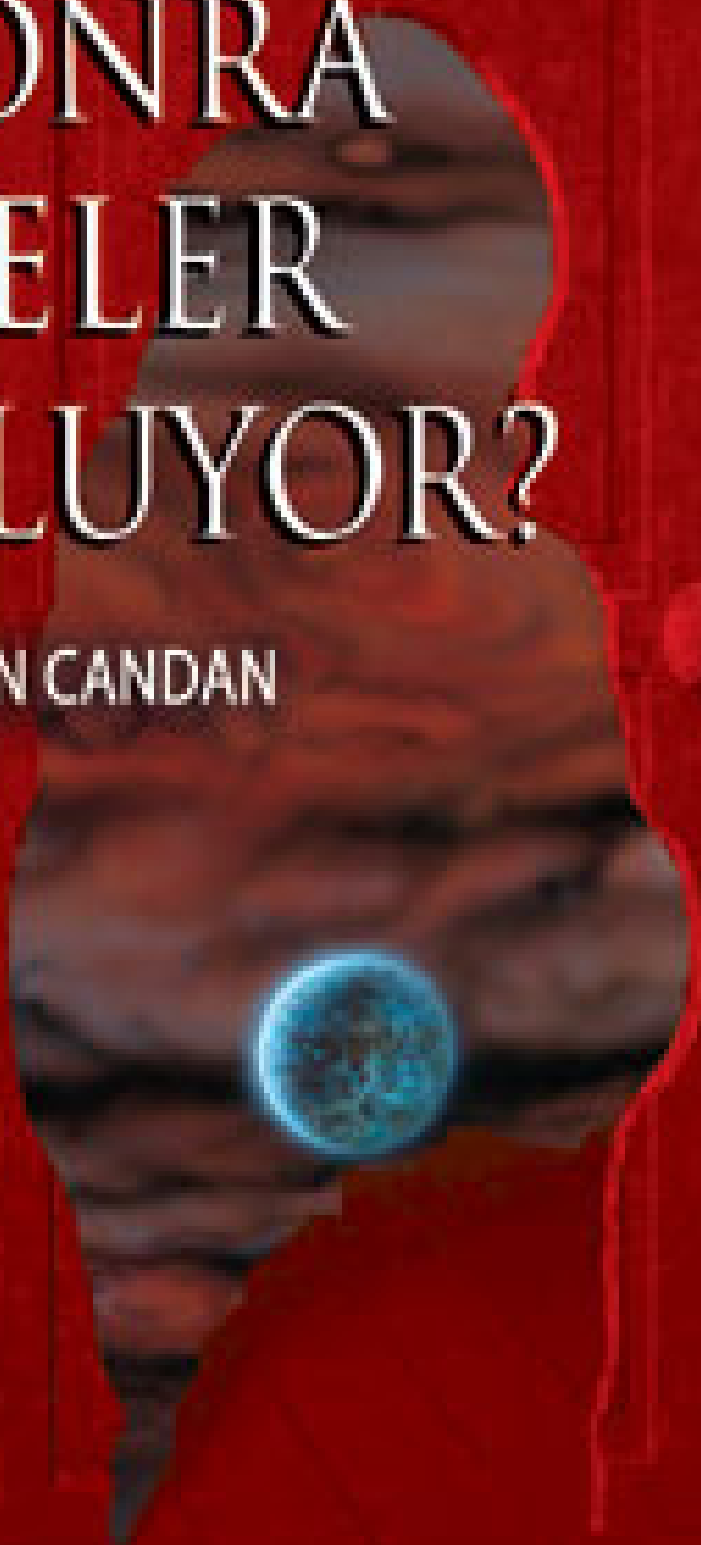
ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?

ERGUN CANDAN

yayınları

Sevgili Okuyucular,

Öte Âlem'deyken yani doğmadan önce zaten farkında olduğumuz ama bedenlendikten sonra unuttuğumuz bir âlemi konu aldığımız bu kitabımızda, geçmişten günümüze kadar bu konuyla ilgili yapılmış çeşitli çalışmalardan elde edilmiş sonuçları bulacaksınız.

Bu çalışmalar arasında Ruhsal İrtibat Celseleri önemli bir yer tutmaktadır. Öte Âlemi anlamada bize ışık tutan bu araştırmalar, Ezoterik - Batını Öğretiler'in süzgecinden geçirilerek, sizlere bu kitapta aktarılmış bulunuyor.

Ruh varlığının fizik dünyalardaki yaşamı ne kadar gerekli ve önemliyse, ruh varlığının Ölüm Ötesi Yaşam'ı da bir o kadar önem taşır. Tüm eski inisiyatik geleneklerde fiziksel yaşam ve fizikötesi yaşam birlikte ele alınırdı. Çünkü bunların birbirlerini tamamlayan iki farklı sürecin parçaları olduğu bilinmekteydi.

Ve şu da bilinmekteydi ki, her ne kadar doğmadan önce geldiğimiz ve bildiğimiz bir mekâna dönecek olsak da, içine girmiş olduğumuz unutma süreci nedeniyle Öte Âlem'e uyum sorunu yaşamak tüm varlıklar için kaçınılmaz bir kader olarak onları beklemektedir. İşte bu nedenle tüm inisiyatik çalışmalarda Öte Âlem'e ait bilgiler bu dünyada iken inisiyelere aktarılmaktaydı. Hatta aktarılmakla da kalınmaz, Astral Seyahat Teknikleri'nden yararlanılarak, inisiyeye gidecekleri mekân daha bu dünyada iken izlettirilirdi.

Kitabın sayfalarını çevirirken, siz de Öte Âlem'in enginliklerinde dolaşabileceksiniz...

Işık ve Sevgiyle

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

SINIR ÖTESİ YAYINLARI®

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR

ERGUN CANDAN

© Bu kitabın tüm yayın hakları, SINIR ÖTESİ YAYINLARI'na aittir.

SINIR ÖTESİ YAYINLARI®
REKLAM VE PRODÜKSİYON
HİZ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Alemdar Mah. Çatalçeşme Sk. No: 23/1 D:4 Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel: 0 (212) 513 68 13 - 511 81 80 Faks: 0 (212) 513 68 13

http://www.sinirotesi.com
e-mail: info@www.sinirotesi.com

ISBN: 978-975-8312-37-5

- Dizgi Kapak Tasarım : SINIR ÖTESİ YAYINLARI
- Genel Yayın Yönetmeni : Ergun CANDAN
- Editör : Nilüfer ARITAN
- Mizanpaj ve Düzenleme : Nurhan TEKİN
- Dağıtım Sorumlusu : Zeynel YILDIRIM
- Çeviri Sorumlusu : İ. Uğur ÖZTÜRK
- Baskı, Cilt : Barış Matbaa Mücellit Davutpaşa Cd. Güven San.Sit.C Blok No:291 Topkapı /İstanbul 0(212) 674 85 28

1. Baskı: EYLÜL 2007, 2. Baskı: 7 EYLÜL 2009, 3. Baskı: 30 OCAK 2010

Bu kitap,
Dünya'da sevdiklerini kaybedenlere
ithaf edilmiştir...

ERGUN CANDAN'IN
YAYINLANAN
KİTAPLARI

GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ

YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR

SON ÜÇ PEYGAMBER

RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİKLERİ

KIYAMET ALAMETLERİ

TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ

ANTİK MISIR SIRLARI

İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

ERGUN CANDAN'IN
YAYINLANACAK
KİTAPLARI

NUH TUFANI VE NUH'UN GEMİLERİ

KELEBEK ETKİSİ

KUR'AN-I KERİM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

SÜMERLİLER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ

İÇİNDEKİLER

Sunuş 13
Gerçeğe dokunmak 14
Neden ölümden korkarız? 14
Sonun sırrı başlangıcın sırrında saklıdır 14
Bilgiler hangi kaynaktan derlendi? 15

1. BÖLÜM
ÖTE ÂLEM'İN ÖZELLİKLERİ 17

İlk Spiritüel Araştırmalar 18
Fox Ailesi'nin yaşadığı esrarengiz olaylar 19
İlk başta çelişkili bilgiler vardı 21
Çelişkili bilgilerin nedeni sonunda anlaşıldı 24
Çok şey bulunmuştu ama bu daha hiç bir şeydi 27
Metapsişik Araştırmalar Ciddiyet ve Bilgi Gerektirir 29
Dr. Bedri Ruhselman ve Türkiye'deki İlk Araştırmalar 30
Fizik Âlem'den Fizik Ötesi'ne 32
Atom ve atomu oluşturan unsurlar 33
Mikro Kozmos 34
Atomun içindeki güç 38
$E=m.c^2$ (Enerji = Kütle) 42
Fiziksel varoluş Ruhsal varoluşun bir yansıması mı? 45
Öte Âlem'in Genel Özellikleri 47
Spatyom – Astral Âlem 48
Spatyom'un Hiyerarşik Yapısı 49
Spatyom'un 1. Kademesi (Astral Âlem) 52
Kendi seviyemizi kendimiz belirleriz 54
Varlığın Spatyom'daki ilk hâlleri 56
Öte Âlem'e geçiş süreci 59

Ölenlere biz Dünya'dan yardım edebilir miyiz? 60
Cennet ve Cehennem 61
Öte Âlem'de zamanın algılanışı 65
Spatyom'un şartlarına adapte olamamanın nedenleri 65
Maddi dünyadan kopmak kolay değildir 68
Tekinsiz ev vakaları 70
Spatyom'un 2. Kademesi (Mantal Âlem) 70
Spatyom'un 3. Kademesi (Kozall Âlem) 72
Ruhsal Plânlar 74
Vuslat 74
Ruhsal bir plânın ölüm hakkındaki açıklamaları 77

2. BÖLÜM
ÖLÜM ANINDA YAŞANANLAR 81
82
Ölümün Eşiğinden Dönenlerin Anlattıkları 82
Ölüme yakın deneyimler 82
Psikiyatrist Dr. Elizabeth Kübler Ross 85
Ölümden sonra hayatın var olduğunu biliyorum 86
Ölümü Yaşayanlar 89
Benzer sonuçlar 91
Bruce Wilis'in "6. His" filmi 94
Melen Thomas Benedict'in Öte Âlem'de yaşadıkları 95
Ölümü Yaşayanların Ortak Özellikleri 111
Vücuttan ayrılış esnasında yaşananlar 112
Ayrılıştan sonra yaşananlar 113
Fizik bedene dönüş ve sonrasında yaşananlar 113
Ölümden Dönenlerde Ortaya Çıkan Değişimler 114
Yaşamı farklı algılama 114
Pozitif enerjilerle dolmak 115

Zekâ düzeyindeki artış 120
Psişik yeteneklerde artış 121
Ölüm korkusunun ortadan kalkması 122
Mucizevi şifa bulmak 122
Ses Bantlarındaki Hayalet Sesleri 122
CBS Televizyonu'nda Gösterilen Kanıtlar 126
Uçak gemisindeki hayalet 127
Konak'taki hayalet 128
Princeton Üniversitesi'ndeki PEAR Araştırmaları 132

3. BÖLÜM
ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR? 135

Spatyom'un Farklı Seviyelerinde Bir Gezinti 136
Dr. Bedri Ruhselman'ın 12.04.1936 tarihli celse kaydı 136
Dr. Bedri Ruhselman'ın 19.04.1936 tarihli celse kaydı 140
Dr. Bedri Ruhselman'ın 126.04.1936 tarihli celse kaydı 142
Hintli bir kraliçenin Öte Âlem'deki durumu 146
Albert Paucard'ın Öte Âlem Gözlemleri 149
Spatyom'un alt seviyelerindeki gözlemler 149
Yıkıntılar arasında 149
Materyalist bir kişi ile Protestan bir papaz 150
Burada zaman farklı işler 152
Gökler'in Melekutu'na Giriş 152
Spatyom'un orta seviyelerindeki gözlemler 158
Astral tortunun farkedilmesi 158
Arınma yeri 159
İkiz kardeşlerin Öte Âlem'deki farklı deneyimleri 160
İçsel algılama 162
Ölenlerin ardından dinsel törenlere gerek var mı? 164

Öte Âlem'den Dünya ile bağlantı kurabilir mi? 165
Astral Alem nerededir? 165
Ay'ın ruhsal irtibat üzerinde bir etkisi var mıdır? 165
Spatyom'un üst seviyelerindeki gözlemler 165
Işık seli... Sanki bir ilâh gibi... 166

4. BÖLÜM
DÖNÜŞÜMÜZ O'NADIR 169

Spatyom'dan Çıkış 170
Nasıl inildiyse öyle çıkılacaktır 174
Ruhların Göksel Yolculuğu 175
Thot'un Kitabı'ndaki Ruhların Yolculuğu 175
İlâhi oluşum 178
Ruh Göğün evladıdır 181
Cehennem sembolü ve Astral Tortular'ın yakılması 186
Madde girdabından kurtuluş 189
Osiris Mabedi'nde Saklanan Thot'un Sırları 191
Sırlar Bilimi'nin anahtarı 197
Ezoterizme Göre: Ruh - İnsan ve Varoluşun Prensipleri 198
Varoluş 198
Varlık 198
Ruh 199
Mu Sembolizmi'nde varoluşun dört enerjisi 200
İnsan 202
Vişnu'nun Cenneti'ne giriş 202
Külli Ruh ve İnsan 203
Kelebek Etkisi 204
Bilmek, algılayabilmek ve anlayabilmek 205
Kozmik vazife 207

Yaşamın amacı nedir? 207
Basit Gerçekler Büyük Sırların Kapısını Açar 215
Dipnot Açıklamaları 219
Yayınlanan ve Yayına Hazırlanan Kitaplarımız 237

SUNUŞ

Sonun sırrı,
başlangıcın sırrında saklıdır...

Biz insanoğlunun değişmez iki kaderi... Biri *"Doğum"* diğeri ise *"Ölüm"*... Bu ikisi arasında geçen ve adına *"Yaşam"* dediğimiz süreç içinde, her birimizin başından geçen pekçok ayrıntı birbirinden farklı olabilmektedir... Kendimizi şanslı ya da şanssız olarak nitelendirebiliriz. Birimizin yaşamı diğerimizden çok daha rahat ve kolay geçebilir. Evet... Her birimizin bu süreç içinde yaşadıkları tamamen kendisine özgü olaylarla doludur... Hiç birimizin yaşamı bir diğerine uymayabilir. Ancak bir ***"başlangıç"*** bir de ***"bitiş"*** hepimizin ortak kaderi olarak karşımızda durmaktadır. **Hepimiz doğduk ve hepimiz öleceğiz.** İşte bu noktada hepimiz eşitiz. **Çünkü doğumu yaşayan her canlı ölümü de yaşayacaktır...**

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Gerçeğe dokunmak...

Sonunda öleceğini bilerek yaşayan tek canlı için insandır derler. Ancak bu gerçeği çoğunlukla aklımıza dahi getirmek istemeyiz. Sırf bu nedenle, isminden dolayı bu kitabı görüp, eline dahi almak istemeyen çok sayıda kişinin, kitapçının bu rafından hızla uzaklaşıp gideceğini biliyorum!... Ama yine biliyorum ki, birçok kişi de elini uzatıp, bu gerçeğe dokunmak isteyecektir. Şu anda sizin yapmış olduğunuz gibi...

Neden ölümden korkarız?...

Ölüm korkusunun altında yatan gerçek nedir? Sahip olduklarımızı kaybetmekten mi? Artık dünyada yaşayamayacak olmaktan mı? Yaşam bize tüm zorluklarına rağmen yine de çok tatlı mı gelmektedir?

Çok haklı sebeplerimiz de var kuşkusuz... Sevdiklerimizden ayrılmak ve onları bir daha görememek gibi... Peki bu doğru mu?... **Sevdiklerimizi bir daha göremeyecek miyiz?...**

Kabul etmek gerekir ki, *"yok olma"* fikri zaten tek başına insanı rahatsız etmeye yetiyor. Evet gerçekten de ortada yok olan bir şey var. Ama bu sadece bedenin yokoluşu... Biz fiziksel bir yokoluş görüyoruz. Bu yokoluşun nasıl bir yeni varoluşa atılan bir adım olduğunu tam olarak farkedemiyoruz.

Sonun sırrı, başlangıcın sırrında saklıdır.

Sonu iyi anlayabilmek için öncelikle başlangıcı iyi anlayabilmek gerekir. Başlangıcın sırrına erebilmiş olsaydık, hiç de sonun akıbetinden bu kadar korkuyor olmazdık. Çünkü sonun sırrı başlangıcın sırrında saklıdır.

Az sonra, kitabımızın sayfaları arasında, ölüm anının meydana gelmesiyle birlikte adım adım, hep birlikte ölümün nasıl bir süreç olduğunu takip etmeye başlayacağız. Adım adım ölümden sonra neler oluyor, tüm bunları adeta yaşayarak hep birlikte göreceğiz.

Ölümü ele aldığımız bu kitabımızın sonuna geldiğinizde; doğum da göreceksiniz ki, size çok farklı görünmeye başlayacak ve böylelikle ölümden sonra sonsuz evrenin içinde bu dünyadan çok daha ileri düzeyde bulunan *"Galaktik Uygarlıklar"* içinde bir gün bizlerin de yer alabileceğimiz gerçeğiyle yüz yüze geleceksiniz.

Bu sonsuz evrende, bu sonsuzluğa uzanan yolda ilerleyen biz insanlık ailesi olarak, bir gün hepimiz bu dünya gezegeninden ayrılacağız... Ve o zaman bu dünya gezegeninde yaşadıklarımızın tümü, kozmik bir anı olarak ruhsal hafızamızda saklı kalacaktır.

ÖTE ÂLEM'LE İLGİLİ BİLGİLER HANGİ KAYNAKLARDAN DERLENDİ?

Öte Âlem'in temel özelliklerini ele aldığımız bu kitabımızdaki bilgiler çeşitli kaynaklardan derlenmiştir:

1– İnisiyatik Bilgiler'den ve Ezoterik-Bâtını Öğretiler'den.

2– Dini metinlerdeki sembolik bilgilerden.

3– Öte Âlem'de bulunan çeşitli seviyelerdeki varlıkların anlatımlarından. Bu bilgiler medyomsal kanallardan elde edilmiş olup, dünyanın dört bir köşesinde benzer sonuçlara ulaşılmıştır. Öte Âlem'in çeşitli kademelerinde bulunan varlıkların içinde bulundukları durumu, gözler önüne sermesi bakımından, bu celse zabıtları çok büyük bir öneme sahiptir.

4– Öte Âlem'deki *"Vazifeli Rehber Varlıklar"*dan.

5– Öte Âlem dışındaki *"Ruhsal İdare Mekanizması"*na bağlı bulunan ileri seviyeli ruhsal varlıklarla kurulan medyomik irtibatlardan. (1)

6- Parapsikoloji Bilimi'nin gerçekleştirdiği teorik ve pratik çalışmalardan.

7- Ölüme yakın deneyim yaşayanların izlenimlerinden.

8- Geçmiş yaşamını hatırlayanların anlattıklarından.

9- Normal yollarla açıklanamayan, *"Yaşanmış Esrarengiz Olaylar"*ın incelenmesinden elde edilen bilgilerden.

10- Rüyalar kanalıyla aktarılan bilgilerden.

11- Astral Seyahat yapan kişilerin Öte Âlem hakkında verdikleri bilgilerden.

Evet... Artık adım adım, Öte Âlem'in derinliklerine doğru ilerlemeye başlayabiliriz...

Ergun Candan
Sınır Ötesi Yayınları
Genel Yayın Yönetmeni

1

ÖTE ÂLEM'İN ÖZELLİKLERİ

Sonsuz âlemin, sonsuz imkânları...

Ölümden sonra neler olduğu ve Öte Âlem'in nasıl bir mekân olduğu meselesi, bir zamanlar *"İnisiyatik - Ezoterik Öğretiler"*de bilinen ve öğretilen bir konuydu. Ancak bu öğretilerin bilgilerini dışarıya sızdırmamış olmaları, bu konuların geniş halk kitlelerine ulaşmasını engellemiştir.

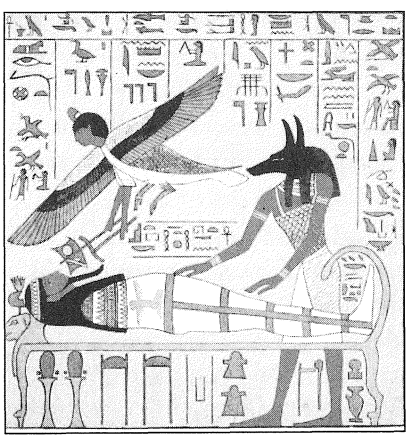
Dünya üzerindeki en eskisinden en yenisine kadar tüm *"Dinsel Metinler"*de de ölüm ve ölüm sonrası yaşam, ağırlıklı olarak işlenen konuların başında gelmiştir. Ancak anlatım üsluplarının sembolik ve içerdikleri bilgilerin üstü örtülü olmasından dolayı, ölümden sonra insanı nasıl bir son beklediği, geniş halk kitlelerince tam olarak anlaşılamamıştır.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Günümüzde elde edilebilmiş olan Öte Âlem ile ilgili bilgilerin kaynağının büyük bir bölümü, *"spiritüel çalışmalar"*da gerçekleştirilen *"Ruhsal İrtibat Celseleri"*ne dayanır. Yapılan bu çalışmalarda elde edilen bilgiler, Kutsal Kitaplar'da dile getirilen Öte Âlem'le ilgili üstü örtülü ve sembolik bilgilerin anlaşılmasını büyük bir ölçüde kolaylaştırmıştır.

İLK SPİRİTÜEL ARAŞTIRMALAR

1800'lü yılların ortalarına doğru New York'ta sıradışı bir olay yaşandı. Bu olay bir anda dünyanın birçok ülkesinde duyuldu ve olayın ilginçliği birçok kişinin dikkatini çekti. **Spiritüel çalışmaların geniş halk kitlelerine yayılmasına neden olan bu olay, *"Ölüm'den Sonra Yaşam"* fikrinin kısa bir sürede dünyada tartışılmaya başlamasına yolaçtı.** Böylelikle eski *"İnisiyatik - Ezoterik Öğretiler"*de yer bulan bu konu, farklı bir şekilde yeniden gündeme geldi. Bunun sonucu olarak da, ölümden sonra insanın yok olmadığı ve farklı bir boyutta ruhsal olarak varolmaya devam edebileceği fikri, dünya üzerinde birçok kişi tarafından kabul görmeye başladı.

Ölüm ve Ölüm Ötesi Yaşam'la en çok ilgilenen toplumlardan biri de Eski Mısır'dı.

Mısır Ezoterizmi'nde bedeni terk eden astral beden, bir kuşla sembolize edilmekteydi.

Birçok kişinin bizzat kendisinin yaptığı deneylerle bunu test etme olanağına kavuşması, konuya olan ilgiyi daha da artırdı.

Şimdi gelelim, bütün bunlara neden olan yukarıda sözünü ettiğimiz o ilginç olayın gelişimine...

Fox Ailesi'nin yaşadığı esrarengiz olaylar

31 Mart 1848'de, New York'un Hydesville Kasabası'nda Fox ailesinin Margaret, Leah ve Kate isimlerindeki kızları, oturdukları evde her zamanki gibi oynuyorlardı... Margaret on, Leah dokuz ve Kate de yedi yaşındaydı.

Son günlerde evde garip bir şeyler olmaya başlamıştı... Birkaç gündür, Fox ailesi, evlerinin bir duvarından gelen gizemli vuruşlar duyuyorlardı!... 31 Mart günü, kızkardeşler, bu seslerle, o ana kadar hiç denenmemiş bir yöntemle bağlantı kurup konuşmaya karar verdiler!...

En küçükleri olan Kate, duvarın yanına yaklaşıp, kendisinin yaptığı hareketleri tekrar etmesini söyledi ve el çırpmaya başladı. Bunun hemen ardından duvarda Kate'nin çıkardığı sesleri taklit eden vuruşlar duyuldu!... Sonra Margaret, dörde kadar saymasını istedi. Ve hemen ardından duvarda birbiri ardına dört vuruş duyuldu!...

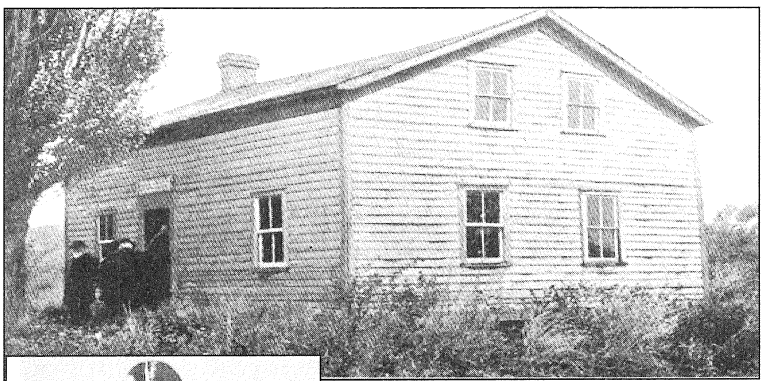
Kızlar garip bir olayla karşı karşıyaydılar. Büyük bir korkuya kapılarak, odadan koşarak dışarı kaçtılar. Bir süre sonra cesaretlerini toplayıp odaya geri geldiler ve duvardan gelen sesle irtibat kurmaya devam ettiler.

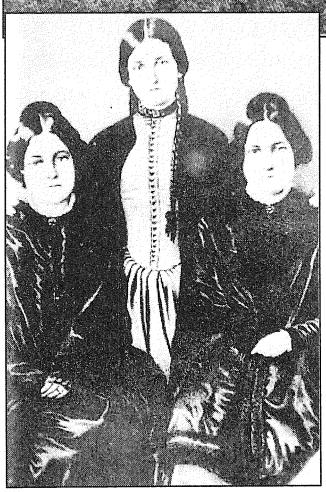
İlk tedirginliklerini üstlerinden attıktan sonra duvardan gelen sesle daha kolay irtibata girmeye başladılar. Hatta birkaç gün sonra bu iş onlar için eğlenceli bir oyuna dönüşmeye başlamıştı.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Bir süre sonra kızlar, bu seslerle iletişim kurmak için bir soru cevap sistemi icat ettiler. Oluşturdukları sistem, her bir vuruşun bir harfe karşılık gelmesi prensibine dayanıyordu. (2)

Bir vuruş A, iki vuruş B, üç vuruş C, dört vuruş D ve bu şekilde gidiyordu... Bu sistem sayesinde varlığın hayattayken bir hurda demir satıcısı olduğunu ve bir cinayete kurban gittikten sonra bu evin temeline gömülmüş olduğunu öğrendiler.

31 Mart 1848'de, New York'un Hydesville Kasabası'nda Fox ailesinin kaldığı ev. (Üstte)

Fox Ailesi'nin Margaret, Leah ve Kate isimlerindeki kızları. (Solda)

Kızkardeşlerin iddialarını doğrulamak amacıyla evin altında bir kazı çalışması yapıldı. Yapılan kazı çalışması sırasında gerçekten de bir erkek cesedinin kalıntılarına ulaşıldı. Ayrıca evin temelinin tam ortasında demir satıcısına ait aletler bulundu.

Fox kardeşlerin başından geçen bu ilginç olay, Spiritüalizm'in doğuşu oldu. Kızkardeşler ise uluslararası üne sahip medyumlar oldular ve Spiritualizm Amerika ve Avrupa'da büyük bir hızla yayıldı. Kısa sürede ruhlarla bağlantı kurma çalışmaları tam anlamıyla bir moda oldu ve bir anda nereden geldikleri belli olmayan pekçok medyom ortaya çıktı. Hepsi de, ölülerle iletişim kurmak için olağanüstü yeteneklere sahip olduklarını iddia ediyordu. Bunların çoğu sahtekârdı fakat içlerinden bazıları kolay kolay açıklanamayacak garip yetenekler sergiliyordu.

İlk başta çelişkili bilgiler vardı.

Spiritüalizm'in temelini oluşturan medyomsal çalışmalar dünya üzerinde 1800'lü yılların sonlarında başlamıştır.

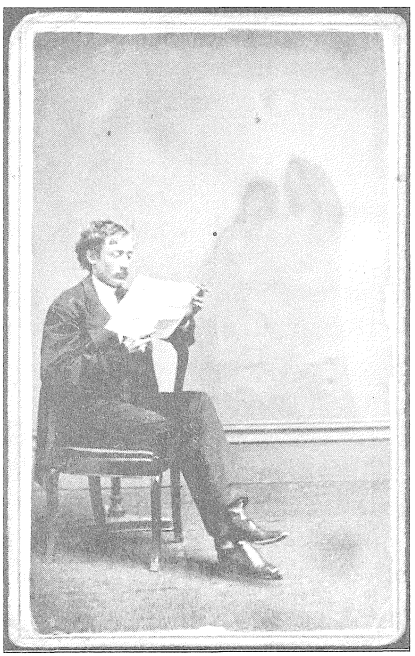
1900 – 1950 yılları arasında dünyanın pekçok ülkesinde çok sayıda kişi gruplar ve dernekler kurarak bu çalışmalardan birçok bilgi elde etmiştir. Ancak bu bilgiler ilk başta son derece dağınık bir hâldeydi. Bunları bir araya toplayıp, sınıflandırarak Öte Âlem ile ilgili genel bir sentez ortaya koymak hiç de kolay değildi. Çünkü bu bilgiler biraraya getirildiğinde, birçok bilginin birbirleriyle çeliştiği görülmekteydi.

İlk başta Öte Âlem ile ilgili birçok bilgi edinilebileceği düşünülmüştü ama eldeki birbiriyle çelişen bilgiler tam bir hayal kırıklığı yaratmıştı. Birbirlerinden farklılıklar gösteren bu *"Ruhsal İrtibat Celseleri"*ne ne kadar güvenilebileceği ciddi bir şekilde sorgulandı.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Kurulan irtibatlarda öncelikle dinsel bilgilerde anlatılanlar ruhlara sorulmaktaydı: *"Cennet ve cehennem var mıydı? Nasıl bir cezalandırma ya da mükâfatlandırma sistemi söz konusuydu? İnsanlar sevdikleriyle kavuşabiliyorlar mıydı?"*

Verilen cevaplar çoğunlukla birbirini tutmuyor, adeta her kafadan bir ses çıkıyordu. Kimi kurulan irtibatlarda cennet ve cehennemin varolduğunu detaylarıyla anlatılırkan, kimi irtibatlarda ise bunların farklı anlamlar taşıyan semboller olduğu ve zannedildiği gibi bir cennet ya da ateşlerle çevrili bir cehennemin olmadığı ifade ediliyordu!...

1860'lardan sonra fotoğraf makinesinin kullanılması yaygınlaştıktan sonra yaşanılan sıradışı olaylar, kayıt altına alınarak, belgelenmeye de başlanmıştı.

Dinlerde geçen *"Öte Âlem"*le ilgili kavramlarla ilgili bilgilere ulaşmanın hiç de kolay olmadığı kısa bir süre sonra anlaşıldı. Hatta bu konulara açıklık getirmek bir yana, elde edilen çelişkili bilgilerle, işler tam anlamıyla arap saçına dönmüştü. Bir medyomun aktardığı bir bilgi bir başka medyomla uyuşmadığı gibi, bazen bir medyomun bugün aktardığı bilgi ile yine aynı medyomun bir sonraki gün aktardığı bilgiler bile birbirini tutmayabiliyordu.

Ruhlarla irtibat kurmak artık güvenilir bir bilgi edinme yolu olmaktan çıkmaya başlamıştı. Bazıları bu konunun artık insanların ilgisini çekmeyeceğini düşünmeye başlamıştı ama zannedildiği gibi olmadı... Konuya olan ilgi hiç kesilmedi. Tam tarsine daha da arttı.

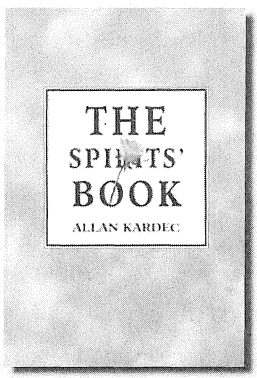
Kurulan ruhsal irtibatlarda bazen masa ve sandelyeler kendi kendilerine hareket etmeye başlıyor ve bu da celseye katılanlar üzerinde endişeye neden oluyordu. Daha sonraları, bu tür deneyler birçok kişinin ilgisini çekti ve masa ve sandalyelerin bu hareketleri ruhsal irtibatın bir kanıtı olarak gösterilmeye başlandı.

Çelişkili bilgilerin nedeni sonunda anlaşıldı.

Aradan yıllar geçti...

Araştırmalara devam edildi...

Ve nihayet, ortaya çıkan bu çelişkili bilgiler, yıllar süren araştırmalar sonrasında, çok büyük bir gerçeğin gözler önüne serilmesine neden oldu. ***"Öte Âlem"* tek bir seviyeden oluşmuş bir mekân değildi.** Öte Âlem farklı özelliklere sahip çeşitli safhalardan oluşan hiyerarşik bir yapıya sahipti. *"Öte Âlem"*de bulunan ruhsal varlıklar da, bu hiyerarşik sistemin kendilerine uygun bölümlerinde yer almaktaydı. ***"Öte Âlem"*den medyomlar aracılığıyla alınan bilgilerin farklılık göstermesinin nedeni işte buydu.** Çünkü her medyom *"Öte Âlem"*in hiyerarşik yapısı içinde farklı bir seviyede bulunan ve bilgi kapasitesi birbirlerinden farklı olan ruhsal varlıklardan bilgi almaktaydı. Dolayısıyla elde edilen bilgiler de birbirlerinden farklı oluyordu.

Elde edilen bu farklı bilgiler, büyük bir mozaiğin küçük parçalarını oluşturmaktaydı. Yapılması gereken bu parçaları bir araya getirmekti.

Bu alanda ilk önemli adım Hippolyte Léon Denizard Rivail (1804 - 1869) ismindeki, bir Fransız Profesör tarafından atıldı. Hem kendisinden önce gerçekleştirilen Spiritüel çalışmaları derinden incelemeye, hem de kendisi bizzat deneysel spiritüel çalışmalara başladı. On medyomun yardımıyla Rivail, birkaç farklı ruhsal rehberle bağlantı kurdu ve onlara *"Ölümden Sonra Hayat"* ve *"Kozmos'un Kanunları"*yla ilgili sorular sordu.

Aldığı cevapları inceleyip, belirli bir sınıflandırmaya gittikten sonra 1857 yılında *"Ruhların Kitabı"* isimli kitapta elde ettiği sonuçları yayınladı. Rivail bir bilimadamıydı. Bilimsel çevrelerden tepki almamak için, kitabında Allan Kardec takma adını kullandı.

Allan Kardec'e göre ruhlar dünyaya tekrar doğmakla kalmıyor, aynı zamanda gelişerek daha yüksek, ruhsal ve mad-

ALLAN KARDEC

Eğitimle ilgili çeşitli konularda kitaplar yazan Prof.Rivail, çevresinde sakinliği ve pratik zekasıyla tanınan bir öğretim görevlisiydi. İsviçre'de fiziki bilimler üzerine çok iyi bir eğitim aldıktan sonra astronomi, aritmetik, kimya ve fizik üzerine çok sayıda dersler verdi. Aynı konularda kitaplar yazdı. Onun eserlerinden birçoğu Fransa Üniversitesi'nde temel ders kitapları olarak kabul edildi. O dönemde metafizikle hiç ilgilenmeyen Rivail şahit olduğu bir ruh çağırma seansından sonra, bu alanda araştırmalarına başlamıştı.

desel yaşam plânlarına doğru hareket ediyorlardı.

Allan Kardec, dünya üzerinde o ana kadar spiritüel çalışmalardan elde edilen bilgileri, kendi çalışmalarından elde ettiği bilgilerle birleştirerek bazı sonuçlara ulaştı. Bu sonuçlar Klasik Spiritüalizm'in de temelini oluşturdu.

Allan Kardec'in araştırmalarının başında vardığı ilk sonuç, ruhların bilgilerinin onların gelişmişlik dereceleri ile sınırlanmış olduğuydu. İkincisi ise, her varlığın, Öte Âlem'le ilgili sadece bulundukları ortamın kısıtlı bir tarifini yapabildikleriydi. Allan Kardec yaptığı araştırmalar ve deneysel gözlemlerden sonra elde ettiği bu sonucu tek bir cümleyle şöyle ifade etmişti:

"Medyomsal yollarla irtibata girilen bir varlık, Öte Âlem'e ait her şeyi asla bilip söyleyemez, izah edemez."

Bu tespiti, daha önce elde edilen çelişkili bilgilerin sebebini açıklamaktaydı. Ancak bu sefer de ortaya bir başka sorun çıkmıştı:

O hâlde, Öte Âlem'i daha iyi tanımlayabilmek için daha çok sayıda ruhla görüşme yapma zorunluluğu vardı. İşin zorluğu da işte buradaydı. Bu, uzun yıllar alacak ve kuşaktan kuşağa geçecek bir çalışmayı gerektirmekteydi.

Ama yine de, o zamanın şartları içinde Allan Kardec, elindeki verilerden bir sentez ortaya çıkarttı. Ortaya çıkan resim, kuşkusuz ki, tablonun kendisi değildi ama yine de önemli ipuçlarına ulaşılmıştı.

Spiritüel çalışmaları sistematik bir hâle sokan Allan Kardec, elde ettiği bilgileri yayınladığı beş ayrı kitapla dünya kamuoyuna sundu. Yarattığı etki müthiş oldu. Çeşitli dillere çevrilen eserleri milyonlarca sattı. Ayrıca Fransa'da *"La Revue Spirite"* isimli bir de dergi çıkarttı. (3)

Katolik Kilisesi'nin karşı çıkmasına rağmen, Kardec'in kitapları dünyanın birçok ülkesinde yayınlandı. 1861 yılında

Barselona Piskoposu tarafından çıkartılan, kitaplarının yakılma emri bile, kitaplarına olan ilgiyi önleyemedi.

Allan Kardec'le spiritüel çalışmalarda bir hayli yol alınabilmişti ama bu herşey demek değildi. Zaten Allan Kardec de bunun farkındaydı.

Çok şey bulunmuştu ama bu daha hiç bir şeydi...

Öte Âlem'i tanımlayabilmek için o ana kadar spatyoma intikâl etmiş olan birçok varlıkla görüşülmüş hatta spatyomda rehberlik görevini üstlenen bazı ileri seviyeli varlıklarla da görüşülmüştü. Ama nihayetinde bütün bu varlıklar dünya spatyomuna bağlı olan bir realite içindeydiler.

Siz bir şeyin içindeyseniz, o şeyin ancak temasta bulunduğunuz bölgeleri hakkında bir bilgiye sahip olabilirsiniz. O şeyin tümüne ait bilgiyi edinebilmek için onun dışına çıkıp, onu dışarıdan genel ve detay hatlarıyla incelemeniz gerekir. Ancak o zaman, o şeyin bütününe ait asıl bilgiye sahip olabilirsiniz. Çok kabaca benzetecek olursak içinde bulunduğunuz ovanın bütünü hakkında bilgi edinebilmek için elinize çok kuvvetli bir dürbün alıp ovanın çevresindeki bir dağa çıkmanız gerekir. Böylelikle ovanın bütününü inceleme olanağına kavuşabilirsiniz.

Aynı şey spatyom için de geçerlidir. Dünya spatyomunun bütününe ait en yakın bilgi spatyomun en üst kademesine çıkıldığında edinilebilir. Bu yüzden spatyom hakkında en güvenilir ve en kapsamlı bilgilere ancak spatyomun bu noktalarına ulaşabilen varlıklarla görüşülerek ulaşılabilir.

Evet... Teorik olarak yapılması gereken budur. Ancak bu hiç de kolay değildir. Çünkü bu derece yükselmiş varlıklarla irtibata girebilmek için o varlıkların titreşimlerine uyum sağlayabilecek medyomlara ihtiyaç vardır. **Her medyom her**

varlıkla görüşemez. Bu metapsişik çalışmaların temel ve başlangıç yasasıdır. Durum böyle olunca Allan Kardec'ten önce de Allan Kardec zamanında da, bu tür ileri düzeyli varlıklarla sıklıkla görüşülememiştir. Allan Kardec bu tespitimizi adeta onaylarcasına şöyle söylemiştir:

> Gözlemlerimin en temel sonuçlarından biri, bedensiz varlıkların da, dünyamızdaki insanlara benzer farklılıklar göstermekte olduklarıdır. Benim en önemli olarak dikkatimi çeken husus bedensiz varlıkların da ne en yüksek hikmet, ne de en yüksek bilgiye sahip olmadıklarını görmek oldu. Bilgileri sınırlıydı. Gelişmişlikleri ile orantılıydı ve herhengi bir kişisel yorumdan daha fazla değere sahip değildi.

Bu tespiti Allan Kardec'i çok ciddi hatalardan korumuştur. Böylelikle bir iki bedensiz varlığın fikir ve görüşleri üzerine henüz olgunlaşmamış teoriler kurmaktan kendisini uzak tutabilmiştir.

Dünyada yaşarken bir insanın edindiği kanaatlerinin ve fikirlerinin, öldükten hemen sonra da belli bir süre aynen devam ettiğini yaptığı ruhsal irtibat celselerinde farkeden Allan Kardec, bu konuyla ilgili düşüncelerini şu sözlerle açıklamıştır.

> Bu gayet doğaldır. Çünkü henüz onlar da aşağı yukarı bedenli iken sahip oldukları aynı ön yargıları taşımaktadırlar. Sadece fani bedeninizi toprağın altına bırakmış olmanız, sizi bir anda hikmet ve deha ehli kılmanıza sebebiyet veremez.

Allan Kardec'in bu tespitine kulak asmayan birçok med-

yom hem geçmişte hem de günümüzde, irtibata girdikleri varlıkların her söylediğini doğru kabul etme yanılgısı içine girmişlerdir. Bu tür bir yanılgıya giren hem yurtdışında hem de yurt içinde çok sayıda kişi olmuştur.

METAPSİŞİK ÇALIŞMALAR CİDDİYET VE BİLGİ GEREKTİRİR

Medyomlara ve celseyi yönetenlere düşen çok önemli sorumluluklar vardır. Spiritüel çalışmalar yapan birçok medyom ve bu medyomun çevresindekiler, Spiritüalizm'in temellerini atan Allan Kardec'in yıllar öncesinde belirlediği bu temel prensibe uymadıkları için irtibata girdikleri varlıkları olması gerekenden çok daha fazla yüceltmişler ve hatta onların kulu kölesi olma noktasına kadar işleri götürerek, herşeyi arap saçına çevirmişlerdir.

Bu tür medyomlar, irtibata girdikleri varlıkların bilgi düzeyini ölçemedikleri için bu varlıklar tarafından kendilerine dikte ettirilen her görevi bir emir kabul etmişler ve bu da medyomların ve bu medyomlara inanan çevresindeki insanları obsesyonla sonuçlanan son derece tehlikeli bir ilişkinin içine itmiştir. (4)

Bu tehlikeli ilişkinin sonucunda kendisini bu tür medyomlara kaptıran pekçok kişi, çok üst seviyeli varlıklarla görüştüklerini düşünerek, kendilerini de çok önemli kişilermiş gibi zannetmeye başlamışlardır. Bir süre sonra *"dünyayı kurtaran adam"* rolüne bürünmüşlerdir.

Bu tür medyomlarla irtibata giren geri seviyeli varlıklar, çoğunlukla kendilerini ünlü ve tanınmış şahsiyetler olarak tanıtmışlardır. Bu tür gruplar zaman zaman bizim basınımızda da çeşitli spekülasyonlarla isimlerinden söz ettirmişlerdir. Sizler de izlemişsinizdir.

DR. BEDRİ RUHSELMAN VE TÜRKİYE'DEKİ METAPSİŞİK ÇALIŞMALAR

Sufizmi yüzyıllarca öncesinde bünyesinde barındırmış ve daha nice ezoterik öğretinin varolmasına imkân sağlamış olan Anadolu'da, metapsişik çalışmaların başlaması hiç de zor olmamıştır. Türk Kültür Tarihi incelendiğinde *"Anadolu Kültürü"*nün oluşumunda çok farklı unsurların etkisinin bulunduğu görülür:

1– Orta Asya Dinleri
   a) Eski Türk Dini (Gök-Tanrı Dini) – (Hun Dini)
   b) Şamanizm
   c) Budizm
   d) Taoizm
   e) Maniheizm
   f) Mazdeizm (Zerdüştlük)
   g) Taoizm
   h) Konfüçyüsçülük

2– Anadolu Uygarlıkları (Hitit, Frigya, Lidya, İyon Kültürleri)

3– Eski Mısır & Yunan Gelenekleri

4– Mitraizm

5– Sümer ve Babil Kültürleri

6– Roma Gelenekleri

7– Musevilik

8– Hristiyanlık

9– İslâmiyet

10– Sufizm ve Bektaşilik, Ahilik gibi diğer Tasavvufi - Bâtıni Kültürler.

İşte tüm bu unsurların bir bileşkesi tarzında ortaya çıkan *"Anadolu Kültürü"* çok uzun bir geçmişe dayanan, zengin tarihsel bir birikimin sonucudur. Ve ortaya çıkan bu yapının dünya üzerinde bir başka örneği daha yoktur.

Bu coğrafyada yaşamış olan uygarlıklar; örneğini Amerika'da gördüğümüz gibi, hiç bir zaman kendisinden olmayan kültürlere karşı yok etme harekâtına girişmemişler ve her kültür bir diğer kültüre yaşam şansı vermiştir. Bu nedenle de Anadolu, kendisinde birikmiş olan kültür miraslarını kendisinden sonraki kuşaklara aktarabilmiştir.

Binlerce yıldır çeşitli toplumlara vatanlık yapmış olan Anadolu'da her uygarlık, kendisinden sonra gelenlere bir şeyler bırakarak ya göç etmiş ya da burada kalarak sonradan katılanların kültür potasında erimiş ve yeniden biçimlenerek yeni bir hâle dönüşmüştür.

Anadolu kelimenin tam anlamıyla farklı kültürlerin buluştuğu ve kaynaştığı bir *"Merkez"*dir. Bu *"Merkez"* öylesine güzel bir kaynaşma göstermiştir ki, sonunda hiç bir kültüre ait olmayan bir bileşkeye dönüşmüştür. Yani hiç bir kültür olduğu gibi kalmamış bir diğer kültür ya da kültürlerle bir uyum sağlama sürecine girerek, kendisine has bir örgünün ortaya çıkmasına neden olmuştur. (5)

İşte bu özelliğinden dolayı Anadolu, metapsişik çalışmaların filizlenmesi için son derece uygun bir zemine sahipti. Özellikle de İslâmi motiflere büründürülmüş bir hâlde yaşayan ve baştan sona ruhsal irtibata dayanan Şamanizm'den gelen inançlar metapsişik çalışmalara hiç de yabancı değildi.

Böylesine uygun bir ortamda dünyaya gelen Dr. Bedri RUHSELMAN Türkiye'de metapsişik çalışmaları başlatan kişi olmuştur. Kendisinden önce Allan Kardec tarafından temelleri atılan Spiritüalizmi, bizzat kendisinin gerçekleştirdiği deneysel çalışmalarla kısa sürede çok farklı bir noktaya taşımış-

tır. Dr. Bedri RUHSELMAN'la birlikte Spiritüel anlayışlarda pekçok şey değişmiş ve mesele çok daha anlaşılır bir hâle gelmiştir. (6)

Konuyla ilgili çalışmalara başladığı dönemlerde Dr. Bedri RUHSELMAN *"Öte Âlem"* ile ilgili bilgilerin derlenme ihtiyacı içinde bulunduğunu şu sözlerle anlatmıştır:

> **İnsanlar olayların, grup ve sınıflara ayrılmasını ve bunların birbirleriyle karşılıklı ilişkilerinin belirtilmesini isterler. Bu sebepten dolayı, Spatyom'un belirgin gördüğümüz ana hatlarıyla bir tasnifini yapmak zorunda kaldık.**

Yapılan bu tasnifler *"Öte Âlem"*i anlama ve tanımada çok önemli basamak taşlarını oluşturmuştur. Ve şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, Dr. Bedri RUHSELMAN'la başlayıp günümüze kadar süren yurdumuzdaki araştırmalarda elde edilen Öte Âlem ile ilgili bilgiler, yurtdışında aynı konuda araştırma yapanlardan bir hayli ileri durumdadır.

Bu bilgileri kitabımızın ilerleyen sayfalarında yeri geldikçe sizlerle paylaşacağım. Biz konumuza geri dönelim...

FİZİK ÂLEM'DEN FİZİK ÖTESİ'NE

Ölümden sonra neler oluyor sorusunu açıklığa kavuşturabilmek için, öldükten sonra gideceğimiz ve *"Öte Âlem"* ya da *"Fizik Ötesi Âlem"* olarak isimlendirdiğimiz mekânın özelliklerini açıklamak gerekir.

Bunu yapabilmek için de, öncelikle fizik âlemle ilgili temel bilgilerimizi şöyle bir hatırlatmakta yarar görüyorum. Ancak şunu hemen başında söylememiz gerekir ki, fizik âlemi

oluşturan maddenin temel yapısını bugünkü bilimsel bulgularımız, tam anlamıyla çözebilmiş durumda bulunmamaktadır. Çünkü uzayın sonsuzluğu karşısında insanoğlu nasıl aciz kalmışsa, benzer şekilde atomun içinde de insanoğlu adeta kendisini büyük bir sonsuzluk içinde bulmuştur.

Bir zamanlar eski sufiler boşuna söylememişler *"makro kozmos"* ve *"mikro kozmos"* diye...

Atom ve Atomu oluşturan unsurlar

Gözle görülebilir *"Fizik Âlem"*, gözle görülemeyen parçacıklardan oluşmuştur. Ayrıca gözle görülebilen Âlem ise varolan âlemin tamamı değildir. Çünkü biz sadece belirli titreşim seviyesine sahip maddeleri görebilmekteyiz.

Ezoterik bilgilere göre evren, farklı titreşim seviyelerine sahip olan yedi boyuttan oluşmuştur. Şu anda üçüncü boyutta yaşayan bizler için diğer boyutlarda bulunan maddi yapıları, bu titreşim (frekans) farklılığından dolayı görmemiz mümkün olamamaktadır. Benzer bilgiler dinsel metinlerde de vardır. Örneğin Kur'an-ı Kerim'de yedi farklı boyuttan *"yedi gök"* olarak bahsedilmiştir:

Yedi gök, yer ve bunların içinde bulunanlar O'nu tesbih ederler. Her şey O'nu hamd ile tesbih eder. Ancak, siz onların tesbihlerini anlamazsınız.

(İSRA : 17/44)

Şimdi adım adım ilerleyelim ve evreni oluşturan maddenin özelliklerini ve bu özelliklerinin sonucu olarak, nasıl farklı boyutların oluştuğunu birlikte görmeye çalışalım.

Maddenin temel yapı taşı olarak ifade edilen ve bir za-

manlar maddenin en küçük parçası olarak tanımlanan atomun kendisi, üç ana partikülden meydana gelmiştir:

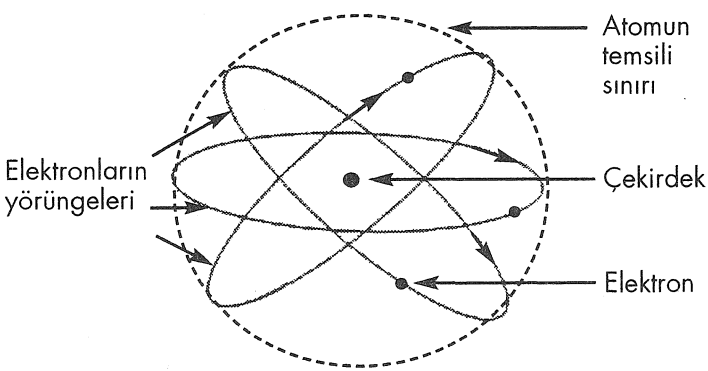
"Pozitif elektrik yüklü proton, negatif yüklü elektron ve nötr yüklü nötron."

Proton ve nötronlar çekirdeğin içinde bulunur. Proton ve nötronlar çekirdeğin içinde kendi çevrelerinde, elektronlar ise hem kendi çevrelerinde hem de çekirdeğin etrafındaki yörüngelerinde dönerler.

Maddenin bölünebilecek en küçük parçası bir zamanlar atom olarak tanımlanmaktaydı. Daha sonra proton ve nötronlar sonra da proton ve nötronları oluşturan kuarklar keşfedildi.

Mikro Kozmos

Maddenin temel yapı taşı olan bir atomun çapı milimetrenin milyonda biri kadardır!... 100 milyon atomu yan yana koyduğunuzda elde edeceğiniz uzunluk sadece bir santimetredir.

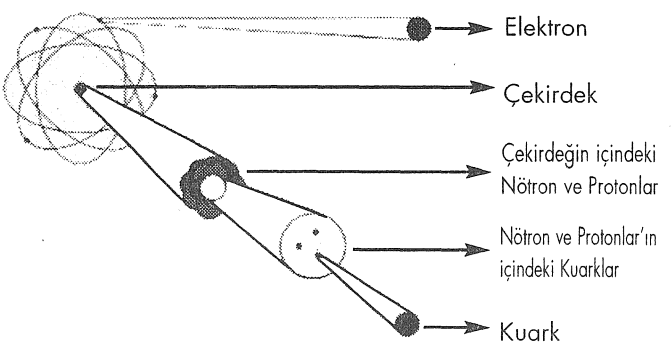
ATOM
Maddenin Temel Yapı Taşı

Şu anda elinizde tuttuğunuz kitabın ise tek bir sayfasının kalınlığı yaklaşık 1 milyon atom kalınlığındadır.

Evrende var olan herşey atomlardan oluşmuştur. Boyutları böylesine küçük olan atom hakkında bir başka şaşırtıcı gerçek ise, sahip olduğu bu küçük hacmin oldukça büyük bir kısmının boşluktan meydana gelmesidir. Atomun %99.9'u boşluktur. Geri kalan kısmı ise atom altı parçacıklar olarak nitelendirdiğimiz proton, nötron ve elektronlar oluşturur.

Bunu şöyle bir örnekle belki daha iyi zihnimizde canlandırabiliriz. Dünyanın en yüksek gökdelenini oluşturan atomların içindeki boşlukları kaldırmak mümkün olsaydı, geriye bir çay kutusu kadar bir madde kütlesi kalırdı. Buna karşın ağırlığı değişmezdi ve aynı ağırlıkta küçücük bir kutu olurdu.

Nötron ve proton atomun içinde kenetlenmiş durumdadırlar ve çekirdeği oluştururlar. Elektronlar ise bu çekirdeğin etrafında dönerler. Elektronlar öylesine küçüktürler ki, varlıkları elektron mikroskobu altında bir toz bulutundan başka bir şey değildir. Kütleleri, protonun kütlesinin 1/1840'i kadardır.

ATOM ALTI PARTİKÜLLER

Çekirdeğin içindeki protonlar, nötronlar ve kuarklar

Bu elektron yörüngesi'nin çekirdeğe uzaklığı çekirdek boyutunun yaklaşık 10.000 katıdır. Yani bir kilometre çapındaki bir dairenin içinde bulunan tenis topuna oranı kadardır.

Bir başka orantısal örnek vermek gerekirse; bir atom çekirdeği eğer bir pirinç tanesi kadar olsaydı atomun boyutu ise bir futbol stadyumu ile eş değerde olacaktı. Böyle bir durumda ise elektronlar, tribünlerin etrafında uçuşan minik toz zerreleri olarak görülebilecekti.

20. Yüzyıl'ın başlarında İngiliz fizikçi Sir Arthur Eddington bu gerçeği şu sözlerle ifade etmiştir:

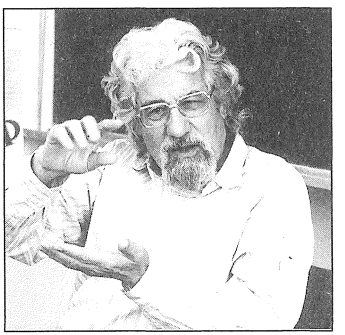
> **Bir masada oturuyorum ve bu yazıyı yazıyorum. Ancak bu *"gerçek"* masayı tarif ettiğimde, bilim dilinde benim anladığım, bunun bir *"hayalet"* olduğudur. Bu masa aslında, büyük bir kısmı boşluktan oluşan atomlardan meydana gelmiştir.**

Sir Arthur Eddington

Fizikçi ve psikolog Peter Russell söz konusu %0.1 maddenin ise bildiğimiz anlamda madde olmadığını şöyle açıklamaktadır:

> Kuantum teorisinin gelişmesiyle fizikçiler atom altı parçacıkların dahi katı madde olmaktan uzak olduklarını keşfettiler. Aslında madde bile sayılamazlar, en azından bildiğimiz madde değiller. Tam olarak ayrıştırılamazlar ve ölçülemezler. Genellikle parçacıktan daha çok radyo dalgalarını andırırlar. Kesin bir yere sahip olmayan, ama var olma potansiyeli olan belirsiz bulutlar gibidirler. Madde dediğimiz şey her ne ise, eğer varsa da çok az bir maddeye sahiptir.

Hans Peter Dürr

Fizik profesörü ve Max-Planck Fizik Enstitüsü Başkanı Hans-Peter Dürr ise *"madde maddeden yapılmamıştır"* sözleriyle bu gerçeği açıkça ifade etmektedir.

Özetlemek gerekirse, biz her ne kadar dokunduğumuz maddeyi sert olarak algılasak da, maddenin temelinde bu sertliği, katılığı sağlayacak bir malzeme bulunmamaktadır. Maddeyi oluşturan atomlar boşluklardan ve enerji dalgalarından meydana gelmektedir. **Madde dediğimiz şey, yoğunlaşmış bir enerjiden başka birşey değildir.**

Atomun içindeki boşluğu kaldırdığımızda atomun kütlesinin değişmemesinin nedeni, atomu oluşturan tüm yoğunluğun çekirdekte ve elektrônda toplanmış olmasıdır. Bu nedenle çekirdek ve elektron her ne kadar atomun yalnızca %0,1'lik

bölümünden daha küçük bir alanı kaplıyor olsa da, müthiş bir güce sahiptir.

Bu nasıl bir güçtür? Biraz bu konuyu da açmaya çalışalım...

Atom'un içindeki güç

Atom'un içindeki parçacıkları bir arada tutan bu güç, parçaların birbirlerini itmelerini ve çekmelerini sağlayan temel kuvvetlerden kaynaklanmaktadır. Bu temel kuvvetler, atmosfer basıncından dünyanın yörüngesine kadar evrendeki tüm hassas dengeleri kontrol altında tuttukları gibi, atomu oluşturan parçacıklar üzerinde de etkilidirler.

Bu dört temel kuvvet Fizik Bilimi'nce şu şekilde isimlendirilmiştir:

1– *"Çekim kuvveti"*.

2– Atomları birbirine bağlayan ve elektronların çekirdeğin çevresindeki yörüngelerinden ayrılmadan dönmelerini sağlayan *"Elektromanyetik Kuvvet"*.

3– Atomun çekirdeğindeki proton ve nötronları birarada tutan *"Güçlü Nükleer kuvvet"*.

4– Radyoaktiviteden sorumlu ve bir nötronun protona dönüşmesini engelleyen ve böylelikle atomu dengede tutan *"Zayıf Nükleer Kuvvet"*.

Modern evren kuramına göre, evrenin başlangıcında bütün bu kuvvetler biraradaydı. Çok kısa bir zaman dilimi (saniyenin milyarda biri gibi) içinde kuvvetler ayrıştı ve parçacıklar meydana geldi. Bu parçacıklar da şu anda içinde yaşadığımız evreni meydana getirdi...

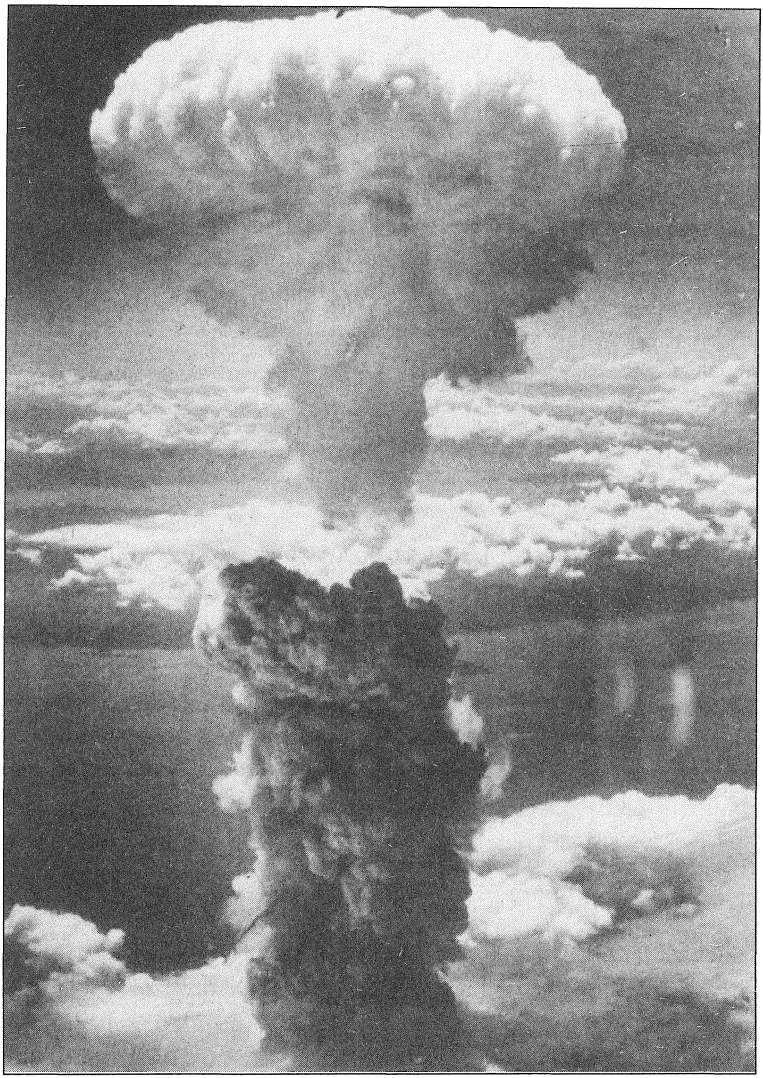
Bu kuvvetlerden Güçlü Nükleer Kuvvet, atomun içinde son derece büyük ve önemli bir denge sağlar. Normal şartlar-

da atomun içinde protonların birbirlerini itmeleri ve mümkün olduğunca birbirlerinden uzaklaşmaları gerekmektedir. Çünkü protonlar artı yüklüdürler ve aynı yükler birbirlerini iterler. Ancak evrende var olan Güçlü Nükleer Kuvvet sayesinde protonlar, yüksüz olan nötronlarla birlikte çekirdekte birbirlerine kenetlenmiş durumda bulunurlar. Böylelikle Güçlü Nükleer Kuvvet, protonları birarada tutarak, atomun merkezindeki çekirdeği oluşturur. Bu kuvvetin nasıl bir güce sahip olduğunu anlayabilmek için atom bombasının meydana getirdiği etkiyi düşünmek yeterlidir. Bilindiği gibi Atom Bombası'nın icadı atomun çekirdeğini parçalama yöntemine bağlıdır.

Bu bomba, atom çekirdeğine bir parçacık -genellikle nötron- fırlatılması ile çekirdeğin parçalanması sonucunda oluşmaktadır. Çekirdek parçalandığında, çekirdekteki proton ve nötronları birarada tutan kuvvet açığa çıkmaktadır. Bu, sadece, gözle görülmeyen bir atomun içine gizlenmiş olan ve karşısındaki insanları aciz ve savunmasız bırakan bir kuvvettir.

Çekirdeğe etki eden söz konusu Güçlü Nükleer Kuvvet öylesine dengelidir ki, evrenin oluşumundan beri maddenin var olması ve aynı zamanda bir denge içinde varlığını sürdürmesi için en uygun değere sahiptir. Eğer söz konusu kuvvet biraz daha güçlü olsaydı proton ve nötronlar birbirlerinin içine geçerlerdi. Eğer biraz daha az olsaydı, bu parçacıklar birbirlerinden ayrılıp uzaklaşırlardı. Bu durumda, canlı veya cansız varlıklardan, Dünya, Güneş veya evrenden söz edilemezdi.

Elektronların, çekirdeğin çevresindeki yörüngelerinden ayrılmadan dönmelerinin nedeni, onlara etki eden Elektromanyetik Kuvvet'tir. Elektron, sahip olduğu eksi elektrik yükü nedeni ile, artı yüklü çekirdeğin çevresinde hiç durmadan döner. Dönüşü sırasında ortaya çıkan merkez kaç kuvveti, Elektromanyetik Kuvvet ile dengelenir ve böylece elektron

Çekirdekteki proton ve nötronları bir arada kuvvetin açığa çıkması işte böylesine sonuçlar doğurmaktadır.

yörüngede kalır. Elektromanyetik Kuvvet'in hassas değeri ise elektronların çekirdeğe yapışmalarını veya çekirdekten tamamen uzaklaşmalarını engellemektedir.

Gezegenleri Güneş'in, elektronları ise atom çekirdeğinin çevresinde tutan gücün kaynağı bu enerjidir.

Evrendeki dört temel kuvvetin şiddetleri birbirinden çok farklıdır ve bu fark çok ince bir dengeye dayanmaktadır. Örneğin *"Güçlü Nükleer Kuvvet"*, *"Yerçekimi Kuvveti"*nin değerinden yaklaşık *"milyar kere milyar kere milyar kere milyar kere milyar"* kadar daha büyüktür. *"Güçlü Nükleer Kuvvet"* ile *"Elektromanyetik Kuvvet"* arasında ise *"milyon kere milyon"*dan daha büyük bir fark bulunmaktadır.

Elektronların dönüş hızı ise gerçekten hayret vericidir. Elektronlar, çekirdeğin çevresinde saniyede 1.000 km gibi olağanüstü bir hızla dönerler. Bu yüksek hıza rağmen birbirleriyle asla çarpışmazlar. Bunun nedeninin elektronların eksi yüklü olması ve dolayısıyla birbirlerini itmeleri olduğu kabul edilir. Kimi atomlarda ise çekirdeğin çevresinde 100'den fazla elektron dönmektedir. Toplam 7 yörüngeye dağılmış olan elektronlar hiçbir karışıklık çıkarmadan, birbirleri ile çarpışmadan, müthiş bir düzen içinde ve büyük bir hızla dönerler.

Çekirdeğin etrafında yedi farklı enerji düzeyi, yani yedi farklı yörünge vardır. Elektronlar sahip oldukları enerji seviyelerine göre bu yörüngelerden birine tutunurlar. Kütleleri ve hızları daima birbirinin aynı olan elektronların neden farklı enerji seviyelerine sahip oldukları bilinmemektedir.

Güneş Sistemimiz'deki gezegenlerin her biri birbirinden farklı kütlelere ve farklı hızlara sahiptir. Ve bunun doğal sonucu olarak birbirlerinden farklı yörüngelerde dönerler. Ancak elektronlar için bu kural geçerli değildir. Birbirlerinden herhangi bir farkları bulunmayan, kütleleri ve hızları daima aynı olan bu parçacıkların farklı enerji seviyelerine sahip olmaları

için aslında hiçbir sebep yoktur.

Moleküllerin oluşabilmeleri için birbirinden farklı olan bu yörüngelerin varlığı şarttır. Atomun içinde birbirinden farklı yörüngeler bulunması, bizleri ve tüm evreni oluşturan molekülleri meydana getirmektedir. Aynı zamanda renkleri de oluşturmaktadır çünkü çeşitli renklerin varlığının nedenlerinden biri, farklı yörüngelerdeki elektronların birbirlerinin yörüngelerine atlamalarıdır.

$E=m.c^2$ (Enerji = Kütle)

Bir sıvının kaynaması, içindeki atomların sıcağın etkisi ile hızlı hareket etmesidir. Bir kap suyu ocağa koyduğumuzda suyla temas eden ısı, su atomlarının hızlı hareket etmesine neden olur. Suyun kaynamasının nedeni budur. Yani atomların olduğundan daha hızlı hareket etmeye başlaması... Bu küçük deney bize madde ve enerjinin birbirlerini ne şekilde etkileyebildikleriyle ilgili çok önemli bir ipucu verir.

İlk kez Einstein tarafından ortaya konan ve günümüze kadar geçerliliğini sürdüren hepimizin duyduğu bir formül vardır:

$E=m.c^2$

Bu formül enerjinin yeterince yoğunlaştığında maddeye dönüşmesi anlamına gelir. Bunu tersinden de ele almak mümkündür. Yani bir maddenin enerjisini yeterince artırdığımızda o maddenin kütlesi enerjiye dönüşür.

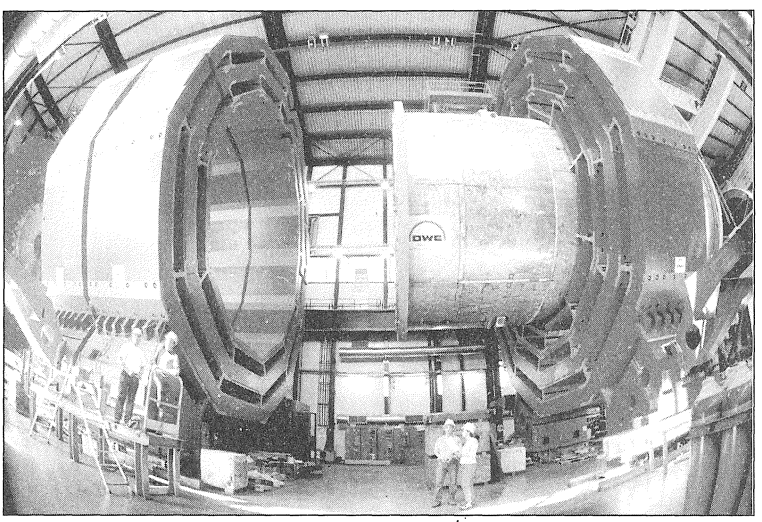
Küçük bir kıvılcım yaklaşık 1000 C ^{o} sıcaklığa sahiptir. Aslında enerjisi çok küçüktür ama yoğunlaşmış durumda olduğundan bizim görebileceğimiz düzeyde ışık üretir. Bu küçük kıvılcımın enerjisini çok küçük bir hacimde yoğunlaştırırsak onu kütleye dönüştürebiliriz. Einstein'ın *"Özel Görelilik Teorisi"*nin bir sonucu olan bu durum, deneylerle ispatlanmıştır.

Örnegin bugün CERN' de [7] yapılan deneylerde atomun içinde bulunan iki parçacık, *"Parçacık Hızlandırıcısın"*da hızlandırıldıktan sonra çarpıştırılmakta ve yeni parçacıklar elde edilmektedir. Çarpışmadan sonraki madde miktarı, çarpışma öncesinkinden kat kat daha fazla olmaktadır.

Konuyu daha iyi zihnimizde canlandırabilmek için bu yapılan deneyi rakamlarla ifade edersek, 25 milyon kilowat-saat enerji bir gram maddeye eşittir, yani büyük bir şehrin yaklaşık bir günlük enerji tüketiminin tamamını maddeye dönüstürürsek bir gramlık bir kütle elde ederiz.

O hâlde şöyle bir soru akıllara gelebilir:

Neden enerjinin maddeye dönüşmesi olgusunu gündelik hayatta göremiyoruz? Örnegin neden iki elmayı çarpıştırdığımızda yeni elmalar, portakallar ya da değişik maddeler elde etmiyoruz?

CERN Laboratuarı'ndaki Parça Hızlandırıcısı

Aslında bu teorik olarak olanaksız değil. Gündelik hayatta enerjinin maddeye ya da maddenin enerjiye dönüşmesini gözlemleyememizin ana nedeni, normal koşullarda enerjinin, maddeye dönüşecek kadar yoğunlaşmış durumda olmayışıdır.. Madde elde etmek için, günlük hayatta karşılaştığımız bir enerjiyi milyarlarca kez yoğunlaştırmak gerekir.

Günümüz modern fizik bilimcilerine göre enerjinin yoğunlaştırılması mümkündür ve böylelikle atom altı partiküller elde edilebilir. Ancak yukarıda verdiğimiz örneği aklımıza getirdiğimizde bu iş için muazzam enerjilerin gerekli olduğunu hatırlatmakta yarar var:

1 gram madde için 25 milyon kilovat-saat enerji!...

Tabii burada bir başka soru daha akıllara takılıp kalmaktadır? Tüm evreni oluşturacak inanılmaz boyutlardaki enerji ilk olarak nasıl ortaya çıkmıştır?!... Bu enerjinin kaynağı ve kökeni nedir?!...

Günümüz modern fizik bilimcilerince bu sorunun cevabı henüz bulunabilmiş değil. Kendileri de bu konuya bir açıklama getiremediklerini şu sözlerle ifade etmektedirler:

> **Bizim dünyamızı oluşturan herşey proton, netron ve elektronların çeşitli kombinasyonlarından meydana gelmiştir. İçinde yaşadığımız evrende madde adını verdiğimiz herşeyi oluşturan bu üç parçacık yaklaşık 15 milyar yıl önce, evrenin başlangıcında ortaya çıkmışlardır. Şimdilik bu parçacıkları meydana getiren Big Bang'deki o muazzam enerjinin kaynağını bilmiyoruz.**

Bizim sürekli olarak gördüğümüz, farklı fiziksel, kimya-

sal ve biyokimyasal işlemlerle birbirinden ayrılıp tekrar birleşen aynı atomların farklı oluşumlarıdır. Termodinamiğin ilk kanununun söylemiş olduğu *"hiç bir enerji yoktan varedilemez, varolan da yok edilemez"* prensibi işte buna dayanır. Yani, Evren'de hiç bir şey yeni değildir.

Fiziksel Varoluş Ruhsal Varoluşun bir yansıması mı?

Tasavvufi Sufi Kültürü'nün temel anlayışlarından biri, *"Fizik Âlem"*in *"Ruhsal Âlem"*in bir yansıması olduğu düşüncesidir. Bu düşünce, tasavvufi anlayışın temel prensiplerinden bir tanesidir. Yine bu düşüncenin bir türevi olarak, tasavvufi anlayışta dünyanın bir *"Hayâl Âlemi"* olarak ifade edildiği bilinmektedir. Oldukça sembolik ve yine bir o kadar kapalı bir şekilde dile getirilen bu meselenin ardında yatan gerçek acaba nedir? Bu konu birçok düşünürü meşgul etmiş ve bu konuda pekçok tasavvufçu belli oranlarda açık ama çoğunlukla kapalı açıklamalarda bulunmuşlardır.

Bu konuyu biraz açmaya çalışalım...

Sadıklar Plânı ismiyle tebliğ veren ileri düzeyli bir ruhsal varlıklar grubu, fiziksel varoluşun ruhsal varoluşun yansıması olduğu ile ilgili konuda 29.10.1971 tarihli ruhsal celselerinde önemli açıklamalarda bulunmuşlardır:

> Fizik bir kürenin (gezegenin) meydana gelişi, çok ince titreşim vasatlarından meydana getirilen bir düşünce şekliyle başlar. Düşünce şekli, bir yüce varlığın, ebedi ve ezeli olan Bir'e hizmette bulunan bir yüce varlığın düşünce şeklidir. "Tanrı evreni yaratmayı diledi" den-

diği zaman, varlığa göre dilemek ve düşünmek, düşünmekle yaratmak, aynı şeydir. Mukaddes metinlerinizde bahsedilen yaradılış hangi yaradılıştır? O yaradılış ancak kâinatın minicik bir noktasının, yarım yamalak izahından başka bir şey değildir. Hiç bir varlık Mutlak Yaradan'ın yaratma istek ve fiilini anlayacak ve intikal ettirecek yükseklikte değildir. Hiç bir varlık, bu yaradılışı anlayacak zihinsel kapasiteye sahip olamaz. Bizler şu anda onu biliyoruz ki, dünya vasatının oldukça yüksek seviyelerinde bulunan bir sistemin işçileriyiz. Böyle bir yaradılışa ait bir bilgimiz yoktur. Böyle bir imajın, böyle bir düşüncenin intikal edilmesine de anlaşılmasına da imkân yoktur. Yalnız şu anlaşılabilir: Yaratılmış olan, var olan varlık, kendini idrak edebildiği için varlığını anlar. Dolayısıyla, bu varlığa ait olan tüm yaratmalar hakkında bilgi edinebiliriz.

İşte dünyanızın meydana gelişi, onun Tanrısı olan varlığın, pek ulvi ve yüce bir tahayyülü ile başlamıştır ve Tevrat'taki "Tanrı Âlemi yaratmayı diledi" sözü yanlıştır. "Ve Tanrı dünyayı meydana getirmeyi tahayyül etti" sözü doğrudur ve böyle idi. Dünya'nın Tanrısı, bizim de Tanrımız'dır. Çünkü biz de dünya tekâmülünün bir eriyiz. Sizler de dünya tekâmülünün birer erisiniz. Fizik ve ruhsal olarak hepimiz bu tahayyülün içerisinde bulunuyoruz.

O güç ki, ebedi ve ezeli olan Bir'in, Kaadir-i Mutlak'ın varlıklarına vermiş olduğu büyük kudreti kullanmak suretiyle Tanrı'dır. Tahayyül etmiştir ve her şeyiyle hakimdir, Mabut'tur Bütün dünya sistemine bağlı olan varlıklar, onun tahayyül küresi içerisinde bulunur.

Bunun gibi daha nice nice tahayyül küreleri, Kaadir-i Mutlak'ın Muradı-ı İlâhisi'ne uygun olarak, birer tekâ-

mül okulu olarak mevcuttur. Bu tahayyül küresi, en incesinden en kabasına kadar, her türlü titreşimi içinde barındıran fizik ve ruhi âlemlerini içinde mevcut olarak taşır. Kesafetine göre her biri, birbirinin içerisinde devam edip gitmektedir.

İşte Mabut'a yapılacak kulluk, onun küresi içerisinde, onun tahayyülünden dolayı, onun yaratıcı, meydana getirici, imkân bahsedici bu rahmetinden dolayı, ona şükretmekten ibarettir. Zira, o Mabut da Kaadir-i Mutlak'ına şükretmektedir.

Fiziksel Varoluş'un Ruhsal Varoluşun bir yansıması olduğunu Mevlâna tek bir cümleyle şöyle özetleyivermiştir:

"Bu cihan, Külli Aklın bir düşüncesinden ibarettir." (8)

ÖTE ÂLEM'İN GENEL ÖZELLİKLERİ

Atomların bir araya gelmesiyle ortaya çıkan maddi oluşumların sahip oldukları enerji, evren içindeki boyutları meydana getirmiştir. İçinde yaşamakta olduğumuz üç boyutlu âlemin vibrasyonel yapısından çok daha yüksek vibrasyonel yapılara sahip maddi oluşumların yani farklı boyutların olduğu, *"Ezoterik Öğretiler"*de binlerce yıl önce dile getirilmişti.

Ezoterik ve İnisiyatik Öğretiler'in sembollere büründürülerek, halka mitolojik ögelerle aktarılan yedi kat gök sembolleri de yine bu evrenin farklı boyutları ile ilgili bilgilerin, üstü örtülü aktarılışından başka bir şey değildir. Aynı sembolü dinsel metinlerde de görmekteyiz. Az önce bundan bahsetmiştim. (Bkz: Sy: 33)

Maddenin vibrasyonel (titreşimsel) yapısı evrendeki farklı

boyutları oluşturmaktadır. Bizim gözlerimiz nasıl ki, belirli renk skalalarını görebiliyorsa, kulaklarımız da belirli ses frekanslarını duyabilmektedir. Bu dünyada bile gördüklerimiz ve duyduklarımız kısıtlıdır. Bizler bu dünyadaki her şeyi görüp duyamamaktayız!... Aynı şekilde bizler içinde yaşadığımız üç boyutlu evrenin haricindeki maddi sistemleri yani farklı boyutları da görememekteyiz.

İşte evrende mevcut olan farklı titreşimsel enerjetik seviyedeki bu maddi oluşumlardan biri de, *"Öte Âlem"* olarak isimlendirilen mekândır. Öte Âlem aslında üçüncü boyutun ötesindeki dördüncü boyuta ait bir mekân değildir. Üçüncü boyutla dördüncü boyutun arasındaki tampon bir bölgedir.

Şu anda içinde yaşadığımız üç boyutlu Âlemin sahip olduğu vibrasyonel yapıdan çok daha yüksek vibrasyonel (titreşimsel) ve enerjetik yapıya sahip olan bir mekânın olduğu ve bedenini terkeden varlıkların bu mekâna otamatik geçiş yaptıkları, yapılan Spiritüel araştırmalarda anlaşılmıştır. Bu mekândan tüm dinler de bahsetmiştir.

Kur'an-ı Kerim'de *"Cennet"*, *"Cehennem"*, *"Araf"* ve benzeri kavramlarla dile getirilen mekânlar az sonra ayrıntılarıyla göreceğimiz gibi, *"Öte Âlem"*in safhalarıyla ilgilidir. Ayetlerde *"Ahiret"* olarak isimlendirelen mekân ise "Öte Âlem"e karşılık gelir.

Spatyom – Astral Âlem

Üç boyutlu Âlemimize nispetle çok daha yüksek düzeyde vibrasyonel – titreşimsel özellikteki maddi yapıya sahip olan bu mekâna ezoterik öğretilerde ve spiritüel çalışmalarda *"Spatyom"*; Spatyoum'u oluşturan maddi yapıya da *"Astral Madde"* adı verilmiştir.

Görüldüğü gibi *"Öte Âlem"* de bir tür maddi bir âlemdir.

Ancak süptil bir maddi yapıya sahip olmasından dolayı, üç boyutlu âlemdeki fizik kurallarının büyük bir bölümü burada geçerliliğini yitirir. **Süptil madde, dünyamızdaki maddeye oranla daha yüksek titreşime sahip atomlardan oluşan maddesel yapı demektir.** Bu bakımdan Öte Âlem'e *"Ruhlar Âlemi"* denmesi doğru değildir. Çünkü orada da maddesel bir oluşumun içinde bulunulmaktadır. Nasıl ki dünyamızı oluşturan maddelerin kendilerine özgü fizik kuralları varsa, Öte Âlem'i oluşturan maddesel yapının da kendisine özgü fizik kuralları vardır ve bu dünyanın fizik kurallarından oldukça farklıdır.

Öte Âlem'e geçen varlıkların belirli bir süre adaptasyon sorunu yaşadıklarını birçok kitapta okumuşsunuzdur. İşte bunun sebebi bu fiziksel farklılıktır.

Bu dünyada, bu dünyanın fizik kurallarına göre yaşamaya alışmış bir varlığın, birden bire farklı bir mekânın fizik kurallarıyla karşılaşması kaçınılmaz olarak onda bir adaptasyon sorununa, şaşkınlığa ve hatta bazen büyük bir paniğe neden olabilmektedir. Ve özellikle de Öte Âlem'le ilgili hiç bilgisi olmayan ya da yanlış bilgilerle bir anda kendisini böyle bir mekânda bulan varlıkların işi biraz daha zorlaşmaktadır. Ölümü bir son ve yokoluş olarak kabul eden varlıklar, burada öldüklerini bile anlayamama gibi bir durumla karşılaşabilmektedirler. *"Çünkü bedenlerini terk etmişler ama yok olmamışlardır. Yokolmadıklarına göre ölmüş olamazlar ama bedenlerini de yitirmişlerdir. Peki ama ne olmuşlardır?..."* İşte böyle bir düşünceyle Öte Âlem'e geçmiş olan varlıkların, bu kısır döngüden kurtulmaları çok kolay olamamaktadır.

SPATYOM'UN HİYERARŞİK YAPISI

Ruhsal enerjinin fiziki enerji ile olan irtibatı sırasında kullanmış olduğu bir *"tampon"* vardır. Bu tampon, fizik enerji ile

ruhsal enerjinin birlikteliğine imkân sağlar. Bu tamponun geleneksel adı *"Astral Madde"* olarak ifade edilmiştir. Fizik Âlem'i Ruhsal Âleme bağlayan bu mekanizma, insanın fiziksel yapısında da benzer bir şekilde fonksiyon görmektedir.

İnsanın ruhsal enerjisi ile bedensel fizik enerjisini birbirine senkronize den *"Astral Bedeni"*ni oluşturan maddeler, *"Öte Âlem"*i oluşturan maddelerle aynıdır. *"Öte Âlem"*e aynı zamanda *"Astral Âlem"* denilmesinin de nedeni budur.

"Spatyom", ***"Astral Âlem"*** ya da en genel söylenişiyle ***"Öte Âlem..."*** Hangi ismi tercih ederseniz edin, hepsi bir ve aynı şeyi ifade eden sözcüklerdir.

Nasıl ki her insanın bir astral bedeni varsa, her fiziki kürenin yani gezegenin de kendisine özel bir astral kuşağı yani Spatyom'u vardır. Hangi gezegene varlık doğacaksa, önce o gezegenin spatyomuna doğmak zorundadır. Ruh varlığı Spatyom'a doğduktan sonra astral bedeniyle fiziki dünyalarda bedenler kullanabilir. Öldükten sonra da yine önce spatyoma geçecek, daha sonra yeniden o gezegene doğması gerekmiyorsa spatyomu terkederek kozmik yolculuğuna devam edecektir.

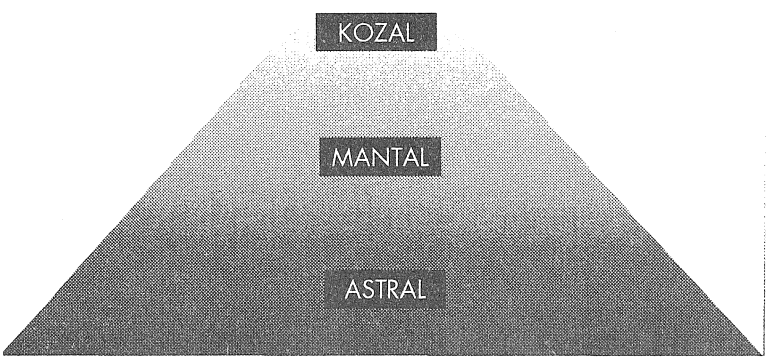
Varlığın geçirmekte olduğu fiziki evrenlerdeki ve spatyomlardaki yaşamlarında elde ettiği tecrübelerin tüm kayıtları astral bedeninde saklanmaktadır. Sanskritçe bir kelime olan ***"Akaşa"*** sözü bunu ifade eder. Ve birçok ülkede uluslararası kabul görmüş bir sözcüktür. Akaşa: Kozmik, ruhsal hafıza demektir.

Spatyom'un maddesel yapısı kendi içinde de farklılık gösterir. En kaba astral maddeden en ince astral maddeye doğru uzanan hiyererşik bir sisteme sahiptir. Onun bu özelliği birçok spiritüalisti spatyomu çeşitli aşamalara ayırarark tanımlamaya itmiştir. Spatyom'un üç aşamaya ayrılmış olduğunun söylenmesinin nedeni budur. Fakat unutulmamalıdır ki, bu kesin sınırlarla ayrılmış olduğu anlamına gelmez. Spatyo-

mun en kabadan başlayıp en süptil maddesel ortamını, bir degradeye benzetmek daha doğru bir tanımlama olacaktır.

Yine ilk kez Doğu Öğretileri'nde kullanılmış ve sonrasında Batı Kültürü'nce de kullanımı benimsenmiş olan *"Mantal"* ve *"Kozal Maddeler"*le anlatılmak istenen, *"Astral Madde"*nin daha süptil aşamalarıdır.

Astral Bedeni ile Spatyoma geçen bir varlığın, Spatyom'da hangi kademede kendisine bir yer bulacağı Astral Bedeni'nin yapısına bağlıdır. Astral Bedeni ne kadar süptil bir yapıya bürünebilmişse, Spatyom'da da bu yapıya uygun bir süptillikteki aşamada kendisine bir yer bulur. Bu işlem evrende işlemekte olan *"Sempatizasyon Yasası"* gereği kendiliğinden belirlenir. Bu nedenle herhangi bir kayırma ya da iltimas söz konusu olamaz.

SPATYOMUN FİZİKSEL - MADDİ YAPISI

En kabadan en süptile doğru uzanan Spatyom'un madesel yapısı, kesin çizgilerle ayrılmış değildir. Bu hiyerarşik yapıyı yukarıdaki şekilde görüldüğü gibi, bir degradeye benzetebiliriz.

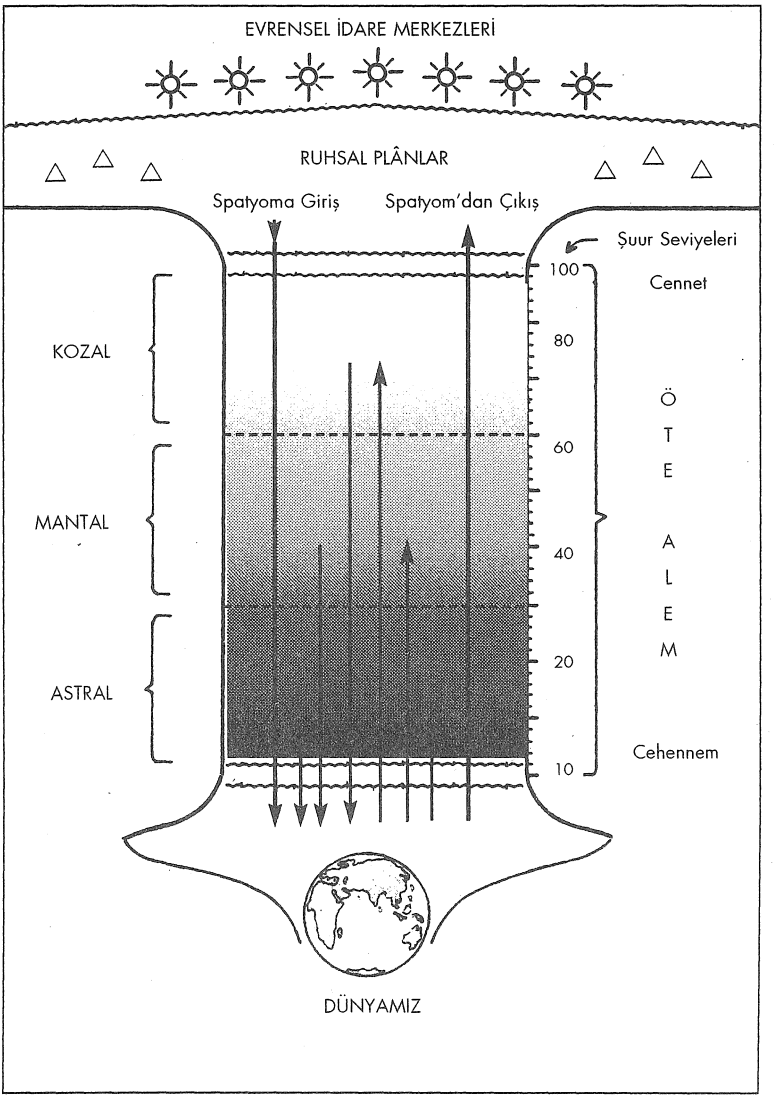
SPATYOM'UN 1. KADEMESİ ASTRAL ÂLEM

Otomatik İmajinasyon

Ruhun en tanımlayıcı niteliği, şuurlu bir varlık olmasıdır. Şuurlu varlığın en tanımlayıcı niteliği ise düşünmesidir. Ezoterik ve spiritüel çalışmalarda ruhun bu düşünce yeteneğine imajinasyon (tahayyül) yeteneği isimi verilmiştir.

Astral Bedeni'yle spatyoma yeni adım atan varlığı bekleyen ilk zorluk, kendi düşüncelerinin neden olduğu imajların çevresini sarmasıdır. **Bu aşamada varlıklar çevrelerinde pekçok imajinatif görüntüler oluştururlar.** Fakat karşılarında buldukları bu imajların kendi imajinasyonlarının ürünü olduğunu farkedemeyebilirler.

Spatyom yaşamına ilk adım atan varlıklar böylelikle kendiliğinden imajinasyon yolu ile oluşan bir ortamın içinde yaşamaya başlarlar. Bu tam anlamıyla bir bocalama aşamasıdır. Ölümden sonra tamamen yok olacağını düşünenler için mesele biraz daha zorlaşmaktadır. Çünkü hem yokolmamışlar, hem de nasıl bir yerde bulunduklarını bilemedikleri bir ortamda; kendi düşünceleriyle oluşturduklarından habersiz bir takım imajların, mizansenlerin ve sahnelerin içinde yaşamaya başlamışlardır. **Bu mizansenler o denli gerçek gibidir ki, birçok varlık öldüğünü bile anlayamaz.** Nasıl bir ortamda bulunduğunu anlamayan varlıkların büyük sıkıntılar geçirdikleri dönem bu aşamaya rastlar. Düşündüğü her şey, karşısında bir imaj olarak beliriverir. Varlık böylelikle hiç farketmeden kendi düşüncelerinin mahsulü olan imajların içinde yaşamaya başlar.

DÜNYA SPATYOMU (ÖTE ÂLEM)

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Kendi seviyemizi kendimiz belirleriz

Varlığın bütün bu olup bitenler hakkında en ufak bir farkındalığı bulunamayabilir ve pasif bir hâlde olup bitenleri şaşkınlık içinde ve sıkıntılı bir şekilde seyretme kaderiyle baş başa kalabilir.

Bu nedenle, *"öldükten sonra günahlarından dolayı cehenneme gidebileceğini"* düşünerek Öte Âlem'e geçmiş olanların sıkıntılı anlar yaşaması oldukça yüksek bir ihtimaldir. Çünkü böyle bir endişe, astral bedeniyle spatyomun ilk aşamalarında yer almış bir varlığın derhal otomatik imajinasyonunu hareketa geçirecek ve çevresinde buna uygun formların oluşmasına neden olacaktır. Örneğin, bu aşamada bir an için *"alevler içinde yanar mıyım?"* diye düşündüğü an, varlık kendisini alevler içinde buluverir.

Spatyom'un en temel özelliği nedir diye sorulacak olursa, buna verilebilecek tek bir cevap vardır:

"Spatyom'un en temel özelliği buradaki maddi yapının çok yüksek titreşim seviyesine sahip olduğundan düşüncelerle şekillenmesidir."

Spatyomun özellikleri ile ilgili bilinmesi gereken en önemli bir diğer bilgi ise, Spatyom'da *"ödüllendirme"* ya da *"cezalandırılma"*nın olmadığıdır.

Evet... Spatyom'da ödüllendirme ve cezalandırma değil, sadece ***"sebep"*** ve ***"sonuç"*** vardır. Bunu örnekleyelim:

Eğer siz Spatyom'un alt kademelerinde takılıp kalmış ve üst kademelere çıkamıyorsanız bunun sebebi astral bedeninizin kaba maddelerden oluşmuş olmasıdır.

Yani buradaki sebep ve sonucu şöyle ifade edebiliriz:

Sebep: Astral bedeninizin kaba olması. **Sonuç ise:** Alt kademelerde kendinize bir yer edinebilmenizdir.

Görüldüğü gibi sizin alt kademelerde takılıp kalmanız size verilmiş bir ceza değil *"Evrensel Sebep Sonuç Yasası"*nın bir zaruretidir.

Bu fikrin tam tersiyle yani *"öldükten sonra sevaplarından dolayı cennete gidebileceğini"* düşünerek Öte Âlem'e geçmiş olanları da başlangıçta sıkıntılı anlar beklemektedir. Yani öldükten sonra sevaplarından dolayı kendisinin cennete gitme ihtimalini yüksek gören biri de kendisini, yine kendisinin kısıtladığı bir cennet imajı içinde hapsedebilir. Düşünceleriyle oluşturduğu çimenlikler üstünde ve ırmakların arasında kendisine bir mizansen oluşturabilir. **Bu da diğeri gibi aslında kendi düşüncelerinin ürünü olan sanal bir imajdır.** Böyle bir anlayışla Öte Âlem'e geçen birçok varlık otomatik imajinasyonlarının sonucunda oluşturdukları cennet imajlarının içine kendilerini hapsederek, uzunca bir süre meselenin gerçek yüzünü göremeden Spatyom'un alt kademelerinde takılıp kalabilmektedirler.

Varlığın çevresinde ortaya çıkan imajların bir kısmı ise; spatyomdaki varlıkların uyanmasında aktif görev alan ileri seviyeli ruhsal yardımcı varlıkların kasıtlı olarak oluşturdukları imajlardır. Bu imajlar, varlığı yeni geçtiği mekâna hazırlamak ve içinde bulunduğu yeni şartlara uyum sağlamasına yöneliktir.

Spatyomdaki diğer varlıklara yardımcı olan bu ileri düzeyli rehber varlıklar, bazen de spatyoma yeni geçmiş olan varlıkların kendi kendilerine oluşturdukları imajları onların çevresinden kaldırarak da onlara yardımcı olabilmektedirler.

Konuyu bir örnekle açmaya çalışalım...

Spatyoma yeni geçen bir varlık ölmeden önce edindiği alışkanlıklarından kaynaklanan düşünceleriyle burada kendisine çeşitli imajlardan oluşmuş sanal bir dünya yaratabilir. Ve

böylelikle bu imajların içinde sanki dünyadaymış gibi yaşamaya başlayabilir. Yine evinde dolaşabilir, işe gidebilir, çocuklarıyla ilgilenebilir. Ancak bunların hepsi sanal görüntülerdir. **Bu sanal görüntüler aynen bir rüya gibi yaşanır. Nasıl ki, rüya görürken rüya gördüğümüzü çoğunlukla anlayamıyorsak, aynen buna benzer bir şekilde varlık kendi yarattığı bir dünyanın içinde yaşamaya başlayabilir.**

Bu görüntüler içine varlık aslında kendisini hapsetmiştir. Ama bunu farkedememektedir. İşte burada bir süre sonra rehber varlıklar devreye girerek varlığın kendisinin oluşturduğu bu görüntüleri bozarak, bir anda varlığı başka bir sanal görüntünün içine alabilirler. Buradaki maksat varlığın başka bir mekânda olduğunu ona farkettirmektir. Çünkü normal şartlarda dünyada yaşarken bizler bir anda evimizdeki odadayken kendimizi çalıştığımız iş yerindeki odamızda bulamayız. **Rehber varlıklar böyle ani değişiklikler yaşatarak, varlığın artık bildiği dünyada yaşamadığını ona farkettirmeye çalışırlar.**

Tam yolda yürürken bir anda kendisini evde bulabilmekte ya da bir arkadaşıyla konuşurken bir anda karşısındaki kişinin yokolduğunu gören varlık, sonunda bu işin içinde bir şeyler olduğunu anlamaya başlar. Spatyoma geçen varlığın ilk olarak farketmesi gereken budur.

Daha sonra yavaş yavaş spatyomu oluşturan maddenin kendi düşünceleriyle şekillendiğini farketmeye başlar. Bu aşamada da yine rehber varlıklar aktif görev oynarlar.

Bedenini terk eden her varlık bu aşamadan geçmektedir. Bu aşamanın ne kadar süreceği tamamen varlığın göstereceği adaptasyon yeteneğine bağlıdır.

Varlığın Spatyomdaki ilk halleri

Spatyomu oluşturan maddelerin titreşimsel seviyesi yük-

seldikçe (inceldikçe) o mekânın içinde bulunan varlığın etkileme ve etkilenme durumu da buna parelel olarak değişir.

Bedenini yeni terk etmiş olan bir varlık, kendisine en uygun gelen bir titreşim vasatı içerisinde bulunur. Çünkü evrende mevcut olan herşey, bir ahenk içerisinde olmak mecburiyetindedir.

Bu senkronizasyon, spatyomun maddesi ile varlığın astral bedeni arasında meydana gelmektedir. Varlığın sahip olduğu astral bedenin titreşimsel yapısı ile bulunduğu ortamın maddesini oluşturan maddelerin titreşimsel yapısı belli bir senkronizasyona girerek varlığın orada yeralmasını sağlar.

Astral Bedeni'nde fazla ağırlık olmayan varlığın titreşimi, gitgide bu askı hâlinden, bu hapishaneden çıkmak, daha yüksek, daha üstün seviyelere yükselmeyi arzu eder. Varlığın bu seviyeler arasındaki geçiş sürati, onun yeryüzündeki ruhsal bilgi kültürüyle de paralellik gösterir.

İşte spatyoma intikal eden varlık, ahengi temin etmek için titreşimsel rezonansları duymaya, hissetmeye, anlamaya başlayıncaya kadar, kendine uygun gelen vasatlar içerisinde dolaşır. Her vasatın kendi şartlarına uygun bir tezahürü mevcuttur. Oradaki tezahürlerin değişmesi, vasata ait olan şartların değişmesine bağlıdır. Vasatın şartları neye müsaitse, o vasatta bulunan varlığın kabiliyetlerinin tezahürü de, bu şartlara tâbi olarak meydana gelir. Geri titreşim seviyelerinde, geri titreşim seviyesine uygun imajlar oluşur.

Bedeninden ayrılan bir varlık, bedeninden ayrılışının özelliğine, hazırlığına ve bilgisine uygun olarak eski anılarından gelen tesirlerin imajlarını, Öte Âlem'de otomatik olarak oluşturmaya başlar.

Bunlar dünyada yaşadığı süre içinde bedene bağlı olmanın alışkanlığından dolayı ortaya çıkan çeşitli düşünce, istek, arzu, ihtiras ya da sevgi, merhamet gibi duygu ve çeşitli bilgi-

lerinden oluşan imajlardır. Bu otomatik bir oluşturmadır. Bir fotoğraf plağının üzerine düşen imajlar gibi varlık kendi oluşturduğu imajlarla spatyomun maddesini şekillendirir.

Varlık kendi imajlarıyla meydana getirdiği bu ortamın içinde uzun zaman kalabileceği gibi başka varlıkların meydana getirdiği vasatın içerisinde de kalabilir. Spatyomun vazifeli rehber varlıkları spatyoma yeni intikâl etmiş olan varlıkların buraya adapte olmasına yardımcı olmak için, onların çevresine dünyadaki alışkanlıklarına uygun imajlarla meydana getirilmiş mekânlar da oluşturmaktadırlar.

Rehber varlıklarca oluşturulan bu imajinatif sanal mekânlar spatyomun maddesince öyle bir şekil alır ki, bu ortamın içinde bulunan varlık kendisini adeta dünyadaymış gibi hisseder. Bir süre bilmeden gerek kendi oluşturduğu, gerekse de rehber varlıklarca kendisi için oluşturulan bu imajların içinde yaşayan varlık, ilk başta bu olup bitenleri anlayamaz. Ve bu nedenle kendisinin öldüğünü dahi farkedemeyebilir. Ancak bütün bu olup bitenler onu yeni mekânına hazırlamaya yöneliktir. Hiç bir varlık *"Öte Âlem"*de yalnız bırakılmaz.

Bir süre bu böyle devam ettikten sonra devreye yine rehber varlıklar girer ve oluşturulan bu imajlarda yaptıkları ani değişimlerle, varlığa fizik Âlemde olmadığı farkettirilmeye başlanır. Bundan az önce söz etmiştik...

Öte Âleme geçmiş olduğumuzda ölmüş olduğumuzu kısa sürede anlayıp anlayamamak biraz da *"Öte Âlem"*'e geçiş sürecimizle de bağlantılıdır.

Eğer bedenle irtibatımızı kestiğimiz anda bir anda kendimizi spatyomda bulmuşsak, bu öldüğümüzü kısa sürede anlamamıza kısmen engel olabilir.

Konuyu açalım...

Öte Âlem'e geçiş süreci

Normal ölüm vakalarında yani kaza, intihar gibi ani ölümlerin haricinde, bedenden ayrılıştan bir süre önce ruh ve beden ilişkisi yavaş yavaş gevşemeye başlar. Bu süreç bilincin kaybolmaya başladığı anlar olarak nitelendirilir. Ancak bu bilinç kaybı olaya dışardan bakanları yanıltabilir. Kaybolduğu söylenilen bilinç yavaş yavaş farklı bir boyuta doğru kaymaya başlamıştır. Bu nedenle de yatağında yatmakta olan kişi çevresindekilerin görmedikleri bazı görüntüleri görmeye başlayabilir. **Bu hemen hemen tüm ölüm vakalarında yaşanılan bir durumdur. Çünkü ruh ve beden ilişkisi gevşemeye başlamış ve bunun doğal bir sonucu olarak da kişinin durugörüsü harekete geçmeye başlamıştır.** Harekete geçen durugörü yeteneği kişiye *"Öte Âlem"*le irtibat kurma ve oradaki varlıkları görme imkânı sağlar. Aynı zamanda *"Öte Âlem"*den bu dünyaya yansıyan bazı tesirlerin de algılanmasına neden olur.

Ruh ve beden ilişkisi tamamen koptuktan sonra ya bir anda spatyoma geçiş yapılır ya da bir süre daha bu dünyada kalınabilir.

Eğer bir anda spatyoma geçiş olmazsa, bedenin terkedilişiyle birlikte kendimizi yukarıdan bedenimizi ve bedenimizin başında bulunan insanları seyredebiliriz. Bizim için ağlayanları ve sonrasında cenaze hazırlıklarını teker teker izleyebiliriz.

Böyle durumlarda astral seyahatin bir benzeriyle karşı karşıya kalınır. Ancak astral seyahatten farkı artık bedenle olan irtibatın tamemen kopmuş olmasıdır. Böyle anlarda ölümle ilgili bilgisi olmayanlar, genellikle nasıl bir şeyle karşılaştığını anlayamazlar hatta paniğe kapılırlar. Aşağıda insanlar onun öldüğünü düşünmektedirler ama o ölmemiştir. Tüm olup bitenleri seyretmektedir. Kendisinin ölmediğini onlara

haykırmak için çoğunlukla böyle anlarda varlıklar çok büyük bir çaba sarederler. Aile fertleriyle, dostlarıyla, arkadaşlarıyla konuşmaya ve kendisinin ölmediğini söylemeye çalışırlar. Ama seslerini duyuramazlar.

Bu uzunca bir süre hatta gömülme işlemi bittikten çok daha sonralarına kadar devam edebilir. Zaman zaman spatyoma doğru kayışlar gösterse de, bazı varlıklar dünyadan kopmamak için aşırı bir çabaya girerek kendilerini burada tutabilirler.

Zaman ilerledikçe spatyoma kayışlar yoğunlaşmaya başlar. Spatyomun en alt seviyesi dünyaya en yakın seviyedir. Bu nedenle belli aralıklarla, dünya ile olan irtibatını varlık bir süre daha sürdürebilir. Spatyomun üst seviyelerine çıkıldıkça, dünya ile olan irtibat zayıflar ve sonunda kopar.

Ancak her ölüm vakası böyle gelişmez. Az önce de söylemiş olduğum gibi bir anda kendimizi spatyomda da bulabiliriz.

Ölenlere biz Dünya'dan yardım edebilir miyiz?

Ölenlere yardım etmek, çok eski kültürlerden beri uygulanan bir yöntemdir. Bunu en canlı olarak Eski Mısır Kültürü'nde görmekteyiz. Mısırlı rahiplerce kurulan ruhsal irtibatlarla ölene, başından sonuna kadar yardım edilir ve *"Öte Âlem"*deki yaşamı takip edilirdi.

Bizler şu anda bunu yapamasak da, hiç değilse cenaze törenlerinde içimizden ölen yakınımıza artık ölmüş olduğunu telkin ederek yardım edebiliriz. Ona *"Öte Âlem"*de düşüncelerinin şekilleneceğini telepatik olarak söylemeniz bile, bu konuyla ilgili bilgisi olmayan ölen bir yakınınıza büyük faydalar sağlayacaktır.

İslamiyet'te uygulanan, hocanın ölenin mezarının başın-

da talkım verme geleneği de öleni *"Öte Âlem"* hakkında bilgilendirmeye ve öncelikle ölmüş olduğunu farkettirmeye yöneliktir. Ama günümüzde kaç tane hoca bunu bu şekliyle gerçekleştirebilmektedir bundan kuşku duymaktayım. Sadece dualar okuyarak ölene yardım yapılamaz.

Cennet ve Cehennem

Spatyomun ilk kademesi aslında bir geçiş aşamasıdır. Ancak bazı varlıklar bu aşamada takılıp kalır. Ve spatyomun daha ileri seviyelerine çıkamadan, tekrar dünyaya doğma zorunluluğuyla baş başa kalabilir. Spatyom'un alt seviyelerinde takılıp kalan varıkların durumu, dinsel metinlerde cehennem azabı olarak nitelendirilir. Kur'an-ı Kerim'de de aynı sembol kullanılmıştır:

İkisi (cennet ve cehennem) arasında bir sur, A'râf üzerinde de bir takım adamlar vardır. Cennet ve cehennemliklerin hepsini simalarından tanımaktadırlar. Cennetliklere, "Selam olsun size!" diye seslenirler. Onlar henüz cennete girmemişlerdir, ama bunu ummaktadırlar.
Gözleri cehennemlikler tarafına çevrildiği zaman, "Ey Rabbimiz! Bizi zalim toplumla beraber kılma" derler.
A'râftakiler simalarından tanıdıkları bir takım adamlara da seslenir ve şöyle derler: "Ne çokluğunuz, ne de taslamakta olduğunuz kibir size bir yarar sağladı!"
"Sizin, 'Allah bunları rahmete erdirmez' diye yemin ettikleriniz şunlar mı?" (Sonra cennetliklere dönerek) "Haydi, girin cennete. Size korku yok. Siz üzülecek de değilsiniz" derler.
Cehennemlikler de cennetliklere, "Ne olur, sudan veya

Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bizim üzerimize akıtın" diye çağrışırlar. Onlar, "Şüphesiz, Allah bunları kafirlere haram kılmıştır" derler.
Onlar dinlerini oyun ve eğlence edinmişler ve dünya hayatı da kendilerini aldatmıştı. İşte onlar bu günlerine kavuşacaklarını nasıl unuttular ve âyetlerimizi nasıl inkar edip durdularsa biz de onları bugün öyle unuturuz.
(ARAF SURESİ: 7/46-51)

"Simalarından tanımak", astral bedenlerinden tanımak demektir. Bu, o insanların dünya yaşamlarıyla ilgili en iyi bilgiyi veren bir göstergedir. Astral bedenlerindeki ağır bir tortuyla *"Öte Âlem"*'e geçmiş bulunan insanların durumu anlatılmaktadır.

"Araf'ta bulunan adamlar" *"Öte Âlem"*'deki görüp gözetici hami varlıklardır. Zaten *"Araf"* sözcüğünün kelime anlamı da, bu açıklamamızı teyid eder niteliktedir. *"Araf"*: Yüksek yerler, yüksek mevkiler demektir.

Yukardaki ayetlerde de görmüş olduğunuz gibi, Kur'an-ı Kerim'de ***"Âhiret"*** ismiyle ifade edilmiş olan Öte Âlem ile ilgili üç temel sembol kullanılmıştır: *"Cennet"*, *"Cehennem"* ve *"Araf"*

Tasavvufi - Bâtıni çalışmalarda, bunların sembolik ifadeler olduğu ve bu sembollerin neye karşılık geldiği farkedilmiş olsa da, Kur'an-ı Kerim'i *"Harici"* bakış açısıyla yorumlayan birçok tefsirci bu sembollerin ardındaki anlamı farkedememişlerdir. Günümüze kadar gelen ve İslâmiyeti *"Bâtıni"* (içsel) bir yaklaşımla değil de *"Harici"* (dışsal) bir yaklaşımla yorumlayan Kur'an tefsircilerinin çoğu, bu sembollerle ilgili hiç de doyurucu olmayan açıklamalara girmişlerdir. Geleneksel Sünni İslâm Kültürü'nü halka anlatanlar işte bu yorumlarla meseleyi anlatmaya çalışmışlar ve halka bu görüşlerini aktarmış-

lardır. Günümüzde genele yayılmış anlayış işte bu şekilde oluşmuştur. Aynı şey günümüzdeki Hristiyanlar için de geçerlidir. Durum böyle olunca, sadece öldükten sonra *"Öte Âlem"*de neler olduğu sorusu cevapsız kalmamış, aynı zamanda *"Öte Âlem"*le ilgili son derece yanlış imajların insanların zihninde oluşmasına da neden olunmuştur.

Daha önceki kitaplarımda da değinmiş olduğum gibi, *"Cennet"* ve *"Cehennem"* kavramları çeşitli dinlerde, inisiyatik öğretilerin hikayeleştirilerek anlatıldığı mitolojilerde ve ezoterizmde de kullanılan sembollerdir.

***"Cennet"* en genel manasıyla dünya spatyomundan çıkışı ifade eder. *"Cehennem"* ise dünya spatyomunun en alt kademelerinde yaşanan sıkıntılı hallerin sembolüdür.**

Kur'an-ı Kerim'de de kullanılan bu semboller birçok ayette geçer:

> İçinden nehirler akan Adn cennetlerine gireceklerdir. Kendileri için orada diledikleri her şey vardır. Allah kendine karşı gelmekten sakınanları böyle mükafatlandırır. Melekler onların canlarını iyi kimseler olarak alırken, "Selâm size! Yapmış olduğunuz iyi işlere karşılık girin cennete" derler.
> (NAHL SURESİ : 16/31-32)

İsa Peygamber cennet sembolü yerine *"Gökler'in Melekûtu"* sembolünü kullanarak, bu sembolü daha açık bir hâle getirmiştir.

> İsa dedi:
> Münzeviler ve seçkinler, mutlusunuz,

çünkü Melekut'u bulacaksınız.
O'ndan geldiniz,
oraya döneceksiniz.
(Thomas'ın İncili, KELÂM –49)

İsa Peygamber Eseniler'e ait *"Melek"* sembolünden gelen *"Melekut"* tabirini kullanmıştır. Meleklerin meskeni anlamına gelir. *"Melek"* başka dinler tarafından da kullanılmış olan ezoterik bir semboldür. *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın gelişmiş ruhsal varlıklarının sembolüdür. (9)

"Melekut" da, bu varlıkların oluşturdukları organizasyonların ve plânların genel ismidir. İsa Peygamber bunu *"Gökler'in Melekutu"* olarak ifade etmiştir.

Gelelim *"Cehennem"* sembolüne...

Cehennemde sözü edilen ateşin ayrı bir anlamı vardır. Ateş, ezoterizmde arınmanın sembolüdür.

Gün olur, cehennem ateşinde onların üzerine lav döküldür de bununla onların alınları, böğürleri, sırtları dağlanır: "İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi, tadın biriktirmiş olduklarınızı!" denir.
(TEVBE SURESİ : 9/35)

Ortada bir beden olmadığına göre yanacak olan şey nedir? **Yanacak olan şey astral bedenimizdeki tortulardır.** Arınmayla kastedilen de budur. Nitekim bu yanacak şeyin astral tortular olduğu *"İşte egolarınız için yığdıklarınız. Hadi, tadın biriktirmiş olduklarınızı!"* sözüyle bu çok açık olarak yukarıdaki ayette ifade edilmektedir. Söz konusu ateş rehber varlıkların

özel ruhsal enerjileriyle gerçekleştirilen bir temizlik işlemidir. Bu nedenle cennetin yolu cehennemden geçer denmiştir...

Toparlayacak olursak... Cehennem spatyomun alt kademelerini, ateş ise varlığın astral tortularından kurtulabilmesi için rehber varlıklarca yapılan ruhsal manyetik tesirlerin sembolü olduğunu söyleyebiliriz.

Öte Âlem'de zamanın algılanışı

Spatyom'un fizik kuralları farklıdır demiştik. Bir diğer farklılık da, zamanı yorumlamada kendisini gösterir. Bizim bu dünyada 1 gün olarak algıladığımız zaman süreci orada bazı varlığa 10 gün, bazı varlığa ise 10 yıl hatta 1000 yıl gibi gelebilir.

Öte Âlem'in bu özelliği Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilmiştir:

> ... *Şu da bir gerçek ki, Rabbi'nin katındaki bir gün, sizin saymakta olduğunuzun bin yılı gibidir.*
> (HAC SURESİ: 22/47)

Zamanın bu farklı algılanışı kendisini belirli imajların içine hapsetmiş olan varlıklara gerçekten de bir ebediyet gibi gelebilir. Belirli bir imajın içinde sıkışıp kalmış bir şekilde adeta bir hapis hayatı yaşanabilir.

Spatyom'un şartlarına adapte olamamanın nedenleri

Varlığın kendisini belirli imajların içine hapsetmesinin çeşitli nedenleri vardır. Bunları maddeler halinde sıralayalım:

1– Bu dünyada yaşarken Öte Âlem'le ilgili hayâl ettiği her türlü düşünceleri.

2– Bu dünyada yaşarken edindiği alışkanlıkları.

3– Bu dünyada yaşarken edindiği bağımlılıkları.

4– Duygu ve düşüncelerine hakim olamayışı.

5– Bedenin ortadan kalkmasıyla birlikte psişik yeteneklerin bir anda serbest kalması ve bu yeteneklerin kendiliğinden kullanılması. Özellikle imajinasyon ve telepati yeteneğinin ortaya çıkması ve bu yeteneklerin farkında olmadan kendisi tarafından bilinçsizce kullanılmaya başanması.

6– Konsantrasyon eksikliği.

7– Gurur, kibir ve her türlü negatif duygu ve düşünceleri.

Yukarıda saymış olduğumuz etkenler varlığın astral bedeninin kabalaşmasına neden olmaktadır. Astral Bedeni'ni ağırlaştıran bu yükler, yaşamı sırasında bizzat kendisi tarafından ve kendisinin hiç farketmediği bir şekilde meydana gelmiştir. Negatif enerjileri fazla kullanmış olması, egosal arzu ve isteklerini denenetleyememesi, bu sürecin tuzu biberi olmuştur.

Tüm dinlerin insanları iyi ahlâka sevketmeye çalışmışlarının asıl nedeni işte budur: **Astral tortulardan insanları koruyabilmek...** Ama ne yazık ki, bu ses çok az sayıdaki kişi tarafından duyulabilmiş durumdadır. Dinlerin insanları iyi ahlâka yönlendirmeye çalışmaları insanların sevap kazanmaları için değildir. Sevap kazanma arzusunun da Öte Âlem'de kişinin başına sıkıntılı haller açtığı bilinmektedir. Bununla ilgili bazı örnekleri ilerki sayfalarımızda sizlerle paylaşacağım. (Bkz: Sy: 151)

Spatyom'da varlığın karşılaştığı bu adaptasyon problemi eski Klasik Spiritüalizm anlayışında *"Teşevvüş Devresi"* olarak

isimlendirilmişti. Ne şekilde isimlendirilirse isimlendirilsin, böyle bir süreçle karşılaşmak her varlık için kaçınılmazdır. Hangi düzeyde, hangi bilgi seviyesinde olursa olsun spatyoma yeni intikâl etmiş olan her varlık, bu adaptasyon sürecini geçirir. Üç boyutlu fizik âlemin kurallarına göre yaşamaya alışmış bir varlık kısa da olsa, uzun da olsa adapte olamama hâliyle baş başa kalmaktadır.

Muhammed Peygamber'in bu dünyadayken çekindiğini söylediği en önemli şeyin *"Kabir Azabı"* olduğu çeşitli hadis kaynaklarında ifade edilmiştir. İşte Muhammed Peygamber'in söylemiş olduğu *"Kabir Azabı"* bu aşamayı anlatır.

Bu aşamada bulunan varlıkların büyük bir bölümü daha ölmüş olduğunu bile anlayamadan spatyomdaki yaşamlarına devam ederler. Şuurları kapalıdır. Olup bitenleri kavrayamazlar.

> ... *Doğrusu Allah, dilediği kimseye işittirir. Ey Muhammed! Sen kabirlerde olanlara işittiremezsin.*
> (FÂTIR SURESİ: 35/22)

Bu sürecin ne kadar devamedeceği tamamen varlığın astral yapısına bağlıdır... Bazı varlıkların bu adaptasyon sorunu çok uzun bir süreye hatta bütün bir spatyom hayatına yayılırken, bazı varlıklarda bu adapte olabilme hâli, birkaç dakikada hâlledilebilir.

Ve şunu birkez daha altını çizerek hatırlatalım ki, Spatyom'a gittiğinizde ne bildiğiniz değil, ne olduğunuzdur önemli olan. Neyi ne kadar biliyor olsak da, *"Öte Âlem"*le ilgili birçok bilgiyi bu dünyadayken öğrenmiş olsak da, *"Astral Bedenimiz"*i arındıramadığımız müddetçe, spatyomun üst katmanlarına çıkışımıza imkân yoktur.

İşte bir zamanlar tüm inisiyatik çalışmaların ve tüm ezoterik öğretilerin asıl amacı bu hedefe yönelikti:

"Kendi öğretilerine dahil olanları astral tortularından arındırabilmek."

Mabetlerde yıllarca süren çalışmaların asıl konusu bu noktada düğümlenmekte ve tüm gaye bu alana yönlenmekteydi. Bu astral arınmanın hiç de kolay olmadığı mabetlerdeki eğitimin yıllarca sürmesinden kolaylıkla anlaşılmaktadır. 10- 20 hatta 30 yıla kadar süren eğitimlerden varlıkların geçirildiğini daha önceki kitaplarımda sizlere ayrıntılarıyla anlatmaya çalışmıştım. (10)

Burada birçok okuyucum şu soruyu soracaklarından eminim: ***"Bir zamanlar toplu inisiyasyonla bu gerçekleştiriliyordu. Peki ama artık bu tür organizasyonlar olmadığına göre bizler bunu nasıl gerçekleştireceğiz."*** Bu önemli sorunun cevabını kitabımızın satırları arasında bulacaksınız. Biz spatyomun kademeleri arasında dolaşmaya devam edelim...

Maddi dünyadan kopmak kolay değildir

Yapılan tüm araştırmalar, maddi dünyanın tesirlerinden ölenlerin kolay kolay kurtulamadıklarını göstermiştir. Bu tesirler spatyoma geçmiş olan varlığı uzun bir süre adeta bir girdap gibi aşağıya çeker.

Elde etmiş olduğu parasından, malından ya da şöhretinden uzaklaşmak istemeyen varlıklar otomatik imajinatif faaliyetleriyle *"Astral Âlem"*in maddelerini şekillendirerek çevrelerine dünyadakine benzer bir ortamı kurarlar ve bundan uzun bir süre kurtulamazlar.

Bu bakımdan mesele ele alındığında dünyada yaşarken kendisini inisiyatik bir terbiyeden geçirmeyen bir zenginin bir fakire nazaran spatyom hayatının çok daha sıkıntılı geçme olasılığı bir hayli fazladır.

İsa Peygamber'in *"bir zenginin Gökler'in Melekutu'na*

girmesi devenin iğne deliğinden geçmesinden daha zordur" demesinin ardında yatan gerçek işte budur. Hele ki bu kişi yaşamını zenginliğinin kendisine verdiği gurur ve kibirle birlikte geçirmişse işi bir kat daha zordur. Gurur ve kibir duygusunun getirdiği astral tortular, otomatik imajinasyonun harekete geçmesiyle birleşip, onu son derece zorlu bir atmosfer içine çekebilir.

Aynı şey yaşamını toplum içinde popüler olarak geçirmiş olan kişiler için de geçerlidir. Bunlara şarkıcıları, parti başkanlarını, üst düzey devlet yöneticilerini, holding patronlarını örnek olarak gösterebiliriz. Yaşamını toplum içinde tanınmış popüler bir kişi olarak geçirmiş bu kişilerin *"kendi üzerinde egosal denetleme çalışması"* yapma ihtiyacı diğer insanlara göre kat ve kat daha fazladır.

Bazı ünlülerin televizyonlardaki konuşmalarında egolarının nasıl kendilerini aştığını farketmemek mümkün mü? Bazıları öyle bir ego geliştirmiş ki, egosal hırsları adete bir volkan gibi ekranlardan dışarıya fışkırıyor!... Peki ya, bu hâlleriyle *"Öte Âlem"*de yaşayacaklarını hiç düşündünüz mü?!...

Bunları eleştiri olsun diye söylemiyorum. Onlar kendilerini bilirler... Ancak bilmeleri gereken bir şey daha var ki, bu gerçekle birgün karşılaşacaklar. Eğer bu satırları okurlarsa hiç değilse şimdiden karşılaşmış olurlar.

Dünyadayken önemli biri olarak yaşamış nice kişilerin *"Öte Âlem"*de önemsiz birer varlık hâline dönüştükleri, yapılan birçok metapsişik çalışmada görülmüştür. Buna karşılık önemsiz olarak yaşayan birçok kişi ise spatyomun üs kademelerine doğru çok kısa bir sürede çıkabilmişlerdir.

Buradan *"her zengin ya da kariyer sahibi insanın spatyom hayatı büyük zorluklar içinde geçeçecektir"* diye bir sonuç da çıkartılmamalıdır. Aynı şekilde her fakirin de spatyom hayatının kolay geçeceği zannedilmesin. Önemli olan kriter zenginlik ya

da fakirlik değildir.

Burada önemli olan kriter şudur: Malı mülkü olan ya da şan şöhret içinde yaşamını sürdürmüş olan kişinin bunlarla özdeşleşip özdeşleşmediğidir. Yani kendisini bütün bunların dışında tutabilmiş ve kendisini elde ettikleriyle eş koşmuş mudur koşmamış mıdır? Bunu egosal bir üstünlük hâline getirmiş midir? İşte önemli olan budur. Tüm bunları egosunu şişirmek için mi, yoksa tamamen kendisini bunların dışında tutup, büyük bir mütevazilik içinde mi yaşamını geçirmeyi başarmıştır. Önemli olan işte budur... Sadelik, mütevazilik ve alçak gönüllülük...

Tekinsiz Ev Vakaları

Tekinsiz Evler'deki olayları meydana getirenler, spatyomun en alt seviyesinde takılıp kalmış olan varlıklardır. Kendilerini insanlara duyurma çabası içinde olan bu varlıklar spatyomun ilk kademesinde zaman zaman fizik dünya ile irtibata girebilirler.

Spatyomun en alt kademeleri, fizik dünyaya en yakın olan bölümü olduğundan bu varlıklar sık sık fizik dünya ile irtibata girerler. Kendilerini dünyada yaşayanlara belli etmek isterler. Birçok korku ve gerilim filmine konu olan olaylar bu tür varlıkların sergiledikleri olaylarla ilgilidir.

SPATYOM'UN 2. KADEMESİ MANTAL ÂLEM

Şuurlu – Bilerek İmajinasyon Aşaması

İkinci aşamanın başlangıcında, anlık şuur aydınlanmalarıyla nasıl bir ortamda bulunulduğu tedricen farkedilmeye

başlanır. Varlık bulunduğu ortamda düşüncelerinin şekillendiğini yavaş yavaş anlamaya başlar.

İlk zamanlardaki şuursuzluk hâlinden uzaklaşmış olsalar da yine de bulanık ve bulutlu hâl bir süre daha devam eder. Hatta bazı varlıklarda ara sıra yarı berraklaşan olup bitenleri farketme hâli, bir şimşek müddeti kadar gelip geçici olabilir.

İkinci aşamada da imajinatif faaliyet devam eder. Hatta ilk başlangıçtakine oranla daha da artar. Fakat ikinci aşamanın ortalarına doğru kendi düşünceleriyle oluşturdukları imajlarla, başka varlıklardan gelen imajları birbirlerinden ayırdetme yeteneği kazanılır.

Bulundukları mekânın en temel özelliği olan, düşüncelerinin bu mekânın süptil maddesini şekillendirmekte olduğunun farkına varan varlıklar, çevrelerindeki varlıklarla da tesir ve bilgi alış verişinde bulunmaya başlarlar. Kendi seviyesinde bulunan benzer varlıklarla görüştüğü gibi, spatyomda görüp ve gözeticilik yapan ve spatyom mekânına varlıkları adapte etme vazifesini yürüten *"hami-rehber varlıklar"*la da artık daha kolay irtibata girerler. Spatyomun görevli varlıklarının kendisine uzattıkları yardım ellerini daha kolay tutarlar. Ancak kendisini, çevresini ve olup bitenleri yavaş yavaş daha iyi kavrasa da, bu farkındalık hâlleri bazen yerini yine bulanık ve sisli bir ruh hâline bırakabilir.

Spatyomun alt kademelerinden üstlere doğru yükseldikçe, varlığın da bu paralel olarak şuurunda genişleme meydana gelir. Hem bulunduğu mekânın özelliklerini daha iyi farkeder hem de, kendi varlığıyla ilgili çok daha kapsamlı bilgilere ve anlayışlara ulaşır.

Kendisini sadece dünyadaki son hayatından ibaret bir yaşam sürecinin içinde değil, kozmik bir yolcu olduğunun bilinci içinde görmeye başlar. Bu aşama çok önemlidir. Gerçek bir uyanışa giden ilk adımdır.

Geçirmiş olduğu en son dünya yaşamının bir hesabını kendisine yardımcı olan rehber varlıklarla burada ayrıntılı bir şekilde ele alır. Doğmadan önce gerçekleştirilen yaşam planını ne derecede başarıyla geçirip geçirmediği, burada kendi iç dünyasının derinliklerine yönlenerek bizzat kendisi tarafından tahlil edilir.

Artık yavaş yavaş kendisini dünyadakinin bir benzerine sahip bir beden içinde değil, latif şekillerde seyyale hâlinde şeffaf, parlak, ışık hüzmesi gibi bir beden içinde görmeye başlar. **Bu onun gittikçe süptilleşen astral bedenidir.** İstediği zaman bu bedene istediği formları verdiğini de farkeder.

İkinci aşamanın sonlarına doğru dünyasal bağlar gittikçe zayıflar. Varlık artık tamamen kendisini kozmik bir yolcu olarak görmeye başlar. Sadece son yaşamını değil ondan önceki enkarnasyonlarıyla ilgili bilgilere de ulaşmaya başlar.

Önemli olan bir diğer değişiklik ise kendisini son enkarnasyonunun etkisiyle kadın ya da erkek olarak değil, ruhsal bir varlık olarak algılamaya başlamasıdır. İkinci aşamanın sonlarına gelebilen bir varlık astral arınmasını ciddi bir oranda hâlletmiş demektir. **Evrensel yasaları farketmeye başlar.** Ve sonunda Öte Âlem'in son aşamasına doğru hızla yükselmeye başlar. Varoluşun gerçekliği artık onda çok daha kapsamlı bir anlayışa dönüşür. Yaşam, ölüm ve varoluş; onun için artık çok daha geniş bir anlayış içinde kendisini hissettirir.

SPATYOM'UN 3. KADEMESİ
KOZAL ÂLEM

Evrensel Kanunlara Adaptasyon Aşaması

Dünya spatyomunun son aşamasıdır. Bu aşama evrensel yasalara tam adaptasyon ve gerçek bir şuurlanma aşamasıdır.

Tüm dinler bu aşamayı bir *"kurtuluş noktası"* olarak tanımlamışlardır. Çeşitli isimlerle bu aşama sembolik bir dille insanlara aktarılmıştır. Budizm'de *"Nirvana"*, Hristiyanlık'ta *"Gökler'in Melekutu"*, İslâmiyet'e *"Cennet"* bu aşamaya geçişin sembolleridir.

Her varlığın astral bedeni bu aşamaya kadar gelebilmeyi kaldıramaz. Astral bedenini ciddi oranda süptilleştirmeyi başarabilen varlıkların geldiği bu aşamada bulunabilmek, spatyomun alt aşamalarıda bulunan varlıklar için imkânsızdır.

Evrende işlemekte olan büyük *"sebep sonuç zincirini"* varlık bu aşamada tam olarak algılar. İsa Peygamber'in dünyayı yenmek olarak isimlendirdiği bu aşamaya gelebilen varlıklar, artık spatyomun rehber ve idareci varlıkları konumuna da gelmiş demektir. Bu seviyeye çıkmış olan varlıklar, enerjilerini yoğunlaşırarak spatyomun alt tabakalarına inerek; diğer varlıkların spatyoma uyum sağlamalarında onlara yardımcı olabilirler. Çoğunlukla bu aşamaya kadar gelebilen varlıklar tekrar bu dünyaya doğmazlar. Eğer doğacaklarsa özel vazifelerle doğarlar.

Dünyasal yaşamın sırrına eriş ve evrensel varoluşun bir üyesi olduğunun anlaşılma aşaması burada gerçekleşir.

Dünya spatyomunun son sınırı, artık kozmik yolculuğa açılışın kapısı konumundadır. Bu sınırdan ötesine geçen varlıkların artık bu dünyaya doğmaları mümkün değildir. Çok önemli vazifeler için doğacaklarsa yeniden bir astral bedene bürünmeleri ve dünya spatyomuna giriş yapmaları gerekir. Bir peygamberlik gibi bir vazife söz konusu olduğunda işleyen bir sistemdir. Buna karşılık dünya spatyomundan ayrılan varlıkların büyük bir bölümü bir daha geriye dönmezler.

Onlar için artık kozmik bir yolculuk başlamıştır. Fizik âlemin farklı boyutlarına ve farklı mekânlarına enkarne olabilirler.

RUHSAL PLÂNLAR

Spatyomu terkeden varlık, gelmiş olduğu ruhsal plânına geri döner.

Ruhsal plânlar da hiyerarşik bir oluşum gösterirler. Fizik dünyalar üzerinde görüp gözeticilik fonksiyonu gören bu ruhsal plânlar farklı vazifeler üstlenmişlerdir. Ezoterizmde ve dinsel literatürde bunlar *"Rab Plânları"* olarak da adlandırılırlar. Örneğin dünyamıza aktarılacak ruhsal bilgilerden sorumlu olan bir ruhsal plân İslâmiyet'te *"Ruhül Kudüs"*, Hristiyanlık'ta ise *"Kutsal Ruh"* olarak ifade edilmiştir. Kur'an-ı Kerim'i Hz. Muhammed'e tebliğ eden Cebrail de, bu plânın bir üyesi olarak tanımlanmıştır.

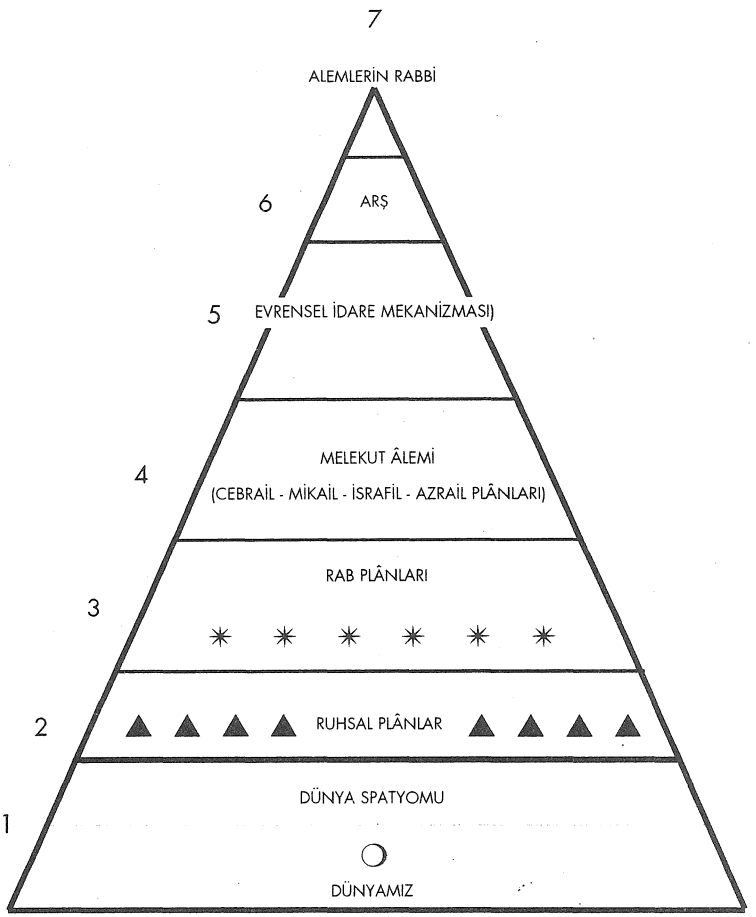
Dinsel terminolojide *"Melekler"*, mitolojik terminolojide ise *"Tanrılar"* olarak ifade edilen varlıklar da yine bu ruhsal plânlar ve bu ruhsal plânların unsurları olan ileri düzeydeki ruhsal varlıklardır.

Yine Kur'an-ı Kerim'den örnek verecek olursak, Mikail, İsrafil, Cebrail olarak isimlendirilmiş olan varlıklar, her biri farklı bir vazifeyi yerine getiren, farklı ruhsal plânların varlıklarıdır.

"Mikail" dünya üzerindeki canlılığın ve fizik bedenlerin oluşumu ve gelişimiyle, *"Azrail"* ölüm ve ölüm ötesi yaşamla, İsrafil ise kıyamet ve devre sonu ile ilgili gidişattan sorumlu olan ruhsal plânlara ait varlıklardır.

Vuslat

Sufizm'de dile getirilen vuslat, varlığın plânıyla buluşma hâlidir. Yaradanla bir olma ve onunla buluşma gibi bir şey söz konusu değildir. Zaten Sufiler de böyle bir şey kastetmemiş-

EZOTERİZME GÖRE YEDİLİ SİSTEM

lerdi. **Onların kastettikleri okyanusta damla olmaktı.** Okyanus ruhsal plânları, damla ise yeryüzündeki benlikleriydi. Ruhsal plânlarla ilgili bilgi sahibi olmayanlarca, Sufiler'in ezoterik öğretilerinde geçen *"vuslat"* kavramı, Yaradan'la birleşmek olarak algılanmıştır.

Ruhsal Plânlar'ın fizik dünyalar üzerindeki etkileri ve vazifeleri hakkında elimizde son derece kısıtlı bilgiler bulunmaktadır. Elimizdeki bilgiler az önce yukarıda saydığımız dört plân (Cebrail, Azrail, Mikail, İsrafil) ve bunların altında fonksiyon gören birkaç ruhsal plânla kısıtlıdır. Ruhsal plânlar hakkında bilgimizin çok geniş olamaması, bu plânlarla kurulabilen irtibatların çok kısıtlı olmasından kaynaklanmıştır.

Yeryüzünde Azrail, Mikail ve İsrafil gibi plânlarla herhangi bir medyomik ruhsal irtibatın kurulduğunu gösteren hiç bir delil yoktur. Sadece *"Cebrail Plânı"*yla Musa, İsa ve Muhammed Peygamber'in irtibatlı olduğu ve bu dünyada yaşarken *"Cebrail Plânı"*yla bilgi alışverişi içinde oldukları bilinmektedir.

> *Andolsun, Musa'ya Kitabı verdik. Ondan sonra ardarda peygamberler gönderdik. Meryemoğlu İsa'ya mucizeler verdik. Onu Ruhu'l-Kudüs (Cebrail) ile destekledik.*
> (BAKARA SURESİ: 2/87)

Cebrail, Mikail, İsrafil ve Azrail gibi plânlarla olmasa da bunların çok daha altlarında yeralan bazı ruhsal plânlarla yeryüzünde çok ender de olsa ruhsal irtibatlar kurulabilmiştir.

Türkiye'de bu tür birden fazla irtibat gerçekleştirilebilmiştir. Bedri Ruhselman ve sonrasında gerçekleştirilen bu tür bazı ruhsal irtibat celselerinde, elde edilen bilgiler; varoluş, evren ve insanla ilgili çok önemli bilgilerin bir araya getirilmesine imkân sağlamıştır. Bu bilgiler arasında ölüm ve ölüm ötesi yaşamla ilgili bilgiler de önemli bir yer tutmuştur.

Ruhsal bir plânın ölüm hakkındaki açıklamaları

Şimdi sizlere böyle bir plânla kurulmuş ruhsal irtibat celselerinden elde edilmiş olan, ölüm ve sonrasıyla ilgili bazı bilgileri paylaşmak istiyorum.

29.10.1971 tarihinde *"Sadıklar Plânı"*na yöneltilen *"Ölüm anı ve ölüm sonrası hakkında bir takım bilgilerimiz mevcuttur. Bu hususta tamamlayıcı ve toplayıcı mahiyette yeni bilgiler vermeniz mümkün müdür?"* sorusuna plân tarafından verilen cevapta şöyle denmiştir:

> Demek istiyorsunuz ki, ölmesini nasıl öğreniriz? Evet. Ölmek, öğrenilmeye bağlı bir olgudur. Bir şeyde iktidar, bilgi ile olur. Bazı iktidarlar var ki, sadece bilmek değil, birtakım tatbikatlarla da olur. İşte, ölmek olayının ortaya çıkabilmesi için, varlığın ölmeyi bilmesi, ölümün nasıl meydana gelebileceğini bilmesi ve bu olaya yardım etmesi gereklidir. Ölebilmek bir sanattır. Öyle bir sanat ki, uzun bir tekâmülün oldukça ileri safhalarında meydana gelen bir bilgidir. Ölmeyi bilmek lâzım. Bunun bilgisi önce, "ölüm nedir"den başlar.
>
> Ölüm nedir? Klâsik manası içerisinde, ruh ile beden arasındaki müşterek faaliyetin, belli bir zaman ve mekân içerisinde alâka kesmesi, kesin olarak bu alâkanın durması demektir. Bu açıklama ikinci bir soruyu icap ettirir. Ruh ile beden arasındaki irtibat nasıl olmaktadır? Beden, şüphesiz ki bir kukladır. İpleri yüksek ben, ulvî ben kısaca ruhi benin elindedir. Kuklanın hareketleri, kuklacının parmaklarına takılı bulunan iplerle temin edilir. Kuklacının parmakları, kolları, adeleleri, sinirleri vasıtasıyla beyni tarafından idare edilir. Beyin, kuklacının beyni, gene onun yüksek benine bağ-

lıdır. Yani kuklacı da yüksek benin bir kuklasıdır. Bu bağlılık, evrensel bir mekanizma içerisinde sonsuza kadar gitmektedir. Yüksek ben, birtakım mekanizmaları ve birtakım seyyalevi vasatları kullanmak suretiyle bedeni canlı hâle getirir. Bu canlılık o derecede ince, o derecede mükemmel ve o derecede adapte olmuş vaziyettedir ki, kuklalar birbirlerini görünüşleriyle aynen kabul ederler.

Ölüm, kuklacının elindeki kukla iplerini yavaş yavaş çıkarması demektir. Hayatın muayyen bir noktasından, devresinden sonra, ipler yavaş yavaş gevşemeye, eski sağlamlığını kaybetmeye, hatta bir kısmı fonksiyon görmemeye başlar. Beden yaşlandıkça yani daha ince tertipteki tesirlere cevap verebilecek özelliğini kaybettikçe, iplerde de gevşeme başlamış demektir. İnsan vücudunda öyle değişiklikler, insan düşünce sisteminde öyle alt – üst olmalar olur ki, bunlar tedricen meydana gelen bir kontrolsüzlüktür. Bunların hepsi, tedricen meydana gelen, gelecek olan bir ölümü hazırlamaktadır. İnsan önce ölümün manasını, ölüm ötesi manayı bedenli hâlde iken anlamaya, öğrenmeye, zihninde buna ait şekilleri, imajları yaşatmaya, kendi aurası içerisinde buna ait ihtizazların hareket etmesine müsaade etmelidir.

Bütün dinler, ölüm temasını, din saliklerine muhtelif isimler kullanmak suretiyle durmadan vermişler ve onlara etkide bulunmaya çalışmışlardır. Ölümün en tabii bir tabiat olayı olması apaçıkken, insanlar üzerinde meydana getirilen ölüm korkusu, büyük iniş ve çıkışlara sebep olmaktadır. Ölüm ötesi Âlemde en çok teşevvüşe uğrayan varlıklar, ölümden şiddetle korkan, ölüm ötesi Âlemi bilmeyen, bilmeye uğraşmamış olan insan-

lardır. Bilhassa ölüm korkusu içerisinde kıvranıp duran kimselerin, ölüm hadisesinin meydana gelişine en fazla engel olan kimseler olduğunu söyleyebiliriz. Ve bu yüzden bunların bedenlerini terk etmeleri, hem kendileri için, hem de bu terk meselesini deruhte eden, düzenleyen, kontrol eden varlıklar için bir mesele olmaktadır ve çoğu zaman bunlar yani ölüm korkusu içinde bulunan varlıklar, bir türlü kendi iradeleriyle rıza beyanında bulunmadıkları için, ani ve kitlesel ölümlerle bedenlerinden ayrılmak mecburiyetinde kalırlar.

Her gün yatarken, ertesi gün bedeninizde bulunmayabileceğinizi bilerek ve anlayarak yatınız. Şüphesiz bu usul kuvvetliler içindir. Bu ikinci usulde sadece bir bilgi ve kısmen inanç tarzında olan ölüm ve ölüm ötesi hayat, bu tatbikatla kendinizde yaşatılan bir realite hâline getirilmiş oluyor demektir. Bu tatbikatta insan, eğer bu gece öleceksem, bunu kabul ediyorum. Şüphesiz idarecilerim benden çok fazla bilirler. Bedeni tutkularım ve bedeni enerjilerim, bedeni cazibem ve direnişim, ruhi arzuma karşı gelmeyecektir. Muhakkak ki ruhum, asıl ben, bedeni gayet nazikâne bir şekilde kendi yerinde bırakacaktır. Böyle olmasını diliyorum. Ve böyle olmasını istiyorum. Ölüm ötesi realiteye geçtiğim zaman, o realiteyi çok kısa zaman aralıklarıyla yavaş yavaş kavrayacağım ve bedenimde bulunmadığımı derhal anlayacağım ve mesut olacağım. Çünkü bir ödevi tamamlamışım demektir.

Bu ya da buna benzer bir ifadeyi, bütün samimiyetiyle her akşam tekrarlayabilecek insanların sayısı her hâlde çok fazla değildir. Böyle bir anlayışla yaşayabilmek büyük bir iradeyi, ruhi sükuneti ve kudreti gerektirmektedir.

Bu safhaya büyük imtihanlardan geçildikten sonra ulaşılabileceğini söyleyen plân sözcüsü, böyle bir anlayış içinde yaşayabilmek için insanın dünyada karşılaştığı tüm haz ve elem ikileminin bir seraptan ibaret olduğunun anlaşılması gerektiğini ifade etmektedir:

> **Hayat bir ödev yeridir ki, orada bütün elem ve hazlar bir seraptan ibarettir.**

Sadıklar Plânı'na göre dünyada yaşamak hem bir serabın peşinden koşmak, hem de bunu yaparken doğmadan önce varlıkların hazırladıkları yaşam plânlarını yerine getirmektir. Serabın peşinde koşarken varlıklardan beklenen, haz ve elem ikileminin dışına çıkabilmek ve tüm bu olup bitenlerin içinde yaşarken, aynı zamanda bu olup bitenleri bir oyun gibi değenlendirebilme hünerini gösterip, olayların dışında da yaşayabilmeyi başarmaktır.

2

ÖLÜM ANINDA YAŞANANLAR

Ölümü bir son olarak bekleyenleri,
öldükten sonra büyük bir sürpriz bekliyor...

Psikiyatrist Dr. Elizabeth Kübler Ross

Buraya kadar Öte Âlem'le ilgili teknik ve teorik bilgileri ele aldık. Şimdi bu bilgilerin ışığında bizzat Öte Âlem'de yaşanan deneyimleri sizlerle paylaşacağız.

Önce ölüm anında yaşananları ardından da öldükten sonra neler olduğuna dair pratik örnekleri göreceğiz. Adım adım Öte Âlem'e doğru yolculuğa hazır mısınız?

ÖLÜMÜN EŞİĞİNDEN DÖNENLERİN ANLATTIKLARI

"Ölüme Yakın Deneyimler"

Ölümün ilk anlarında neler yaşandığı ve ne tür bir süreçle karşı karşıya kalındığını gösteren en önemli bilgiler arasında, başlarından *"Ölüme Yakın Deneyimler"* geçirenler tarafından anlatılanlar önemli bir yer tutar.

"Ölüme Yakın Deneyimler", ölümün sınırından dönen ve bu sırada yaşadıklarını hatırlayanların anlattıklarına dayanan belgelerdir.

Bir kaza, yaşanılan ani bir şok ya da bir başka nedenle geçici bir süre bedeniyle irtibatı zayıflayan fakat sonra kurtulan bazı kişilerin ölüm ve *"Öte Âlem"*le ilgili anlattıklarına dayanan bu belgeler, zaman zaman basına da konu olmaktadır.

İlk zamanlarda bunların çoğu, geleneksel tıp çevrelerince hastaların gördükleri ve gerçekle hiç bir ilgisi olmayan halüsinasyonlar (gerçekle ilgisi olmayan imajinatif hayaller) olarak değerlendirilmekteydi. Günümüzde hâlâ ülkemizdeki geleneksel tıp anlayışında bu yaşananlar, halüsinatif imajlar olarak değerlendirilmektedir.

Buna karşılık, *"Ölüme Yakın Deneyimler"* yurtdışında çok uzun zamandır tıp alanın çeşitli branşlarındaki uzmanlarca incelenmekte, hatta bu alanda özel olarak klinik deneyler yapılmaktadır.

Yapılan bu araştırmalar, söz konusu deneyimlerin, tıbben tanımı yapılmış olan halüsinasyonlarla hiç bir ilgisinin bulunmadığını göstermiştir. *"Ölüme Yakın Deneyimler"* başlığı altında incelenen olaylar, hakkında bilgi sahibi olduğumuz halüsinasyonların hiç birine benzememektedir. *"Ölüme Yakın Deneyimler"*in şizofrenik hastaların anlattıkları ve psikoz nöbetlerinde hastaların gördükleri halüsinatif görüntü ya da seslerle

de hiç bir benzerliği olmadığı gibi uyuşturucu maddelerin kullanımından kaynaklanan hayâllerle de hiç bir benzerliği yoktur. Dünyanın farklı ülkelerinde farklı bilimsel çevrelerce yapılan *"Ölüme Yakın Deneyimler"* araştırmalarında anlatılanların, birbirleriyle tamamen örtüşen paralellikleri vardır ki, bunların hiçbiri halüsinatif anlatımlarla en ufak ortak bir özellik taşımamaktadır.

Bunların hepsinde ortak bir anlatım temasının olmasının yanısıra, hepsinde kendi içinde tutarlı bir mantık vardır. Bu niteliklerinden dolayı rüyalarla da bu deneyimlerin hiç bir yakınlığı yoktur. Yaşanılan bu deneyimler tutarlı bir mantığı olan ve düzenli bir senaryo izleyen bir özelliğe sahiptir. Deneyim sırasında kişiler, olan bitenin bilincindedir.

Gerçekle ilgisi olmayan imajinatif hayâller gören ve sesler duyan kişilerin aksine, bu tür deneyimlerle karşılaşan kişilerin hiç bir tıbbi psikolojik ya da psikiyatrik rahatsızlıkları bulunmamaktadır.

Yurtdışında gerçekleştirilen ölüm ve sonrasıyla ilgili bilimsel çalışmalarla ilgili haberler zaman zaman basınımızda da yer almaktadır:

HÜRRİYET GAZETESİ 1/7/2001

ÖLÜMDEN SONRA HAYAT SÜRÜYOR

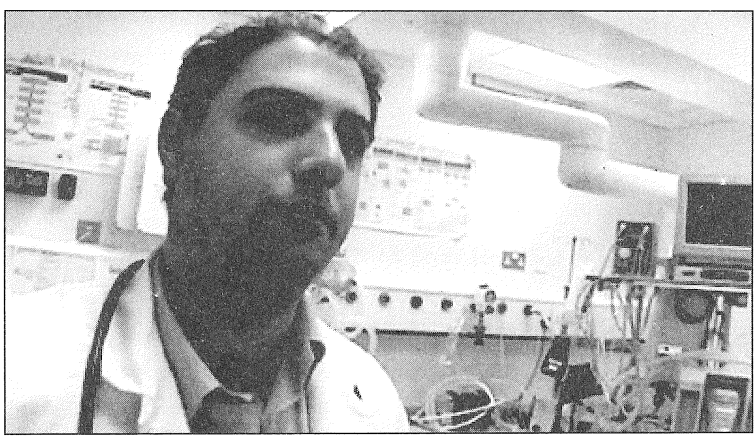
Bilimsel bir çalışma, insan ruhu ve ölümden sonra hayat ilgili olarak din ve bilim arasında yüzyıllardır yaşanan çatışmaya yeni bir boyut kazandırdı. Bir İngiliz bilim adamı, "beyin ölümü meydana geldikten sonra da bilincin canlı kaldığını" söyleyerek bilim dünyasını şok etti.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Sam Parnia adlı İngiliz bilim adamı, geçen hafta California Teknoloji Enstitüsü'nde açıkladığı araştırmasında, beyin ölümü meydana geldikten sonra bilincin canlı kaldığını söyledi. Araştırması hakkında bilgi veren İngiltere'deki Southampton Hastanesi doktorlarından Sam Parnia, "kalp krizi geçirdikten sonra beyin faaliyetleri duran bir grup hasta, bu sırada belleklerinin çalıştığını, müdahaleyle yaşama döndürüldükten sonra anlattılar" diye konuştu. Daha geniş çaplı bir araştırmaya ihtiyaç olduğuna dikkat çeken Dr. Parnia, kalbin, beynin ve solunumun durmasına karşın, çalışmaya devam eden bilincin "insan ruhu" olarak izah edilebileceğini söyledi.

PARLAK IŞIKLAR

Dr. Parnia, kalp krizi geçirip klinik olarak ölen ve daha sonra yaşama dönen 63 hasta üzerinde araştırma

Sam Parnia, İngiltere'deki Southampton Hastanesi'ndeki kliniğinde gerçekleştirdiği araştırmaları hakkında bilgi verirken.

yaptıklarını belirtti. Dr. Parnia, 56 hastanın hiçbir şey hatırlamadığını ama 4 hastanın "ölü oldukları sırada" hafızalarının açık kaldığını, akıl yürüttüklerini ve diğerleriyle iletişim kurduklarını anlattıklarını söyledi. Dr. Parnia, bir başka hastanın ise klinik olarak ölü olduğu sırada "parlak bir ışık gördüğünü, bir başka boyuta geçerek ölen yakınlarıyla iletişim kurduğunu öne sürdüğünü" bildirdi. Dr. Parnia'ya göre söz konusu hastalar, "klinik olarak öldükleri sırada" mutluluk ve huzur hissettiklerini de sözlerine eklediler.

PSİKİYATRİST DR. ELIZABETH KÜBLER ROSS

Bu alanda ilk bilimsel araştırma Psikiyatrist Dr. Elizabeth Kübler Ross tarafından gerçekleştirilmiştir. Kübler Ross'dan sonra dünyanın dört bir köşesinde bu alandaki araştırmalar sürmüş ve günümüze gelinceye kadar elde edilen bulgular bir araya getirilerek bazı ortak sonuçlara ulaşılabilmiştir. Bu alanda yurdumuzda malesef hâlâ hiç bir ciddi bilimsel araştırma yapılmamaktadır.

"Ölüm" ve *"Ölüm Ötesi Yaşam"*la ilgili ülkemizdeki tek psikiyatrist araştırmacı Recep Doksat olmuştur. TRT'nin tek kanal olarak yayın yaptığı yıllarda katıldığı televizyondaki tartışma programında, Ayhan Songar gibi tutucu bilimadamlarına ciddi eleştirilerde bulunmuş ve *"siz gidin fare deneyleriyle uğraşmaya devam edin"* diyerek, bu konularda bazı meslektaşlarının ne kadar boş olduklarını tüm izleyenlerin gözü önünde yüzlerine vurmuştur. Vefatından sonra meslektaşları bu konuda hiç bir araştırma yapmamışlardır. Maalesef kendisinden sonra oğlu bile, bu konuları reddeden bir çizgi içinde olmuştur.

Yurtdışında bu konuyu bilimsel bir çerçevede ilk araştı-

ran kişi olarak tanınan Psikiyatrist Dr. Elizabeth Kübler Ross, ölümü bir yokoluş olarak algılayan meslektaşlarına; ölümden sonra insanın yok olmadığını ve yaşamına farklı bir boyutta devam ettiğini, şu sözlerle anlatmıştı: ***"Ölümden sonra sizi büyük bir sürpriz bekliyor."***

Ölümden sonra hayatın var olduğunu biliyorum

Aslen İsviçreli olan Dr. Elizabeth Kübler Ross, Zürih Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Chicago yakınlarındaki Flossmor'da çalışmalarını sürdürmüştür.

"Ölüm diye bir şey yoktur. Bu bir inanç ve ümit değildir. Ölümden sonra hayatın var olduğunu muhakkak surette biliyorum.

Dr. Elisabeth Kübler Ross

Ölüm sadece fiziksel bedenin terk edilmesidir. Bedenin terk edilişinden sonra da, insan varlığını sürdürmektedir. Bunun sayısız örnekleriyle karşılaşmış bulunmaktayız" diyen Elizabeth Kubler Ross ve kendisinden sonra gelen araştırmacılar, *"Ölüm"* ve *"Ölüm Ötesi Yaşam"*la ilgili çok önemli kanıtları bir araya getirebilmişlerdir.

Tıp bilimi artık ölüm olayını yeni boyutlarda ele almaya başlamış durumdadır. Psikiyatrist Dr. Elizabeth Kübler Ross, öldükten sonra yeniden yaşama döndürülen yüzlerce kişi üzerinde yıllarca sürdürmüş olduğu çalışmalarının sonuçlarını, bir basın toplantısıyla gazetecilere aktarırken şunları söylüyordu:

Ölen bir hasta, tıbben öldüğü ilan edildikten sonra da yaşamaya devam etmekte ve bunun bilinci içinde varlığını sürdürmektedir. Ölümü bir son olarak düşünenleri, öldükten sonra büyük bir sürpriz beklediğini söyleyebilirim.

Bu açıklamalarının üzerine gazeteciler kendisine birbiri ardına sorular yöneltmişlerdi:

– "Ne zamandan beri, ölümden sonra yaşamın olduğunu anlamaya başladınız?"

Ölümden sonra ilginç birşeylerin olduğunu hepiniz duymuşsunuzdur... Bazıları ölüm döşeğindeyken, bizlerin görmediği biriyle konuştuğunu biliyoruz. Bu konuda benden önce de araştırma yapanlar olmuştu. Benden sonra da olacaktır. Ama sonuçlar değişmeyecektir...

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

– "Bundan nasıl emin olabiliyorsunuz? Bu görülenler halisinasyon olamaz mı?"

Bu hastalar hayâl görmüyorlar... Herhangi bir zihni bozuklukları da yok... İlaçların etkisi ya da yüksek ateş gibi etkenlerin de bulunmadığı, yüzlerce olayla karşılaşmış durumdayız. Ölümden kıl payı kurtulan bu hastaların anlattıklarından, algılama kabiliyetlerinin o anda büyük bir oranda artmakta olduğunu gözlemliyoruz. Daha sonra yaşama geri döndüklerinde her şeyi net bir şekilde hatırlayabilen birçok hastayla yaptığımız çalışmalar, bütün bu anlatımların rüya olamayacağını göstermiş durumdadır. İnsan uykuda rüya görürken çevresinde olup bitenleri farkedemez... Oysa ki koma hâlinde yatarken, çevresinde neler olup bittiğini, hastanede kendi üzerinde nasıl tıbbi çalışmalar sürdürüldüğünü, yakınlarının koşuşturmalarını ve hepsinden de önemlisi kendisini bedeninin dışından izlediğini ifade eden, sadece benim elimde yüzü aşkın insanın anlatmış olduğu raporlar bulunmaktadır.

– "İlk pozitif deliliniz ne olmuştu?"

Bir hastamız, tıbben öldü ilân edildikten üç buçuk saat sonra dirildi ve neler olduğunu, tüm ayrıntılarıyla anlatmaya başladı. Bedeninden uçarcasına çıkmıştı. Kendi bedeni üzerinde çalışmakta olan doktorları görmüş. Hatta ameliyat sırasındaki gergin havanın yatışması için yapılan bir şakayı bile hatırlıyordu. İşte bu olaydan sonra, bu konuyu araştırmaya karar verdim. Her yaş diliminden değişik insanların anlattıklarını inceledikçe, ölümle ilgili tahminlerimin çok daha üzerindeki

insanların bazı deneyimler yaşamış olduklarını gördüm.

– *"Bu insanlar ölüm tecrübelerini nasıl anlatmaktaydılar?"*

Bir kozadan çıkan kelebek gibi fiziki bedenlerinden ayrıldıklarını, tarif edilemeyecek kadar rahat ve güzel bir ortama geçtiklerini, acı duymadıklarını ifade ediyorlardı. Öbür tarafa geçtikten sonra, daha yüksek bir anlayış seviyesine ulaşacaksınız. Bu sayede geçmiş hayatınızın bir gözden geçirilmesini yapabilirsiniz. Yaşamınızla ilgili tüm ayrıntıları hatırlayacaksınız. Hatalarınızdan dolayı sizi yargılayacak olan, yine kendiniz olacaksınız...

Dünya çapında geniş yankılara sebebiyet veren bu konuşma 1974 Ekim ayında gerçekleşti... Ve hemen ardından **"Doktor, Ölümden Sonra Hayat Olduğunu İddia Ediyor!"** başlığıyla, bu konuşma basında yeraldı. ABD basınında ön sayfalarında yer alan bu haber, dünyanın başka ülkelerindeki basın organlarında da yer aldı. Bir anda ortalık karışıverdi. Ve bu alandaki araştırmalar birbirini izledi...

ÖLÜMÜ YAŞAYANLAR

Bu araştırmaların belli bir bölümü, ölmekte olan hastaların son anlarında anlattıkları izlenimlere, diğer bir bölümü ise; tıbben öldü denildikten sonra tıbbi müdahelelerle yeniden hayata döndürülen hastaların anlattıkları bilgi ve deneyimlere dayanır.

Yapılan araştırmalar, özellikle ikinci grup olaylarda, bazı hastaların geçici olarak bedenlerini terk ettiklerini ve daha sonra yeniden bedenlerine döndüklerini göstermiştir. Geçici olarak, ölüme yakın bir deneyim yaşayan binlerce hastanın anlattıklarında, son derece büyük benzerlikler bulunduğunu gören araştırmacılar, bu anlatılanları bir araya getirdiklerinde, ölümle ilgili son derece ilginç bazı bulguları ortaya çıkarttılar.

Psikiyatrist Dr. Raymond A. Moody'nin 1975'de yayımlanan, *"LIFE AFTER LIFE"* adlı kitabında, bu tür çok sayıda olaylara yer verilmiştir. Kitapta, Dr. Moody ile görüşen hastalardan biri başından geçen *"ölüm deneyimini"* şöyle anlatmaktadır:

> Bedenimin dışındaydım. Kendi bedenimi, oradaki ameliyat masasının üzerinde yatarken görüyordum. Bedenimin dışında olmak bana ilk anda çok tuhaf gelmişti. Bedenim aşağıda, ben ise yukarıdan onu seyrediyordum. Ne olduğunu anlayamamanın sıkıntısını yaşıyordum. İşte o sıra parlak bir ışık yanıma geldi. İnanılmayacak derecede parlak; çok açık sarı, hemen hemen beyaza çalan ışığı tarif etmek olanaksızdı. Bütün oda, o ışıkla pırıl pırıl aydınlanmıştı. Bu esnada ben kendi bedenimi, doktoru ve hasta bakıcı kadını görebiliyordum. Kendi kendime ne olup bittiğini soruyordum. Sonra sanki o ışığın içindeki bir varlık, bana şu soruyu sordu: 'Ölmeye hazır mısın?' Görünürde kimse yoktu ama bu soruyu çok net duymuştum. İçimden 'Hayır' diye cevap verdim. O ışığın gelmesiyle birlikte kendimi anlatılamayacak derecede huzurla kuşatılmış, sonsuz bir güvencede hissetmeye başlamıştım. Ölümün sınırında olduğumu farkediyordum. Bu mutlu bir başlangıçtı...

Benzer sonuçlar...

Günümüze kadar konuyla iligili yapılan çeşitli araştırmalar, ölümden sonra da yaşamın devam etmekte olabileceği fikrini kuvvetlendirmiştir.

Farklı ülkelerde birbirlerinden habersiz çalışan birçok araştırmacının elde ettikleri bilgilerin, birbirleriyle büyük bir parelellik göstermiş olması da, konuyu daha ilginç bir hâle getirmiştir.

Bedenini hastalık ya da bir kaza sonucu geçici bir süre terk ederek yeniden bedenine dönenlerden işte bir başka örnek:

Dr. Raymond A. Moody

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Cornwall'lı telefon mühendisi Ivon Potter, 26 yaşındayken geçirmiş olduğu bir motosiklet kazasından sonra başından geçenleri şöyle anlatıyordu:

> Kendime geldiğimde hastahanede olduğumu fark ettim. Fakat yatmakta olan vücudumu havadan seyrediyordum. Sarı - turuncu bir ışıkla çevriliydim. Yukarılara doğru çıkmaya devam ettim.

Yine bir trafik kazasında Kardiyolog Dr. Van Lummel'in kaydettiği bir hastasının anlattıkları:

> Otomobilimle hızla otobanda ilerlerken önümde duran kamyonu son anda farkettim. Yanımda bir başka araç olduğu için sola kaçacak yer bulamadım. Tek çare olarak frene basmaya başladım. Tam o sırada tuhaf bir şeyler olmaya başladı. Sanki zaman bir anda yavaşlamıştı. Ağır çekim bir film seyredercesine arabamın kaymaya başladığını ve yavaş yavaş kamyonun arka tamponuna doğru yaklaştığını görüyordum. Sonra bir anda kendimi havada buldum. Fakat ilginç bir durumla karşı karşıya kalmıştım. Ben çarpışmanın sonucunda arabamın camından havaya doğru fırladığımı ve hemen ardından doğal olarak yere çarparak düşeceğimi beklerken öyle olmadı!. Havada adeta asılı kalmıştım. Aşağıda parçalanan arabamı direksiyonla şöför mahali arasında sıkışmış kalmış birisini gördüm. O an neye uğradığımı ve başıma nasıl bir şey geldiğini anlayamadım. Çünkü orada arabamın içine sıkışıp kalan kişinin kendim olduğunu farkettim. Bedenim orada ama ben yukarıdan onu izlemekteydim. Tarif edemeyeceğim bir heyecana kapılmıştım. Tam o sırada her şey kararda. Artık

hiç bir şey göremez olmuştum. Ardından bir tünelin içine girdiğimi ve bir girdapa kapılmışcasına yukarıya doğru çekilmeye başladığımı hatırlıyorum. Tünelin en uç kısmında yoğun bir ışık görüyordum. Tünelin ortalarında bir yerde beni çeken girdap duruldu. Hareketsiz karanlık tünelde öylesine kalakalmıştım. Yukarıdaki ışığı hâlâ görebiliyordum. Birden bire yanımda sadece sevgi ve ışık dolu olarak tarif edebileceğim bir varlık belirdi. Varlık diyorum çünkü bir insan şeklinde değildi. Hiç bir şekli yoktu. Onu sadece sevgi ve ışık olarak algılayabiliyordum. Neler olduğunu anlamaya çalışırken bir anda gözlerimin önünde yaşamımdan kesitler belirmeye başladı. Yaşamım sırasında vicdanımla hareket ettiğim sahneler ardı arkasına film şeridi gibi gözlerimin önünden akarken, belki de yanımdaki varlığın da etkisiyle kendimi sevgi ve şefkat duygusuna adeta boğulmuşcasına sarmalanmış bir halde bulmaya başladım. Daha önce hiç yaşamadığım bir duygu içime adeta akmaya başladı. Kendimi şimdiye kadar hiç olmadık bir şekilde evrenin önemli bir parçası olduğumu hissetmeye başladım. Yaşamımın çok anlamlı bir amacı olduğunu anlamıştım. Bunu kelimelere dökmem mümkün değil. Ne olduğunu bilmediğim bir şeyleri farketmeme neden olan bu yaşadıklarımın rüya olmadığına eminim.

Margaret Tavaner, mide kanamasından dolayı hastaneye zor yetiştirilmişti:

Doktor, kocam Brain'a durumumun ne kadar kritik olduğunu izah etmeye çalışırken, ben, bir yükselme hissiyle vücudumdan ayrılıverdim. Konuşulanların hepsini işitiyordum. Ayrıca, her şeyi bırakıp gitmekte oldu-

ğumu yani ölmekte olduğumu da hissediyordum. Buna rağmen, içimi büyük bir mutluluk ve huzur kaplamış durumdaydı. Yalnız kalmayacağımı ve beni birilerinin karşılayacağını hissediyor ve korkmuyordum. Her şeyi çok net ve açık olarak görüyordum. Doktoru, kocamı ve hepsinden de bana ilginç geleni, yatakta yatmakta olan bedenimi yukarıdan izliyordum...

Bruce Wilis'in "6. His" filmi...

Yurtdışında 1950'li yıllardan günümüze kadar sürdürülen bu ve buna benzer alanlardaki çalışmaların sonuçları; her yıl düzenlenen uluslararası panel, sempozyum ve konferanslarla, tüm dünya kamuoyuna duyurulmaktadır. Bu toplantılara çeşitli ülkelerden gelen psikolog ve parapsikologların yanı sıra, tıp alanından da, çok sayıda araştırmacı çağdaş bilim adamları katılmaktadır.

Ancak ne yazık ki, aynı şeyi yurdumuzdaki psikiyatristler için söylemek mümkün değil. Bırakın bilimsel bir araştırmanın içine girmelerini, çoğu ölümden sonra yaşam fikrine şiddetle ve hasmane bir tavırla karşı çıkan bir tutum içinde bulunmaktadırlar. Psikolojideki *"psi"*yi beynin bir salgısı gibi düşünen psikiyatristlere küçük bir hatırlatmada bulunmak istiyorum:

Bruce Willis'in baş rolünde oynadığı *"6. His"* isimli filmi sanırım pekçoğumuz seyretmişizdir. Umarım siz psikiyatristler de seyretmişsinizdir. Sizler de o filmdeki psikiyatristin yaşadığı şoku yaşayabilirsiniz. Bunu asla unutmayın. Bu ihtimal sizler için de var. Hem de çok yüksek!... Çünkü siz de bir gün ölecek ve bu gerçeklerle yüzleşeceksiniz. Evet... Bir zamanlar Elizabeth Kübler Ross'un kendi meslektaşlarına söylemiş olduğu gibi:

"Sizi de ölümden sonra büyük bir sürpriz bekliyor... Görecek ve yaşayacaksınız... Çünkü sizler de ölümsüz değilsiniz..."

Şimdi size farklı çağrışımları da beraberinde getireceğini düşündüğüm, dünya literatürüne girmiş olan son derece ilginç ölüme yakın bir deneyimi aktararak, sizleri kısa bir süreliğine, farklı bir dünyanın kapısından içeriye girmeye davet ediyorum...

Melen Thomas Benedict'in Ölümden Dönme Deneyimi

Melen Benedict 1982 yılında *"Ölüme Yakın Deneyim"* yaşamış bir sanatçıdır. Ağır bir hastalıktan dolayı bir buçuk saatten fazla ölü olarak kalmıştır. Ölüm anında bedeninden yükselmiş ve ışığın içine girmiştir. Bu yaşadığı ölüm deneyiminden geri dönüşünde bazı bilimsel buluşları da beraberinde getirmiştir. O hem bir sanatçı hem de 6 adet patent sahibi bir mucit ve bir araştırmacıdır.

Melen Benedict yaşadığı bu sıradışı deneyimden sonra, kendisini ölümün eşiğine getiren kanser hastalığından mucizevi bir şekilde kurtulmuş ve bu mucizevi iyileşme doktorlar tarafından da rapor edilmiştir.

Başından geçen sıradışı olayları kendi anlatımından sizlerle paylaşıyorum:

> **1982 yılında ölüme yakın bir deneyim yaşadım. Ameliyat edilemeyecek durumdaydım. 6-8 ay ömrüm kaldığı söyleniyordu.**
>
> **1970'li yıllarda nükleer kriz, ekolojik kriz ve benzerlerinden dolayı sürekli artan bir umutsuzluk içerisinde idim. Ruhsal bir tabanım olmadığından tabiatın bir hata yaptığını ve biz insanların gezegen üzerindeki bir çe-**

şit kanser organizması olduğumuza inanıyordum. Gezegen ve kendimiz için yarattığımız bu problemlerden herhangi bir çıkış yolu göremiyordum. Tüm insanları kanser olarak algılıyordum ve işte bende onu oldum. Beni öldüren de bu oldu. Dünya görüşünüz konusunda çok dikkatli olun, size geri yansıyabilir; özellikle negatif bir dünya görüşü ise çok dikkatli olun... Benim kesinlikle negatif bir dünya görüşüm vardı. İşte beni ölüme götüren bu oldu. Tüm alternatif tedavi metotlarını denedim fakat hiçbir şey fayda etmedi. Sonunda kabul ettim ki, bu yalnızca ben ve Tanrı arasında bir meseleydi... Yapılabilecek bir şey yoktu.

Ruhsal ve alternatif tıp konularında bilgi edinmek için bu konularla ilgili bulduğum bütün kitapları okuyordum ve detaya iniyordum. Çünkü öbür tarafta sürpriz ile karşılaşmak istemiyordum. Böylece çeşitli dinler ve felsefeler ile ilgili okumaya başladım. Hepsi de çok ilginçti, öteki tarafta bir şeyler olduğu konusunda ümit veriyorlardı.

Öte yandan kendi kendinin patronu olan bir vitray sanatçısı olduğumdan hiç sağlık sigortam yoktu. Bütün birikimlerim testler için kısa bir sürede gitti. Ailemin finansal çöküş yaşamasını istemediğim için onlardan maddi destek almadım. Sürekli ağrım yoktu fakat zaman zaman kendimden geçiyordum. Araba sürmeye cesaret edemeyecek duruma gelmiştim ve en sonunda tıbbi bakıma alındım. Çok fazla uyuşturucu ilaç almak istemedim çünkü mümkün olduğu kadar bilinçli olmak istiyordum. 8 ayım bu şekilde geçti. Sonra ağrılar başladı. Öyle bir ağrı deneyimi yaşıyordum ki, sanki tüm bilincim ağrı oluyordu. Şanslıydım ki her seferinde sadece bir kaç gün sürüyordu.

Bir gün sabah saat 4.30'da uyandığımı hatırlıyorum ve artık biliyordum ki bu gün o gündür. Bu gün ölecektim. Bazı arkadaşları çağırdım ve onlarla vedalaştım. Uyanıp hasta bakıcımı çağırdım ve onunla özel bir anlaşma yaptım. Öldüğüm zaman vücudumu 6 saat yalnız bırakacaktı. Bunu istemekteki nedenim ölümden sonra birçok ilginç olaylar olduğunu çeşitli kaynaklarda okumuş olmamdı.

Bu düşüncelerle uyumuş olmalıyım... Ondan sonra hatırladıklarım tipik bir ölümden dönme deneyiminin başladığıdır. Aniden tam farkındalığa ulaştım ve ayağa kalktım, fakat vücudum yataktaydı!... Etrafımda bir çeşit karanlık vardı. Vücudumun dışında etrafı çok daha iyi görebiliyordum. O kadar canlıydı ki, evdeki tüm odalarımı hatta evin damını bile bulunduğum yerden görebiliyordum.

O sıra Parlayan bir ışık dikkatimi çekti. Işığa doğru döndüm... Işık muhteşemdi, somuttu, gerçekti onu hissedebiliyordum.. Cazipti, çekiciydi ; anne ve babanızın kollarına gider gibi ona gitmek isterdiniz. Işığa doğru gitmeye başladığımda sezgisel olarak biliyordum ki eğer ona ulaşırsam artık ölecektim. Işığa doğru gitmeye devam ederken *"lütfen bir dakika bekle, sadece bir an için orada dur"*dedim.

Talebim kabul olmuş ve durmuştum. Işık karşımda duruyordu ve onurlandırıldı ve sürekli değişik şekiller alıyordu örneğin; İsa, Buda, Krişna, meleksi görüntüler ve bazı sembolik kutsal işaretler...

– *"Burada neler oluyor, lütfen ışık kendini bana tanıt ,durumun gerçekliğini bilmek istiyorum"* diye ışığa seslendim.

– Tam kelimeleri söyleyemeyeceğim çünkü bir çeşit te-

lepati ile konuşmaktaydık. Işığın bana aktardığı ilk bilgi ışıktan gelen cevapların benim inancıma göre şekilleneceği oldu. Hangi dini inanca mensupsanız kendi inançlarınızdan oluşan bir cevap alırsınız. Ve ışık bana birçok kişinin bu inceliği farkedemediğini söyledi. Işık kendini bana açtı, sonra aslında gördüğümün yüksek benliğimizin matriksi olduğunun farkına varmaya başladım.

Size tek söyleyebileceğim, görülen bu ışığın aslında bizlerin yüksek benliklerimizin bir matrixi olduğudur.

Hepimizin yüksek benlikleri var, varlığımızın ruh üstü parçaları. O bana kendisini en gerçek enerji formunda açtı. O hepimizin sahip olduğu kaynağa direk bir bağlantıdır. Bizler kaynağa direkt olarak bağlıyız. Aslında ışık bana yüksek benlik matriksini gösteriyordu. Ve tüm yüksek benliklerin tek bir varlık olarak bağlı oldukları gerçeğini net olarak anladım. Tüm insanlar tek bir varlık olarak bağlıdırlar, bizler aslında aynı varlığız. Aynı varlığın değişik cepheleriyiz. Bana bildirilen işte buydu. Ve o insan ruhlarının mandalasını (kutsal şeklini) gördüm. Bu sanki her zaman istediğimiz tüm sevgiydi, bu herşeyi iyileştiren sevgiydi, şifa veren ve yenileyen.

Ben ışıktan açıklamaya devam etmesini istedikten sonra yüksek benlik matriksini daha iyi anlamaya başladım. Biz gezegen etrafında birbirine bağlı yüksek benliklerin bulunduğu bir ağa sahibiz. Buna çevrenizdeki bir sonraki süptil enerji alanı diyebilirsiniz. Bu aynı büyük bir şirket gibi. Birkaç dakika sonra daha fazla açıklama talebinde bulundum. Gerçekten evrenin ne ile ilgili olduğunu öğrenmek istiyordum ve her şey için hazırdım ve dedim ki:

– *"Ben hazırım... Beni al..."*

– İşte o zaman ışık bu güne kadar gördüğüm en güzel şeye dönüştü. Bu gezegendeki ruhların mandalası. Şimdi benim negatif görüşlerimden dolayı gezegenimizin başına geleceğini düşündüğüm konulara sıra gelmişti. Böylece ışıktan beni daha da aydınlatmasını diledim. O muhteşem mandala içerisinde bizim özümüzün, çekirdeğimizin ne kadar güzel olduğunu gördüm. Bizler en güzel yaratılışlarız. İnsan ruhu, bizlerin birlikte yarattığımız insan matriksi kesinlikle muhteşemdir, zariftir, egzotiktir. Sizlere benim insanlarla ilgili görüşlerimin o anda ne kadar değiştiğini anlatmama kelimeler yetmez. Dedim ki:

– *"Aman Tanrım bizlerin bu kadar güzel olduğunu bilmiyordum"*

– *"Hangi seviyede olursanız olun, ister yüksek, ister alçak; hangi şekilde isterseniz olun sizler en güzel yaratılışlarsınız"* diyerek ışık cevap verdi.

Ruhta herhangi bir kötülük olmadığını şaşkınlık içerisinde fark ettim.

– "Bu nasıl olabilir" dedim.

– "Hiçbir ruhun doğasında kötülük yok . İnsanların başına gelen korkunç olaylar onlara kötü şeyler yaptırır ama ruhları kötü değildir."

Ve ışık bana doğru konuşmaya devam etti:

– "İnsanların aradığı ve onların varlığını destekleyen sevgidir. İnsanları saptıran sevgi eksikliğidir."

Işıktan arka arkaya gelen açıklamalar sürecek gibiydi ki, *"bütün bunlar insanlığın kurtarılacağı anlamına mı geliyor"* diye bir soru sordum.

– *"Bunu her zaman hatırla ve hiç unutma; siz kendini-*

zi kurtarır, bağışlar ve iyileştirirsiniz. Bu her zaman böyleydi ve her zaman böyle olacak. Siz dünyanın başlangıcından önce tüm bunları yapacak güce sahip olarak yaratıldınız."

İşte o anda daha da iyi farkına vardım ki bizlerin kurtarılmasına ihtiyaç yoktu. Çünkü bizler kendimizi düzeltecek şekilde tasarlanmıştık. Tek kurtarıcı kendimizdik.

Tüm kalbimle Tanrı'nın ışığına teşekkür ettim. Yapabileceğim en iyi şey bu basit kelimeler ile ifade ettiğim şükran duygularıydı.

– "Sevgili Tanrım, sevgili evren, sevgili büyük öz, ben hayatımı seviyorum."

Işık sanki beni daha da derinlere çeker gibi solukladı. Sanki ışık beni tamamen emiyordu. Bu ışık sevgi bağı ile beni kendisine çekiyordu. Farklı bir gerçekliğe girdim... Öncekinden çok daha bilge ve derin, daha başka ve daha fazla şeylerin farkına vardım... Çok daha fazla.

O muazzam bir ışık akıntısı idi; çok geniş ve dolu; hayatın kalbinin derinlerinde. "Bu ne ?" diye sordum.

Ve ışık cevap verdi:

"Bu hayat nehridir. Bu kudret suyundan kalbinin özüne doldur. Yudum yudum iç bu suyu."

Öyle yaptım. Bir büyük yudum aldım; bir tane daha aldım. Hayatın kendinden içmek; müthiş bir çoşku içindeydim.

Sonra ışık dedi ki:

– "Senin bir dileğin var."

Işık benimle ilgili her şeyi biliyordu; tüm geçmiş, şimdi ve geleceğimi...

– *"Evet"* diye fısıldadım. Ve evrenin geri kalanını görmek istedim; güneş sistemimizin ötesini, tüm insanlık illüzyonunun ötesini. Işık bana istersem akıntı ile gidebileceğimi söyledi. Ben de öyle yaptım ve ışık içerisinde tünelin ucuna taşındım. Bir dizi hafif ses patlamaları duydum ve hissettim. Aniden farkettim ki hayat ırmağı üzerinde gezegenden roket hızı ile uzaklaşıyorum. Dünyanın uçar gibi uzaklaştığını gördüm. Güneş sistemi tüm ihtişamı ile bir anda kayboldu. Işık hızından daha süratli bir şekilde ve gittikçe daha fazla bilgi özümseyerek, galaksinin merkezinden geçtim. Öğrendim ki, bu galaksi ve tüm evren birçok hayat çeşitleri ile dolu. Birçok dünyalar gördüm.

Galaksinin merkezinden bu bilinç ırmağı üzerinde geçerken ırmak korkunç enerji dalgaları ile genişliyordu. Bütün tarihi bilgelikleri ile süper galaksi dizileri gözümün önünden geçti. Başlangıçta bir yere doğru gittiğimizi sandım, sanki seyahat ediyor gibiydim. Daha sonra fark ettim ki, aslında ırmak genişlerken benim bilincim de evrendeki herseyi içine alacak şekilde genişliyordu. Tüm bunlar hayâl edilemeyecek harikalardı. Ben gerçekte harika çocuktum, bebek harikalar diyarında. Sanki tüm yaratılış yanımdan geçti ve bir ışık beneği içinde kayboldu. Işık her yandan geliyordu. Ben ışığın içindeydim, ışık da benim içimde... Evrendeki tüm frekanslardan daha fazla şeylerden meydana gelen bir ışık. Yeniden birçok yumuşak ses patlamaları sezdim ve duydum. Benliğim tüm holografik evrenle karşılaşmak için genişliyordu.

İkinci ışığın içerisine girince bana az önceki gerçeği de aştığım ile ilgili bir farkındalık geldi. İkinci ışığı geçince

birinci ışıktan daha da öteye genişledim. Kendimi sessizlikten öte bilge bir durgunluk içerisinde buldum. Sonsuzun ötesini ebediyen algılıyor ve görüyordum. Boşluktaydım. Büyük patlamadan önce, yaratılış öncesindeydim. Zamanın başlangıcının ötesine geçmiştim, ilk söz, ilk titreşim. Yaratılışın tam gözünde idim. Sanki Tanrı'nın yüzüne değiyor gibi bir duyguya kapıldım. Bu kesinlikle din ile ilgili bir duygu değildi. *"Mutlak Hayat"*, *"Mutlak Bilinç"* ile birdim. Ebediyen görüyor ve algılıyordum derken, demek istediğim yaratılışın kendi kendini meydana getirişini deneyimleyebiliyordum. Bu başlangıcı ve sonu olmayandır.

Bilim adamları büyük patlamayı evreni yaratan bir olay olarak algılıyorlar. Oysa ben gördüm ki büyük patlama evrenleri sonsuz olarak ve arka arkaya yaratan birçok büyük patlamanın yalnızca birisi. Bunun için insan terimleri kullanarak oluşturabileceğimiz tek görüntü süper bilgisayarlar tarafından kendi kendinin benzeri geometrik denklemler kullanılarak yaratılanlardır.

Eskiler bunları hep biliyorlardı. Derlerdi ki *"Tanrısallık nefes vererek belli aralıklarla yeni evrenler yaratır ve nefes alarak da, diğer evrenleri yok eder. Bu devirlere Yugalar (Çağlar) denir.* " Modern bilim ise buna büyük patlama diyor. Ben mutlak ve saf bilinçteydim. Tüm büyük patlamalar veya yugaların kendi kendilerini yaratıp ve yok edişlerini algılayabiliyor veya görebiliyordum. Ani olarak ard arda bunların içine girdim. Gördüm ki yaratılışın her bir küçük parçası bile yaratma gücüne sahip.

Boşluğun içine girmiştim. Bunu anlatmaya çalışmak çok güç. Bu konu ile ilgili konuşabilmekte hâlâ güçlük

çekiyorum. Geriye döndükten sonra bu "Boşluk Deneyimi"ni kelimelere sığdırabilmem yıllar aldı. Sizlere şimdi ancak şunu söyleyebilirim:

"Boşluk hiçlikten de daha azdır. Böyle olmasına rağmen olan her şeyden de daha fazladır. Boşluk mutlak sıfırdır. Tüm olasılıkları oluşturan kaostur. Mutlak bilinçtir. Evrensel Zekâ'dır.

Boşluk neredadir? Boşluk her şeyin hem içindedir, hem de dışındadır. Siz şu anda halen hayatta iken her zaman ardarda boşluğun içinde ve dışında olursunuz. Oraya ulaşmak için herhangi bir yere gitmenize gerek yok. Boşluk bütün fiziksel görüntülerin arasındaki vakum veya hiçliktir. Atomlar arasındaki ve onların elemanları arasındaki boşluk. Modern bilim her şeyin arasındaki bu boşluğu araştırmaya başlamış durumda. Ona "Sıfır Noktası" diyorlar. Ne zaman onu ölçmeyi deneseler, cihazları ölçünün dışına veya sonsuza çıkıyor diyebiliriz. En azından şimdilik sonsuzu kesin olarak ölçebilecekleri bir yol yok. Sizin vücudunuz da dahil evrende her yerde her şeyden fazla sıfır boşluğu vardır.

Mistiklerin boşluğa verdiği isim boşluk değildir. O öylesine müthiş bir enerji ile doludur ki, olduğumuz her şeyi yaratan farklı bir enerji. Büyük patlamadan beri her şey bir titreşimdir. İlk titreşim olan ilk sözden beri...

İncildeki "Benim"sözcüğünün ardında aslında bir soru işareti var:

– Benim. Ben neyim?

Yani yaratılış Tanrı tarafından, Tanrı'nın kendini hayal edilecek her yöntemle araştırması ve keşfetmesidir. Sürekli devam eden, her birimiz üzerinden sonsuz bir araştırma. Başımızdaki her bir saç telinden, ağaçtaki

her bir yapraktan, her bir atomdan Tanrı; Tanrı'nın özünü araştırıyor. İşte bu yüzden Tanrı bir ağacın yaprağının düşüşünü bile bilir. Bu mümkündür çünkü siz nerede iseniz orası evrenin merkezidir. Herhangi bir atom nerede ise orası evrenin merkezidir. Orada Tanrı vardır, Tanrı boşluktadır.

Ben boşluğu ve yaratılışın yugalarını incelerken bizim bildiğimiz zaman ve mekânın tamamen dışında idim. Bu genişlemiş durumdayken keşfettim ki; yaratılış, mutlak bilinç veya Tanrı'nın bizim bildiğimiz anlamdaki hayat tecrübesine gelişidir. Boşluğun kendisi tecrübeden tamamen yoksundur. O ilk titreşim öncesi, yaşam öncesidir. Tanrılık, yaşam ve ölümden çok daha fazladır. İşte bu sebeple evrende deneyimlenecek, yaşam ve ölümden çok daha fazla şeyler var.

Ben boşluktaydım ve yaratılan ve yaratılacak olan her şeyin farkındaydım. Sanki Tanrı'nın gözünden bakıyordum. Ben Tanrı olmuştum. Aniden artık kendim değildim. Tek söyleyebileceğim, Tanrı'nın gözünden bakıyor olduğumdur. Aniden her atomun niye var olduğunu biliyor ve her şeyi görüyordum.

Burada en ilginç olan; ben boşluğa girmiştim. Oradan Tanrı'nın belli bir yerde olmadığı anlayışı ile çıktım. Tanrı burada, ya da orada denemez. İşte bütün mesele bu. İnsan ırkının öteden beri sürüp giden dışarıda Tanrı arayışının hiç bir anlamı yok. Bu şekilde Tanrı'ya ulaşabilmek mümkün değil. Tanrı bize her şeyi verdi, her şey burada. O işte burada. Bizler Tanrı'yı bizim üzerimizden araştırmalıyız. Tanrı'yı araştırmak istiyorsak kendimizi araştırmamız gerekmekte.

Spiritüel felsefeye inanan insanlar Tanrı olmaya çalışmakla meşguller fakat artık farkına varmaları gereken

şu: *"Bizler hale hazırda zaten Tanrıyız ve Tanrı biz oluyoruz."* İşte bütün mesele gerçekte bu.

Ben bunların farkına varınca boşlukla işim bitti ve tekrar geriye dönmek istedim. Bu bana en doğal şey olarak göründü.

Ve aniden ikinci ışıktan bilinç ırmağına binerek dışarı çıktım. Ne müthiş bir gezinti! İçimden galaksi süper kümeleri geri çıktı, çok daha iyi kavranmış olarak. Bizim galaksinin merkezinden geçtim; orası bir Kara Delik. Kara delikler çok büyük işlemciler, evrenleri yeniden kullanıma sokuyorlar.

Karşımda galaksi harika bir ışık şehri olarak parıldıyordu. Büyük patlamanın bu tarafında tüm enerji ışıktır. Tüm atom altı, atom, yıldız, gezegen hatta bilincin kendisi bile ışıktan yapılmıştır ve bir frekansı ve/veya parçacığı var. Işık yaşamdır. Her şey ışıktan yapılmıştır, taş bile. İşte bu nedenle her şey canlıdır. Her şey Tanrı'nın ışığından yapılmadır ve her şey çok zekidir.

Ben ırmakta gezdikten sonra en sonunda büyük bir ışığın geldiğini gördüm. Biliyordum ki, bu ilk ışıktır ve beraberinde yumuşak ses patlamaları duyuyordum. Gördüm ki içinde yaşadığımız Güneş Sistemi bizim daha geniş bölgesel vücudumuzdur. Biz tahayyül edebileceğimizden çok daha büyüğüz. Gördüm ki güneş sistemi bizim vücudumuz ve ben de onun bir parçasıyım. Dünya da, biz olan o yaratılmış büyük varlıktır ve biz de o kendi olduğunu bilenin parçalarıyız. Fakat biz yalnızca o parçasıyız. Biz herşey değiliz fakat biz o olduğunu bilenin parçalarıyız.

Güneş Sistemi'nin ürettiği tüm enerjiyi gördüm, müthiş bir ışık şovuydu!... Kürelerin müziğini duyabiliyordum. Bizim Güneş Sistemimiz de tüm diğer göksel var-

lıklar gibi kendine has bir ışık matriksi üretir; ses ve titreşim enerjisi. Diğer yıldız sistemlerindeki gelişmiş medeniyetler evrendeki tüm canlılığı farkedebiliyorlar. Bu onlar için çocuk oyuncağı.

Dünyanın harika çocuğu olan insan, evrenin arka bahçesinde oyun oynayan çocuklar gibi; coşkun ve taşkın sesler çıkarıyor. Uzaktan bu sesleri duyabiliyordum.

Sonra ırmağı direkt olarak ışığın merkezine doğru yönlendirdim. Yine yumuşak ses patlamalarını takiben ışık beni içine soluduğunda onun tarafından kucaklandığımı hissettim. Ben o anda o büyük sevgi ışığının içindeydim ve hayat ırmağı içimden akıyordu. Tekrar söylüyorum, o hiç yargılamadan en çok seven ışıktı. O bu harika çocuk için ideal bir anne ve babaydı. İsa'nın kime baba dediğini şimdi çok iyi anlıyordum...

Tam bu sırada ışık bana ölüm diye bir şey olmadığını anlattı. Artık öyle bir an gelmişti ki tüm sorularımın cevabını aldığımı farkettim ve geri dönüşüm yakındı. Diğer tarafla ilgili bütün sorularım cevaplandı. Her insanın farklı bir hayatı ve araştırdığı farklı sorular var. Bazı sorularımız evrenseldir fakat her birimiz bu hayat dediğimiz şeyi kendimize ait yöntemlerle araştırırız. Aynen, dağlardan tutun da ağacın yapraklarına kadar var olan tüm diğer yaşam şekilleri gibi.

İşte bu evrende hepimiz için önemli olan budur, çünkü tüm bunlar esas resim olan hayatın doluluğuna katkıda bulunur.

Bizler harfi harfine sonsuz yaşam dansında Tanrı'nın kimliğini araştıran Tanrı'yız. Sizin benzersizliğiniz tüm yaşamın yükselişini sağlıyor.

Yaşam döngüsüne geriye dönüşüm başladığında aynı vücuda döneceğimi hiç düşünmemiştim. Işığa tam güve-

nim vardı ve işte bu nedenle hiç önemi yoktu. Işık akımı büyük ışık ile birleşirken; bu bana açıklananları ve diğer tarafta öğrendiğim konular ile ilgili duygularımı hiçbir zaman unutmamayı diledim. Aldığım cevap; ruhumu öper gibi bir *"evet"* oldu. Sonra ışık içerisinden geçirilip titreşimsel gerçekliğe geri götürüldüm. Bana ilave bilgiler verilirken tüm işlem tersine döndürüldü. Dünyaya geri dönüyordum...

Dünya çok büyük bir enerji işlemcisidir, kişisel bilinç orada gelişir ve her birimize ulaşır. İlk kez olarak kendimi *"Gerçek Bir İnsan"* olarak düşündüm ve bu olmaktan mutlu oldum. Ben bu evrende bir atom olmaktan bile mutlu olurdum. Bir atom... Tanrı'nın insan parçası olmak ise, işte bu en şahane kutsama. Bu kutsama bizim kutsamanın ne demek olduğu ile ilgili en çılgın tahminlerimizden bile çok daha ileri. Teker teker her birimiz için bu müthiş deneyimin insan parçası olmak çok müthiş bir şey. Teker teker her birimiz nerede istersek olalım, çok iyi bir durumda olsak da olmasak da, bulunduğumuz her yer bu gezegen için bir kutsamadır.

Sorularımızı sorun, kendi araştırmalarımızı yapın. Böylece özünüzü bulur ve özünüzde Tanrı'yı bulursunuz. Çünkü o tek özdür.

Dünyaya doğru hızla ilerlemeye başlamıştım... Böylece herhangi bir yerde yeniden bebek olacağım düşüncesi ile hızla dünyaya doğru süzülüyordum...

Sonra bir anda eski bedenime geri döneceğimi farkettim. Gözlerimi açtığımda çok şaşırmıştım. Neden şaşırdığımı bilmiyorum çünkü bunu çok iyi anlamıştım fakat öyle olmasına rağmen tekrar bu vücutta bulunmak yine de bana sürpriz oldu. Bana bakarak gözlerini çıkarır-

casına ağlayan birisinin bulunduğu odama geri dönmek. O benim hasta bakıcımdı. Benden ümidini kesmişti. Benim ölmüş olduğumdan tamamen emindi. Ölümün tüm belirtileri mevcuttu. Katılaşmaya bile başlamıştım. Ne kadar ölü kaldığımı bilmiyoruz, fakat hepimiz de biliyoruz ki en azından beni bulmalarının üstünden bir buçuk saat geçmişti. Benim ölü vücudumu bir kaç saat yalnız bırakması ile ilgili isteğime mümkün olduğu kadar saygı göstermişti. Biz vücudun hayat fonksiyonlarının durumunu kontrol edebilecek gelişmiş stetoskop ve benzeri bir çok imkana sahiptik. Benim kesinlikle öldüğümü tespit edebilecek durumdaydı.

Bu bir ölümden dönme deneyimi değildi. Ben kesinlikle en az bir buçuk saat ölümün kendisini deneyimledim. Beni ölü olarak bulduktan sonra bir buçuk saat stetoskop ile kontrol etmiş, kan basıncıma ve kalp atışlarıma bakmıştı. Sonra uyandım ve dışarıdaki ışığı gördüm. Ona doğru gitmeye teşebbüs ettim ve yataktan düştüm. Gürültüyü duyup içeri koştu ve beni yerde buldu. İyileşmeye başlayınca başımdan geçenlerden dolayı şaşkın olmama rağmen saygıyla karışık bir korku hissediyordum. İlk başlarda başımdan geçenlerin hepsi hafızamda değildi. Sürekli bu dünyadan dışarıya kayıyor ve soruyordum *"ben hayatta mıyım?"* Çünkü bu dünya diğer dünyadan daha çok rüyaya benziyor.

Üç gün içerisinde tekrar normal hissetmeye başladım, açık fakat hayatımda hissettiklerimden çok farklı bir his. Yolculuk ile ilgili hafızam daha sonra geldi. Artık gördüğüm hiçbir insan ile ilgili bir problem görmüyorum. Bu deneyimden önce kesinlikle çok yargılayıcı bir karaktere sahiptim, birçok insanın kesinlikle berbat olduğunu düşünüyordum. Aslında benden başka tüm in-

sanların berbat olduklarını düşünüyordum. Fakat tüm bu konularda artık aydınlanmıştım.

Üç ay kadar sonra bir arkadaş artık test yaptırmamı söyledi, ben de gidip gerekli testleri yaptırdım. Kendimi çok iyi hissettiğimden dolayı kötü bir haberden korkuyordum. Klinikteki doktorum tüm eski ve yeni test sonuçlarıma bakıp büyük bir şaşkınlık içinde *"artık burada hiçbir sorun yok"* dedi.

– *"Gerçekten mi, bu bir mucize olmalı"* dedim.

Doktorum bazen böyle olaylarla karşılaşıldığını söyleyince, birden zihnimde bir ışık parlayıverdi. İşte o zaman anladım ve şimdi eminim ki, buna benzer olaylarla bu dünyada birçok kişi karşılaşıyor.

Bunlardan daha da ileri, farkettim ki biz insanlar aslında bir birimizin ruh eşleriyiz. Bizler varoluş itibariyle aynı ruhun parçalarıyız, fakat yine de ayrıyız. Ben artık her insana baktığımda bir ruh eşimi görüyorum, her zaman aradığım kendi ruh eşimi. Bunun da ötesinde görebileceğiniz en muhteşem ruh eşiniz kendinizsiniz. Bizler hem erkek hem de dişiyiz.

Eğer o nihai ruh eşinizi kendi dışınızda arıyorsanız hiçbir zaman bulamazsınız, çünkü orada değildir. Aynen Tanrı'nın orada olmadığı gibi. Tanrı için dışarıya bakmayın. Tanrı için buraya bakın, kendi özünüze bakın. Yaşayabileceğiniz en büyük aşkı yaşayın kendinizle... İşte o zaman bunun içinden herşeyi sevebilirsiniz.

Çevremdeki milyonlarca insanın her birinin hazır küçük bir ışık yıldızı var. Fakat kendi üzüntüleri, travmaları ve ızdırapları ile o kadar tükenmişler ki sanki kimse buna önem vermiyor.

Bizim yapmayı öğrenmekte olduğumuz ve öğrenmemiz gereken şey, el ele tutuşup bir araya gelmek. Cehenne-

min kapıları artık açıktır. El ele tutuşup, birleşip hep birlikte yürüyerek cehennemden çıkacağız.

Yakında bilimimiz ruhu kavrayabilecek. Bizler ruhsal enerji ve süptil enerjiyi cihazlarla göreceğiz. Fizikçiler atom çarpıştırıcılar ile atomların içinde ne olduğunu anlamak için atomları çarpıştırıyorlar. Onlar quarklara kadar ulaştılar. Bir gün onları bir arada tutan o küçük şeye ulaşacaklar ve işte o zaman ona Tanrı demek zorunda kalacaklar. Atom çarpıştırıcılarla sadece onların içinde olanı görmüyorlar, parçacıklar oluşturuyorlar. Artık farkına varıyoruz ki, bizler de varedebiliyoruz. Biz varetme gücüne sahibiz.

İşte bu Tanrı'nın bizim içimizden kendini genişletmesidir. Vücut varolan en muhteşem ışık varlıktır. Bu vücut inanılmaz bir ışık evrenidir. Tanrı her ne yarattı ise orada bir parçasını bırakmıştır.

Geriye dönüşümden beri ışığı kendiliğimden deneyimleyebiliyorum ve istediğim zaman meditasyon yaparak boşluğun içine nasıl girilebileceğini de öğrendim. Hepiniz bunu yapabilirsiniz. Bunu yapabilmek için ölmeniz gerekmiyor. Bu sizin donanımınız içinde var, hali hazırda bu boşlukla donanmış durumdasınız.

Yıldızları en yüksek Tanrı katı bize diyor ki "Sizin hangi dine ait olduğunuz bizim için önemli değil"

Dinler gelir ve gider, ebediyen burada değil, katoliklik de ebediyen burada değil ve bunların hepside her geçen gün daha fazla aydınlanmakta. Şimdi bütün sistemlere daha fazla ışık geliyor. Ruhsallıkta büyük bir reform olacak... Bu konuda birçok insan kavga edecek, bir din diğerine karşı; hepsi de sadece kendisinin doğru olduğuna inanarak.

Herkes kendisinin Tanrı'nın sahibi olduğunu sanıyor,

felsefeler de dinler de... Ama Işık varlık "ilgilenmiyorum" der demez anladım ki, bununla bizim ilgilenmemiz gerek. Bu çok önemli, çünkü bizler ilgili varlıklarız. Bu bizi etkiliyor işte bu nedenle önemli. Elinizde olan ruhsal bir enerji denklemi. Tanrısal ışık varlıklar sizin Hristiyan, Budist veya herhangi bir başka bir dinden olmanızla ilgilenmiyor. Bunların hepsi bütünün çiçeklenen çehreleri. Umarım bütün dinler bunu farkeder ve diğerlerine saygı duyar. Hepsinin farklı bir görüşü var. Ve hepsi de esas resme katkıda bulunuyor, önemli olan da bu.

Öldükten sonra ve geri gelince hayat ve ölüme gerçekten saygı duydum. Ve şunu anladım ki, ölüm hayat ile ilgilidir. Cennet ya da cehennemle ilgili değil... Bizler aslında yaşam ve ölümdeki bilgeliği göreceğiz ve bundan zevk alacağız. Ve sonunda bizler birleşip el ele vererek hep bilikte cehennemden dışarı yürüyeceğiz.

ÖLÜMÜ YAŞAYANLARIN ORTAK ÖZELLİKLERİ

Günümüze kadar yapılan araştırmalarda elde edilen sonuçlara bakıldığında, ölüme yakın deneyim yaşayanların anlattıklarında bazı farklılıklar olduğu da tespit edilmiştir. Örneğin yaşanılan bazı ölüm tecrübelerinde, ölenleri sevdikleri karşılarken, bazılarında karşılamamıştır. Yine bazı olaylarda ölenlerin yanına melekler gelirken, bazılarına sadece ışık huzmesine benzer varlıklar gelmiştir. Hatta bazıları buna benzer hiç bir şeyle karşılaşmamışlardır.

Bütün bu farklılıkların temelinde, olayı yaşayanların psikolojik, kültürel, dinsel ve benzeri farklılıklar yatmakta olduğu tespit edilmiştir. Farklı kültürlerden ve farklı anlayışlardan kişilerin yaşadıkları bu sıra dışı olayların yorumlanmasında

ve algılanmasında gösterdikleri ayrılıklar; söz konusu ettiğimiz bazı farklılıkları da beraberinde getirmiştir.

Psikolojik, kültürel ve dinsel farklılıkların yaşanılan tecrübelere farklılıklar getirmesinin asıl nedeni, *"Öte Âlem"*in fiziksel özelliğinden kaynaklanmaktadır. Beden terkedildikten sonra *"Öte Âlem"*e geçen varlığın düşünceleri çeşitli imajlara dönüştüğü için bu farklılığın meydana gelmesi doğaldır. **Çünkü *"Öte Âlem"*in en büyük özelliği düşüncelerin anında şekillenmesidir. Dolayısıyla oraya hangi düşüncelerle gidilmişse, ona uygun mizansenler ve ona uygun bir ortamla karşılamak, kaçınılmaz olmaktadır.** Konunun bu yönünü ilerleyen sayfalarımızda vereceğimiz örneklerle daha ayrıntılı ele alacağız...

Bazı farklı anlatımlar olsa da, bedenden ayrılma, beden dışındaki izlenimler ve bedene tekrar dönüşde yaşananların nerdeyse tıpa tıp birbirine benzediği raporlarda belirtilmiştir. Birbirlerin ömürleri boyunca hiç görmemiş olan yüzlerce kişi, aynı olaylarla karşılaşmışlardır.

Ölüm anında yaşanan bu ortak özellikleri maddeler halinde sıralayalım:

Vücuttan Ayrılış Esnasında Yaşanılanlar

- Bedenden yukarıya doğru yükselme, çekilme ya da ani bir fırlayış...
- Büyük bir huzur ve içsel sakinlik...
- Daha önce hiç yaşanmamış yoğunlukta bir mutluluk duygusu...
- Pırıl pırıl renkler...
- Çok yoğun parlak bir ışık...

• Önceden ölmüş sevilenlerle karşılaşma...

• Karanlık bir tünel, kuyu, dehliz veya koridora benzer bir yere doğru çekildiğini hissetmek...

Ayrılıştan Sonra Yaşananlar

• Karanlık bir koridordan geçtikten sonra yeniden her şeyin aydınlanması...

• Beden üzerinde havada yüzmek...

• Bedene dışardan bakılırken aynı zamanda bedenin çevresindeki insanların da görülmesi...

• Doktor, hastabakıcı ve diğer insanların konuşmalarının duyulması ve fizik bedenin yeniden canlandırılması için yapılan çalışmaların izlenmesi...

• Kendi varlığını diğer insanlara duyurma çabası fakat diğer insanların kendisini duymaması...

• Beden dışında hiç bir ağrı, sızı vb. etkilerin hissedilmemesi...

• Çevredeki duvar gibi katı cisimlerin içinden rahatlıkla geçebilmek ve düşünce hızıyla istenilen yere gidebilmek...

• Bedenden ayrıldıktan hemen sonra veya tam ayrılış anında; o yaşamın tüm ayrıntılarının renkli bir film şeridi gibi ve son derece hızla göz önünden geçmesi...

Fizik Bedene Dönüş ve Sonrasında Yaşananlar

• Kendisine ışıklı bir varlık, ya da bir yakını tarafından bir süre için yeniden dünyaya dönmesi ve orada yapması gerekenler olduğunu ve bunları tamamlaması gerektiğinin söylenmesi.

• Bazı kişilerin *"Öte Âlem"*den geri dönmek istememe-

si.Ve bunun sonucu olarak, geri dönmemek için bu varlıklarla tartışma. Geriye dönmesi için kişinin ikna edilmeye çalışılması.

- İsteyerek ya da irade dışı olarak fizik bedene tekrar geri dönüş.
- Fizik bedene girerken yoğun olarak hissedilen soğukluk ve ağırlık duygusu. Özgürlüğün yitirilişine benzeyen bir his.
- Gözlerini yatakta açma.
- Beden dışındayken duymadığı fiziki ağırlığı tekrar hissetmesinin getirdiği yorgunluk.
- Astral Bedeni'ndeyken duymadığı ağrı, sızı gibi uyaranların yeniden hissedilmeye başlanması.

ÖLÜMDEN DÖNENLERDE ORTAYA ÇIKAN DEĞİŞİMLER

"Ölüme Yakın Deneyim" yaşayanların en büyük ortak özelliklerinden biri de, yaşamlarının çeşitli alanlarında bir takım değişim yaşamalarıdır.

Yaşamı Farklı Algılama

Bu değişimler öncelikle yaşamı algılamada olmaktadır. Yaşamlarının bir amacı ve daha önce hiç farketmedikleri bir anlam taşıdığını idrak etmektedirler. Eskisinden çok daha sevecen ve mütevazi bir psikolojik hâle girdikleri gözlenmiştir. Bu kişilerin yaşadıkları bu deneyimden olumsuz yönde etkilendikleri hemen hemen hiç görülmemiştir.

Bu tür bir olay başından geçen kişiler, zannedildiğinin aksine ölümün soğuk yüzüyle karşı karşıya gelmemekte ve ölü-

mün o kasvetli ve ürkütücü duygusuyla karamsarlığa düşmemişlerdir. Tam aksine adına *"mutluluk sendromu"* diyebileceğimiz son derece pozitif bir hâle bürünmüşlerdir. Yaşama, insanlara ve evrene çok daha pozitif ve sevgi dolu bir enerjiyle yaklaşan bu kişiler, geride kalan yaşamlarını çok daha dolu dolu ve anlamlı bir şekilde yaşamaya başlamışlardır.

Pozitif Enerjilerle Dolmak

Bu tür bir deneyimle karşılaşan kişilerde görülen en önemli değişimlerden biri de, yapıcı ve pozitif enerjilerle dolu olarak yaşama geri dönmeleridir. Bu yaşadıkları olay onları asla depresyona sokmamış, aksine pozitif canlı ve daha önce hiç olmadıkları kadar enerji ile doldurmuştur.

"Ölüme Yakın Deneyim" yaşayanların elde ettiği bu ekstra enerjinin gördükleri ışıklı varlıklardan kaynaklandığı yine bu deneyimi yaşayanlarca açıkça ifade edilmiştir. İşte birkaç örnek...

Sınır Ötesi Yayınları'nın okuyucularından Yeliz Mertcan:

> Karşılaştığım ışığı dünyasal sözlerle sizlere tarif ve tasvir etme imkanını bulamıyorum. O hem ışık ama aynı zamanda içinden sevgi dolu enerjisini çevresine yayan bir sesti. Sanki varoluşun bizzat kendisiydi. Yaşam gücü veriyor ve insanı kendisine cezbediyordu. O büyük bir umuttu. Yalnız olmadığımızın ve her anımızın o enerjiyle çevrili olduğunun bir göstergesiydi. Şu anda onu artık göremiyorum. Ama onun hep yanıbaşımda olduğunu biliyorum. Onu tüm benliğimde hissediyorum. Evet ölene kadar o benimle olmayacak ama bu dünyadan ayrılma zamanım geldiğinde o beni asla terk etme-

yecek ve tekrar yanıma gelecek. Bundan eminim ve bu yüzden de ölümden kesinlikle hiç ama hiç korkmuyorum. Çünkü onu gördüğümde içime dolan huzuru, ferahlığı ve rahatlığı size anlatamam. Ölümü bu denli güzel bir anı gibi anlatmam belki sizlere garip geliyordur ama ölümü başka türlü size anlatamam.

Sınır Ötesi Yayınları'nın okuyucularından Dilek Cankat:

Çocukluğumda, 40 yaşının ne kadar önemli ve uzun bir yaş olduğunu düşünürdüm. Ve kendi kendime "ben 40 yaşına gelince öleceğim" derdim. Bu düşünce tüm çocukluğum ve gençliğim boyunca devam etti. İlk başta çocukça bir hayâl gibi görünen bu içimden gelen sezginin, başımdan geçecek olan sıradışı bir olayla gerçekleşeceği hiç aklıma bile gelmemişti. Hem de tam 40ıncı yaş günümü kutladığım ayın içinde!...

Çocukluğumdan beri zihnimi dolduran bu duygunun, çocukça bir duygu olmadığını simdi çok iyi anlıyorum.

Şimdi anlatacağım olay doğum günümüm olduğu ayda gerçekleşti. Ve ben o ay içinde 40ıncı yaşıma girmiştim!...

O gece kalbimde müthiş bir acı duyduğumda, artık bu dünyada olmadığımı anlamıştım. Bu acı bir an sürmüştü. Ama öyle keskindi ki bunu size anlatamam. Sonradan geldigim yerde acının nedenini anladım. Ben buraya zamansız, hiç beklenmedik bir anda gelmiştim. Artık "Öte Âlem" dedikleri yerdeydim. Burası sanki bir boşlukta varolmuş madde Âlemi gidiydi. Etrafta birşey yoktu sadece durduğum yerde ki, ben buraya onun altından geçerek gelmiştim, Eyfel Kulesi gibi bir kule yukarı yükseliyordu. Demirdenmiş gibi ve büyük bir an-

ten vazifesi gören trafoları andırıyordu. Çok da ilgilenmedim çünkü ben orda olmamalıydım... Az ilerde birkaç tanıdık yüz gördüm belli ki benden önce gelmişlerdi... O sırada yanıma biri yaklaştı... Ona bakınca beni karşılamaya geldiğini anladım. Bu, güzel ve sevecen yüzlü genç bir adamdı. Hemen ona dönüp ben burada olmamalıydım zamanı değil diye anlatmak istedim ama o benim söyleyeceklerimi çoktan anlamıştı.. Sesli konuşmuyorduk. Telepatiyle anlaşıyorduk. Zihnimden geçen herşeyi anladığını fark ettim... Birlikte yürümeye başladık... Ama ben çok heyecanlıydım, mutlaka birşeyler yapmam gerekiyordu. Ona dünyada çok sevdiğim bir arkadaşım olduğunu şu an buraya gelmiş olmamın onu çok kaygılandıracağını ve ona mutlaka haber vermem gerektigini söyledim. Arkadaşıma burayı da anlatmak istiyordum üstelik... Bana baktı: "Tamam deneyelim ama izin almalıyız, izin verilebilirse belki yazabilirsin" dedi. Tabii bunlar konuşmadan gelişiyordu...

Yürümeye devam ettik. Ilerde uzun boylu, uzun giysiler içinde yüzü seçilmeyen biri bizi bekliyordu. Yanındada bir masa, üzerinde de bir kağıtla kalem vardı. Anladım ki benim içindi bunlar ve izin çıkmıştı... Çünkü orda böyle maddeyle ilgili birşeyler daha önce yoktu. Hemen masanın başına geçip yazmaya başladım. Arkadaşımın adı ve soyadını yazmalıydım ki, eline ulaşsın. Ama bir gariplik vardı. Adı ve soyadında bulunan bazı harfler dünyada yazıldığı gibi yazılmıyordu sekil değiştiriyordu!... Ben ısrarla deniyordum..Çünkü başka türlü bu yazdıklarımın eline geçemeyeceğini düşünüyordum.

Birkaç zorlu denemeden sonra o harfleri yazmayı ba-

şardım. Yazılar istediğim şekilde olmaya başlamıştı.. Sonunda istediklerimi yazmış ve rahatlamıştım. Artık nerde ve nasıl olduğumu arkadaşım ve ailem öğrenebileceklerdi.

Madem öldüm ve artık burdayım o halde çevremde neler olup bittiğini anlamaya çalışayım diyerek etrafıma bakınmaya başladım. Tam o sıra genç rehberim beni farklı bir yere doğru yöneltti. Oraya gittiğimizde insan toplulukları gördüm... Önümüzde ise harabeye benzeyen bir yer vardı. Oradan içeri baktığımızda içerde toplanmış, görüntüleri sefil, mutsuz ve kızgın suratlı insanlar gördüm. Beni ve rehberimi görünce hemen *"onu buraya neden getirdin, zaten burada yeterince kalabalığız. Onun burada işi yok"* dediler. Doğrusu ben de orda olmaktan hoşlanmamıştım. Baska bir yöne doğru yürümeye başladık. Bu sefer karşıda daha düzgün belli bir amaçla bir araya geldiği belli olan insanlar gördüm. Bunlar birşeylerin plânlarını yapıyor gibiydiler. Genç rehberim bana dönüp "bunlar yeniden dünyaya dönebilmek icin gerekli olan bir kitabın peşindeler. Onu bulmaya çalışıyorlar" dedi.

O zaman anladım ki gördüğüm her iki topluluk da, burda dünyaya tekrar dönmek için bekliyorlar. Ama sanki bazılarına izin çıkmıyor, onlar da bir yol arıyorlar!...

Ben o anda kararımı verdim. Ben dünyaya tekrar dönmek istemeyecektim... Buradan uzaklaşmak istedim. Ve, yüzümü kaldırıp karşıya baktım... "Işığı" gördüm... İşte dedim, ben burada değil orada olmak istiyorum...

En son hatırladığım ışığa karşı büyük büyük bir istekle yaklaştığımdı. Yaklaştıkça içim huzur dolmaya başlamıştı. Sonra bir anda kendimi dünyaya dönmüş bul-

dum. Işık beni dünyaya geri yollamıştı.
Ölüm anını yaşadığımızda eğer dünyayla bağınızı koparabilirseniz, o bir anlık olan dünyadan ayrılmanın verdiği keskin acıyı hiç hissetmezsiniz.. Ben bunu anlamıştım ve "Işığı" biliyorum... Biliyorum ki, bu dünyadan ayrılışımın vakti geldiğinde beni yalnız bırakmayacak...

Thomas EDISON'un 1931 yılında bu dünyadan ayrılırken son sözleri: *"Orası Çok Güzel..."* olmuştu... Sanırım Thomas EDISON'un bu sözleri nasıl bir ruh hâliyle söylemiş olabileceğini şimdi çok daha iyi anlayabiliyoruz.

Dr. Bedri Ruhselman'ın 1934 yılında yaşadığı *"Ölüme Yakın Deneyim"*de de benzer anlatımlara rastlamaktayız:

15 sene kadar önce zahmetlice bir diş çektirmiştim. Gerçi kuvvetli bir anestezinin yardımıyla çekim esnasında ağrı duymamış olsam da, iş olup bittikten ve anestezinin tesiri geçtikten sonra, hiç bir şeyle sükunet bulmayan sürekli ve şiddetli bir ağrı, bütün yüzümü kaplamıştı. Istırabımdan hiç bir şeyi gözüm görmüyordu. Tahammülümün son haddine varmış olduğumu hissediyordum. Tam bu anda kendimi kaybetmişim.
Her şey birden bire değişmişti... Fakat benim bu değişme halinden haberim yoktu. Ben sadece bambaşka bir hayatta yaşadığımı duyuyordum. Hayatımda görmediğim ve tasavvur dahi edemeyeceğim güzellikler arzeden, sonsuz ufuklara doğru yayılan ve tabaka tabaka değişen, tarifi imkânsız bir Âlem önümde açılmıştı. Burası neresiydi?... Asla bilmiyordum ve bilemeyeceğim. Zira oradaki şekiller ve manzaralar dünyada görülme-

si mümkün olmayan şeylerdi. Bu güzelliğin ayrıntılarından önemli bir kısmı hafızamdan uzaklaşmıştır. Ancak onun sevinç ve saadetle dolu anısı unutulmaz bir şekilde ruhumda yerleşmiştir. Burası esiri bir âlemdi. Orada her şekil vardı, fakat aynı zamanda her şey şeffaftı. Bununla beraber bu şeffaflık bir şeklin veya bir rengin, diğerine karışmasına asla izin vermiyordu. Etrafım, sonsuz nüanslarıyla ve muhteşem bir armoni içindeki tatlı renkleriyle, şekilleriyle değişen tarif edilmez bir seyyaliyet arzediyordu. Burası bende adeta maddeleşmiş bir güzellik duygusu uyandırıyordu. Orada ben, kendimi o kadar hafif ve mutlu görüyordum ki, yüz bin sene orada kalmış olsaydım, ne o sırada ne de sonrasında bayılmış veya ölmüş olduğum fikrini aklıma bile getiremezdim. Bu güzelliğin bağrında mutluluğu yudum yudum içerek, ne kadar kaldım bilmiyorum. Fakat bana oldukça uzun görünen bir zaman sonra, birdenbire kendimi tekrar dünyanın kapısında buluverdim. Yüzümdeki ağrıdan da eser kalmamıştı.

Zekâ Düzeyindeki Artış

"Ölüme Yakın Deneyim" yaşayan kişilerin zekâ düzeyindeki artışın olduğunu düşünmek belki mantıklı gelmeyebilir. Ama kesin olarak nedeni bilinmese de, *"Ölüme Yakın Deneyim"* yaşayan kişilerde, hem kendilerinin, hem de yakın çevrelerinin farkettikleri, zekâ düzeylerinde bir artışın olduğu istatiksel olarak gözlemlenmiştir.

Bu konuyla ilgili araştırma yapanlar, iki ayrı görüş ortaya atmışlardır. Bir kısmı bu deneyimin tek başına zekâda bir artışa yol açmasının mümkün olamayacağını ancak kişinin zor problemlerinin çözülmesinde farklı yaklaşımları benimseme-

lerine yol açabileceğini ileri sürmektedirler. Diğer bir grup araştırmacı ise tek başına bu tür bir deneyimin kişinin beyninde fiziksel değişimlere de sebebiyet verebileceğini, bu nedenle de kişinin beyne bağlı zekâsında bir gelişmenin mümkün olabileceğini ileri sürmektedirler. Buna en büyük kanıt olarak da kişide sadece zekâ seviyesinde bir artışın meydana gelmediğini, aynı zamanda psişik yeteneklerinde de bir artışın meydana geldiğini göstermektedirler. Evet... Bu tür bir deneyim geçiren kişilerin psişik yeteneklerinde de farkedilir bir artış olduğu istatiksel olarak belirlenmiş durumdadır.

Psişik Yeteneklerde Artış

Bu kişiler üzerinde yapılan klinik incelemelerde, parapsişik yeteneklerini diğer insanlara oranla daha yoğun kullanabildikleri saptanmıştır. Buradan da şöyle bir soru ortaya çıkmıştır: Acaba bu kişiler psişik yetenekleri zaten ileri düzeyde oldukları için mi bu tür bir olayla karşılaşmışlar, yoksa bu tür olaydan sonra mı psişik yeteneklerinde bir artış olmuştur. Doğrusunu söylemek gerekirse bu konu tam olarak yumurta mı tavuktan, yoksa tavuk mu yumurtadan çıkar sorusu kadar karmaşıktır. Çünkü her ikisinin de geçerli olabileceğiyle ilgili çok sayıda farklı örnekler bulunmaktadır. Ama görülen o ki, bu deneyimden sonra eğer daha önce de psişik yeteneklerini kullanabiliyorlarsa da, bu kişilerin bu yeteneklerinde de ciddi bir artış olmaktadır.

Psişik yeteneklerini öncesinde diğer insanlara nazaran daha fazla kullanabilen kişilerin ÖYD geçirmeleri daha büyük bir oranda mümkün olduğu görülse de, hiç psişik yeteneğini kullanamayan kişilerin de başlarından bu tür deneyimlerin geçtiği saptanmıştır.

Parapsişik yetenekler dediğimiz zaman yaklaşık 12 farklı

yetenekten bahsetmekteyiz. Kişiden kişiye göre farklılık gösterse de, genellikle bu parapsişik yeteneklerden en çok telepati, sezgi, durugörü ve astral seyahat yeteneklerinin geliştiği gözlemlenmiştir.

Ölüm Korkusunun Ortadan Kalkması

"Ölüme Yakın Deneyim" yaşayanlarda görülen bir diğer ortak nokta da, ölüm korkusunun ortadan kalkmasıdır. Bu tür bir deneyim yaşayanlar Öte Âlem'in korkulacak değil, huzur duyulacak bir yer olduğunu ısrarla savunmuşlardır.

Mucizevi şifa bulmak

Verdiğimiz bazı örneklerde sizlerin de görmüş olduğunuz gibi, *"Ölüme Yakın Deneyim"* yaşayanlardaki bir başka ortak özellik de, o anda kendilerini rahatsız eden ağrılardan, hatta kanser gibi ciddi bir hastalıktan bile mucizevi bir şekilde kurtulmuş olmalarıdır.

SES BANTLARINDANAKİ HAYALET SESLERİ

Dünya üzerinde gelmiş geçmiş en önemli bilginlerinden ve mucitlerinden biri olan Thomas EDISON, yaşamının son dönemlerinde herkesi şok eden bir konu üzerinde çalışmaktaydı. Üzerinde çalıştığı bu yeni konu geliştirmek istediği bir makineyle ilgiliydi.

Edison, uzun ve kısa dalgalar arasında astral dünyayla doğrudan iletişim kurmamızı sağlayacak bir frekans olduğuna inanıyordu. Yıllar boyunca bu bağlantıyı sağlayacak bir

makine icat etmeye çalıştı. Radyoyu icat eden Guglielmo Marconi de geçmişten mesajlar almaya yarayacak bir makine üstünde gizlice çalışan bir bilimadamıydı.

Edison, katıldığı bir radyo programında bu makinenin ölülerle konuşmayı mümkün kılabileceğini açıkladığında yer yerinden oynamıştı. Radyoda yaptığı bir söyleşide şöyle diyordu:

> **Eğer kişiliğimiz ölümden sonra da yaşayabiliyorsa, dünyada kazandığımız bilgiyi, anıyı ve zekâyı saklaması mümkün ve mantıklıdır. Bu nedenle ölüm dediğimiz olaydan sonra da kişiliğimiz devam ediyorsa dünyada bıraktıklarımızla ilişkiye geçmek isteyecektir. Bu kişiliğin maddeyi de etkileyeceği düşüncesindeyim; bu mantık doğruysa yeterince duyarlı bir alet yaparsam bu ilişkiyi kaydedebilirim.**

Ne yazık ki, bu çalışmasını tamamlamaya ömrü yetmedi. Ancak onun bu açıklaması, kendisinden sonra birçok bilimadamı ve mucidi bu alanda araştırma yapmaya itti. Yapılan çalışmalardan uzun bir süre herhangi bir sonuç elde edilemedi. Ancak 1960'lı yıların sonlarında garip bir şey oldu...

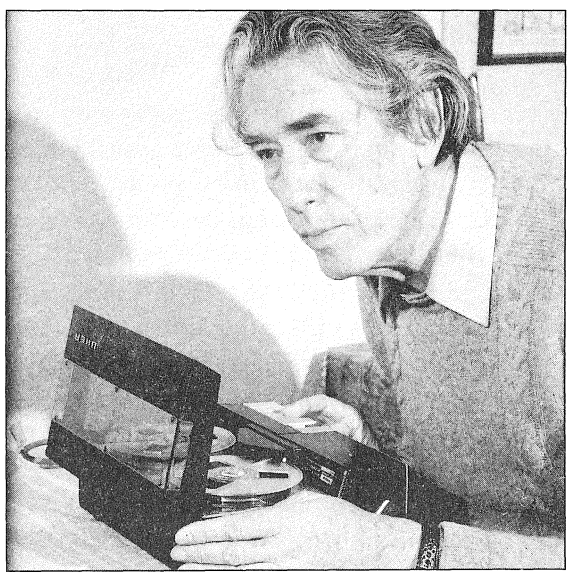
Ünlü İsveçli ressam, müzisyen ve film yapımcısı Friedrich Jürgenson, ıssız bir yerde kuşların sesini teybine kaydederek bunları evine geldikten sonra dinlemekteydi. Bir gün yine kaydettiği kuş seslerini evinde dinlerken, kuş seslerinin yanında çok zayıf insan seslerinin geldiğini farketti. İlk önce buna hiç bir anlam verememişti. Ancak daha sonra aldığı kayıtlarda da benzer seslerin bulunduğunu gördü. Ormanlık ıssız bir alanda bu kayıtları alıyordu ve çevrede kimsenin olmadığından emindi. Her türlü önlemi alarak ve daha önce hiç kullanılmamış ses bantları kullanarak kuşların seslerini kaydet-

meyi sürdürdü.

Her seferinde olmasa da birçok ses bandında insan sesleri net bir şekilde duyulabiliyordu. Kaynağı meçhul bu sesler kuşlarla ilgili konularda kendi aralarında konuşmaktaydılar.

Olayı garip bir tesadüf olarak kabul eden Jürgenson, bir radyo dalgasının bu kayıtlara karışmakta olabileceğini düşündü. Yine bir başka gün yaptığı kayıtlarla eve geldiğinde kendisini şoke eden bir kayıtla karşılaştı. Kaydettiği bu sesler ona sesleniyor, kendilerinin ölmüş akraba ve arkadaşları olduklarını söylüyorlardı!...

Ertesi gün kendisini daha da büyük bir sürpriz bekliyordu. O gün ormandaki çalışmasından geri döndüğünde kuşların sesleri arasında, ölmüş annesinin ***"Friedel, benim küçük Friedel'im, beni duyabiliyor musun?"*** dediğini duydu.

Friedrich Jürgenson

1967 yılı civarında, Papa VI. Paul, İsveçli'nin deneylerini duydu ve Jurgenson'un astral dünyadan gelen sesleriyle Vatikan da ilgilendi.

Uzun çalışmalar ve deneyimlerden sonra 1968'de *"KÂİNAT'TAN SESLER"* ismini verdiği kitabını yazdı. Bu kitap, bütün dünyada büyük yankılar yarattı.

Konu Alman Hükümeti'nin de ilgisini çekti ve konunun bilimsel çevrelerce araştırılması gerektiğine karar verildi. Alman hükümeti Freibur Üniversitesi Parapsikoloji Başkanı'nın bulunduğu bir ekibe harcamalarının hükümet tarafından karşılanacağını söyleyerek profesör ve bilim adamlarının konuyla ilgili araştırmalar yapmasını istedi.

Aralarında çeşitli uzmanlık alanlarına sahip bilimadamları Friedrich Jürgenson'un kayıt yaptığı ıssız alanda uzun süren araştırmalar yaptılar. Bilimadamları elde ettikleri sonucu ve kanaatlerini dile getirirlerken şöyle diyorlardı:

> **Friedrich Jürgenson'un gösterdiği bölgede fabrikadan yeni çıkmış kasetlerle kayıtlar yaptık. Daha sonra kasetler dinlendiğinde gerçekten de insan seslerinin bu kayıtlara geçtiğini gördük. Bu seslerin kökeni çağdaş bilimce açıklanamamaktadır.**

Alman profesör Hans Bender, Hükümete gönderilen raporunu şu cümleyle bitiriyordu:

– "Bu olay insanlık için nükleer fizikten bile önemlidir."

Olayla NASA da ilgilenmiş ve Cape Kennedy'den iki mühendis gelerek, Alman bilimadamlarının çalişmalarını, aletlerini ve yapılan deneyleri incelemişlerdir.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

NASA'dan gelen mühendisler Alman bilimadamlarına bazı bilgiler verdikten sonra hiç bir açıklama yapmadan Amerika'ya geri dönmüşlerdir. Alman bilimadamları NASA'dan gelen bu mühendislerden edindikleri izlenimleri şu sözlerle dile getirmişlerdi:

> **Bize bu çalışmalar hakkında bazı konularda akıl verdiler ve hiç bir açıklama yapmadılar. Kanaatimizce NASA'dakilerin konuyla ilgili bilgileri vardı... Kim bilir onlar o etkin kayıt aletleriyle ne sesler alıyorlardı?!...**

Bu gelişmelerden sonra başka araştırmacılar yeni ve farklı deneylere başladılar. Bunlar arasında, Letonyalı psikolog Dr. Konstantin RAUDIVER, bu alanda büyük bir başarı elde etti.. Raudive, araştırmasında, yeni ve çok hassas cihazlar kullandı. 1968'dè, başladığı çalışmalarında binlerce Öte Âlemden geldiği düşünülen ses kaydetti. Çalışması o kadar ün kazandı ki, sonunda tüm doğaüstü ses kayıtlarına *"Raudive Sesleri"* denmeye başlandı.

Aradan geçen yıllarla birlikte teknolojinin de gelişimiyle bilgisayar ortamlarında daha net seslerin kaydedilmesi gerçekleşebildi. Yapılan çalışmalar artık medya tarafından ilgiyle takip edilmeye başlanmıştı.

CBS TELEVİZYONU'NDA GÖSTERİLEN KANITLAR

8 Şubat 1995'te merkezi New York 'ta bulunan CBS televizyonu Michele Marsh'ın hazırlayıp sunduğu *"Öteden Gelen Sesler"* adlı özel bir program yayınladı. Üç bölümden oluşan program, ölümden sonra hayatla ilgiliydi ve bununla ilgili reddedilmesi zor bazı kanıtlar sunuldu. Hayalete benzer yüzlerin filmlerini ve Avrupa ülkelerinde ITC (Instrumental Trans

Communication), yani *"Aygıtsal Öte İletişim"* denen sistemle kaydedilmiş ölmüş insanların sesleri yayınladı.

Programda, çekilen fotoğraflara da yer verilmişti. Bunlar arasında özellikle eski fotoğraflar çok daha ilgi çekmişti. Çünkü o zamanlar bugünkü dijital teknoloji olmadığı için, yapılan bir fotoğraf hilesi bu gün kesin olarak tespit edilebilmekteydi. Bilgisayarlarla herhangi bir hilesinin olmadığı tespit edilen fotoğraflardan biri de Freddy Jackson'la ilgiliydi. (Aşağıda)

Uçak Gemisi'ndeki hayalet

1919'da HMS Daedalus gemisinin bordasında çekilmiş olan bu fotoğrafta 1. Dünya Savaşı sırasında hizmetlerde bulunmuş olan hava filosunun grup halindeki askerleri yer almaktadır.

HMS Daedalus gemisinin bordasında çekilen fotoğraf.

En üst dördüncü sıradaki askerin hemen arkasında görülen kişi Freddy Jackson isimli iki gün önce bir helikopterin arka pervanesine takılarak ölen bir hava mekanikçisidir. Fotoğrafın çekildiği gün ise, Freddy Jackson'un cenazesinin kaldırıldığı güne denk gelmektedir.

Konak'daki hayalet

Bir çok kişi tarafından üstünde kahverenkli elbiselerle görüldüğü idda edilen bu görüntü *"Kahverenkli Elbiseli Bayan"* olarak isimlendirilmiştir. (Sağda)

Şimdiye kadar çekilmiş olan tüm hayalet fotoğrafları arasından en meşhur olanı ve en iyisidir. Burada fotoğraflanan hayaletin, İngiltere'deki Raynham Malikânesi'nin 2. Vikontu Charles Townshend'in karısı olan Bayan Dorothy Townshend olduğu tahmin edilmektedir.

Raynham Konağı, üç yüz yıldan fazla bir zamandan bu yana Townshend Ailesi'nin kendi evi olagelmiştir.

Dorothy'nin Charles'la evlenmeden önce Lord Wharton'la metres hayatı yaşadığı söylenmektedir. Karakter açısından kendi çevresinde kötü nam salmış Lord Wharton ismindeki bu şahısla ilişkisi bittikten sonra Charles'la evlenmiştir.

Ancak evlendikten sonra da bu kişiyle ilişkisini sürdürdüğü ve bunu Charles'ın da farkettiği söylenmektedir.

Her ne kadar kayıtlarda kadının 1726 yılında öldüğü yazsa da, cenaze merasiminin göstermelik olduğu iddia edilmiştir. Kasabadaki genel kanı Charles'ın karısını 1726 yılından çok daha sonraları cereyan eden ölümüne kadar evin uzak bir köşesine kilitlediği yönündedir.

Dorothy'nin hayaleti, görgü tanıklarına göre Raynham Konağı'nın sadece meşe merdivenliklerinde değil başka bölümlerinde de görülmüştür. Kral 4. George'un yolu, 1800'lerin başlarında Raynham'a düşer ve o bir süreliğine burada kalır.

Bu zaman zarfında da konağın içinde kendine tahsis edilen yatağın hemen yanı başında kahverengi bir elbisenin içinde duran bir kadın figürünü kendi gözleriyle görür. Fakat normal bir görüntü olmadığını derhal farkeder. Çünkü kadının yüzü kül renginde ve saçları darmadağınık bir vaziyettedir.

Merdivenlerde görülen ve Dorothy Townshend'a ait olduğu tahmin edilen bu silüet tesadüfen çekilmiş olup, fotoğraf filmi tab edildikten sonra anlaşılabilmiştir.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Kadının bir sonraki görünmesi, Albay Loftus'un buraya Noel Bayramı'nda yaptığı 1835 yılına denk gelen ziyareti sırasında gerçekleşir. Bu sefer hayalet, bu ziyaret esnasında malikanenin koridorunda ayakta durur bir vaziyette beklerken görülür.

Albay Loftus burada kaldığı o haftanın sonunda kadını bir kez daha görür. Gördüğü kadını Albay Loftus şöyle tarif etmiştir:

1700'lü yılların başlarında Charles Townshend kendisini aldattığı düşüncesiyle karısı Bayan Dorothy Townshend'i yukarıda görmüş olduğunuz Raynham Konağı'nın odalarından birine kilitleyerek, ölünceye kadar sıkıntılı bir yaşam sürmesine neden olmuştur. Evin çeşitli yerlerinde görülen Bayan Dorothy Townshend'in silüeti geçirmiş olduğu bu sıkıntılı yılların nedeniyle buradan ayrılamadığı tahmin edilmektedir.

Kadının üstüne kahve renkli satenden bir elbise giyisi bulunmaktadır. Ancak derisi çok garipti... Kadının derisi son derece garip mat bir ışıkla kaplı durumdaydı. Yüzüne baktığımda birden irkildim. Donup kaldım desem daha iyi olur. Çünkü kadının gözleri oyulmuş gibiydi...

Birkaç sene sonraysa, yine benzer kadın silüeti, Kaptan Frederick Marryat ve iki arkadaşı tarafından konağın içindeki merdivenleri elinde bir fenerle tırmanırken görülür. Marryat, kadının erkeklere *"şeytanca bir gülümsemeyle"* bakmakta olduğunu söylemiştir. Marryat, bu hayalet görüntüye tabancasıyla ateş etmiş ama kurşun hayalete isabet etmemiş, onun yanından geçip gitmiştir.

Yukarıda aktarmış olduğumuz fotoğraf, Eylül 1936 yılında Country Life Magazini'nin iki muhabirini Raynham Malikanesi'nin fotoğraflarını çekmesi için yolladığında tesadüfen çekilmiştir.

Dorothy Townshend'ın yaşarken yapılmış olan yağlı boya resmi.

Muhabirlerden İndre Shira o gün yaşadıklarını şöyle anlatmıştır:

Tam da flaş lambasını yakmaktayken, diğer muhabir arkadaşım Provand bir fotoğraf çekti. O, yeni bir poz üzerinde yoğunlaşırken, ben de flaş ışığı mandalı elimde bir pozisyonda onun yanında kameranın hemen arkasında durmaktaydım. Bu pozisyonda direkt olarak binanın merdiven kısmından yukarıya bakmaktaydım. Ansızın, merdivenlerden aşağıya gelen bir kadın silüetinin farkına vardım.

Heyecan içinde, sert bir ses tonuyla *"çabuk olun, bir şeyler oluyor"* diye haykırdım... Bu sırada da, flaş ışığı mandalının tetikleyicisine bastım. Flaşın yanıp sönmesinden sonra, Provand odaklayıcı kumaşı kafasından ayırdı ve bana dönerek sakin bir tavırla *"bunun heyecanlandırıcı ne gibi bir yanı var?"* diye sordu. Anlaşılan arkadaşım benim gördüğüm silüeti farketmemişti!...

Film banyo edildiğinde bu sefer şaşırma sırası Provand'a gelmişti. Çektiği filmde bir silüet, tam karşısında duruyordu!...

Muhabirlerin çektiği fotoğraf *"Country Life Magazin"*in 1936 yılının 16 Aralık tarihli baskısında yayınlandı. Ancak bu, Dorothy Townshend'e ait olduğu tahmin edilen silüetin son görünmesi değildi. O tarihten bu yana, hayalet belirli aralıklarda kahverenkli elbiselerinin içinde görünmeye devam etmektedir...

PRINCETON ÜNİVERSİTESİ'NDEKİ PEAR ARAŞTIRMALARI

Günümüzde bu alanda en ileri düzeydeki bilimsel araştırmalar Princeton Üniversitesi'nde sürdürülmektedir. İlk kez 1979 yılında başlayan bu alandaki araştırmalar Anomali Mühendisliği Araştırma Programı (Princeton Engineering Anomalies Research Program- PEAR) adı altında gerçekleştirilmeye başlanmıştı.

Uzay araçları bilimleri profesörü ve Princeton Üniversitesi Mühendislik Fakültesi ve Uygulamalı Bilim dekanı olan Robert G. Jahn ve PEAR laboratuvarının yöneticisi Brenda J.

Dunne önderliğinde yürütülen 15 yıllık araştırmaların sonuçları birçok bilimsel makalede yayınlandı. Daha sonra elde ettikleri sonuçları daha geniş kitlelere ulaştırabilmek amacıyla iki bilimadamı *"GERÇEKLİĞİN SINIRLARI, FİZİKSEL DÜNYADA BİLİNCİN ROLÜ"* isimli kitaplarını yayınladılar.

3

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?

Her oluş bir ölüşe, her ölüş bir oluşa kapı açar.

Kitabımızın bu bölümünde *"Öte Âlem"*in çeşitli seviyelerinde bulunan farklı ruhsal seviyedeki varlıklarla kurulmuş olan irtibatlardan örnekler vererek, öldükten sonra neler olduğunu bizzat orada yaşayanların anlatımından görmeye ve anlamaya çalışacağız.

SPATYOM'UN FARKLI SEVİYELERİNDE BİR GEZİNTİ

Spatyomu oluşturan astral maddenin kabadan süptile doğru uzandığını ve buraya gelen varlığın da, kendi astral bedeninin durumuna göre burada kendisine bir yer edindiğinden söz etmiştik. İşte şimdi bu konuyla ilgili, 1936 yılında Dr. Bedri RUHSELMAN'ın yönetiminde gerçekleştirilen bir medyomik irtibat celsesinde elde edilen kayıtları aktarmak istiyorum.

Bu celselelerde medyom spatyomun bazı katmanlarını astral bedeniyle dolaşmakta ve bu sırada yaşadıklarını aktarmaktadır.

Bu celseler Dr. Bedri RUHSELMAN'ın vefatından 24 yıl öncesine ait çalışmalardır. Öte Âlemi tanıma yolunda yapılan çalışmaların, nasıl adeta iğneyle kuyu kazmaya benzediğini göstermesi bakımından da son derece önemlidir.

12.4.1936 Tarihli Celse Kaydı

S– Etrafınızı iyice tetkik ediniz. Ne görüyorsunuz?

C– Aydınlık içinde, sezgi hâlinde varlıklar hissediyorum.

S– İyi tetkik ediniz, bunlar ne gibi varlıklar?

C– Hiç bir şey göremediğim hâlde, yanımda birçok varlıklar hissediyorum.

S– Bir şey görmüyorsunuz fakat varlıklar mı hissediyorsunuz?

C– Kulağıma *"varız"* diye bir ses geliyor.

S– Varız diyen ses sahibinden görünmesini isteyiniz.

C– *"İsteme görünmemi"* diyor.

S– Niçin böyle diyor acaba?

C– *"Alışmadın"* diyor. *"Göremeyişin de alışmadığının belirtisidir"* diyor.

S– Tekrar ona hitap ediniz.

C– *"Göreceksiniz fakat şimdi değil"* diyor bir ses ama kimseyi göremiyorum. *"Şimdi tahammül edemezsiniz. Yoksa göreceksiniz"* diyor.

S– Ne zaman?

C– *"Aynı zamanda duyacaksınız. Burada görmek sizin mananızla değil. Bütün duygunuzla duyacaksınız"* diyor.

S– Aşağı plânla bu plân arasında ne fark var?

C– *"Çok fark var"* diyor. Kulağıma böyle ses geliyor. Görmüyorum.

S– Bizim anlayabileceğimiz şekilde lütfen izah edin.

C– *"Burada şimdiye kadar alıştığınız tarza uymayan şeylerle karşılaşacaksınız."*

S– Ne bakımdan tahammül edemeyiz?

C– *"Tahammül edememek, gözünüzün kamaşmasında ne tür bir rahatsızlık duyarsanız, diğer duygularımızla da aynı şeyi duyarsınız. Ben bunu ancak böyle, sizin anlayışınızla anlatıyorum"* diyor.

S– Acaba orada medyomun umumi duygusunu kamaştıracak nur...

C– *"Bu nur değil, vücuttur.* (11) *Sizin duygularınızı rahatsız eder. Ama alışırsanız bu kamaşmadan kurtulursunuz. Tedrici olarak ışığın kuvveti karşısında yavaş yavaş bakarak kamaşmadan kurtulduğunuz gibi. Öyle alıştırma yapacaksınız."*

S– Bunun için ne kadar çalışmak lazım?

C– *"Siz çabaladıkça bunda başarılı olacaksınız."* Görünmeden seslenen bir hitap olarak kulağıma geliyor.

S– Bu nasıl bir ses?

C– Aslında ses yok, fikirler geliyor desem daha doğru ola-

cak.

S– Bu sesin sizdeki izlenimi nedir?

C– Bıraktığı izlenim, sanki kafamın içerisi boş da fikirler kelimelerden soyutlanmış olarak kafama geliyormuş gibi oluyor.

S– Bu görüşmenin bize ve medyomumuza faydası var mıdır?

C– *"Faydalıdır"* diyor. *"Yoksa sizi bu kadar tutmazdım. Herhangibir şey ki, çabayla yapılıyor, onda fayda vardır, diyor. Yeter ki, iyiniyetle yapılmış olsun"* diyor.

S– O hâlde orada biraz dolaşınız.

C– *"Burada ne kadar dolaşsanız, kimseyi göremeyeceksiniz. Göreceğiniz bir ışıktan ibarettir"* diyor. *"Ancak etraftaki varlıkları hissedeceksiniz"* diye ekliyor.

S– Daha yükseğe çıkmak istiyoruz.

C– *"Alışkanlığınızı artırmadıkça, daha yukarı gitmenize izin vermem. Yoksa ışık rahatsızlık verebilir"* diyor.

S– Acelemiz yok, bekleriz.

C– *"Tahammülünüz arttıkça edineceğiniz bilgiler de çoğalacaktır. Yalnız tahammülünüzü zorlamayınız. İllâki her şeyi az zamanda öğrenmeye kalkmayınız"* diyor. Kim söylüyor bilmiyorum.

S– Hep aşağı plânda mı kalalım?

C– *"Daima yükseliniz. Yükselmek gayeniz olmalıdır. Ancak bunda kural, iyiniyet ve tedriçtir"* diyor.

S– O hâlde bu plânda bulunmakla, en iyi hareket mi etmiş oluyoruz?

C– *"En iyi değil, iyisi. Tedricen hareket ediniz"* diyor.

S– Daha iyisi daha alt seviyelerde mi kalmaktı?

C– *"Daha iyisi tedriçtir."*

S– Bundan evvel spatyomun daha alt seviyelerinde İlyas efendi isminde bir varlıkla tanışmıştık, bu varlık hakkında ne düşünüyor?

Dr. Bedri RUHSELMAN ve arkadaşlarının gerçekleştirdikleri ruhsal celselerden birinde, kendisini İlyas ismiyle tanıtan bir varlık, öte âlem, spatyom ve ruhlarla ilgili gerçeğe dayanmayan bir dizi bilgiler vermeye çalışmış ve varlığın tutarsız bilgilerinden dolayı Dr. Bedri RUHSELMAN bu celseyi daha fazla sürdürmemişti.

C– Diyor ki: *"Canlılar âleminde her şey bir kurala tabidir. Onun da karşınıza çıkması muhtemeldir. Ben ne lehte, ne de aleyhte sözler söyleyemem. İlyas efendi kendisine verilen vazifeyi görmüştür."*

S– İlyas efendi bize gerçeğe uymayan bazı sözler söylemişti.

C– *"Bu mukadderdir. Bunun öyle olması icap etmekteydi. Birden bire size gerçeği göstermek, sizin idrakinizin üstüne çıkmak demektir"* diyor.

S– Fakat böyle yanlış görüşmeler bizi sarsıyor...

C– *"Unutmayınız ki, sizin dünyanızda her şey bir çalışmanın, bir çabanın sonucudur. Nasıl Âleminizde her istediğiniz şeye zahmetsizce rahatlıkla ulaşamıyorsanız, bu da tıpkı onun gibidir. Siz dünyanızın dışına çıkmış değilsiniz. Sizi himaye eden ruhlar sizi hataya da sevkeder. Ta ki, dünyanızdaki kuralların zıddına hareket etmeyesiniz."*

S– Son cümleyi biraz daha izah eder misiniz?

C– *"Siz dünyasal yasalara tabisiniz. Bu yasaların hükümlerinden sizi kurtarmak lehinize olmaz, diyor. Siz dünyada gerçeklere nasıl meşakkatle ulaşabiliyorsanız, o kadar meşakkatle de bu ahiret bilgilerine sahip olabilirsiniz. Yoksa dünyanızdaki kuralların aksine hareket edilmiş olur. Ve Gerçeğe ulaşamazsınız. Çünkü dünyadaki mesaide birçok aldanmalar, deneme ve yanılmalar vardır."*

S– Bu aldanmalar devam edecek mi?

C– *"Devam edebilir. Bu benim kontrolüm altında değil. Size ben iyi niyetinizden dolayı bilgi veriyorum."*

Bu celseler süreken Dr. Bedri RUHSELMAN ve arkadaşları bazı ruhsal plânlarca görüp gözetilmekte ve eğitilmekteydi. Bu tür yanıltıcı varlıklarla zaman zaman karşılaşılması da, bizzat kendilerini görüp gözeten ruhsal idareci plânların kontrolü altında gerçekleştirilmiş ve böylelikle Dr. Bedri RUHSELMAN'ın hem farklı seviyelerdeki ruhsal varlıklar hakkında bilgi sahibi olması sağlanmış hem de her kurulan irtibata güvenilmemesi gerektiğini pratik örneklerle göstermiştir.

S– (Medyoma hitaben) **Bize bu varlık yardıma devam edecek mi?**

C– *"Hiç bir zaman vadettiğim sözden dönmem"* **diyor.**

S– **Kendisine ne şekilde hitap edelim?**

C– **Biz hepimiz eşitiz. Hangimize yönelirseniz, biz iyilik ederiz.**

19.4.1936 Tarihli Celse Kaydı

S– **Bu seviyeye ikinci defa çıkıyoruz, bu doğru mudur?**

C– *"Evet."*

S– **Buraya kadar gelmekle isabetli bir harekette bulunduk mu?**

C– *"İsabetli"* **diyor.**

S– **"Fakat bu defa bu seviyeye, hiç bir yerde durmadan ve doğrudan doğruya çıktınız. Bunun sebebi nedir?** (12)

C– *"Takip ettiğiniz gelişimsel seyir."*

S– **Bu akşam biraz daha yükselebiliriz o hâlde?**

C– *"Acele etmeyiniz."*

S– Pekâlâ, fakat biz çok bilgisiziz, daima ilerlemek istiyoruz.

C– *"Acele etmeyiniz. Önce ortama alışmanız gerekir."*

S– Bu hususta bizi biraz aydınlatabilir misiniz?

C– *"Sizin bu seviyeye bundan sonra tekrar birkaç defa daha gelmeniz ve meşgul olmanız, gerek istidatınızı ve gerek istifadenizi artıracaktır. Nasıl ki, geçen celsede bu kadarını da ümit etmiyordunuz. Birden bire bu seviyeye çabuk geldiniz. Bu seviyede şimdi daha fazla kalabileceksiniz."*

S– Demek bu akşamki kazancımız bu kadar mı olacak?

C– *"Tedriç kuralına uyunuz. Bunu geçen sefer de söylemiştim."*

S– Buna karar verdik. Ancak biz buraya geçen defa da çıkmıştık. Bu celseden kazancımız, yalnız burada biraz daha fazla kalmaktan mı ibarettir?

C– *"Fazla bir şey elde etmeseniz bile ortama alışmanız faydalıdır."*

S– Bu seviyeye gelmezden evvelki alt seviyelerde sonsuz denecek kadar çok varlıkla karşılaşmıştık. Bunlar gerçek varlıklar mıdır?

C– *"Gerçek varlıklardır. Fakat formları gerçek değil. Ruhların sizin gördüğünüz şekilde formları yoktur. Ruhlar istedikleri şekle girebilirler."*

S– Örneğin Ahmet kılıklı bir ruh, isterse Mehmet şekline girebilir mi?

C– *"Ruhlar istedikleri şekle girebilirler. Spatyomda Ahmet kılığında bir insan, buradaki maddeyi şekillendirerek vücudunu istediği şekle sokabilir."*

S– Şimdi demek bizim tanıdığımız veya tanımadığımız bir ruh, bize kendisini gösterebilir mi?

C– *"Arzu ederse gösterebilir."*

S– Buradaki mekanizma nasıldır?

C– *"İmajinasyon ve konsantrasyon kabiliyetinin gelişmişlik derecesi."*

S– Spatyomda bir şekil var mıdır?

C– *"Astral Beden'den başka bir hal yoktur. Astral Beden ruhun mahalli konsantrasyonudur. Her ruhun kendisine mahsus bir astral bedeni vardır."*

S– Bu Astral Beden ruhun ayrılmaz bir parçası mıdır, yoksa ondan ayrılabilir mi?

C– *"Astral Beden ruhun mevcudiyeti için ayrılmaz ve vazgeçilmez bir parça değil fakat ruhun ihtiyacı olan bir şeydir."*

S– Astral Beden'e şekil veren kimdir?

C– *"Ruhun kendisi Astral Beden'e şekil verir."*

S– Ruhun tekâmülü ile Astral Beden'nin alakası var mıdır?

C– *"Ruhun tekamülü ile Astral Beden gittikçe incelik edinir, süptilleşir."*

S– Ruhun olgunluğuyla Astral Beden'in şekli arasında ilişki var mıdır?

C– *"Astral Beden'in şekli ruhun kendi tesirine tabidir."*

S– Gayet kaba ve ağır bir Astral Beden ince ve güzel bir hâle dönüşebilir mi?

C– *"Evet. Ancak incelmiş bir perispri kendisini kabalaştıramaz. Fakat kendisini kaba şekilde gösterebilir."*

26.4.1936 Tarihli Celse Kaydı

S– Neredesiniz, etrafı nasıl görüyorsunuz?

C– Geçen defaki seviyedeyim.

S– Etraf nasıl?

C– Her zamanki beyaz ışığın içindeyim. Her taraf eşit derecede aydınlık.

S– Ufuklar nasıl?

C– Ufuk sınırlı değil. Çepeçevre, gözün alabildiğine geniş.

S– Şimdi biraz daha yukarılara çıkmaya çalışacağız. Yükseliniz.

Burada operatör geçen celselerde ısrarla tavsiye edilen tedriç kuralına uyulması gerektiğini göz ardı ediyor ve onun haricine çıkıyor.

C– Yükseliyorum... Yükseliyorum...

S– Yükselmeye devam ediniz.

C– Karanlık!...

S– Yükseliniz.

C– Yükseliyorum... Sonsuz bir karanlık...

S– Yükseliniz...

C– Sonsuz bir uzay içindeyim...

S– Yükselmeye devam ediniz.

C– Yükseliyorum. Her taraf karanlık. Yıldırım süratiyle yükselmeme rağmen, sürekli karanlık içindeyim!...

S– Yükseliyorsunuz değil mi?

C– Yükselmeye devam ediyorum.

S– Süratle yükseliniz.

C– Çok karanlık... Şimdi ise gözlerim kamaşmaya başladı. Gözlerim kamaşıyor... Güneş gibi...

S– Orada durunuz. Ne görüyorsunuz?

C– İniyorum...

S– İnmeyiniz... Durunuz...

C– Peki.

S– Ne görüyorsunuz?

C– Şiddetli bir titreşim... Ve kamaşma hissediyorum.

S– O hâlde ininiz, aşağıya... Hareket ettiğiniz seviyeye kadar ininiz.

C– Geldim.

S– Orada durunuz.

C– Bu seviyede kamaşma yok. Her vakit gördüğüm gibi apaydınlık ve eşit derecede ışıklar içinde bir sahadayım.. Burası benim üzerimde gayet güzel bir haz tesiri yapıyor. Etrafımda her zamanki varlıklar... Yukarıda sinirlerim gerildi. Burada yok.

S– Şimdi herhangi birinden size yardım etmesini isteyiniz.

C– *"Herkes amade, bizim farkımız yok"* diyorlar.

S– Acaba bu celsemizde bu seviyeye ait bazı şeyler duymanıza, görmenize imkan olacak mıdır?

C– *"Kabiliyetiniz artıyor. Gittikçe çoğalacak"* diyor.

S– Bir yukarıki seviyeye çıktık...

C– *"Hata ettiniz. Gözlerinizin kamaşması da size bu hatanızı ihtar etti."*

S– Bu plâna çıkıncaya kadar arada geçen karanlık sahalar neyi ifade ediyor?

C– *"Buradan bir ayrılma hissiyle hareket ettiğiniz için, sizin kuvvetinizin üstünde olan o seviyede bir karanlık altında kaldınız. Ve sonrasında gördüğünüz ışığa bakmanız bile mümkün değildi."*

S– Acaba hazırlıksız çıktığımız bu seviyede medyomumuz daha fazla kalsaydı ne olurdu?

C– *"Vücuduna felç gelirdi."*

S– Acaba o seviyede bulunan ruhlar var mıdır?

C– *"Evet, orada da ruhlar var. Oradan daha yükseklerde de ruhlar var."*

S– O daha yüksek plânlarda da bu yukarda gördüğümüz gibi tahammül edemeyeceğimiz kadar ışık var mı?

C– *"Yanarsınız!... Bunun için size tedriç tavsiye edildi."*

S– Biz biliyoruz ki yanmak maddidir. Siz orada ruh âlemindesiniz. Bu yanma nasıl olabilir?

C– *"Yani vücudunuzun göreceği zarardır. Nitekim bunun alametlerini başınıza kan hücumu ile duydunuz."*

Yanmakla kastedilen Astral Beden'in göreceği zarardır. Medyomun astral bedeninde meydana gelecek bir zarardan, ona bağlı olan fizik bedenin de etkileneceği ifade edilmektedir. Daha sonra Dr. Bedri RUHSELMAN medyoma hitaben şu soruyu sorarak celseye devam etmiştir:

S– Şimdi sizinle görüşen varlık şu anda bulunduğunuz seviyeye mensup bir varlık mıdır?

C– Evet.

S– Eğer daha üst plânda kalmamız mümkün olsaydı, oradakilerle de görüşmemiz şu an için mümkün olabilir miydi?

C– *"Hayır. Bu şu an için mümkün değil. Fakat tedricen, uzun çalışmalar sonucunda daha yükseklere çıkabilirsiniz"* diyor.

Her medyomun aldığı ruhsal bilgilerin farklı düzeyde olmasının nedeni işte budur. Çünkü bu celsede de görülmüş olduğu gibi her medyom kendi astral bedeninin niteliğine göre Spatyom'un belirli seviyeleriyle irtibata girebilmektedir.

Dr. Bedri RUHSELMAN yine medyoma hitaben sorduğu bir soruyla celseye şöyle devam etmiştir:

S– Acaba bizim çıkıp da, tahammül edemediğimiz seviyeye kendileri çıkabiliyorlar mı?

C– *"Biz bulunduğumuz mevkiden bir kaç seviye yukarı çıkabiliriz. Fakat daha yukarılara, tekâmül safhaları dediğimiz zamanı geçirdikten sonra çıkabiliriz"* diyor.

S– Mademki yukardaki bir kaç plânda durabiliyorlar, niçin oralarda kalmayıp bu plâna iniyorlar?

C– *"Geçici çıkmak başka"* diyor.

S– Kendisi yukarılara çıktığı zaman nasıl bir hâlle karşılaşıyor? (11)

C– *"Bizim kapasitemizin üstündeki seviyelere çıkacak olursak, vibrasyon farkı varlığımızı rahatsız eder. Üst seviyelere çıkmak için sabretmek gerekir."*

S– Demek ki, medyomumuz sizlerden daha sabırsızlık gösterdi.

C– *"Maddeye bağlı olanların sabırsızlığı, maddeden ayrılanların sabrından çoktur."*

Fransa'da 1858'de ölen Hintli bir Kraliçe'nin Öte Âlem'deki durumu

Dr Bedri RUHSELMAN ve arkadaşlarınca gerçekleştirilen bu ruhsal iritibatta elde edilen bilgiler, dünyada gurur ve kibir içinde yaşamını sürmüş ünlü kişilerin, Öte Âlem'de nelerle karşılaşacağı bakımından büyük bir öneme sahiptir.

Aşağıda okuyacağınız celse, kraliçenin ölümünden yaklaşık 100 sene sonra yapılmıştır. Okurken bunu da göz önünde bulundurmanızı rica ederim.

S– Dünyadaki hayatınızı terkederken ne hissettiniz?

C– Bunu söyleyemem. Hâlâ bunun sarsıntısı içindeyim.

S– Şu anda neler hissediyorsunuz?

C– Hayatı kaybettiğim için üzüntülüyüm. Bilmiyorum ne-

den ama bana hançer gibi saplanan bir ıstırabın içindeyim. Hayata kavuşmak, bu ıstırabı benden uzaklaştıracak. Bedenimin kabirden kalkmasını istiyorum.

S– Kendi memleketinizde gömülmeyip, Hristiyanlar arasında gömülmekten rahatsızlık duyuyor musunuz?

C– Evet... Hint toprağı benim cesedimin üzerine daha az ağırlık verirdi.

S– Size yapılan muhteşem cenaze töreni hakkında neler düşünüyorsunuz?

C– Bunlar benim için azdı. Ben bir kraliçeydim. Bunu iyi biliniz.

S– Sizin bu mertebenize hürmet ediyoruz. Ve bilgimizin artması için bize cevap vermek lütfunda bulunmanızı sizden rica ediyoruz. Siz dünyadayken muhteşem lüks bir hayat geçirmiştiniz. Etrafınız şan ve şerefle çevrilmişti. Bu hâlinizi şimdi nasıl karşılıyorsunuz?

C– Bana karşı böyle hareket etmeye mecburdular.

S– Dünyadayken işgâl etmiş olduğunuz mevki şimdi bulunduğunuz âlemde size bir üstünlük veriyor mu?

C– Ben daima kraliçeyim... Bana hizmet etmek için daima esirler gönderiyorlar. Fakat bilmiyorum neden, burada bana yaklaşmak istemiyorlar. Ama ben, hep gene benim.

S– Müslüman dininden mi, yoksa Hindu dininden miydiniz?

C– Müslüman. Fakat ben Allahla meşgul olmaya zaman bulamadım. Buna gerek de duymadım. Bana hiç bir din bir şey öğretemezdi. Ben kraliçeydim.

S– Size yardımcı olmamızı ister misiniz?

C– Siz kimsiniz de benim gibi bir kraliçeye yardım edebileceksiniz?

S– Peki bizim sizinle görüşmek isteğimizi neden kabul ettiniz?

C– Bunu ben istemedim. Beni mecbur ettiler. Sana cevap vermeye tenezzül edeceğimi mi zannediyorsun? Benim yanımda siz kim oluyorsunuz?

S– Sizi buraya gelmeye kim mecbur etti?

C– Onu bilmiyorum... Fakat böyle yaptı diye onun benden daha büyük birisi olması icabetmez.

Önceki yaşamında kraliçe olarak yaşamış olan bu varlığın celseye gelmesine yardım eden, medyomun bedensiz rehber varlığıdır.

S– Şu anda hangi kıyafet içinde bulunuyorsunuz?

C– Ben bir kraliçeyim. Kraliçelikten ölünce ayrıldığımı mı zannediyorsun? Siz saygısızsınız... Şunu iyi biliniz ki, kraliçelerin yanında böyle konuşulamaz.

S– Eğer şu anda sizi görmek mümkün olsaydı, kraliçe kıyafetinizle ve mücevherlerinizle mi görecektik?

C– Şüphesiz.

S– Nasıl oluyor da bütün bunları terkettiğiniz hâlde ruhunuz hâlâ o kıyafeti muhafaza ediyor?

C– Onların hiç biri beni terketmiş değil de ondan. Ben önceden ne kadar güzel idiysem, şimdi de o kadar güzelim... Bilmiyorum, benim hakkımda nasıl oluyor da böyle düşünebiliyorsunuz? Şurası bir hakikat ki, siz beni görmemişsiniz.

S– Bizim aramızda bulunmaktan dolayı ne gibi hisler duyuyorsunuz?

C– Eğer elimden gelseydi sizin aranızda bulunmazdım. Bana lazım gelen hürmeti göstermiyorsunuz.

Bu andan itibaren medyomun rehber varlığı devreye girerek, bu irtibatı sonlandırır.

RV– Bırakınız artık bu varlığı... Onun körlüğüne acıyınız. O size bir örnek oluyor. Siz ne kadar düşünseniz onun bu gurur ve kibirinden dolayı çekmekte olduğu azabın derecesini anlayamazsınız.

ALBERT PAUCARD'ın ÖTE ÂLEM GÖZLEMLERİ

Yaşarken ölümden sonra hayatla ilgili konularda metapsişik araştırmalar yapan ve ölümden sonra yaşamın varlığını insanlara anlatan Albert Paucard, öldükten sonra Öte Âlem'de neler olduğunu medyomsal yolla yakınlarına anlatmıştır. Daha sonra dünyanın birçok ülkelerinde yayınlanan bu tebliğler, Öte Âlemi tanıma çabasında olanlara önemli ipuçları verebilecek niteliktedir. (12)

SPATYOMUN ALT SEVİYELERİNDEKİ GÖZLEMLER

Yıkıntılar arasında

Bu akşam sizlere tüm hayatı boyunca zengin olmuş ama son anda tüm servetinin büyük bir bölümünü kaybetmiş birisinin burada yaşadıklarını anlatmak istiyorum.

Şu anda burada yıkıntılar arasında dolaşıyor. Birinin kendisine yaklaştığını görünce, utancından saklanıyor. O kadar istiyorum, o kadar istiyorum ki, ona yoksulluğunun sadece hayalinde var olduğunu söylemeyi. Ancak, onun beni anlaması zamanı henüz gelmedi.

Dünyada yoksulluk duygusuna düşüldüğü zaman o durum burada da yaratılır. Bu dayanılmaz durumla karşılaşıncaya kadar, genellikle orada kalınmak zorunludur.

Benliğimizin derinliklerinden fışkıran ilham, bizim tek ve

biricik kurtarıcımızdır.

Materyalist bir kişi ile Protestan bir papaz

Burada, **durumunu hiç anlamayan** insanlar bulunduğunu biliyor musunuz? Onları aydınlatmayı denedim, zaman zaman da başardım bunu.

İki tipik olay anlatmak istiyorum:

Birincisi, dünyada kendisini *"entelektüel"* ve *"materyalist"* olarak tanımlayan bir kişiyle ilgili... Teorilerini biliyorsunuz. İnanışlarına göre, öldüğü zaman artık *"şuur yoktur"* ve insanlar sonsuza dek *"uyumaya"* başlarlar.

Sözünü etmekte olduğum kişi kendi ölümünün sonuçlarını pek fazla düşünmemişti. Ölümden sonrası ile ilgili hiç bir fikri yoktu. Çünkü ona göre ruh yoktu. Dolayısıyla da ölümden sonra, yaşamın da her şekliyle son bulacağını düşünmekteydi. Ancak buraya geldiğinde öyle olmadı. Ölmüş ama yok olmamıştı. Bunu bir türlü anlayamadı. Nereye geldiğinin bile farkına varamadı.

O bir teorisyendi. Burada da devam etti buna. Şartların ve kaybolmuş fizik isteklerin farkına varmadı bile. Etrafında çalışma ve yatak odasını görüyor, her zamanki alışılmış tutumuna devam ediyordu.

Arınma yerine gelince: Henüz oraya geçemedi. Şimdilik içinde arınmayeri için yer yok. Her şeyden önce, bu bitmek tükenmek bilmeyen yüzeysel entelektüel faaliyeti azalmış olmalı. Arınma yerine her varlık kolay kolay ulaşamıyor.

Ölümden sonra hayatı inkâr edenler, kendilerini oyalayan tahayyüle sahiptirler.

Rehber varlığıma, bu adama durumunu anlatmaya çalışmayı deneyip deneyemeyeceğimi sordum. Ona sesimi bile duyuramayacağını söyledi.

Her şeyden önce bu etkinlik bitip tükenmeliydi. Zamanla yorulacak, bitkin düşecek ve böylece arınmasına başlayacaktır.

Sonuç olarak, her insani varlık bizatihi eşsiz, benzersiz bir şeydir. Eşi benzeri olmayan tecrübeler geçirir. Benzeyişler sadece geneldir. "Benzer" durumlar vardır, birbirinin "aynı" durumlar yoktur.

İkinci konuya gelelim şimdi:

Bu bir Protestan papazıydı. Kafasında canlandırdığı şartları bulamayınca öldüğüne inanmadı. Sebebini bulamadığı şeylerle kafası allak bullak oldu ve aptallaştığını sandı.

Ona, anlaması için yardım etmek istedim. Benden korktu. Zihin olarak dengeli değildi. Benim tarafımdan hataya düşürüleceğini ileri sürdü. Onu dünyadayken de görmüştüm. Vaazlarında metapsişik ve ezoterik öğretilere karşı uyarılarda bulunuyordu.

Şimdi ise kafası karmakarışık olmuş durumda... Peki şimdi içinde bulunduğu durumdan nasıl kurtulacak diye soracaksınız. Aslında çok kolay. Teolojik cennet ve cehennemden geçerek... Önce ya kendisi ya da rehberleri ona hayalindeki cenneti ya da cehennemi gösterecekler. Hatta göstermenin ötesinde bizzat bu imajların içinde onu yaşatacaklar.

Cennetinden, oranın sıkıcılığından bıktığı an oradan kurtulmak için yalvaracak, dua edecektir. Kurtuluşa büyük bir özlem duyacaktır. Bu durumların sizi ilgilendireceğini düşündüm. Bu incelikleri sizler de yaşarken düşünürseniz sanırım sizin için iyi olacaktır.

Burada zaman farklı işler

Zamanın tamamen sübjektif olduğunu söyleyebilirim, bura-

da. Bu âleme yeni geldiğini sanan ve buna kendileri de şaşıran insanlar var. Oysa, dünya yılına göre çok uzun zamandır buradalar.

Âtıl, hareketsiz ruhlarda, şuur değişiminin kolayca yerleşmesini engelleyen bir durgunluk vardır. Onlar dünyevî şartlarının ve ortamlarının kopyesinde yaşarlar. Bir başka hayat türü olduğunu anlayacak yetenekleri yoktur.

Bunlar, genellikle "iyi" denilen insanlardır. Ancak, sizi temin ederim ki, öyle kötü dediğimiz kişiler var ki, bazen onlar bizim iyi dediğimiz kişilerden Spiritüel yolda daha hızlı ilerleyebiliyorlar.

Bu durumu yüz yıl, belki daha da fazla fark etmeden sürdürebilirler. İçeride anormal olan bir şey görmüyorlar, zira orada normal olmayan bir şeyin olabileceğini düşünmüyorlar bile.

"Uyuyorlar" gibi halleri vardır. Şuurlarının bir kısmı mevcut sadece, kararmış, berraklığını kaybetmiş bir şuur.

Bunun yanında başka insan grupları da var. Üç, dört dünya gününde tecrübelerle dolu uzun yılları yaşayan insanlar da var.

Mutlaka büyük bir çaba gerek. Şuna dikkat edin ki, kendi şartlarımızı kendimiz hazırlarız. Nasıl ki, salyangoz sonradan kabuğu olacak maddeyi kendisi üretiyorsa.

Bu şartları gerçek boyutunuza ait şeyler olarak kabul etmemek, giderek onları ortadan kaldırmak demektir.

Gökler'in Melekutu'na Giriş!...

Sizi ilgilendireceğini sandığım acı çeken iyi bir ruhla ilgili bir olay anlatacağım. Bu, eskiden tanıdığım iyi bir kadının hikâyesi:

Her zaman "insanlığa yardım" etmekle meşguldü.

Onunla burada karşılaştığımda mutsuz görünüyordu. Ona

acımıştım. Sorularıma karşılık olarak, bana Cennet Kapısı'ndan bahsetmeye başladı. Kapının çok dar olduğunu söyledi. İnliyor gibiydi.

– *"O hâlde durumunuz cennetlik değildir"*, dedim.

Bana, ölümünden hemen sonra cennete gireceğini umduğunu söyledi.

– *"Peki, oraya girmenizi engelleyen nedir?"* diye sordum. Zira o, cennet denilince, sınırlanmış, belli bir yeri anlıyordu.

– *"Kapı çok dar! Benimle gelin bunu siz de göreceksiniz"*, dedi.

Bunun üzerine birlikte gittik. Bir zaman sonra, muhteşem bir tapınağa giden geniş mermerden yapılmış bir merdivene ulaştık. Merdiveni çıktı. Ben de peşinden çıktım.

– *"Bu tapınakta ne işiniz var?"* dedim.

Zira ona kiliseye gitmek için değil, cennetini görmek için eşlik etmiştim. Bana şaşkın şaşkın baktı:

– *"Nasıl! Buranın cennetin girişi olduğunu bilmiyor musunuz?"* dedi.

Onu hayal kırıklığına uğratmamak için bir şey söylemedim. Biraz sonra giriş kapısının altındaydık. Geçit, anlattığı kadar dar değildi. Birlikte girdik. Henüz meşhur kapıya varmadığımızı anladım. Bu kapı yapının öbür ucunda idi. Kapının üzerinde, altın yaldızlı harflerle ve Fransızca olarak şöyle yazılıydı:

"Göklerin Melekutu'na Giriş"

Bu iyi kadın, her bir eline son derece büyük birer valiz aldı. Ve elindekileri bir an bile bırakmadan, inatla kapıdan içeri girmeye çalıştı. Tabii ki girmesi imkânsızdı.

– *"Cennette bunlara ihtiyacın olacak mı?"* diye sordum.

Yarı şaşırmış, yarı gücenmiş bana dönerek:

– *"Ama bayım, bunlar yaptığım iyi şeyler"*, dedi.

İtiraf etmeliyim ki, bu zihin saflığı karşısında şaşırdım kaldım. Ne yapmalıydım?

Onu, kocaman valizlerinden birinin üstünde cesareti kırılmış bir durumda oturmuş olarak bırakıp gittim. Gördüğüm gibi, yapılan iyilikler bile cennete girmek için korkunç birer engel olabiliyorlar.

Görüyorum ki, bu hikâye ruhunuzu karartmadı. Haklısınız. Burada nükte var. Sonsuz imkânlar âlemidir burası.

Söz konusu tapınağın, bu iyi kişinin ve aynı anlayıştaki diğerlerinin tahayyülüyle oluşmuş bir şekil olduğunu söylemek gereksiz.

Dar kapı; tanımadığı rehber varlığının ona bu şekilde verdiği sembolik bir dersti. Anlamak kolaydı. Ama o bunu anlayamıyordu. İnanılmaz ama gerçek; buradaki hayat, zengin ve ilginçtir.

Albert Pauchard'ın medyomsal kanalla aktardığı ve bizzat kendisinin şahit olduğu bu olay, Öte Âlem'de yaşananlarla ilgili hepimizin ders alması gereken çok ilginç ve çok önemli bir örnektir.

Aktarmış olduğu örneğin yorumunu da bizzat yine kendisi sözlerinin sonunda yapmış ve kadının içine girmekte zorlandığı cennetin sembolik bir ders niteliğinde olduğunu ifade etmiştir.

Dinsel öğretilerin dile getirmiş oldukları sembolik bilgileri çözemeyen varlıkların öte âlemde yaşadıklarını göstermesi bakımından üstünde uzun uzun düşünülmesi gereken bir örnektir. Çünkü birçok kişi Öte Âlem'de sınırları belirlenmiş bir mekân olarak bir cennet ya da cehennemin varolduğunu düşünerek Öte Âlem'e gitmekte ve orada bu düşüncelerinin so-

nuçlarıyla karşılaşmaktadırlar.

Öte Âlemle ilgili hiç bir imajın önceden zihnimizde şekillendirilmemesi gerektiği bu örnekten de açıkça anlaşılabilir. Dinsel bilgileri bu nedenle çok iyi anlamaya çalışmak gerekir. Aksi takdirde, bu bilgilerin yanlış yorumlanması varlıkları Öte Âlem'de uzun süren bir adaptasyon sorunuyla baş başa bırakabilir.

Benzer şekilde metapsişik kökenli bilgilerin de aslında neyi anlatmak istediğini iyi anlamak gerekir. Yoksa dinsel bilgilerde olduğu gibi metapsişik kökenli bilgiler de bizlerde yanlış imajların oluşturulmasına neden olabilir.

Örneğin Albert Pauchard'ın da sıklıkla verdiği bir örnek olan, varlıkların astral tortularından kurtulduğu *"Arınma Yeri"* de bir mekân olarak ele alınmamalıdır. Arınma yeri bizim dışımızdaki bir mekânda değil , bizim içimizdedir.

Görülüyor ki, spatyomda bedenli haldeyken fiilen yaptıklarınızın meyvesinden çok, duygularınızın, yani o fiilayatı yaparkenki ***"duygularınızın"***, ***"heyecanlarınızın"*** ve ***"imajinasyonlarınızın"*** meyvesini topluyorsunuz. Bu üç unsur çok önemlidir. Bunlar bizim psişik yapımızın niteliğini belirleyen unsurlardır. Ve Öte Âlem'de bunların sonuçlarıyla karşılaşılmaktadır. Fiziki olarak yaptığımız şeylerde eğer pozitif düşünce ve duygular, pozitif heyecanlar, pozitif imajinasyonlar varsa, mesele çok kolaylaşmıştır. Eğer bunlar yoksa, muhakkak bunların bir tepkisiyle karşılaşılacaktır.

Dünya yaşamımızın birçok anında siz pozitif bir tutum içindeymiş gibi görünebilirsiniz. Ancak bu gerçekten de sizin pozitif enerjileri kullandığınız anlamına gelmez. Zaten en büyük yanılgı da buradadır.

Az önce Albert Pauchard'ın birçok iyi olarak tanınan kişinin spatyom hayatının zorluklar içinde geçmekte olduğunu söylemesinin nedeni de aslında budur.

Aslında dışarıdan bakıldığında pozitif enerjileri kullanıyormuşuz gibi görünüp de, negatif enerjilerle dolduğumuz olaylarla ilgili birçok örnek verebilirim.

Örneğin:

Bir kaç kişi toplanmışsınız, oturuyorsunuz, misafirliktesiniz. O sırada kapınız çalınıyor ve birkaç insan daha geliyor. Ama siz yarım saatten beri o birkaç kişiyle çok iyi bir sohbet havası kurmuşsunuz. Aranızda bir ahenk var.

Ve siz büyük bir centilmenlik ve kibarlıkla kalkıyor, yeni gelenlerin elini sıkıyorsunuz. Dışarıdan bakıldığında siz gayet kibar hareket eden, görgü kurallarına uyan, samimi ve saygılı bir insan olarak görülüyorsunuz.

Peki ya içinizdeki duygular?

Onlar da aynı şeyi söylüyor mu? Yoksa *"Bunlar da nereden geldi. Biz birkaç kişi ne güzel idare ediyorduk"* diye mi düşünüyorsunuz? Ve hatta içten içe o yeni gelenlere karşı bir tepki mi duyuyorsunuz. İçinizde kızgınlık ve hiddet unsurları barındıran...

İçiniz bunlarla meşgulken dışınız son derece kibar ve pozitifmiş gibi bir görünüm çizebilir. Ancak Öte Âlim'de içinizdeki neyse sadece o görünür.

Dolayısıyla Öte Âleme geçtiğimizde bir anda işler değişecektir. Orada derhal negatif enerjilerin yarattığı sorun ortaya çıkacaktır. İşte mesele burada düğümlenmektedir. Bunun tek bir hâl çaresi vardır. O da dünyadayken pozitif enerjilerle yaşamayı öğrenmektir.

Pozitif düşünebilmek çok zor bir iştir. Bundan sonra pozitif olalım demekle olunabilecek bir iş değildir. İnsanın kendisiyle mücadeleye girişmesi ve bu mücadeleden galip çıkıl-

ması gereken bir eylemdir. Aynı zamanda, alışılırsa çok kolay bir şeydir. Duyguların, heyecanların ve imajinasyonların pozitif yönde geliştirilmesi, insan tekâmülünün psişik safhasının ta kendisidir. Yani, *"Tekamül nedir, nasıl gelişiyoruz, ne yapıyoruz?"* diye soru sorana verilecek tek cevap şudur:

Tekamül: Düşüncelerin, heyecanların ve imajinasyonların, mümkün olduğu kadar sürekli olarak pozitif hale gelmesi demektir. Olgunluk budur. Yoksa birtakım sözleri, birtakım kitapları, duaları, usulü, adabı öğrenmek, fakat gayri samimi hareketler yapmak tekamülü getirmez. Yüzünüz gülerken, içinizde negatif girdaplar yaratarak bunu elde etmek mümkün değildir.

Şimdi bu yazıyı okurken dahi içinizden getirdiğiniz duyguları, imajinasyonları, düşünceleri de dikkate alın. Yani kontrol hemen, anında başlamalıdır. Eğer bir yığın vesvese içerisinde bulunuyorsanız, zaten pozitif düşünmüyorsunuz demektir. Bir an kendinizi hatırlayın: *"Şu anda ben şunları düşünüyorum, şunları yapıyorum"* deyin. İçinde bulunduğunuz durum derhal meydana çıkar. Pozitif düşünce nedir, anlarsınız. Anında kontrol etmek ve ipin ucunu asla bırakmamak gerekir. Anında kontrol ve anında set çekmek, insanın kendisiyle mücadelesindeki altın kuraldır.

İşimize gelmeyen şeyler bizi geliştirir, işimize gelen şeyler değil. Ve daima işimize gelmeyen şeylerin ardına düşmemiz lazım. Çünkü bizim eksikliğimiz, hamlığımız, işimize gelmeyen şeydedir. Bizi kızdıran, asabileştiren duygulara sebebiyet veren olaylara dikkat etmek gerekir.

"Neden bu benim işime gelmedi? Neden burkuldum? Neden üzüldüm? Neden bir tuhaf oldum? Neden bunu böyle hissediyorum iki de bir?" İşte orada hemen durum belli olur. Ayrıca bir rehbere, büyük ilimlere, büyük laflara, kelama gerek yok. Hemen o anda eksik tarafınızla karşı karşıyasınız.

İşime gelmedi. "Neden?" İşte tortu oradadır. İşte o an, yakaladığınız o tortuyu yakma zamanıdır. Hayat bizi inceltmek, özümüzü ortaya çıkarmak için sürekli fokurdatıyor, kaynatıyor. Yeter ki bu fokurdayan kazanın içinde tortularımızı yakabilelim ve bu tortuları Öte Âlem'e taşımayalım.

Albert Pauchard'ın verdiği bir başka tebliğ ile devam edelim...

SPATYOMUN ORTA SEVİYELERİNDEKİ GÖZLEMLER

Astral tortunun farkedilmesi

Burada Dünyevî tortular yakılabilir. Burada yakılması gerekenler, maddî vücudun koruyucu siperi olmaksızın yakılıyorlar.

Hepimiz varolduğumuz sürece içimizde olabileceğini düşünmediğimiz bir tortu yatağına sahibiz. Buraya gelmeden önce, bunun ne derece doğru olduğunu bilmiyordum. Arınmayeri fantezi değil, bir hakikattir.

Sizi temin ederim ki, "kendini tanıma"nın ne olduğu öğrenildiği zaman –yalnız o zaman– sonuçları ortaya çıkarmak zor değildir. Ego'muzla "objektif karşılaşmalardan" ve çeşitli şekillerde tezahür eden ilhamlardan kuşku duymayımız.

Evet, burada yaşanmak zorunda olan zor anlar vardır.

Şunu iyi anlayınız: Burada, işlenmiş hataları cezalandırma fikri yoktur. Günahkârlardan ve mücazattan bahsetmiyorum. Şuurlanmanın ve bilginin elde edilmesinin tabiatından bahsediyorum. Yani, şuurlanmanın ve hakiki bilginin elde edilmesinin ardında bir ceza niteliği taşımayan ıstıraplı olaylar vardır.

Arınma yeri

Sevgili dostlarım... Şunu söylemek isterim ki, benim de arınmak zorunda olduğum ve dünyasal yaşamımdan getirdiğim tortularım bulunmakta... Şimdi şöyle düşüneceğinizi biliyorum:

"Senin nasıl dünyevî tortuların olabilir ki? Yaşamının neredeyse her anını insanlara hizmet ederek geçirdin. Mal, mülk ve para peşinde koşmadın... Herkes tarafından iyi bir insan olarak tanındın."

Yanılıyorsunuz.

Benim de arınmak zorunda olduğum tortularım var ve bu tortuları dünyadayken edindiğimi şimdi daha iyi anlıyorum.

Ve bu tortuların bana ağırlık yaptığını ve bunlardan kurtulmadan yükselemeyeceğimi de hissediyorum.

Şimdi, beni iyi dinleyiniz. Size bir ders verecek değilim. Bu, uzun zamandır size iletmeyi istediğim bir tebliğdir. Bu arada şunu da ilave etmem gerekir ki, böyle bir temas iki âlemin sakinlerine her zaman, her yerde nasip olamıyor.

Açıklıyorum:

Mutlu kurtuluşun ilk ânında ve geçmişi yeniden gözden geçirmenin sevinciyle ünlü "eşik bekçisi"yle karşılaşacağım karanlık bir bölgeye indim. Bana öyle geldi ki, burada olaylar kişiden kişiye değişerek cereyan ediyor. Benim için tuhaf olan, tek başıma ıssız bir patikada giderken beni sokacak gibi görünen yaban arılarının –ya da bunlara benzer şeylerin– saldırısına uğramam oldu.

Gök gürültüsünü andıran bir ses bana:

– Pekâlâ, şikâyet etme. Zira seni sokmuş olsalardı sen nerde olacaktın?

İçimden dünyada diye cevapladım.

Gök gürültüsünü andıran ses o hâlde korkman için bir sebep var mı diye sorduğunda, bunun bir sembol olduğunu ve ba-

na bir şeyler anlatılmaya çalışıldığını anladım.

Ve kendiliğinden bir anlayışla, olayın dünyada edindiğim öfkeli huyum, tenkitçi zihniyetimle ilgili olduğunu farkettim. Yaban arıları benim dünyadayken zaman zaman kapıldığım öfkelerimin bir sembolüydü. Ve burada karşıma çıkmışlardı.

Bunlar hem semboldü, hem de vızıltılarla karşıma çıkan objektif nesnelerdi.

– *"Yürü! Yürü!"* dedi, gök gürültüsünü andıran ses.

Ve yürüdüm!

Yürüyordum, bana emredilmişti, zira yürümesem bu vızıltılı yaban arıları arasında yığılıp kalacaktım.

Garip bir şey vardı: Sesi kulaklarımla duymuyor, onu benliğimde tüm şuurumla duyuyordum.

Burada, yaptıklarımızın meyvesinden çok, duygularımızın, heyecanlarımızın ve tahayyüllerinizin meyvesini topluyorsunuz.

Hepsi anlıktır. Kalanı siz anlayın.

Burada her şeyle karşılaşılır. Herkes olduğu gibi görülür ve her fert az ya da çok belli bir süreyi kendi arınmayerinde geçirir. Sizler, tüm bunları görerek fizikî dünyadakileri uyarmanın ne kadar arzu edildiğini anlayan ilk kişiler olacaksınız. Zira, birazcık iyi niyet, en küçük bir çaba –başarılı olmasa bile– burada olaylar üzerinde öylesine büyük bir etki yapıyor ki!

İkiz kardeşlerin Öte Âlem'deki farklı deneyimleri

Bu gece size anlatacağım örnek erkek ve kız kardeşle ilgili. Her ikisi de çok katı ve bağnaz bir Protestan mezhebe mensuptular. Dünyadayken dindar olarak tanınmaktaydılar.

Şüphesiz onların buradaki şartlarının farkını ve bunun nedenini anlatmak, sizin için eğitici ve öğretici olacaktır. Bunları size anlatmaya çalışacağım:

Erkek kardeş değerli, dürüst bir papaz. Ancak, hoş görü-

den ve muhayyileden yoksun öğretisinin içine kapanmış bir papaz. Görevi sırasında dürüstlükten ayrılmayan, yorulmak nedir bilmeyen, sadece kilise mensuplarınca değil tüm şehir tarafından saygı gösterilen, bununla birlikte, gerçek olarak sevilmeyen birisiydi.

Kız kardeşi tamamıyla başka bir yapıdaydı. İnancının darlığı onu hapsedemiyordu. Ruhu öğrettiği dinin sınırlarını aşıyordu. İyi kalpli ve sempatik bir kadındı.

Her ikisi de aynı yıl öldüler.

Buraya gelen kız hemen ortama ayak uydurabildi. Kendisini cennet ya da cehennem imajlarıyla kısıtlamadı. Zira, hiçbir zaman hayalinde ayrıntılarıyla onu yaratmamıştı. Tanrı'sına olan sevgisinin derin güveniyle birkaç kere çekinerek burada mutluluğu bulacağını hissediyordu. Öyle de oldu...

Erkek kardeşi ise, sürekli olarak Tanrı'nın artık kendisini sevmediğinden korkmuştu. Şu anda da, derin depresyonlar zaman zaman onu tedirgin ediyor. Renksiz, sevinçsiz bir âlemde yaşıyor. Bir zamanlar dünyada yaşadığı gibi. Hemen hemen aynı görevleri yapıyor. Dar görüşlü ve iki yüzlü insanlarla sınırlı bir dünyada.

Vaizleri hâlâ tehdit dolu ve canlılıktan yoksun.

Kız kardeşiyle kendisi arasındaki durumun değişikliğinin farkına bile varamıyor. Onu, her zamanki gibi yanında götürüyor. Buna karşılık kız kardeşi onun durumunun bilincinde ve bu da mutlu varlığındaki tek üzüntülü nokta.

Erkek kardeşinin uyanmasında sanırım ileride önemli bir rol oyanayabilir. Ama bunun için bir süre daha beklemek gerekecek.

İşte, gerçekte her ikisi de aynı ilkelere inanmış, vicdanlı ve sadık, doğrudan sapmayan iki dindar kişi. Ancak biri için öğreti; zihninin gelişmesini, yayılmasını engelleyen bir hapishane,

öteki için aynı öğreti; kelebeğe dönüşecek bir tırtılın kozası olmuştu.

Gerçekte, öğretilerin ve inançların önemi nedir? Bu, iç hayata bağlıdır, ilkelere değil. Tüm dini inanışlara önem verilmeyebilir ya da çok dar, katı bir dogmatizmle bunlara bağlanabilir. Bunların burada hiç önemi yok. Ne garip değil mi?...

içsel Algılama

Sizinle temas kurmayı istediğim zaman, ne dışarıya, ne yukarıya, ne aşağıya, ne kuzeye, ne de güneye gidiyorum, daha ziyade içeriye. Kavrıyor musunuz? Burada yer değiştiriliyor, ancak fizik dünyadan farklı olarak. Örneğin, size ulaşmak için yolculuk yapmaya ihtiyacım yok. Dünyevi anlamda aşılacak mesafe olmadan size ulaşabilirim.

Şunu da belirtmek isterim ki, bu yeni şuur durumuna hemen uyum sağlamak herkese nasip olmuyor. Bulunduğum dünyada farklı seviyelerde bulunan ve farklı şuur hâlleri yaşayan varlıklar bulunmaktadır.

Başlangıçta belli bir anda bulunduğum ve size de bahsettiğim ıssız, çorak patikadayken, eski anlamda yer değiştirdiğimi sanmıştım. Ancak şu anda bunun bir "şuur hali" olduğunu biliyorum. Zira, sübjektif şartlar burada objektif gibi görünüyorlar, sembolik ve elle tutulabilir şekiller alıyorlar.

Özellikle konsantrasyonlarını dünyevî ıstıraplarından ayıramayanlar, bütün enerjilerini bu yöne yöneltenler, burada dünyadaki yaşamlarının bir benzerini yaşamak zorunda kalıyorlar. Bütün bunlar aslında kendi düşüncelerinin mahsulü ama onlar bunu farkedemiyorlar.

Bereket versin ki, kimse burada yanlız bırakılmıyor ve rehber varlıklarca herkese yardım ediliyor. Yardım bilgilendirme yönünde sürdürülüyor. Ancak ilginç bir şekilde bilgi dışardan

değil, doğrudan bir ilhamla, müdrike aracılığı olmadan geliyor. Kendi içimize kendiliğinden itilmeye benzer bir anlayıştır bu.

Dünyevi hayat her ne kadar dış etkinliklerden meydana gelmişse de, bir iç hayat vardır dünyada. Aynı şekilde burada da, her ne kadar temayül iç etkinliklere doğruysa da, bir dış hayat da vardır. Ancak oranlar değişmiş, tersine dönmüştür. Fiziksel ihtiyaçlardan doğan davranışları ele alın. Bunlar dünyada ağır basarlar, ancak bunlar, burada bedeni bakım ve ekmek kazanma derdi olmadığı için söz konusu olmazlar. Eğer her insan varlığı doğuştan gelen yaratıcı gücünü sınamak isterse, buna dünyada iken başlaması gerekir.

Burada varoluş kendiliğinden ve sadece tahayyül gücüyle gerçekleşir. Burada bireylerin kim ve nasıl olduklarını araştıran anketler yapmaya ihtiyaç yoktur. Herkes olduğu gibi, eksiksiz olarak görülür. Neye ihtiyacı olduğu kolayca bilinir ve doğrudan telepati yoluyla verilir.

Kavrayabileceğiniz biçimde açıklaması oldukça güç olan bir konu. Sizin sübjektif dediğiniz, ancak bizim için sübjektif olmayan hayatın bir alanıdır. Bu, dünyadakilerden daha canlı realitelerden oluşmuş bir âlemde bulunmamızdan ileri geliyor. Sevinçler ve vicdani ıstıraplar yüz kat daha yoğunlaşmış, dünyada az-çok dalgalı olan izlenimler burada objektif bir biçim alıyorlar.

Negatif düşüncelerimiz burada korkunç görünümler alıyor. Buna karşılık yüce duygular ve pozitif duygu ve düşünceler ise bizi tatlı ve ışık saçan pırıl pırıl görünümlerle karşı karşıya getiriyor.

Negatif duygu ve düşüncelerden dünyadayken uzak kalmanın ne denli önemli olduğunu, buraya geldiğinizde çok daha iyi anlıyorsunuz. Ama bazen iş işten de geçmiş olabiliyor. Bunu asla unumayın.

Çünkü bizim etrafımızda oluşmasına rağmen aslında kendi

özel tabiatımıza göre yaratılmış bir âlemin içinde yaşamak kaderiyle burada karşı karşıya kaldığımızı sizlere bildirmek istiyorum.

Ölenlerin ardından dinsel törenlere gerek var mı?

İzin verirseniz kız kardeşim içindir bunlar: Kendini üzüntülere kaptırmamalısın. Hiç de önemli olmadığını bir bilsen! Beni, sanki seninleymişim gibi düşünmeni istiyorum.

Törensel bir şey yapmayın, lütfen!

Sözüm ona, "ölüler"in çevreleri bir sürü törenle sarılır! Bu her zaman engeldir. Şurası bir gerçektir ki, biz birbirimizi hiçbir zaman olduğumuzdan başka şekilde hissedemeyiz. Bu da bizde; bizimkilerin henüz onların arasındayken bize eskisinden farklı davrandıklarını görmek gibi, rahatsız edici bir duygu uyandırır.

Sevgi dolu duyguların, güzel düşüncelerin, cesaretin ve fedakârlığın için sana teşekkür ederim. Bunlar, bana verdiğin çok değerli armağanlardır. Fakat hâlâ içinde benim için ölüm bildirisi gözyaşları var. Sana bu yüzden sitem etmiyorum. Çok iyi anlıyorum seni. Konuyu, sadece daha şuurlu olman için ortaya çıkardım. Bana hâlâ zaman zaman yokolmuşum gibi davrandığını hissediyorum. Öldüğüm doğru ama yokolmadığımı görmüyor musun?

Sen ve ben ölümsüzlük davasını anlatmak için yaşadık. O halde ilk şey, nasıl gerekiyorsa öyle davranmaktır. Affet beni, ama sizin ölülerle ilgili âbidelerinize ne kadar güldüm, buradan bakıldığında tam anlamıyla gülünç geliyor!...

Eğer seçme şansım olsaydı, bana hiçbir şey yapılmamasını isteyecektim. Ve sen, söylentilere aldırmadan davaya hizmet etseydin seni yürekten alkışlayacaktım!

Beni "cesedimle" meşgul olmandan çok, düşüncelerini bulunduğum âleme çevirdiğini görmek beni mutlu edecektir.

Bir kere de gerekli olanı yap ve artık bu mezarla ilgilenme. Böyle yaparsan beni sevindirirsin. Beni düşündüğün her sefer bu mutlu âlemde izlemeye çalış.

Öte Âlem'den dünya ile irtibat kurulabilir mi?

Burada, istersem dünyanın her yerini ziyaret edebilir, her köşesine yolculuk yapabilirim. Burada ziyaretler ve yolculuklar dünyada olduğundan başka bir şekilde yapılır. Zira biz üç buutlu dünyadaki uzaklıkların yarattığı engellerle karşılaşmıyoruz.

Astral Âlem nerededir?

Tam olarak nerede bulunuyorum? Sanıyorum, her zamanki dünyanın astral öte yüzündeyim. Ne yukarıdayım, ne aşağıda, daha çok içindeyim. Bunu açıklamak zor, bu sizin tanımadığınız bir başka boyut yüzünden oluyor.

Ay'ın ruhsal irtibat üzerinde bir etkisi var mıdır?

Ay'ın, olumlu anlamda üzerinizde derin bir etkisi var. Yeri gelmişken; burada Ay'la âlemimiz arasında sıkı bir ilişki olduğunu söylemek isterim. Ay ışığı dünya ile bu âlem arasındaki irtibatları kolaylaştırırken, güneş ışığı bu irtibatları zorlaştırıyor.

SPATYOMUN ÜST SEVİYELERİNDEKİ GÖZLEMLER

Işık seli... Sanki bir ilâh gibi...

Albert Pauchard tarafından aşağıda tanımı yapılan spatyomun üst seviyelerindeki bir varlığın görünümü, bizzat varlık tarafından yüksek titreşimli astral maddelerin yoğunlaştı-

rılmasıyla ortaya çıkmış olan bir görüntüdür.

Spatyomun üst seviyelerindeki bu varlığın oluşturduğu görüntü, varlığın içinde bulunduğu seviyenin yüksekliğini bize dile getirmesi bakımından çok önemlidir.

Benim için çok zor olsa da, onu elimden geldiğince sizlere tasvir etmeye çalışacağım.

Benim ondan almış olduğum ilk izlenim, tatlı yeşil bir ışıktır. Onun etrafında büyüleyici bir atmosfer bulunuyor. Sanki doğanın bütün musikisi ondan yahyor ya da onu kuşatmış gibi...

O şeffaftır. Ve sürekli olarak değişir bir hâldedir. Düşüncelerini bizlere intikâl ettirirken o şeffaf silüeti pırıl pırıl renklerle titreşmeye başlıyor.

Nasıl söyleyeceğimi tam olarak bilemiyorum. Onun görünüşü daha doğrusu parlaklığı desem daha doğru olacak, benim için bu zamana kadar hiç görmediğim bir şekilde oluşmuş durumda.

Işık bedeninin hiç bir ağırlığı bulunmamaktadır. Yüzü tapılmaya layık bir nur ve huzur dolu bir görünümde. Ama bu görüntü değil bir ışık seli... Muhteşem bir sedef gibi parlamakta. Ayaklarının bulunması gereken yerde bir takım nurlu titreşimler görüyorum. Manyetik ışınımlar gibi ayak hizasında yukarıya doğru çıkıyor.

Bazen de dalgalı hareketler yapan ve çevreye hayati ışınımlar saçan bir el intibaını alıyorum. Elinden yayılan bu ışınımlar varlığıma kadar işliyor. İçimi ısıtıyor. Enerji dolduruyor.

Tekrar ediyorum ki, onun şeklinde sürekli olan hiç bir şey göremiyorum. Sürekli devinim ve değişim halinde ışıdıyan bir enerji yumağı gibi... Muazzam bir ışık oyunuyla karşı karşıya gelmiş gibiyim.

Bana sevecen bir şekilde güldüğünü hissediyorum. Büyüleyici bir sevecenlikle beni enerjisiyle sarıp sarmalıyor. Onun kar-

şısında binlerce yıl hareketsiz kalabilirim. Böylesine sevgi dolu bir enerjiyi şimdiye kadar hiç hissetmemiş hiç yaşamamıştım. İlahi bir aşk gibi... Bu nasıl bir varlıktır... Bu nasıl bir yüceliktir... Sanki bir ilâh gibi... Ondan gelen etkiyle içimi dolduran sevinci sizlere anlatmak mümkün değil. Kelimelerim yetersiz kalıyor.

4

DÖNÜŞÜMÜZ O'NADIR

İnsanlar ölümlü Tanrılar,
Tanrılar ise ölümsüz insanlardır.
Ne mutlu bu sözleri anlayabilene.
Çünkü bunları anlamak demek,
her şeyin anahtarına sahip olmak demektir.
(Mısır Sırlar Bilimi'nin ikinci anahtarı)

SPATYOM'DAN ÇIKIŞ

Ruhun ışığını karatmasıyla başlayan insanlığın aşağıya iniş süreci, tekrar yukarıya çıkışla son bulacaktır. Bu, tüm ezoterik öğretilerin temelinde olan bir bilgildir. Bu bilgiden Kur'an-ı Kerim'de de birçok ayette söz edilmiştir.

... Sizin taşkınlığınız, sırf kendi aleyhinizedir. Bununla sadece dünya hayatının yararını elde edersiniz. Sonunda dönüşünüz bizedir. Bütün yaptıklarınızı size haber vereceğiz.
(YUNUS : 10/23)

... Sonra dönüşünüz yalnızca banadır. Ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim.
(ALİ İMRAN : 3/55)

... Sonra dönüşünüz yalnız O'nadır. Sonra O, işlemekte olduklarınızı size haber verecektir.
(EN'ÂM : 6/60)

... Hiçbir günahkâr başka bir günahkârın günah yükünü yüklenmez.. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O size, ihtilaf etmekte olduğunuz şeyleri haber verecektir.
(EN'ÂM : 6/164)

Kur'an-ı Kerim'de de sözü edilen bu dönüş nasıl gerçekleşecektir? Bunun cevabını bulabilmek için önce içinde yaşadığımız sürecin nereden gelip nereye doğru gitmekte olduğunu tespit etmemiz gerekir.

Biz insanlık olarak uzunca bir süredir aşağıya iniş süreci-

nin içinde bulunmaktayız. Bu yaklaşık 12000 yıldır devam eden bir süreçtir. Bu tarih Atlantis'in batışına denk gelir. Yani kutsal kitaplarda sözü edilen Tufan'a...

Tufan Öncesi yaşanılan *"Altın Çağ"* büyük tufanla sona ermiş ve dünya üzerinde yeni bir dönem başlatılmıştı. Yeni başlatılan dönem hem psişik hem de fiziksel olarak çok daha kaba bir dönemdi. Bu nedenle de eski dönem *"Altın Çağ"* yeni başlayan dönem ise *"Demir Çağ"* olarak isimlendirilmişti.

Kutsal Kitaplar'da ve ezoterik öğretilerde sözü edilen Nuh Tufanı'ndan sonra başlayan devir, hâlen içinde yaşamakta olduğumuz *"Demir Çağı"*nı anlatır. Bu dönem henüz sona ermedi. Ama elimizdeki pekçok bilgiye göre bu devrin artık sonuna yaklaştığımızı biliyoruz. Bu son, kutsal metinlerde *"Kıyamet"* olarak ifade edilmiştir. Yani uyanmak ayağa kalmak ve eskinin bilgeliğine yeniden ulaşmak. Niçin eskinin bilgeliğine dedik? Çünkü yine kutsal metinler ve ezoterik öğretileri hatırlayacak olursak, insanlığın kökeninin *"cennet"* olduğunu hatırlarsınız. Bu ezoterizmde *"Altın Çağ"* olarak sembolleştirilmiştir. İnsanlık olarak *"Altın Çağ"*dan gelinmiş ve aradan geçen uzunca bir sürenin ardından yeniden *"Altın Çağ"*a doğru bir süreç başlamıştır.

"Demir Çağı", insanların algılayışlarını da daraltan bir dönemdi. Maddeye bağlılığın en hat safhaya ulaşacağı bir döneme girilmişti. İşte böyle bir dönemde insanlara Tufan Öncesi'ne ait bilgilerin verilmesi *"Demir Çağ"*ın tüm dengelerini allak bullak yapacaktı. Bu nedenle bu bilgilerden insanlar uzak tutuldu. Bu bilgiler ancak kat be kat bohçalanarak, üstü örtülü bir şekilde dinsel metinlerde insanlara sunuldu.

Eskiye oranla hem psişik hem de fiziksel olarak çok daha kaba bir dönemin içine girilmiş olması insanların kapalı şuurla yaşamaya başlamasına neden olmuştu. Ve bu süreç halen devam etmektedir.

Yaşanılan bu süreç içinde insanlar bilgiden uzaklaşmış ve şuurları, algılama kapasiteleri kararmıştır. Peki ama neden insanlık böyle bir iniş sürecinin içine itilmiştir.

Evet... İnsanlık binlerce yıl sürecek olan aşağıya iniş sürecinin içine bir girdap gibi çekilmişti. Çünkü insanlardan beklenen, en zor şartlarda bile içlerindeki ilâhi ışığı yansıtabilme hünerinin gösterilebilip gösterilemeyeceğiydi. *"Altın Çağ"*da bu son derece kolaydı. Hem astral hem de fiziksel yapı buna müsait bir ortam oluşturmakta ve insanlar da, ruhsallıklarını olabildiğince kolay yaşayabilmekteydiler. Ama hem astralin hem de fiziğin iyice kabalaştırıldığı *"Demir Çağ"*da bunu yapabilmek hiç de kolay olmayacaktı. Ve nitekim olamamıştır da. Negatif enerjiler çok daha kolay kullanılabilmiş buna karşılık pozitif enerjilerin kullanımı azalmıştır.

*"Altın Çağ"*da yaşamak önemli değildir, önemli olan *"Demir Çağ"*da insan gibi, insana yakışır şekilde yaşayabilme hünerini gösterebilmektir.

*"Altın Çağ"*da herkes pozitifken siz de pozitif olabilirsiniz. Bu son derece kolaydır. Çünkü yılanın kuyruğuna basan yoktur. Ama gelin de siz, bırakın yılanların kuyruğunu, yılanın üstünde dolaşanların arasında pozitif kalabilmeyi başarabilin. İşte zor olan budur ve Demir Çağ'da insanlardan beklenen de budur.

Bu açıdan bakıldığında şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki, *"Demir Çağ"* insanlık adına çok büyük bir imkândır. Böyle zorluklar arasından sıyrılıp çıkabilmek insana çok büyük güçler kazandıracaktır. **Cennetin yolu cehennemden geçer denmesinin tek sebebi budur.** Şu anda uzunca bir süredir insanlık olarak cehennem hayatı yaşamaktayız ama sonuçları hep birlikte göreceğiz ki, çok olumlu olacaktır. Tıpkı Hint kumaşında olduğu gibi...

Eskiden Hint kumaşları dünyanın en değerli kumaşlarıy-

dı. İpek yoluyla Hindistan'dan kumaşlar taşınırdı. Çünkü Hint kumaşını değerli kılan çok büyük bir özellik vardı. Kumaşlar boyandıktan sonra güneşe bırakılırdı. İyice solduktan sonra tekrar boyanır tekrar güneşe yatırılırdı. Birçok kez tekrarlanan bu boyama sistemiyle, kumaş artık kesinlikle rengini kaybetmeyecek bir hâle getirilirdi. *"Demir Çağ"*da uygulanan sistem de işte budur.

Böyle bir devrenin oluşturulabilmesi için Tufan Öncesi'ne yani *"Altın Çağ"*a ait bilgilerin, insanlara verilmemesi gerekmekteydi. Bu bilgiler aşağıya inişi yavaşlatabileceği gibi bu bilgiler aynı zamanda *"Demir Çağ"*ın insanlarının elinde korkunç bir silaha da dönüşebilirdi. Çünkü bu bilgilere uygun şartlar ortadan kaldırılmıştı. *"Demir Çağı"*nın insanlığı *"Tanrısal bir güce sahip olduğu bilgisiyle"* değil, bir *"kul olduğu bilgisiyle"* ancak yönlendirilebilirdi.

*"Demir Çağı"*nda insanlar otomatizmanın çarkları içinde yaşama kaderiyle başbaşa kalmak zorundaydılar. Bunu da en iyi *"şeriat"* ve *"şartlandırma"* yerine getirebilirdi ki, Musa, İsa ve en son olarak da, Muhammed Peygamber'den sonra oluşturulan üç büyük dinde, bu anlayış ön plânda fonksiyon görmüştür. Peygamberlerden sonra *"Demir Çağ"*ın insanları kendilerine aktarılan üstü örtülü sembolik tüm göksel bilgileri dünyasallaştırma konusunda çok başarılı olmuşlardır.

Ancak artık bu dönemin sonlarına gelinmiş bulunmaktadır. İnsanlık yeniden gerçek kökenine doğru yolculuğa çıkacak ve bu devir kapanacaktır.

Bu insanlığın yukarıya çıkış sürecinin başlamasıyla gerçekleşecek bir hedeftir ve tüm dinler bu hedefi kıyamet sembolüyle insanlığa aktarmışlardır.

"Kıyamet ve Tufan"la ilgili konuların ayrıntılarına *"KIYAMET ALAMETLERİ"* isimli kitabımda yetirince durmuştum burada bunları tekrar etmeyeceğim.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Burada bizi ilgilendiren insanlığın nasıl yeniden yukarıya çıkış sürecine gireceğidir.

Nasıl inildiyse öyle çıkılacaktır...

Peki ama bu nasıl gerçekleşecektir? Öncelikle şunu söyleyelim ki, nasıl inildiyse öyle çıkılacaktır. **Çıkışın sonu dünya spatyomundan çıkışla sonuçlanacaktır.** *"Dönüşünüz bizedir"* ayetinde saklanan ezoterik bilgi işte budur. İnsan yeniden bir zamanlar bilerek kaybettiği ilâhiliğine kavuşacaktır.

Nasıl ki dalgıç dalmış olduğu derinliklerden fizik kuralları gereği (vurgun yememek için) bir anda suyun yüzüne çıkamamaktaysa, benzer şekilde varlıklar da spatyomun üst aşamalarına belirli bir süreçte (tedricen) yükselebilmektedirler. Ancak bu sürecin her varlık için farklılık gösterdiğini de ayrıca hatırlatmak isterim.

Bu sürecin uzunluğu ya da kısalığı, bu kitabımda sık sık vurguladığım gibi varlığın dünyadayken astral tortularından ne kadar kurtulup kurtulamadığına bağlıdır. Bunun haricinde başka hiçbir kriter yoktur. Bir takım bilgilere sahip olmak da burada bizi kurtaracak değildir.

Bunu şöyle bir örnekle açmak istiyorum. Astral tortuların *"Öte Âlem"*de başımıza sıkıntı yaratacağı bilgisini bu dünyada öğrenmiş olmamız, *"Öte Âlem"*de hiç bir işe yaramaz. Bu bilginin işe yarayabilmesi için astral tortularımızdan mümkün olduğunca arınmış olmamız gerekir.

Yine aynı şekilde konsantrasyonla ilgili birçok kitap okumuş olabiliriz ama konsantrasyon yeteneğimizi geliştirememişsek, *"Öte Âlem"*in ilk aşamasında kendiliğinden oluşan imajlara engel olma şansımız yoktur.

Yeniden çıkış sürecine girebilmek için açık bilgilere ihtiyaç vardır. Yani az önce söylemiş olduğumuz *"Altın Çağ"*ın

bilgilerine... Çünkü bu bilgilerden uzaklaştığımız için bu iniş sürecinin içine girmiştik. Şimdi ise tekrar bu bilgilere kavuşarak çıkış sürecinin içine girebilmemiz mümkün olabilecektir.

Henüz bu bilgilerle açık bir şekilde insanlık olarak karşılaşabilmiş değiliz. Ancak ezoterizmde bu bilgiler üstü örtülü bir şekilde bulunmaktadır. Elimizdeki tüm ezoterik bilgiler sembollerle örtülmüş durumdadır. Bu sembollerin üstünü ne kadar açabiliyorsak, bu bilgilere ancak o nispette ulaşabiliyoruz.

Üzerinde durduğumuz bu konuyu en iyi dile getiren ezoterik metinlerden biri, Mısır İnisiyasyonu'na ait Thot'un Kitabıdır. (13)

RUHLARIN GÖKSEL YOLCULUĞU

Bir zamanlar inisiyatik öğretilerin kalesi konumunda olan Mısır'da, ruhun dünyadan öte âleme oradan da ruhsal plânlara doğru olan geri dönüş yolculuğuna ait bilgiler inisiyelere aktarılmaktaydı. Böylelikle ruhun gelmiş olduğu plâna çıkışının nasıl gerçekleşeceği ve ruhun göksel kökeni tüm açıklığıyla öğretilmekteydi.

İnisiyelere açık olarak aktarılan bu bilgiler hakkında elimizdeki tek kaynak Thot'un Kitabı'ndaki mitolojik bir üslupla kaleme alınmış olan sembolik anlatımlardır. (14)

Thot'un Kitabı'ndaki Ruhların Yolculuğu

Thot bir gün varoluşun kökenini derin derin düşündükten sonra uyuya kalmıştı... Bedenini ağır bir uyuşukluk içinde hissediyordu. Bedenindeki bu uyuşukluğa paralel olarak ruhu da uzaya doğru gitgide yükselmeye başlamıştı. Tam o sı-

rada tarif edilebilecek bir şekle sahip olmayan ilâhi bir varlığın kendisini ismiyle çağırdığını farketti. Korkuya kapılan Thot: *"Sen kimsin?"* diye sormuştu.

– Ben Osiris'im... En yüce Zekâ'yım... Her sırrın örtüsünü kaldırabilirim... Sen ne istiyorsun?

– *"Ey İlâhi Osiris! Varlıkların ve varoluşun kaynağını seyretmek ve Tanrı'yı tanımak istiyorum..."*

Osiris kesin bir dille cevap verir:

– "Arzun yerine gelecek..."

Bu kısa konuşmanın ardından, benliğini kaplayan ağırlık yerini büyük bir hafifliğe bırakmıştı...

Thot, kendisini büyük bir huzur ve iç aydınlanma sağlayan bir ışığın içine gömülmüş olduğunu hissetmeye başlamıştı. Bu saydam ışın demetlerinin içinden, hayranlık uyandırıcı güzellikte şekiller geçmekteydi.

Ancak birden bire her şey değişivermiş ve üzerine aniden, içinde canavarımsı şekillerin bulunduğu korkunç karanlıklar çökmeye başlamıştı.

Koyu gri sisler içinde, iç karartıcı böğürmelerin duyulduğu rutubetli soğuk bir girdabın içine yuvarlanıvermişti. Girdabın içinde döne döne düşerken, ne dediği anlaşılamayan bir ses yükselmişti. **Bu ses, ışığın sesiydi...** Ne dediğini anlamasa da, bu sesi duyar duymaz rutubetli ve soğuk karanlık girdabın derinliklerinden insanı yakmayan büyük bir alev yükselmiş ve Thot'u üzerine alarak, onu bu karanlıklar girdabından yukarılara doğru hızla çıkartmaya başlamıştı. Bu alevle birlik-

te yükselen Thot, kendisini pırıldayan yıldızların süslediği, uzayın ferahlatıcı atmosferinin içinde bulmuştu. Alevin çevreye saçtığı pırıltılar çok tatlı bir sesle uzayın derinliklerinde kaybolup gitmişti...

Tüm uzayı ışığın sesi doldurmuştu... Aşağıda yeryüzü, yukarıda gökyüzü... İkisinin tam ortasında ise Osiris, boşlukta asılı duruyordu...

Her şey bir anda olup bitmiş ve Thot şaşkınlık içinde Osiris'e bakıyordu.

Osiris Thot'a: *"Gördüklerinin anlamını kavradın mı?"* diye sormuş, *"Hayır!"* cevabı alınca da sözlerine şöyle devam etmişti:

– Peki!... Öyleyse olanı biteni az sonra öğreneceksin. İlk gördüğün ışık Tanrılar'ın dünyası, daha sonra içine daldığın karanlık ise, içinde insanların yaşam sürdüğü maddi Âlemdir.

Derinliklerden fışkıran ateşe gelince, o İlâhi Kelâm'dır. Tanrı Baba'dır. Kelâm da Oğul. Her ikisinin oluşturduğu bütünlük ise Yaşam'dır.

Bu açıklamanın üzerine, Thot zihnine takılan kendisiyle ilgili bir soru sorar:

– *"Bende nasıl bir içsel güç gelişim gösterdi ki, beden gözleriyle değil de, gönül gözleriyle görmeye başladım?"*

– Toprağın çocuğu! Kelâm sendedir de ondan. Sende bulunup da hareket eden, gören ve işiten şey Kelâm'ın ta kendisidir. Kutsal Ateş senin içinde gizlidir.

– *"Bu herkes için geçerli midir? Yoksa sadece bana mı özgüdür?"* diye soran Toht'a Osiris'in cevabı son derece kısa oldu.

– Kutsal Ateş herkesin kalbinde gizlidir. Ancak onu sadece inisiyeler uyandırabilir.

Thot'un sembolik olarak Osiris'le olan konuşmasının temeli ruhsal irtibata dayanır. Dinsel terminolojide bu irtibat tekniğine *"Vahiy Sistemi"* denmiştir. Yani yukarıdaki satırlar Thot'un aldığı vahiydir.

Thot'un Kitabı'nda yer alan bu satırlar arasında kullanılan sembollerin İsa Peygamber'in kullandığı semboller arasında büyük bir paralellik olduğunu sanırım farketmişsinizdir.

Bu semboller: *"Tanrılar'ın Dünyası"*, *"İlâhi Kelâm"*, *"Baba"*, *"Oğul"* ve *"Kutsal Ateş"*tir. Bunların hepsi Ezoterik Öğreti'nin temelini oluşturan Mu Sembolleri'dir. Bu sembolizmi aynı şekliyle İsa Peygamber de kullanmıştır.

Thot'un kitabında *"Kutsal Ateş senin içinde gizlidir"* sözleriyle dile getirilen ezoterik sırrı, İsa Peygamber şu şekilde ifade etmiştir:

"Tanrı'nın Krallığı sizin içinizde, çevrenizde ve her yerdedir."

Thot'un kitabına geri dönelim...

Thot'un Kitabı'na göre İlâhi Oluşum

Thot Osiris'e hitaben şöyle bir dilekte bulunur:

– *"O halde bana bu İlâhi oluşumun işleyişini ve insanların bu dünyaya geliş ve gidiş serüvenlerini gösterir misin?"*

Bunun üzerine Osiris Thot'a gözlerini kapatıp arkasına

yaslanmasını söylemişti. Bundan sonrasını birlikte takip etmeye devam edelim:

Thot kendisini bir anda uzayın derinliklerinde buldu... Bir göktaşı gibi uzayda süzülüyordu... Sonra taş gibi ağırlaşmaya başladığını hissetti... Hızla karanlık bir tünelin içinden geçip dağlık bir arazide yere indi. Kendisini bir dağın zirvesinde bulmuştu... Vakit geceydi. Yerküre karanlık ve çıplaktı... Vücudunun tüm uzuvları gülle gibi ağırlaşmış, hareket etmekte bile güçlük çekiyordu... Derken gökyüzünden yeryüzünü kaplayan Osiris'in sesini işitti:

– Gözlerini yukarıya kaldır da bak!...

Birbiri üzerine binmiş eş merkezli ışıklar saçan yedi kubbe yeryüzünü Doğu'dan Batı'ya kadar kaplamıştı. En sonuncusunun üzerini ise bir kemer gibi Samanyolu sarmaktaydı.

Her biri şeffaf camdan yapılmış gibi duran ve içleri pırıl pırıl ışıklarla donatılmış yedi katlı gök tüm heybetiyle yukarıda duruyordu. Her kürede gezegene benzeyen farklı renkteki bir ışık topu dolanıp durmaktaydı. Bu ışık toplarına da yine farklı görünümdeki melekler eşlik etmekteydiler. Melekler ışık toplarının sürekli yanında bulunmakta adeta onları görüp gözetmekteydiler.

Bu olup bitenleri hayranlıkla seyre dalan Thot, Osiris'in şu sözleriyle irkildi:

– Bak... Dinle... Ve anla...

Thot olup bitenlere pek bir anlam veremiyordu. Bunu farkeden Osiris tekrar sözü ele aldı ve olup bitenleri açıklamaya başladı:

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

– Her türlü yaşama imkân veren şu yedi kubbeye bak. Bunlar hiyerarşik bir düzende sıralanmış olan göğün yedi katlarıdır. Ruhların aşağılara inip sonra tekrar yukarıya tırmanışları bu kubbelerde cereyan eder. Her birinin içindeki Yedi Melek, İlâhi Kelâm'ın yedi ışınıdır. Her biri ruhların varoluşunun bir yönüne kumanda etmektedir.

1. Kat (Ay Meleği)

Endişeli endişeli tebessüm ederken gördüğün başında gümüş orak şekilli taç giymiş olanı, doğum ve ölüm süreçlerini kontrol etmektedir.

2. Kat (Merkür Meleği)

Onun üstünde yer alanın görevi bilim yüklü sihirli asasıyla aşağılara inen veya yukarılara çıkan ruhlara yol göstermektir.

3. Kat (Venüs Meleği)

Onun hemen üstündeki meleğin elindeki aynaya bakanlar kendilerini tanımaktadırlar.

4. Kat (Güneş Meleği)

Onun da üstündeki elinde meşale tutan melek, ahengi, güzelliği ve saflığı kollar ve geliştirir.

5. Kat (Mars Meleği)

Daha da yukarılardaki elinde kılıç tutan melek evrensel adaleti yerine getirir. Varlıkların ne ekerse onları biçmesi, bu meleğin yönettiği yasalarla gerçekleşir.

6. Kat (Jüpiter Meleği)

Gök mavisi kürede tahtın içinde oturan melek ise, İlâhi Zekâ'nın sembolü olan Yüce Kudret Asası'nı taşımaktadır.

7. Kat (Satürn Meleği)

Göğün en üst noktasında ise, Bilgelik Küresi'ni taşıyan melek bulunmaktadır.

Burada sembolik bir şekilde dünyamızın görüp gözeticilik sistemi dile getirilmektedir. Evrensel İdare Mekanizması'nın dünyamızla ilgili bölümünün anlatılması söz konusudur. Yedi katlı göklerin her biri farklı ruhsal idareci mekanizmaların sembolüdür. Meleklerle anlatılmak istenen budur.

Bunların her birinin ne anlama geldiğinin üzerinde ayrı ayrı durmak gerekir. Çünkü özetini yaptığımız bu satırlar son derece sembolik ve üstü örtülü bir durumda dile getirilmiş durumdadır.

Bunu yapabilmek için Thot'un Kitabı'nın sayfaları arasında biraz daha gezinelim...

Ruh Göğün Evlâdıdır...

Osiris'in az önceki açıklamalarına karşılık olarak Thot şunları söyler:

– "Evet!... Görünen ve görünmeyen Âlemleri içeren yedi bölgeyi görüyorum. Bu yedi bölgenin hepsine nüfuz eden ve hepsini yöneten Işık Kelâm'ın yani biricik Tanrı'nın Yedi Işını'nı görebiliyorum. Ama ey benim yüce mürşidim, insanların bu Âlemlerdeki se-

yahatleri nasıl gerçekleşmektedir?"

Osiris tekrar açıklamalarına başlar:

– Samanyolu bölgesinden yedinci küreye düşen şu ışıklı tohumu görüyor musun? Bunlar ruh tohumlarıdır. Bunlar, Satürn bölgesine geldiklerinde kaygıdan ve tasadan uzak mutluluk içinde yaşayan ilâhi pırıltılardır. Ama Satürn bölgesinden daha aşağı bölgelere düşerken gitgide ağırlaşan bedenlere bürünürler. Her bedenlenişte içine girdikleri ortama uyum sağlarlar ve pırıltılarını gittikçe kaybederler. Bu, içine girdikleri ortamların bir zaruretidir. Kendi ışıklarını azaltmadan, daha aşağı ortamlara uyum sağlayamazlar.

Yaşamsal enerjileri artmaktadır ama daha kaba bedenlere girdikçe o semavi kökenlerinin anısını gitgide unutmaktadırlar. İşte ruhların aşağılara inişleri böyle gerçekleşmektedir.

Dünyaya geldiklerinde maddeye daha da bağlanmaya, bir beden içinde yaşam özlemiyle daha da sarhoş olan ruhlar, kendilerini maddi zevkler peşinde koşarken bulurlar ve eski anılarını tamamen unuturlar. Onlar için şehvet ve maddi zevkler yaşamlarının ana gayesi hâline gelir.

Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayal etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır... Ancak inisiyeler bilir ki, ruh göğün evladıdır. Aranızda böyle inisiyeler vardır ve sen de onlardan biri olacaksın.

Yukarıda anlatılanların, Thot'un Atlantis'teki eğitimi sırasında bizzat Thot'un başından geçenleri dile getirdiğini tahmin edilmektedir. Belli ki daha sonraları Thot, bunları kaleme

almış ve *"Thot'un Kitabı"* olarak bilinen inisiyatik bilgileri oluşturmuştur. Ve yukarıdaki son satırda dile getirilen kehanet gerçekleşmiş, Thot gerçekten de inisiye olmuş hatta bununla da kalmayarak bu sırları *"Osiris Öğretisi"* adı altında Mısır'a getirerek, Tufan sonrasında bu bilgilerin yaşamasına olanak sağlamıştır.

Anlatım son derece sade ve açıktır. Anlatımda sembolik unsurlar bulunsa da, anlatılmak istenen meselenin özü rahatlıkla anlaşılabilecek durumdadır. Ruhsal varlığın en incesinden en kabasına doğru farklı boyutlardaki, maddi Âlemlere nasıl süzüldüğünü yani nasıl enkarne olduğunu anlatmaktadır. Öz olarak İlâhi bir hüvviyete sahip olan ruhsal enerjinin maddi Âlemlerde bu enerjisini kabalaştırma mecburiyeti olduğu da tüm açıklığıyla dile getirilmiştir.

"Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayâl etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır" sözüyle bu dünyaya enkarne olan varlıkların unutma sürecine girdikleri anlatılmaktadır. Gerçekten de böyle olmuş ve insanlık özellikle *"Demir Çağ"*da İlâhi yaşamla olan irtibatını büyük bir oranda unutmuştur. Dolayısıyla kökenini de...

Satürn Bölgesi

Metinde geçen *"Satürn Bölgesi"* yedi katlı göğün en üst kısmında yer alan bir plânın sembolik ismidir. Bu ezoterik sembol başka toplumların ezoterik çalışmalarında da karşımıza çıkmaktadır. Bu sembolü kullananlardan biri de "Bâtını Ekol"ün Anadolu'daki en önde gelen uygulayıcılarından Mevlânâ'dır.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Mevlânâ'nın hemen hemen tamamen açık bir şekilde dile getirdiği konulardan biri de, Evrensel İdare Mekanizması'na bağlı fonksiyon gören bu merkezin dünyamızla olan bağlantılarıdır. Bu konuya kitaplarında hayli yer vermiştir. Biz bunlardan konumuzla direkt ilgili olan bir bölümü aktarmak istiyoruz.

Mesnevi'de İdris Peygamber'in bir enkarnasyonunda 8 yıl Satürn'de (Zuhâl) öğrenim görüp inisiye olduğu, Dünya'ya döndüğünde de, astrolojiyi ve astronomiyi uygulayıp öğrettiğini şu dizelerle anlatılmaktadır:

İdris, yıldızların cinsindendi. Onun için sekiz yıl Zuhal'de kaldı.
Zuhal, Doğular'da da onun dostu oldu, Batılar'da da.
Her halde onunla konuştu, onun sırlarına mahrem oldu.
Kaybolduktan sonra tekrar Dünya'ya gelince, yeryüzünde yıldızlar bilimine dair ders verdi.

Ezoterizm'den edindiğimiz bilgiye göre Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen İdris Peygamber'le Thot aynı kişilerdir. Bu bilgiyi göz önünde bulundurduğumuzda, Mevlânâ'nın bu dizelerinde dile getirdikleriyle, Thot'un Kitabı'nda dile getirilen ne kadar birbirleriyle paralellik gösterdiği kolaylıkla anlaşılabilir.

Çoğunlukla ezoterizmde karşılaştığımız *"Satürn'de eğitim gören kişiler olgusu"* Mesnevi'de gayet açık bir şekilde dile getirilmiş bulunmaktadır. Mevlânâ bu sırrı dizelerinde dile getirirken aynı zamanda ***"Kozmik - Galaktik Uygarlıklar"***ın dünyamız üzerindeki fonksiyonlarını da dolaylı bir şekilde ortaya koymaktadır. Aynı Thot'un kitabında olduğu gibi...

Satürn Bölgesi'yle irtibata girmek demek, Thot'un kitabında geçen bu yedi kat göğün sırrına varmak demektir. Nitekim Osiris de Thot'a bu sırra ancak inisiyeler ulaşabilir dememiş miydi?...

Kur'an-ı Kerim'de bu ezoterik bilgileri doğrular nitelikte ayetler vardır. Bu ayetlerin öncesinde bir takım peygamberlerin Muhammed Peygamberce anılması istenir ve sıra İdris Peygambere gelir:

> Ey Muhammed, Kitap'ta İdris'e dair söylediklerimizi de an; çünkü o dosdoğru bir peygamberdi. Onu yüce bir yere yükselttik.
> (MERYEM: 19/56-57)

Ayetin hemen devamında İdris Peygamber'in Tufan'dan önceki nesle ait olan bir kişi olduğu son derece açık bir şekilde ifade edilir:

> İşte onlar Adem'in ve Nuh'la beraber taşıdıklarımızın soyundan; İbrahim ve İsrail'in soyundan ve seçip doğru yola eriştirdiğimiz, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerdendir...
> (MERYEM: 19/58)

Bu ayetlerin hemen devamında sanki şu anda bizim üzerimizde durduğumuz konuya açıklık getirircesine şöyle denmektedir:

> Cebrail şöyle dedi: Biz ancak Rabbinin emriyle ineriz. Önümüzdekiler, arkamızdakiler ve bunlar arasındakiler hep O'nundur. Rabbin unutkan değildir.
> (MERYEM: 19/64)

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Kur'an-ı Kerim'in başka surelerinde de göğün katları arasındaki gidiş gelişten sözedilir ve bunun için de son derece ilginç bir sembol kullanılır: ***"Göğün Kapıları..."***

> Ayetlerimizi yalanlayan ve onlar karşısında büyüklük taslayanlar var ya, gök kapıları açılamayacaktır onlar için ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremeyeceklerdir onlar. Suçluları böyle cezalandırırız biz.
> (A'RAF: 7/40)

Ve bu gök katları arasında bir irtibatın olduğu varlıkların bu katlar arasında gidip geldiği Kur'an-ı Kerim'de şöyle ifade edilir:

> Gökleri ve yeri altı günde yaradan, sonra "Arş"a istiva eden o dur. Yere gireni, ondan çıkanı gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, o sizinle beraber. Allah yaptıklarınızı görendir.
> (HADİD: 57/4)

Konu belli bir oranda da olsa, sanırım açıklığa kavuşmuştur. Biz Thot'un Kitabı'nda anlatılanlara tekrar geri dönelim.

Cehennem Sembolü ve "Astral Tortular"ın yakılması...

Thot Osiris'in kendisine izlettiği bu vizyondan çok etkilenmişti. Ancak aklına bazı sorular takılmıştı:

– *"Dünyaya kadar gelen bu ruhlara sonra ne oluyor? Bu madde girdabından kurtulamamak diye bir şey söz konusu olabiliyor muydu?"*

Zihninden bu sorular geçerken, Osiris'in kendisine gösterdiği vizyon da yavaş yavaş silikleşmeye başlamıştı. Bir ara Osiris'in o muhteşem görüntüsüyle karşı karşıya geldi ve ardından Thot kendisini siyah bir bulutun içinde buluverdi. Ancak bu sefer gördükleri hiç de iç açıcı şeyler değildi.

Canavarımsı hayvanları andıran garip mahluklar tarafından parçalanmakta olan çaresizlik içindeki insanlar bu kez gözünün önünde canlanmıştı... Çevresini çok korkunç bir manzara kaplamıştı... Pırıltılar içindeki dünyadan, sanki yeraltındaki zindanlara inmiş gibiydi...

Derken yine Osiris'in sesi duyuldu:

– Kendilerini bu girdaptan kurtaramayan ruhların kaderi budur işte!... Onların bu ıstıraplarının ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir.

Metapsişik çalışmalarda ve ezoterik öğretilerde dile getirilen çok önemli bir bilgiyle burada karşılaşılmaktadır. Thot'un Kitabı'nda geçen *"Tahrip Olmak"* kavramı, metapsişik ve ezoterik öğretilerde *"Astral Yanma"* olarak tanımlanır.

Bu konuyu biraz açalım...

Maddeye bağlanabilmek için kendi ışığını azaltmak zorunda kalan varlık, dünyada yaşarken astral yapısında da çok büyük bir kabalaşmaya maruz kalmaktadır. İşte varlığın en çok etkilendiği olumsuz koşul da budur. Astral yapısı kabalaşan ve adeta bir kabuk gibi varlığın iç ışığını bedensel yaşamına aktarmasına engel olan bu sonuçla, her varlık karşılaşmak-

tadır. Ve her varlık bu dünyadan ayrılıp asıl vatanına dönerken bu astral kabuktan kurtulmak zorunluluğu ile karşı karşıya gelmektedir.

İnisiyasyonun asıl amacı işte bu kabuğu henüz daha dünyadayken yok etmektir.

Ancak unutmamak gerekir ki, özel bir inisiyasyona alınmayan varlıklar da bu kabuklarından kurtulmak zorundadır. Peki bu mümkün müdür? Evet. Bunun da tek bir yolu bulunmaktadır: Pozitif enerjiler içinde kalabilmek. Çünkü bu astral tortuyu oluşturan ana faktör negatif enerjilerdir. Bunu temizleyecek temel unsur ise bunun karşıtı olan pozitif enerjilerdir.

Görüldüğü gibi bunun çaresi son derece basittir. Ama bunun uygulanabilmesi son derece güçtür. Çünkü *"negatif enerjilerden uzak kalınız"* demekle negatif enerjilerin kullanımına son verilemez. Bunun için özel çalışmalar gereklidir.

Tüm dinlerin insanları pozitif alana yöneltmeye çalışmalarının asıl sebebi işte bu teknik meseleye dayanır. Dinlerde uygulanan çeşitli ibadet ve ayinlerle bu gerçekleştirilmeye çalışılır.

Dinlerde bu konuyla ilgili söylenilen bir başka şey daha vardır. Günah işleyen insanların cehenneme gideceğinden sözedilir. Cehennem sembolünün ana teması ise ateştir.

Bu sembol üzerinde daha önce durmuştuk. Ancak burada bir şey daha ilave etmemiz gerekiyor.

Bazı insanlarda bu tortu o denli ağırlaşır ki, bu tortu kendi başlarına temizlenebilme imkanını ortadan kaldırabilmektedir. İşte böyle durumlarda varlığa bir yardım eli uzatılarak, kendi başına temizleyemediği bu tortu, özel bir manyetik etkiyle yok edilebilir. Ancak bu uygulama varlığın astral bilgi merkezindeki pekçok anıyı da yok etmektedir. Yani varlık, madde ile girdiği bu irtibat sırasında geçirdiği pekçok enkarnasyona ait bilgiyi bir anda kaybetmektedir. Yani bilgisayarı-

mızın hard diskinin formatlanması gibi...

Az önce Thot'un Kitabı'nda geçen *"Onların bu ıstırapları ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir"* sözünün ardında yatan gerçekle, dinlerde dile getirilen *"cehennemde yanma"* temasının ardında yatan gizli mesajlardan biri de işte budur...

Madde girdabından kurtuluş ve
Ruhların tekrar yukarı çıkışları...

Sıra aşağıya inen ruhların tekrar yukarıya çıkış süreçlerini Thot'a göstermeye gelmişti.

Tekrar gökyüzünü kaplayan yedi katlı gök Thot'un gözü önünde canlandırılmıştı. Osiris birinci kubbeye çıkan birkaç ruhu göstererek şunları söylüyordu:

– Birinci kubbeye doğru tırmanmaya çalışan şu ruh topluluğunu görüyor musun? Bir kısmı Dünya'ya doğru tıpkı fırtınaya tutulmuş kuşlar gibi düşmekte. Diğer bir kısmı da, var güçleriyle bir üst kubbeye ulaşmak için büyük bir çaba sarfetmekteler. Ve sırayla kubbeleri teker teker geçiyorlar. Her bir üst kubbeye tırmandıkça nasıl da pırıldadıklarını görüyor musun? En üst kubbeye varabilenler için bu serüven sona ermektedir.

Bu birkaç dakika içinde gördüklerin yüzyıllarca süren insanlık tarihinin kısa bir görünümünden ibarettir. Ve bu serüven hâlâ devam etmektedir. Bu yol, inenler ve çıkanlarla doludur... Ve şunu asla unutma ki, inmiş olanlar bir gün mutlaka yeniden çıkmak zorundadırlar. Bu onların değişmez kaderidir. Ancak bunun hiç de kolay bir şey ol-

madığını görüyorsun. Umarım gördüklerini anlıyorsundur...

Thot büyülenmiş gibi olduğu yerde hareketsiz donup kalmış, kendisine seyrettirilenleri takip etmeye çalışıyordu. Osiris'in ne anlatmaya çalıştığını anladığını belirtmek için başını hafifçe aşağıya doğru eğdi.

– *"Bu çıkışı başarabilmek için ne yapmam gerekiyor?"*

– Ruhunu yükseltebilmek için fazlalıklarından kurtulman gerekir. Ruhunu hafifleştirmeye bak.

Yedi kubbeyi tırmanan ve içinden geçtikleri bölgelere kıvılcımlar saçan şu uzaklardaki ruhların uçuşlarını seyrederek, kararmış manevi varlığını günlük güneşlik hale getirmeye çalış. Zira sen de onları takip edebilirsin. Yücelmek için istemek yeterlidir. Etrafa nasıl dağıldıklarına ve ilâhi gruplar oluşturduklarına bir bak. Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar.

Bu yedi bölge hep bir ağızdan şunu söylemektedir:

"Bilgelik... Aşk... Adalet... Güzellik... Görkem... Bilim... Ölümsüzlük..."

Öte Âlem ve öte âlemden sonraki süreçle ilgili çok belirleyici bir özellik burada dile getirilmektedir. Bedenini terk eden varlığın Spatyom'da kendisine uygun bir bölgede yer edinebildiğini, kitabımızın önceki bölümlerinde verdiğimiz örneklerle açıklamaya çalışmıştık.

Thot'un Kitabı'nda bu mesele tek bir cümleyle özetlenmiş durumdadır: *"...Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar...."*

Dünya Spatyomu için geçerli olan bu husus dünya spatyomunu terk etmeyi başarabilen varlıkların ruhsal plânına kavuşmak için yapacağı ruhsal yolculuğu için de geçerlidir. Ve sonunda her varlık evrensel varoluşta bağlı bulunduğu ruhsal plânına dahil olacaktır. Dönüşümüz onadır... Yani gelmiş olduğumuz ruhsal plânımızadır...

OSİRİS MABEDİ'NDE SAKLANAN THOT'UN SIRLARI

Bir zamanlar Atlantis'te Thot tarafından kaleme alınan bu bilgiler daha sonraları yine Thot tarafından Mısır'a getirilmiş ve burada muhafaza edilmiştir. Bu sırlar uzun bir süre Mısır Mabetleri'nin derinliklerinde saklandı. Dışarıya bu sırlardan kesinlikle sözedilmedi. Büyük Piramidin içinde gerçekleştirilen *"Osiris İnisiyasyonu"*nda, yukarıda kısaca özetlemeye çalıştığımız Thot'un Kitabı'nın içerdiği sırların inisiye adayına açıklanması önemli bir yer tutardı.

"Atlantisli rahip Thot'un gördükleri ve öğrencilerinin de bize ulaştırdıkları şeyler bunlardır" dedikten sonra Başrahip Thot'un Kitabı'yla ilgili sözlerine şöyle devam etmekteydi:

> **Bilgenin sözleri, evrenin yasalarını dile getiren sırları içerir. Onun yedi kubbesi, müziğin tümünü içeren lirin yedi notası gibidir. Nasıl ki, yedi notadan tüm müzik parçaları oluşuyorsa, yedi kat kubbe de varoluşun temel boyutlarını, yasalarını ve bunların idareci meleklerini anlatır.**

Bir çocuk için gökyüzü, ışıltılı kubbeden başka bir şey değildir. Bilge için ise, içinde nice dünyaların kendi ritimleriyle ve kendi ahenkleriyle döndüğü sonsuz sınırsız yaşam mekânlarıdır.

Thot'un vizyonunun içerdiği sırları ne kadar iyi öğrenirsen, kendi sınırlarının da ne kadar ötelere yayıldığını daha iyi kavrarsın. Çünkü tüm Âlemleri temelde hep aynı yasalar yönetmektedir. Ne var ki, bu yasaların her Âlemde tezahürleri farklı farklı görünür. Ancak bu sadece görünürde böyledir. Bunun böyle olması, birbiri üstüne geçmiş kubbelerin maddesel özelliğinden dolayıdır. Tek bir beyaz ışık vardır ama bu farklı renkteki kubbelerden geçerken farklı renkteymiş gibi görünür. Bunun ne anlama geldiği üzerine derin derin düşün. Burada önemli bir sır yatmaktadır. Bunu mutlaka anlaman gerekir.

Başrahibin bu sözlerinden sonra inisiye adayı kendisine anlatılanlar üzerinde düşünür, yaptığı meditasyonlarda bunların derinliklerine nüfuz etmeye çalışırdı.

Thot'un Kitabı üzerine, inisiye adayına mabedin kâhini de zaman zaman dersler verirdi. Bu dersler, kitabın yorumlanmasından oluşmaktaydı. Başrahibin anlattığı temel ilkeleri inisiye adayının anlamasında, kâhin kendisine yardımcı olurdu.

Osiris Mabedi'nin kâhini, inisiye adayını karşısına aldıktan sonra, Thot'un Kitabı'nı açar ve *"Işık Kelâm Öğretisi"*ne ait varoluş, evren ve ruhla ilgili konuları önce üstü örtülü bir şekilde dile getirmeye başlardı. Bu anlattıklarının perdesini, her derste biraz daha fazla açar ve sonunda inisiye adayının bazı sırlara kendisinin ulaşmasını sağlardı.

Böylelikle perdeli inisiyasyonun örtüleri teker teker ve

belli bir süreç gözetilerek açılırdı:

> Dinle ey sırlar yolunun yolcusu!...
>
> Thot'a gösterilen vizyonun ikinci aşaması, evrende dinamik ve işler halde bulunan uluhiyeti temsil etmektedir.
> Aynı zamanda bu vizyon, ruhların ve maddenin aktif evrimini anlatır. Bir başka deyişle; görünen ve görünmeyen evrenin, varoluş sürecine aktif katılımını ifadesidir.
> Yedi kubbe ile anlatılmak istenen ise, maddenin ve ruhsal varlığın yedi farklı halidir. Bu insanlığın kat etmek zorunda olduğu evrim sürecini gösterir.
> Yedi Melek veya başka türlü bir söyleyişle Yedi Kozmogonik Tanrı, tüm kubbelerin evrim sürecini tamamlamış üstün yönetici varlıklarıdır.

Evrensel İdare Mekanizması'nın yedili hiyerarşik yapısı sadece Mısır Ezoterizmi'nde değil, daha pekçok toplumun ezoterik öğretilerinde açık olarak, dinlerinde ise üstü kapalı bir şekilde yer almıştır:

Hint'in Yedi Deva'sı, Persler'in Yedi Amşapand'ı, Kalde'nin Yedi Yüce Meleği, Kabal'ın Yedi Sefirot'u, Hristiyanlığın Yedi Baş Meleği, İslâm Tasavvufu'ndaki ve Orta Asya Türk Gelenekleri'ndeki Yedi Katlı Gök anlayışları hep bu ezoterik bilginin yansımalarındandır. Bu bilginin yansımaları hemen hemen tüm toplumların mitolojik kayıtlarında da yer almış ve hayli köklü bir tema olarak ele alınmıştır.

Mısır Ezoterizmi'nin *"Yedili Sistemi"* ile ilgili adaya daha sonra bir başka bilginin daha aktırıldığını yine Thot'un Kitabı'ndaki anlatımlarda görmekteyiz.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Thot'un Kitabı'ndaki aşağıdaki satırlar, insanın ruhsal ve fiziksel yapısında da *"Yedili Sistem"*in bir yansıması olduğunu açıkça dile getirmektedir:

> Evreni içine alan bu "Yüce Yedili Sistem", sadece gökkuşağının yedi renginde ve Gam'ın yedi notasında değil, aynı zamanda insanın yedili yapısında da tezahür eder.

İnsanın yedili yapısı ile anlatılmak istenen kavram insanın ruhsal ve fiziksel bağlantı noktalarıyla ilgilidir. Bu bağlantı noktaları Doğu Ezoterizmi'nde "Şakralar" olarak isimlendirilmiş ve Batı Dünyası'nda da aynı isim günümüze kadar kullanılarak gelmiştir. Şakralar da yedi adettir.

Buradan da inisiye adayına şakralarla ilgili önemli bilgilerin aktarılmış olduğu anlaşılmaktadır. Zaten inisiyasyonda şakraların açılması temel hedeflerden biriydi. Şakraların işlevselliğini artırarak, daha yoğun ruhsal enerjinin fizik bedene yansıtılmasına imkan sağlıyorlardı.

Bu hem telepati, durugörü gibi parapsişik yeteneklerin kullanılmasını güçlendiriyor hem de şuursal aydınlanma yolunda adaya önemli bir iç aydınlanma sağlıyordu.

Özetleyecek olursak: Şakraların açılması ile hedeflenen son nokta, adaya kendi miracını yaşatabilmekti. Yani kendi ruhsal enerjisi ile ya da başka bir yorumla söyleyecek olursak, bağlı bulunduğu ruhsal plânıyla irtibatını gerçekleştirmek ve tam bir şuurluluk halinin yaşanmasını sağlamaktı...

Ve sonunda inisiye ilâhilikle olan irtibatını farketmekte ve Mısır'da bir özdeyiş hâline gelmiş bulunan ***"Kendini bil böylelikle Tanrıları da bilirsin"*** sözünün ne anlama geldiğinin şuuruna varabiliyordu.

Tüm bu derslerin sonunda Başrahip gelerek Thot'un Viz-

yonu ile ilgili şu son açıklamalarda bulunurdu:

> **Böylece gelip büyük sırrın eşiğine dayanmış oldun. İlâhi yaşam, gözlerinin önüne vizyonlar halinde serildi. Thot'un sırları sana görünmeyen göğün sırlarını açtı... Böylelikle Osiris'in Işığıyla ilk kez temasa geçmiş oldun. Bir zamanlar Osiris'ten Thot'un aldığı sırları, şimdi bizim aracılığımızla sen alarak, sen de inisiyatik zincirin halkasına dahil oldun.**
>
> **Şu andan itibaren Osiris'in gösterdiği yedi kat göğün en üst noktalarına kadar çıkmak sana düşüyor. Çünkü sen artık ölüp dirilmişlerdensin ve sana da gerek şifahen, gerekse de vizyonlar aracılığıyla sırlar aktarılmış bulunmaktadır.**

Tüm bu yaşadıkları ve en son söylenen sözlerden sonra inisiyenin içinden şu sözler geçmeye başlardı:

– "Yaşayan bir Tanrı gibi ölür de, dirilirim ben. Sonra Göklerde ikamet eden Tanrılar topluluğunda ışıldarım. Çünkü onların soyundanım ben."

İşte tam bu sırada varlığının derinliklerinden gelen bir söz şunları söylemekteydi:

– "Ruh perdelenmiş bir ışıktır. Onu ihmal edersen kararır ve söner. Ama onun kandiline kutsal aşk yağı koyarsan, ölümsüz bir ışık halinde yanar durur ve sana rehber olur."

Bu sözleri o mu söylüyordu, yoksa ona söyletiliyor muydu?... İçinden gelen ve karşı konulamaz akış tüm benliğini adeta sarıp sarmalamaya başlamaktaydı.

Bu sözler, artık ruhsal bir bağlantının kurulduğunun açık bir göstergesiydi. Ruhsal rehberleri artık devredeydi. Ve onların sesleri kulaklarının içinde çınlamaktaydı... O artık yeryüzünde gökyüzünün sesini duyabiliyordu. Böylelikle o da artık inisiyatik zincirin bir halkası konumuna gelmiş bulunmaktaydı. Spiritüel güç artık onun da bünyesinden akıp geçmeye ve çevreye onun bünyesinden yayılmaya başlamaktaydı.

O artık inisiye adayı değil, *"Sırlar Öğretisi"*nin bir üyesi olmuş gerçek bir inisiye olmuştu. Mabedin derinliklerinde, gökyüzü ile yeryüzünün bir irtibat noktası daha böylelikle kurulmuş oluyordu.

Mısır İnisiyasyonu'nda görmüş olduğunuz gibi, insan, ruh, Tanrı ve evren kavramları inisiyasyonun sonunda çok farklı ve kapsamlı bir şekilde inisiyeye kavratılmaktaydı.

Ancak bu bilgilerle mezun olan inisiyenin mabedi terketmeden önce; Başrahip ve Majlar'ın huzurunda mabedin sırları konusunda mutlak bir sessizliğe gömüleceğine, en küçük bir ayrıntıyı bile açık olarak söylemeyeceğine dair yemin etmesi gerekmekteydi. Bu da özel bir tören eşliğinde uygulanmaktaydı. İşte bir zamanlar uygulanan bu tür törenlerden kısa bir özeti şimdi sizlerle paylaşıyorum:

> Mabede ilk geldiğinde kendisini karşılayan Başrahip şimdi de onu uğurlamak için oradaydı. Mabede kabul eden, mabetten ayrılmasına da izin vermek için son kez müridiyle karşı karşıya geldiğinde, yıllar süren emeğin ürününü karşısına alır ve belki de bir daha hiç göremeyeceği müridine son kez şöyle seslenirdi:

Ey Sırlar Bilimi'nin sadık evladı... Sana son kez sesleniyorum. Sen de bu sesimize bir yankı olmak üzere birazdan aramızdan ayrılacaksın.

Sırlar Bilimi'nin üç temel anahtarı vardır:

Bu anahtarların birincisi şudur:

Eşyanın dışı da içi gibidir. Küçük büyük gibidir. Tek bir yasa mevcuttur ve faaliyet halinde olan Bir'dir. İlâhi düzende hiçbir şey küçük olmadığı gibi, hiçbir şey de büyük değildir.

İkincisi ise şudur:

İnsanlar ölümlü Tanrılar'dır. Tanrılar ise ölümsüz insanlardır. Ne mutlu bu sözleri anlayabilene. Çünkü bunları anlamak demek, her şeyin anahtarına sahip olmak demektir.

Üçüncüsüne gelince:

Sırlar Öğretisi'nin Yüce Hakikati içerdiğini hep hatırında tut.

Tam ve açık bilgi ancak bizim geçtiğimiz yollardan geçmiş olan kardeşlerimize sunulabilir.

Hakikati karşındaki kişinin kapasitesine göre ifşa etmek, duyunca yoldan sapabilecek kadar zayıf olanlardan ve ancak bir bölümünü kavrayıp kötü maksatlar için bunları kullanabilecek olanlardan esirgemek şarttır.

Onu gönlüne göm... O sadece eserlerinde görünsün, eserlerinde konuşsun...

Sırlar Bilimi gücün, iman kılıcın, sükût da kırılmaz zırhın olsun.

Işık yolunu, sevgi gönlünü aydınlatsın...

Yıllar süren zorlu eğitimin bunlar son sözleriydi... Ancak bu sözler, aradan geçen binlerce yıldan bugüne kadar ezoterik öğretilerin içinde sözel ve yazılı olarak günümüze kadar gele-

bildi. Bu sözler saklandı, gizlendi ama hiç bir zaman yok olmadı. **Ezoterizmin içinde yaşatıldı.**

Şimdi bu ezoterik kültür ışığında varoluş ruh, insan ve yaşamın temel prensipleri ile ilgili günümüz anlayışına uyarlanmış bazı bilgileri ele almak istiyorum. Ölüm ve sonrası hakkında gerçekçi bilgilere ulaşabilmek için bu kavramların yerli yerine oturtulması gerekmektedir. Çünkü ölüm gerçeğinin ipuçları yaşam gerçeğinin içinde, yaşamın gerçekleri ise ölümün içinde gizlenmiş bulunmaktadır.

Şunu kabul etmek gerekir ki, her iki gerçek hakkında tam bir bilgiye henüz insanlık olarak ulaşabilmiş değiliz. Çünkü sonsuz bir evrenin, belli bir noktasından olup bitenleri seyretmeye ve anlamaya çalışıyoruz.

Ve ne ilginçtir ki, ne kadar bilgimiz artarsa, o kadar hiç bir şey bilmediğimizi farkediyoruz.

EZOTERİZME GÖRE VAROLUŞ - RUH - İNSAN VE YAŞAM PRENSİPLERİ

Varoluş

Yaradanın tek bir eylemi vardır. O da varlık meydana getirmektir. **Tek olan Yaradan'dan yansıyan tek şey Varlık'tır.** Yaradan'ın isim ve sıfatları yoktur. Çünkü o varlık değil, mutlak ve sonsuzdur.

Varlık

Tezahür öncesi Bir olan Varlık, tezahür ettikten sonra, çokluk olarak kendisini göstermiştir. Aynı Öz'ü taşıdıkları için eşit olan varlıklar, *"Seçme Özgürlüğü ilkesi"*nce diledikleri

kozmik yönde tezahürün sürekliliğine katılımda bulunmuşlar ve bulunmaya da hâlen devam etmektedirler.

Sürekli oluşlar ve tezahüre katılımlardan dolayı tezahür âlemi, yani Tümel Varlık (Bütünsel, Külli Varlık) her an çeşitlenmekte, yayılmakta ve değişmektedir.

Ruh

Varlığın sebep olduğu tezahür âlemindeki görünümlerden biri de *"Ruh"*tur. Diğer görünümleri ise *"Madde"*, *"Zaman"* ve *"Hayat"* enerjileridir.

Ruh Bir'dir. Ancak o da, kendi varlık küresi içinde çeşitli formlara bürünmüştür. Bu iradi faaliyetiyle o da teklikte çokluk hâlinde tezahür etmiş ve bu eylemiyle tezahüre katılımda bulunma vazifesini sürdürmeye başlamıştır.

"Zaman" ve *"Hayat"* enerjileri canlılığı meydana getiren enerjilerdir. Madde enerjisi varoluşun temel enerjisidir. Canlılık madde enerjisinin üstünde varlık bulmaktadır.

Ruh enerjisi evrende bulunan kendisinin haricindeki üç temel varoluş enerjileriyle, farklı boyutlarda farklı oluşumlara neden olmuştur.

Dört temel varoluş enerjisi farklı boyutlarda tüm fiziki ve fizik ötesi sistemleriyle varoluşun tezahürüne katılmışlar ve varoluşu meydana getirmişlerdir.

Ruhun madde âleminde çokluk arzetmesi, varlığa çokluk âleminden bakıştan doğan bir yanılsamadır. Farklı maddesel formlar hâlinde tezahür eden farklı ruhlar değil, gerçekte tek bir *"Ruh"* vardır.

"Bütünsel Varoluş" içinde yer alan farklı ruhsal varlıklar tek bir ruhun görünümüdür.

Güneşi Külli Ruh'a benzetecek olursak, Güneş'ten çeşitli

yönlere doğru yayılan her bir ışın, farklı ruhlara karşılık gelir. Güneş ışınlarıyla beraber bir bütündür. Ama güneş sadece ışın demek değildir, ışın da sadece tek başına güneş değildir. Ama hepsi bir bütünün parçalarıdır. Külli ruhla bireysel ruhları da bu şekilde anlamaya çalışmak gerekir.

Tüm ezoterik öğretilerde en zor anlaşılabilecek konuların başında işte bu *"çokluk"* ve *"teklik"* anlayışı gelmektedir. Sufizm'de damla ve damlanın kavuştuğu okyanus benzetmesi bu konuyu halka en basit şekliyle anlatabilmek için kullanılmış bir semboldür. Konunun anlatılması basittir ama içsel algılanması zor hatta imkansızdır.

Mu Sembolizmi'nde Varoluşun Dört Enerjisi

Sufizm ve diğer ezoterik kökenli öğretilerin içinde gizlenen bu bilgilerin kökeni Tufan Öncesi Mu Uygarlığına kadar uzanır. Bu bilgiler önce Atlantis'e sonra da Mısır ve Tibet'e aktarılmıştır. Sufizm'e ise Mısır ve Yunan inisiyasyonlarından intikâl etmiştir. Bu sır küçük bir sembolün içine sıkıştırılarak taş tabletlerde günümüze kadar gelebilmiştir.

Mu Uygarlığı'nın göç ettiği birçok bölgede yan sayfadaki semboller taş tabletler üzerinde bulunmuştur.

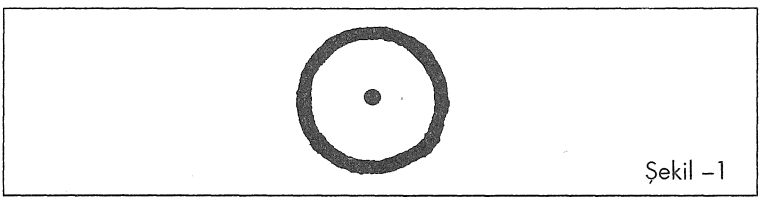
Bu semboller şu anda üzerinde durduğumuz konuyla ilgili, varoluşun tek bir merkezden çıktığını ve dört temel enerjinin varoluş sürecini başlattığını anlatmaktadır.

Şekil 1'deki dairenin ortasındaki nokta, bir olan varlığı ifade eder.

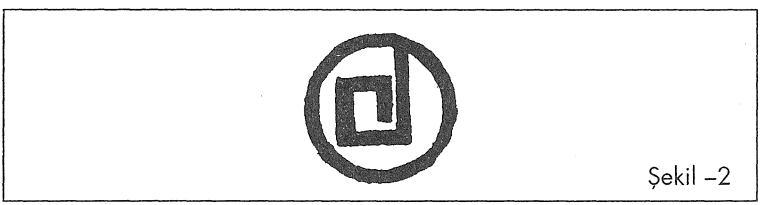
Şekil –2' Tek olan varlığın tezahüre başlangıcını göstermektedir.

Şekil–3'de ise Tek olan varlığın tezahürüyle ortaya çıkan varoluş ve varoluşu oluşturan dört temel enerji sembolleştiril-

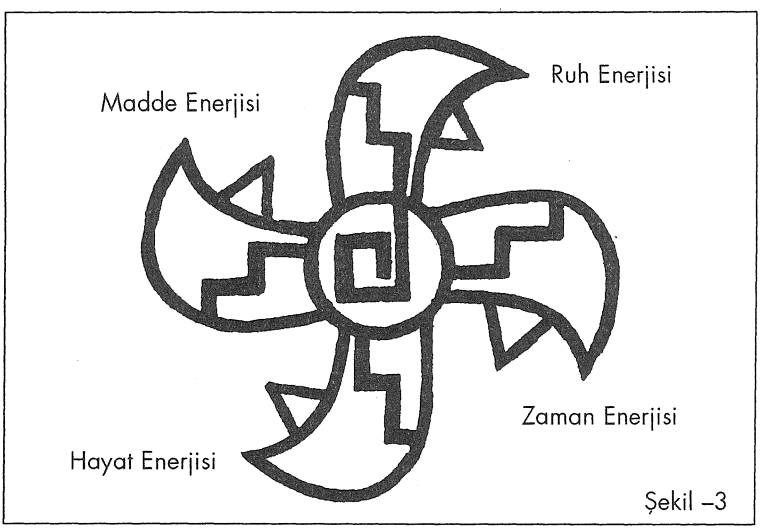
miştir. Her bir enerjinin üstünde çizilmiş bulunan çıkıntılar, enerjilerin varoluş sürecine aktif olarak katıldığını ve bu enerjilerin halen varoluş sürecini sürdürmekte olduklarını gösterir.

Şekil –1

Şekil –2

Şekil –3

MU SEMBOLİZMİNDE VAROLUŞUN DÖRT ENERJİSİ

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

İnsan

Her insan Külli Ruh'uh bir tezahürüdür. Tüm insanlar tek bir ruhun farklı tezahürlerinden ibarettir. Yani tek tek insan ruhları değil, tek bir *"Külli Ruh"* vardır.

İnsanların benlik duygusu taşımaları, içinde bulundukları zaman ve mekân şartlarından doğan bir yanılsamadır. Sufizm'de *"Külli İrade"* ve *"Cüzzi İrade"* kavramları *"Külli Ruh"*'la bireyselmiş gibi görünen ruhları ifade eder.

Külli İrade: Külli Ruh

Cüzzi İrade: Yaşayan bireysel insanlar.

Evrende ve yeryüzünde ruhsal birlik, çokluk şeklinde tezahür etmiş, daha doğrusu maddesel boyut içerisinde elmasın bütünü değil, her bir yüzeyi ayrı ayrı algılandığından çokluk izlenimi ve illüzyonu doğmuştur.

Ruh yeryüzündeki maddi yapı içinde kendisini insan olarak yorumlar. Her insan o sonsuz yüzeyli tek elmasın, sonsuz yüzeylerinden birinin tezahürüdür.

Farketsek de farketmesek de her bir insan bütünsel ruha hizmet etmektedir. İnsan, şuur darlığından dolayı düşünce ve davranışlarında kendine hizmet ettiğini ve kendini geliştirdiğini zanneder. Oysaki gerçekte çok farklı bir oluşuma hizmet eder. Bu oluşum tezahürün ve varoluşun bizzat kendisi ve hizmet ettiği de bizzat *"Külli Ruh"*tur.

O *"Külli Ruh"*un bizzat kendisi değil ama onun bir tezahürüdür. Ayniyet yoktur ama ayrılık da yoktur. Ayrılık değil birlik vardır.

Vişnu'nun Cennetine Giriş

Doğu Ezoterizmi'nde bu konu mitolojik bir hikâyeyle

şöyle anlatılmıştır:

Bedenini terk etmiş bedensiz bir ruh, Vişnu'nun cennetinin kapısını çalar. Tanrı ona kim olduğunu sorar.

Varlık, *"Ben"* diye cevaplar.

***"Geri dön burada hem sana, hem de bana yer yok!"*" der Vişnu.**

Varlık yeniden yeryüzüne doğar ve binlerce deneyde bulunur. Bilgilerini geliştirir ve birçok hayatlar sonra yeniden gelerek, cennetin kapısını çalar.

Vişnu sorar: *"Kimdir o?"*

Ve bu kez varlık cevaplar: "Sen."

"Gir" der Vişnu.

(VİŞNU PRANA)

Mısır Ezoterizmi'nde de ölümün, insanların tanrısallaşmasına giden bir yol olarak ele alınmasının nedeni işte budur.

Külli Ruh ve İnsan

İnsan bu özelliğiyle her türlü faaliyeti sonucunda her an Külli Ruh'un kapsamlaşmasına ve değişmesine hizmet eder. İnsan değiştikçe, Külli Ruh da değişir. Külli Ruh değiştikçe de insan değişir.

Tekamül etmek gelişmek aslında budur. Yeryüzünde insanın tekamülü, bu gerçekliğin bilincine vararak; varoluşa şuurlu katkıda bulunmakla gerçekleşir. Şuurlanmak bu gerçeği farketmek ve ona uygun yaşamaktır.

İnsan yukarıdaki nedenden dolayı her an farklı bir insandır. Çünkü karşılıklı değişimden her an etkilenmektedir. Sufilerin *"her nefeste ölüp, her nefeste yeni bir insan olarak doğdukları-*

nı" söylemelerinin ardında bu bilgi yatmaktadır. Çünkü insanın her an tümüyle değişime uğraması, bir anlamda onun her an doğması ve ölmesi demektir.

Tekrardoğuş gerçekte bu anlayışa dayanır. Yani bir insan an be an cereyan eden tekrardoğuşlarla, sürekli olarak kozmik bir değişime uğramaktadır.

Her insan gerek bedenli, gerekse bedensiz hâldeyken, her an değişmekte ve başkalaşmakta yani her an doğmakta ve ölmektedir. Başka bir ifadeyle insanlar her an farklı bir varlık olarak sürekli şekilde tekrardoğmaktadır.

Kelebek Etkisi

Bu bilgi bizi bir evrende işlemekte olan bir başka yasaya götürmektedir. Her insanın etkisiyle *"Bütünsel Varlık"* değişmekte ve bunun sonucu olarak diğer insanlar her an değişmekteyse, bir insanın etkisinden onunla hiç irtibatı olmayan bir başka insanın da etkilenmesi söz konusudur.

Kelebek etkisi olarak günümüzde bilinen teori bu bilgiden çıkmıştır. İlk kez ünlü okültist Papüs tarafından dile getirilen: ***"Bir sineğin kanat çırpması, evrenin bir başka köşesinde yeni bir oluşuma ya da yıkıma sebebiyet verebilir"*** sözü, daha sonraları ***"Kelebek Etkisi"*** ismiyle bir bilimadamı tarafından dile getirilmiştir.

Kelebek Etkisi'ni 1963 yılında Edward N. Lorenz isimli bir bilimadamı, bilgisayarıyla hava durumuyla ilgili hesaplar yaparken, ***"bir sistemin başlangıç verilerindeki ufak değişikliklerin, büyük ve öngörülemez sonuçlar doğurabileceği"***ne ilişkin bir prensip keşfetti. Ve bu pernsibi şöyle tanımladı:

"Amazon Ormanları'nda bir kelebeğin kanat çırpması, Avrupa'da fırtına kopmasına sebep olabilir."

Bu tanımlaması daha sonraları bu prensibin Kelebek Etkisi olarak tanımlanmasına neden oldu. Günümüzde *"Kelebek Etkisi"* ile ilgili araştırma yapan çok sayıda bilimadamı bulunmaktadır.

Bir tesadüf sonucu bulunan bu prensip, aslında yaşamın en büyük sırlarından biridir. Hiç önemsemediğimiz küçük bir davranışımız ya da düşüncemiz bile bizimle ilgili ya da bir başkasıyla ilgili çok büyük sonuçlar doğurabilmektedir. İsa Peygamber'in *"düşüncelerinizden de sorumlusunuz"* demesinin ardındaki bilgi budur.

Kelebek Etkisi Prensibi'nin oluşumu aslında evrendeki en büyük sırra dayanır. Bu sır, her birimizin Külli Varlığın bir parçası olmamızdan kaynaklanır.

Bilmek ve algılayabilmek...

Şimdiye kadar bu açıklıkta çok fazla dile getirilmeyen bazı konuları sizlerle paylaşıyorum. **Bu paylaştığım konular Ezoterizm'in en ileri düzeylerinde işlenen konulardır.** Bunları şimdilik sadece bir bilgi olarak ortaya koyuyoruz.

Bu bilgiler sadece zihinsel seviyede öğrenilebilecek bilgilerdir. Yani anlaşılabilmesi bu aşamada mümkün olmayan bilgilerdir. Bunu özellikle vurgulamak isterim.

Her birimizin Külli Ruh'un birer yansımaları ya da tezahürleri olduğumuzu belki de hiç bir zaman anlayamayacağız. Ve bu sonsuz evrende sonsuza dek, kendimizin bir bütünün parçaları olduğumuzu bilerek ama bunun nasıl olduğunu anlamadan varlığımızı sürdüreceğiz.

Şimdi bir an için içinde bulunduğumuz Dünya'yı ve Samanyolu'nu düşünmenizi rica ediyorum:

Güneşimizi 1 metrelik bir top olarak düşünecek olursak

dünyamız onun yanında 1 cm çapında bir bilya olarak kalmaktadır.

Samanyolu Galaksimizin içinde 100 milyonlarca yıldız bulunmaktadır.

Samanyolu Galaksisini bir ucundan bir ucuna kat edebilmek için saatte 1000 km hızla uçan bir araç, hiç durmadan gidecek olsa, bu mesafeyi yaklaşık 210 milyar yılda tamamlayabilir. Işık hızıyla bile gidilmek mümkün olabilse bu mesafeyi kat etmek için 200 yıl gerekmektedir.

Evrenimizde buna benzer ya da benzemeyen kaç galaksi bulunduğu bilinmemektedir. Tespit edilebilenlerin sayısı mevcutların sadece çok küçük bir kısmıdır. Evrenimizi oluşturan bu sistemin gizli köşelerini, bugünkü teknolojimizle hiç bir zaman keşfedemeyeceğiz. Bırakın evrenimizin gizli köşelerini, Samanyolu'nun gizemini bile mevcut imkanlarımızla hiç bir zaman çözebilmemiz mümkün olamayacaktır.

Evren bizler için her zaman büyük bir bilinmeyen olarak kalacak ve gizemini bize sunmayacaktır. Kim bilir hangi köşesinde ne tür oluşumlar ve ne tür yaşam biçimleri varlıklarını sürdürmekte ama bizler bu oluşumlardan hiç haberdar olamamaktayız. Ve şurası da bir gerçek ki, bizlerden de haberdar olamayan ve hiç bir zaman olamayacak sonsuz sayıda varlık evrenin bir yerlerinde, kendi sistemleri ve kendi kuralları içinde yaşamlarına devam etmektedirler.

Biz gelişmişlik açısından evrenin hangi seviyesinde bulunan varlıklar olduğumuzu da bilmiyoruz.

Kuşkusuz ki, evrenin çeşitli köşelerine bundan sonra varlığımızı sürdürürken şu anda olduğundan belki de milyarlarca milyar kat geniş bir şuur açıklığına ulaşabileceğiz.

O zaman şu anki algılama kabiliyetimizin ne kadar dar ve kısıtlı olduğunu kuşkusuz ki çok daha iyi farkedebileceğiz. Ama şunu hiç bir zaman unutmamamız gerekir ki, yukarıda

bahsettiğimiz *"Külli Varlık"*, *"Külli Ruh"* gibi kavramların gerçek algılamasına hiç bir zaman ulaşamadan bir sonsuzluk içinde varlığımızı sürdüreceğiz. Çünkü varlık yokluğu hiç bir zaman algılayamayacak ve bunun sonucu olarak da yoktan varoluş kavramı bizler için her zaman bir yokluk olarak kalacaktır.

Kozmik Vazife

Külli Ruh'un birer yansıması olduğumuz bilgisi bizi her birimizin bu oluşuma hizmet ettiğimiz bilgisine götürür. Bu hizmet evrensel bir vazifedir. Ezoterik Öğretiler bunu şöyle tanımlamışlardır:

"İnsanın yaşam amacı, tezahürün sürekliliğine şuurlu olarak katılmayı vazife edinmektir."

Bu vazife kavramı, yaşamın bir diğer büyük sırrıdır. Ve yaşamın gayesi nedir? Niçin bu dünyaya doğdum sorularının cevabı da bu sırda saklıdır.

Yaşamın Amacı Nedir?

Şimdiye kadar bu tür konularda çeşitli kitaplar okumuş olan okurlarımızın sıklıkla şu sözlerle karşılaşmışlardır:

"Bu dünya, ruhsal varlıkların tekâmül ettikleri, kendi öz bilgilerini geliştirdikleri ve deneyimlendirdikleri bir okuldur."

Evet... Bu mantık çerçevesinde adımlarımızı atmaya başlayalım... Bakalım konu bizi nereye götürecek?...

Buradan ilk etapta şöyle bir sonuç çıkartabiliriz: *"Bu dünyada yaşamamızın gayesi ruhsal ve fiziksel evrimdir.."*

Biz aslında dünyada ne yapıyoruz? Ama ne zannediyoruz? İşte bu ikisi arasındaki fark varlığın şuurluluk derecesini

belirler. Evet... Bu cümleyi asla unutmayın: *"Ne yapıyoruz ama ne zannediyoruz?"* Meselenin en can alıcı noktası işte burada düğümlenmektedir.

Konuyu açalım...

Külli Varlığın birer yansıması olan her insan dünyaya bir hayat plânıyla doğar. Bu hayat plânı onun asıl yaşam gayesidir. **Bunu gerçekleştirmek ise varlığın vazifesidir.**

İnsanın bu vazifeden ne kadar haberdar olup olmadığını belirleyen unsur ise üstünde durduğumuz asıl konu olan onun ne kadarlık bir şuur açıklığıyla yaşadığıyla ilgilidir. İnsanın hangi şuur açıklığı ve algılama kapasitesiyle yaşayacağı da yine doğmadan önceki hayat plânında belirlenir.

Dr. Bedri Ruhselman insanların bu vazifelerinin ne kadar farkında olup olmadıklarını, herkesin anlayabileceği sadelikte ve son derece basit örneklerle özetle şöyle anlatmıştır:

> Uzun senelerden beri devam edegelmekte olan ruhi tetkiklerimiz neticesinde, varlıkların dünyamızda mümkün tekâmül safhaları arasında gezdik, dolaştık. Ve bilhassa tekâmül yollarının kıymetli ve lüzumlu bilgilerinden bir parçasını kendi liyakat ve kudretimiz derecesinde sezdik. Ve bu sezgimiz, varlıkların tekamüllerindeki *"Vazife Bilgisi Realitesi"*nin başlangıç hudutlarına ulaştı.
>
> Varlıkların ferdi ve toplumsal yaşamlarını fiziko-şimik, biyolojik, psişik ve sosyolojik bakımlardan en ince ayrıntılarına kadar tetkik edenler, bu tetkik neticesinde, muhtelif cepheden onların tâbi olmaları lazım gelen muhtelif şekil ve hüvviyetlere bürünmüş sayısız vazife icablarıyla karşı karşıya gelirler.

İnsanlar bu vazifelerini genel olarak üç farklı grupta algılayabilmektedirler.

Vazifelerin bu üç farklı görünüşünü Dr. Bedri Ruhselman şu şekilde sınıflamıştır:

1– Yukarıda ifade ettiğimiz bu vazifelerin bir çok kısmı, bir takım diğer icaplarla maskelenmiş ve insan nazarında vazife kavramını kaybettirecek derecede kendilerini bu icapların arkalarına gizleyerek saklamıştır.

2– Vazifelerin diğer mühim bir kısmı da açık olarak birer vazife hüviyetini taşımakla beraber, gene diğer bazı icapların itiş ve zorlamalarıyla otomatik uygulamalar hâline gelmişlerdir.

3– Vazifelerin pek küçük bir kısmı ise, insan tekâmülünün dünyadaki son merhalelerine yaklaştıkça, kâinattaki sebep sonuç prensibi zinciri içinde fertten cemiyete ve fert ve cemiyetten de Dünya'nın dışına taşan kâinat hakikatlerine doğru sonsuz mesafelerde kapsam kazanan bir vazife bilgisi anlayışıyla insan müdrikesinde ilk sezgi kapılarını zorlamaya başlamıştır.

Bu sözlerimiz şu anda belki kapalı, belki de karışık gibi görünebilir. Ve bu da henüz araştırmasına yeni başlanmış bir konunun, ilk çetin duvarlarını aşmak zaruretinden doğma tabii bir neticedir. Fakat zaman geçtikçe, görgü ve tecrübenin gittikçe parlayan ışığı altında bu çetin duvarlar aşılacak ve sonsuz görüş imkanlarının sezgisi olan birbirinden berrak ufuklar perde perde açılacaktır.

Yukarıda üç türlü görünüş içinde takdim ettiğimiz vazife kavramı haddi zatında bu üç görünüş arasında da sonsuz nüanslarla birbirinden ayrılan tali görünüşler arz eder.

Dr. Bedri Ruhselman'ın genel hatlarıyla ele aldığı üç çeşit vazife kavramının daha iyi anlaşılabilmesi için bunları bazı örneklerle açıklamaya çalışmıştır:

1. Vazife Kavramına Örnek:

Bir ağacın köklerini toprağa salması hâlini düşünelim. Bu hâl, ilk bakışta hiç bir vazife kavramı ile ilgisi olmayan ve sadece bitkinin büyümesi ve yaşaması için zorunlu bulunan hayati bir faaliyetin doğal neticesidir. Fakat aynı zamanda ve hakikatte o, bitki ruhunun dünyadaki madde ile irtibata girebilmesi ve bu sayede idrak ve algılama yeteneklerinin dünyadaki ilk gelişimini temin için yapmakla mükellef bulunduğu bir vazifenin ifadesidir. Ancak buradaki vazife kavramı, diğer hayati icaplarla maskelenmiş bulunmakta ve otomatik olarak yerine getirilmektedir. Bu nedenle de ne bitki ne de bitkinin kökleri, yapmakta oldukları vazifenin idrakinde değillerdir. Bu vazifeyi tamamen otomatik bir şekilde yapmaktadırlar.

2. Vazife Kavramına Örnek:

İkinci kısımdaki vazife görünüşüne ait örneğe geçelim: Bir kedinin, bazen canını verecek kadar fedakarlık yaparak, yavrularını koruduğunu ve yavruları için yaşa-

dığını kendisini onlara verdiğini herkes bilir. Tamamiyle bir dünya realitesi olan bu kedi ailesindeki analık ve yavruluk hâli, Dünyamız'daki büyük bir doğa kanununun, yani varlıkların çoğalması zorunluluğunun bir yansımasıdır. Canlıların çoğalması ise, dünyada bedenlenerek tekâmül imkanlarının hazırlanmasının icabatını temin eden, İlahi İrade Kanunu'nun tatbikatına ait bir zarurettir.

Eğer o ana kedi, yavrusunun yaşaması ve büyümesi ve soyunu sürdürmesi için lüzumlu olan bu ihtimam ve himayeyi göstermez ve bu fedakârlığı yavruları için yapmazsa, onlar dünya hayatının icabatından olan ilk zorluklar karşısında kendilerini koruyamazlar ve ölürler. O hâlde Dünya'da yeni bedenlenmiş olan bu yavruları, kendilerini çetin hayat yollarında müdafaa edebilecek bir duruma gelinceye kadar koruyacak, destekleyecek başka bir bedenli varlığın, (ana kedinin) bir müddet bu işi yerine getirmesi zaruridir. İşte gayet açık olarak görülüyor ki, buradaki zaruret, her şeyden önce yerine getirilmesi gereken bir vazifedir. Hem de o canlı için en büyük ve ilahi bir vazife...

Bu açıdan bakıldığında son derece açık bir vazife olarak görünen bu hâl, esasta hiç de öyle bir görünüş arzetmemektedir. Yani yüzeysel ve dünyasal bir görüşle, kedinin yavrularını bu kadar fedakarca himaye etmesinde doğrudan doğruya bir sevgi içgüdüsünün hakim olduğu ortaya çıkar. Ve ana kedide de hiç bir vakit böyle bizim düşündüğümüz manada bir vazife bilgisi mevcut değildir. İşte burada ruh, herhangi bir hissin (sevginin) tesiri altında kalarak, kâinattaki yüksek vazife bilgisi plânının icabını otomatik olarak yerine getirmektedir.

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın vermiş olduğu bu kedi örneğinde görüldüğü gibi vazife şuurlu bir idrakle değil tamamen otomatik bir içgüdü ile yapılmaktadır. Bir kediyle kıyaslandığında çok daha ileri bir düzeyde ve çok daha açık bir şuurla yaşayan bir insan için de durum pek farklı değildir.

Bu durumu Dr. Bedri Ruhselman kendisine has üslubuyla şöyle açıklamaktadır:

> **Büyük Vazife Bilgisi anlayışının dünya üzerinde uygulanmasında, insanlık da bu otomatizmadan tamamiyle kurtulmuş değildir. Bu nedenle, insanlar arasından ulu orta alacağımız bir insan varlığının faaliyetleri arasında, böyle tam bir "Vazife Bilgisi İdraki" içinde yapılmış herhangi bir hareketi örnek olarak gösterebilmek çoğunlukla mümkün olamayacaktır. Zira bugünkü dünya şartları içinde yaşayan insanlığın tekâmül seviyesi, henüz bu idrakin kendisinde doğabilmesine imkan sağlayamamıştır.**
>
> **Bu nedenle, her fiil ve hareketiyle muhakkak surette "Büyük Vazife Bilgisi" anlayışı dahilinde faaliyet göstermekten azade olamayan insanoğulları da, bu vazifelerini, görünürde aşikâr olan muhtelif insani duygularının ve içgüdüsel arzularının itiş ve zorlayışlarının tesiri altında yaparlar. Ve insani hüvviyetleri içindeyken de bu yapmakta oldukları işlerin büyük sebep sonuç prensibi dahilindeki icaplarının gerçek mahiyetini bilemezler ve büyük bir çoğunlukla bunu akıllarına bile getirme kudretini gösteremezler.**

3. Vazife Kavramına Örnek:

İnsanlığın bu dünyada ulaşabileceği son realite olan bu

> safhaya gelirken önce Vazife Bilgisi Realitesi"nin sezgisel algılanışı ortaya çıkar. Bu aşamanın sonlarına doğru sözkonusu ettiğimiz bu sezgisel algılanışın kapsamı genişler. Yani bu aşamanın da diğer aşamalarda olduğu gibi en aşağıdan en yukarıya doğru yükselen aşamalı olarak açılan bir yelpazesi vardır.

Dünyaya bazı öyle varlıklar gelip gitmiştir ki, bunların yukarıya hizmet ve bu yolda üstlerine aldıkları vazifeyi yerine getirmekten başka hiç bir istek ve arzuları olmamıştır. Bunlar bazen Atatürk'te olduğu gibi bir toplum lideri bazen ise toplumların manevi ihtiyaçlarına cevap veren peygamberler olarak kendilerini göstermişlerdir.

Bu aşamayla ilgili diğer açıklamaları, yine Dr. Bedri Ruhselman'ın kaleminden sizlere aktarmak istiyorum:

> İnsanlar arasından pek nadir numuneler olarak gördüğümüz dünyaya bazı varlıklar gelip gitmiştir ki, bunlar insanlığın ilerlemesinde onlara büyük atılımlar yaptırabilmek için bütün hayatlarını tamamiyle bu işe vakfetmişler, bu gaye ve amaç uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiç birisinde ne maddi, ne manevi hiç bir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişlerdir. Bu önderler yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını; ne insani herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de insani herhangi bir endişenin sonucu olarak vazifelerini yavaşlatmışlardır.

İnsanlığa önderlik vazifesiyle bu dünyaya gelmiş olan varlıklardan bazıları önce vazifelerini sadece sezgisel olarak algılarlar ve bu konuda ayrıntılı ve kapsamlı bir bilgiye sahip olamazlar. Buna Hz. Muhammedi örnek olarak verebiliriz.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Hz. Muhammed'in Kur'an-ı Kerim'i henüz almaya başlamadan önceki dönemlerde neler yaşadığını araştıranlar, bu inceliği kolaylıkla farkedebilirler. Hz. Muhammed gerek kendisi ile ilgili gerekse de vazifesinin kapsamı ile ilgili özel ve gizli bilgilere ancak "Miraç Olayı"nda ulaşabilmiştir. (15)

> **İnsanlığın ismi bilinen ve bilinmeyen bu önderleri, belki büyük bir idrak berraklığına insani hüvviyetleri dolayısıyla varmış olmamakla beraber, bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnızca bir "Vazife" diye kabul etmişler ve bu "Vazife" uğrunda bütün his ve şahsi endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir. İşte bu önderler, dünyada mümkün olabilen bir "Vazife Bilgisi" anlayışının seziş idrakine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır.**

Dünyamızın geçirdiği çeşitli devreler boyunca dünya insanlığının evriminde vazife almış olan bu tür ileri seviyeli ruhsal varlıkların sayısı tahminimizden çok daha fazladır. Birçoğu kendisini hiç hissettirmeden bu vazifelerini yerine getirmişlerdir.

Dünya insanlığı olarak hiç bir zaman yalnız olmadık. Görünen ve görünmeyen rehber varlıklar hep yanıbaşımızdaydı. Ancak bizler bunların sadece çok küçük bir bölümünü farkedebildik. Çeşitli seviyelerde vazife almış olan ismi bilinen ya da bilinmeyen bu vazifeli varlıkların bir bölümü fizik dünyada, bir bölümü ise dünya spatyomunun çeşitli safhalarında işlev görmüş ve görmeye devam etmektedirler. Ayrıca dünyanın çeşitli yeraltı ve yerüstü gizli merkezlerinde de yine aynı amaçlar doğrultusunda vazife almış bulunan varlıklar hem geçmişte hem de günümüzde fonksiyonlarını sürdürmektedirler.

BASİT GERÇEKLER BÜYÜK SIRLARIN KAPISINI AÇAR

Bazı gerçekler çok basittir. Öylesine basittir ki, bu basitliğinden dolayı pek üstünde durmamışızdır. Ama bazı meselelerin püf noktası bu basit gerçeklerde gizlidir.

Tüm dinler, bu dünya ve öte dünya hakkında bilgiler vermişlerdir. Verdikleri bilgiler içinde öte dünyadaki yaşamımızın daha kolay geçmesine yönelik bilgiler de vardır. Ama dikkat ederseniz çok basit anlatmışlardır. Bazı kritik meseleleri herkesin anlayabileceği şekilde söylemişlerdir. Ayrıntıya girmemişler, çoğunlukla sadece sonuçta ne yapılması gerektiğini söylemişlerdir.

Örneğin ne demişlerdir?

"Yalan söylemeyin..."

İnsanları yalan söylemekten uzak tutmaya çalışmışlardır çünkü yalan söylerken kullandığınız ve üstünüze çektiğiniz enerjiler, sizin astral bedeniniz üzerindeki tortunun biraz daha kabalaşmasına sebebiyet vermektedir.

Bunu tüm dinler söylemiş midir? Evet... Hatta bunu dinlerin söylemesine de gerek yok, zaten insanlık olarak böyle davranmak gerekmektir de diyebilirsiniz. Doğrudur...

Evet... Evet de, sonuç ne olmuştur. 2000'li yıllarda yaşadığımız şu günlerde, yalan illetinden insanlık olarak kurtulabildiğimiz söylenebilir mi!?...

Bilgi ne kadar basit değil mi? Ya uygulaması?... Demir leblebi gibi... Yenilir yutulur gibi değil... Çocuklarımıza bu nasihati verirken ne kadar kolay da, iş kendimize gelince... Şunu kabul etmek gerekir ki, yalan söylemeden yaşamak büyük bir ruhsal potansiyel gücü gerektirir.

Meseleye tam tersinden yaklaşırsak, yalan söylemeyerek

de büyük bir potansiyel gücü bünyenizde barındırmaya başlayabilirsiniz. Çünkü yalan söylememek bazı zorluklara göğüs germeyi gerektirir. Her türlü zorluğuna rağmen bu irade gücünü sergilediğinizde bu potansiyel gücün içinizde doğmasına ve birikmesine neden olursunuz ki, bu gücün astral bedeninizi bir zırh gibi koruyucu ve temizleyici bir özelliği olduğunu hemen hatırlatmak isterim.

Sadece yalan söylememe egzersizleriyle bile insan pekçok güçleri elde edebilir. Ve bunun yararını sadece bu dünyada değil, öte dünyada da görebilir.

Spatyomda bunun en güzel olumlu etkisi, kuvvetli bir iradeye sahip olunacağı için otomatik imajinasyonun çok kolaylıkla önüne set çekilebilmesiyle kendisini gösterir.

Aynı şeyi egosal arzu ve isteklerimizle ilgili de söyleyebiliriz. Ancak sizlerin de bildiğiniz gibi, kendi üzerinde egosal törpü çalışması yapanların sayısı yapmayanlara oranla çok daha az bulunmaktadır. Hatta kimileri için egosal büyüklük bir övünç kaynağı hâline getirilmiş durumda. Keşke imkân olsaydı da toplum içinde hepimizin yakından tanıdığı bazı ünlülerin spatyom hayatını hep birlikte izleyebilseydik. Sanırım o zaman ne anlatmak istediğimiz çok daha iyi anlaşılırdı.

Bizleri bekleyen tehlikeye dikkat!...

Yayınlarımızı takip eden ya da başka yayınevlerinin çıkarttığı spiritüel içerikli kitapları okuyan siz değerli okurlarımıza da önemli bir uyarıda bulunmak istiyorum.

Bu konuları araştıran hatta bu konuların savunucularını bekleyen bir tehlikeye karşı sizi uyanık olmaya davet ediyorum.

Türkiye'de 30 yıla yakın bir süredir bu konuları araştırmaktayım. Yurtiçinde ve yurtdışında bu konularla ilgili tüm

araştırmaları büyük bir oranda takip ediyorum. Bu süre içinde bu konularda araştırma yapan birçok kişiyle tanışma imkanım oldu.

Bu konularla ilgili araştırma yapanları bekleyen en büyük tehlike, farkında olmadan *"ince bir egosal hazla başlayıp"* sonra bütünüyle benliklerimizi kaplama olasılığı bulunan bir dürtüye karşı, hepimizin dikkatli olmasında sayısız faydalar bulunmaktadır. **Bu dürtü tamamiyle içgüdüsel olarak ortaya çıkar.** Öncelikle kendini diğer insanlardan farklı görmekle kendisini gösterir. Bu dürtü sonra biraz daha kendisini belirginleştirir ve diğer insanlardan kendisini üstün görmeye doğru bir adım atar. Diğer insanların bilmediklerini bilmek, diğer insanların yapamadıklarını yapmak, insanı bir anda farkında olmadan büyük bir egosal girdabın içine çekebilir. Sonra bir adım daha atılır... Sonra bir daha... Ve sonunda öyle bir noktaya kadar işi getirenler vardır ki, bir peygamber edasıyla dolaşmaya başlanabilir...

Hatta belli bir süre sonra eda meda da kalmaz, bizzat bir peygamberin enkarnasyonu olduğunu ileri sürmeye kadar iş gidebilir. Dedim ya, önce küçük ince bir egosal dürtüyle başlar. Derhal önü alınmazsa iş arap saçına dönebilir.

Belki herkesde peygamberlik edaları ortaya çıkmayabilir ama egosal dürtüler başımıza spatyom yaşamımızda büyük sorunlar yaratabilir. **Biz kendi üzerimizde çalışma yaparak egomuzu törpülediğimizi zannederken, farkında olmadan egomuzu şişirmeye ve astral tortularımızı yoğunlaştırmaya başlamış olabiliriz.** Aynen ibadetlerini cennet beklentisiyle yapanların düştüğü duruma, bizlerin de düşme ihtimalimizin bir hayli yüksek olduğunu, hiç bir zaman unutmamamız gerektiğini sizlere hatırlatmakta sonsuz yararlar görüyorum.

Bizlere düşen: **Meseleyi doğallık prensibi içinde ele almak, hiç bir şeyi aşırı abartmamak ve orta yolda kalmaktır.**

Bu sözlerimi unutmayın, özellikle spatyoma geçtiğinizde hatırlayın. Ve asla bu dünyada yaşarken edinmiş olduğunuz inisiyatik bilgileri başınıza dert etmeyin.

Bu bilgileri astral tortularınızı törpülemede kullanmanız en büyük dileğimdir.

Umarım öyle olur.

Işık ve Sevgiyle Kalın...

DİPNOT AÇIKLAMALARI

(1) Mitolojilerde sözü geçen *"Tanrılar"* ve dinlerde ifade edilen *"Rabbler"* bu safhada bulunan valıkları anlatan sembollerdir. 1950 - 1990 yılları arasında yurdumuzda yapılan Metapsişik çalışmalarda bu konuda çok önemli bilgiler bir araya getirilmiştir.

(2) Kızların icat ettikleri bu sistem daha sonraları dünya üzerindeki birçok kişi tarafından da kullanılmıştır. *"Tiptoloji"* ismi verilen bu yöntemle birçok kişi farklı ruhlarla irtibata girmeyi başarmıştır. Günümüzde de hâlâ bu yönteme Tiptoloji ismi verilmektedir. Ancak kullanımının çok pratik olmaması ve bu yöntemin yerine çok daha kolay farklı yöntemlerin daha sonraları gündeme gelmesi ile bu yöntem günümüzdeki metapsişik çalışmalarda artık neredeyse hiç kullanılmamaktadır.

(3) Allan Kardec'in dünyanın birçok dillerine çevrilen kitapları: *"The Spirits Book"* (1857), *"The Mediums Book"* (1861), *"The Gospel as Explained by Spirits"* (1864), *"Heaven and Hell"* (1865), *"Genesis"* (1867)

(4) Obsesyon: Bedensiz varlığın bedenli bir varlığı (insanı) etki altına alması. Bu etki zamanla yoğunlaşabilir ve hem medyomun hem de medyomla birlikte o celselere katılanların enerjileri bu tür varlıklarca yoğun olarak çekilir. Bu da hem zihinsel, hem de fiziksel rahatsızların ortaya çıkmasına neden olur.

Çok ileri düzeyli ruhsal irtibatlarda bile zaman zaman bazı geri seviyeli varlıklar celseye sızabilirler. Bunlara parazit tesir ismi veilmektedir.

Kur'an-ı Kerim'in Muhammed Peygamber'e aktarılışında bile böyle bir parazit tesir çok kısa bir süre araya girmiş ve daha sonra bunu farkeden peygamber tarafından bu aktarılan ayetler ayıklanmıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, Ergun Candan, Sınır Ötesi Yayınları.

(5) Anadolu Kültürü'nün oluşumu ve özellikleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRK HALKININ KÜLTÜR KÖKENLERİ"*, Ergun Candan, Sınır Ötesi Yayınları.

(6) Türkiye'deki Ruhsal Araştırmalar'ın öncüsü olan Dr. Bedri RUHSELMAN, 1898 yılında, İstanbul'un Fındıklı semtinde, dünyaya geldi. Soy kütüğü, Kafkasya'da yaşayan Çerkezlerin Şapsığ koluna uzanır. Babası Bahriye Kolağası, (Kıdemli Yüzbaşı) Askeri Cerrah Cemal Efendi, annesi ise Kastamonu Kale Kumandanı Binbaşı Hüsnü Efendi'nin kızı Safiye Hanım'dı.

İlkokulu bitirinceye kadar İstanbul'da oturdular. Çocukluğunun ilk yılları İstanbul'un Fındıklı semtinde geçen RUHSELMAN, 1902 yılında babasının Çanakkale'ye tayin olması nedeniyle, ilk ve ortaokulu Çanakkale'de tamamladı.

Çocukluğunun ilk yıllarında geçmiş yaşamı ile ilgili bazı hatırlamalar yaşamıştır. *"RUH VE KÂİNAT"* isimli eserinin 944. sayfasında bu konudan kendisi şöyle bahsetmiştir:

"Çocukluğumun hangi zamanında başladığını bilemediğim, 4-5 yaşıma kadar beni takip eden bu hatıranın, o zamanki canlı tesirlerini hâlâ az çok duyabiliyorum. Bazen bir çocuk merakı ile, bu hikâyenin ne zaman meydana geldiğini annemden sorardım. O, önce, bir rüya görmüş olduğumu düşünerek, bana baştan savma cevaplar vermekle yetinmişti. Fakat bilâhare devam eden ısrarlarım karşısında, nedense bazı endişeler duymaya başlamış ve beni şiddetle tehdit ederek, bir daha böyle şeyleri konuşmaktan menetmişti. Beş yaşından sonra bu hatıralar yavaş yavaş kuvvetini kaybetti ve canlı sahneler yerine sönük ve silik birtakım klişeler sürekli olmaya başladı."

RUHSELMAN, on yaşındayken müziğe olan ilgisi nedeniyle keman dersleri almaya başlar.12 yaşındayken, eline ruhlarla irtibatı konu alan küçük bir cep kitabı geçer. Ve onu gizlice okumaya başlar. Gizlice okur çünkü babası bu tür konularla ilgilenmesini kesin

olarak istememektedir. Ama RUHSELMAN, tavan arasında, kendi kendine ufak celse denemeleri yapmaya başlamıştır bile.

Hatta bir gün, okuduğu kitaplardan birinde, ölen insanların Kabir Azabı yaşadıkları bir dönemin olduğunu ve imamın mezar başında talkım vermesinden sonra, bazı olayların ortaya çıktığının yazılı olduğu bir bölüme rastlar. Bu konu onun son derece ilgisini çeker. İşin gerçeğini anlamak için bir cenazenin peşine takılır, kabristana gider ve orada sabahlar. Ve ruhsal olaylara olan ilgisine böylelikle başlamış olur.

15 yaşına geldiğinde, bu kez babasının ve onun bazı arkadaşlarının yanında, ilk celse deneyini yapar. Kendisinin belirttiğine göre, bu celsede bir savaşın çıkacağı söylenir. Nitekim 1914'te, Birinci Dünya Savaşı patlak verir. Bu nedenle ailesi, RUHSELMAN'ı bir denizaltı ile İstanbul'a yollar.

İstanbul'da Kabataş Lisesi'ni bitirdikten sonra 1916 yılında Tıbbiye'ye girer.

RUHSELMAN'ın eline o dönemlerde, *"HAKİKAT-İ MUHAMMEDİYE"* isimli bir kitap geçer. Bu kitapta cennet anlatılmaktadır. Cennete kimlerin gireceği belirtilmekte, en üst sırayı da şehit olanların alacağı vurgulanmaktadır. Genç RUHSELMAN bu kitaptan o kadar çok etkilenir ki, o sıralarda devam eden Çanakkale Savaşı'na katılmaya karar verir. Hemen askerlik şubesine gider ve kaydolur. Ve bunu da kimseye söylemez.

Ertesi gün büyük bir gönül rahatlığı içinde, Bab-ı Ali yokuşundan inerken, kahve önündeki tahta sedirde oturmuş bir adamın gazete okuduğunu görür. Tam adamın önünden geçerken, rüzgârın etkisiyle gazetenin sayfası döner ve arka sayfadaki bir ilân gözüne çarpar. Bu dikkat çekici ilânda, Aksaray semtinde bulunan bir falcının geleceği okuduğu belirtilmektedir. Bu tür esrarengiz konulara zaten meraklı olan RUHSELMAN, bu falcıya gidip, geleceğini öğrenmeye karar verir. Çünkü, savaşa gidip şehit olmayı amaçlayan RUHSELMAN, falcıdan bunun olup olmayacağını öğrenmek iste-

mektedir. Aksaray'a falcının yanına gider. Onu bir odaya alırlar. Saatlerce bekler. Ne gelen vardır, ne giden. Neden sonra çok yaşlı, sakallı bir ihtiyar, değneğine dayana dayana gelir, karşısında durur. RUHSELMAN'ı görür görmez, yarı trans durumunda bağırmaya başlar:

– *"Cerrahın oğlu, cerrahın oğlu, ne cenneti? Deli misin sen? Cennete gideceğin yok. Sen bu işten vazgeç ve eğitimini tamamla. Haydi kalk, yıkıl karşımdan!..."*

Falcının bu hiddeti karşısında büyük bir korkuya kapılır. Falcının zihnini okuduğunun farkındadır.. Oradan ayrılır. ve yolda düşünmeye başlar. Bu falcı adam babasının işini, kendisinin öğrenci olduğunu, askere yazıldığını ve cennete gitmeyi düşündüğünü bir anda söylemiştir. Heyecan içinde eve gelir. Şehit olamayacağı düşüncesinin üzüntüsü tüm benliğini kaplamıştır. Durumu ailesine anlatır. Evde bir telâş başlar, çünkü biraz sonra RUHSELMAN'ın, gidip askerlik şubesine teslim olması gerekmektedir. Bedri RUHSELMAN'ın yüzbaşı olan dayısı onu alır ve o sıralarda subayların gelip gittiği, Sirkeci'deki Meserret Kahvehanesi'ne götürür. Oradaki birkaç subayla birlikte, ne yapılabilir diye konuşmaya başlarlar. Masada bu tartışma sürerken ilginç bir olay olur. Yan masada oturan bir subay konuşmaları duymuştur. Masaya dönerek ne olduğunu sorar. Dayısı olan biteni anlatır.

Çakmak mavisi gözleriyle bunları sessizce dinleyen subay başını sallar ve genç RUHSELMAN'a dönerek şunları söyler:

– *"Oğlum, duyguların çok güzel. Vatan için ölmek şereftir, ama sen çok gençsin ve okuyorsun. Evet, milletimizin askere ihtiyacı var ama okumuş insana daha çok ihtiyacımız var. Savaşta insan bir kere ölür, ama okumuş bir insan yaşayarak, vatanına her gün hizmet eder. Sen de eğitimini tamamla ve milletine bu yolda hizmet*

et!"

Sonra cebinden bir kart çıkarır. Üzerine bir şeyler yazar ve *"Bunu Savaş Bakanlığı'na verin ve bu çocuğun adını sildirin"* der. Dayı ve yeğen kartı alırlar.... Kartın üzerinde şu isim yazmaktadır:

"Miralay Mustafa Kemal"

Yakınlarının sonradan anlattığına göre, bu olay daha sonraları RUHSELMAN'ı çok etkileyecektir.

Dr. Bedri RUHSELMAN Tıbbiye'yi dördüncü sınıftayken bırakarak Prag'a gider ve orada önce Konservatuara sonra da Virtüöz Okulu'na giderek keman dalında virtüözlük derecesine yükselir. Tıbbiye'deki eğitimini daha sonra Türkiye'de tamamlar.

Bedri RUHSELMAN, Prag'daki müzik eğitimi sırasında tanıştığı bir kişiden, ruhçuluk konusundaki ilk bilgilerini alır. Bu eğitimin yanı sıra, metapsişik araştırmalara da başlar. Fransızca, Almanca ve biraz da İngilizce bilmenin verdiği avantajla, teorik ruhçuluğu dünya literatüründen çok iyi izleyebilmektedir. Allan Kardec, Gustave Geley, Charles Richet, Léon Denis gibi Klasik Ruhçuluğun öncülerinin yazmış olduğu ciddi eserleri iyice inceler. RUHSELMAN kitaplardan okuduklarını uygulayarak ipnoz öğrenir.

1936 yılında ünlü Müzikolog Hüseyin Sadettin Arel'in medyomluğu aracılığıyla, ilk ileri düzeydeki ruhsal bilgi celselerine başlar. Bu celselerde oldukça ileri seviyeli bilgiler aktarmıştır.

Bu bilgilerle, Dr. Bedri RUHSELMAN'ın gelecekteki bilgi çalışmalarının temelleri atılmaya başlanmıştır... 20 celse süren bu ruhsal irtibat celselerinin sonunda, rehber varlık: *"Bu irtibatın devamı, sizin ölçülerinize göre uzunca bir zaman sonra olacaktır"* diyerek celselere son verir. Bu uzun zaman tam 11 yıl sürmüştür.

Bu süre içinde Dr. RUHSELMAN, verilmiş bilgilerin sentezini yapmaya çalışmıştır. Alınan bu bilgiler Yeni Ruhçuluğun doğmasına zemin hazırlamıştır.. Dr. Bedri RUHSELMAN bir süre Bakır-

köy Akıl Hastanesi'nde çalışır ve incelemeler yapar. Doktorluğa başladıktan sonra "Fener" adlı bir dergide yazıları yayınlanır.

Bu dergi, Mart 1938'de yayın hayatına başlar. Ancak parasal sorunlar yüzünden 1938 Ağustosu'nda, kapanır. Dr. RUHSELMAN 1940-1941 yıllarında, doktor olarak askerliğini yapar. Askerlikten sonra, spiritüalizmle ilgili çalışmalara yine devam eder. Bu arada Afganistan, Türkiye'den doktor istemektedir. Dr. Bedri RUHSELMAN birkaç doktorla birlikte, 1943 Martı'nda Afganistan'a gider. Doktorlar arasında, ilk Türk spiritüalistlerinden olan Dr. Sevil Akay da vardır.

Dr. RUHSELMAN Kâbil'deki Rıfkı Sanatoryumu'nda üç yıl süreyle başhekimlik görevini yürütür. Bu ülkede çalışırken, bir ara Hindistan'a gidip orada kalma girişiminde bulunur. Fakat İngilizler bunu kabul etmez. Afganistan'da geçen bu üç yıl içinde deneysel çalışmalarını sürdürür. Aynı zamanda üç ciltlik *"RUH ve KÂİNAT"* isimli kitabını tamamlar. 1946'da yurda dönen Dr. RUHSELMAN, bu çok önemli eserini yayınlar.

Bu kitabı yurdumuzda, ruhçuluğun ve metapsişik çalışmaların tanınmasına olanak sağlamıştır. *"Neo-Spiritüalizm"* ismini verdiği, bu alanda yeni bir ekol kurar. *"RUH ve KÂİNAT"* kitabında bütün ruhsal konular ele alınmıştır. İnsan, ruh, ölüm, ölüm ötesi, tekâmül, vicdan, kader gibi önemli konular hakkında bilgiler verilmektedir. Tekrardoğuş konusu bilimsel açıklama ve örneklerle ortaya konmuştur.

1947'de, İzmir'de doktorluk mesleğine devam etmiştir. Orada da bir celse grubu kurarak metapsişik çalışmalarına devam eder. Bu arada, İstanbul'da bulunan grupla da bağlantıyı devam ettirir. Doktorluk yaptığı yıllarda ücret karşılığı hasta bakmaktan hep çok rahatsız olduğu ve ücret almayı hiç içine sindiremediği bilinmektedir. Sonunda muayenehaneyi kapatarak, İstanbul'a geri döner.

Artık, ruhsal bilgi çalışmalarına daha fazla zaman ayırmak istemektedir. Bu nedenle, maaş karşılığı çalışabileceği bir iş aramaya

başlamıştır. Ve böyle bir fırsat da eline geçer. Akdeniz'de, Marsilya hattında çalışan Ankara Yolcu Gemisi'nde doktorluk yapmaya başlar. Böylelikle kamarasında rahatlıkla spiritüel konuları araştırmaya bol bol zaman bulur.

1948 yılında Ankara ve İstanbul Üniversiteleri'nde *"ruhçuluk"* üzerine bir dizi konferanslar verir. Büyük bir bölümü celse çalışmalarından oluşan "*RUHLAR ARASINDA*" isimli kitabını 1950'de yayınlar. En büyük amacını gerçekleştirmek üzere bir dernek kurmayı hedeflemektedir. Bu nedenle, Taksim Sıraselviler'de, Billurcu Çıkmazı'nda bulunan harap bir yeri düzenleyerek kullanmaya başlar. Resmi olarak, 30 Mart 1950'de "*Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği*"ni kurar.

Kurucuları: Dr. Bedri RUHSELMAN, Dr. Sevil Akay, Avukat Suat Plevne, Muammer Bayurgil ve Nurettin Özmen'dir.

Dr. Bedri RUHSELMAN 1951'de "*ALLAH*" isimli kitabını yayınlar. Ankara'da yayınlanan "*İç Varlık*" adlı dergide de makaleleri çıkmaktadır. Yine bu dönemde Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği, Uluslararası Spiritüalizm Ruhçuluk Federasyonu'na üye kabul edilir. Aynı yıl Stockholm'de Uluslararası Spiritüalizm Kongresi yapılmaktadır. Dr. RUHSELMAN bu kongreye, "*Medyomluğun ve Ruhların Dünyamızdakilerle Görüşme ve Münasebetlerinin Neo-Spiritüalizma Görüşü ile İlmi İzahı*" başlıklı 61 sayfalık bir rapor sunar. Böylece kongreye katılan 15 ulusun yanında ilk kez Türkiye de yer almış olur.

Bu rapor ayrıca dünyadaki çeşitli ruhçu merkezlere dağıtılmış ve çok olumlu yankılar uyandırmıştır. Dr. Bedri RUHSELMAN'a, Londra'daki Uluslararası Spiritüalizm Federasyonu Başkanı Hitchcock'tan, hayranlık dolu bir mektup gelir. Bu rapor aynı zamanda, "*Medyomluk*" adıyla Türkçe olarak da yayınlanmıştır.

RUHSELMAN 1952'de "*Ruh ve Kâinat*" isimli bir dergi yayınlamaya başlar. Ancak maddi imkânsızlıklardan dolayı 18. sayıdan sonra dergisini kapatmak zorunda kalır.

"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?"

Arkadaşlarıyla birlikte gerçekleştirdiği celse çalışmalarında kehanet niteliği taşıyan bilgiler de elde edilmiştir... Bunlar noterlikçe tastik ettirilmiş ve bunların tamamı gerçekleşmiştir.

1953'te "*MUKADDERAT VE İCABAT*" isimli kitabını yayınlar. Dr. RUHSELMAN'ın bu dönemdeki çalışmaları tipik bir idealist insanın faaliyetlerine benzer. Yazılarını yayınlatmaya çalışır, broşürler bastırır, sokaklarda dağıttırır. Ruhsal bilgileri daha geniş kitlelere ulaştırabilmek için tüm maddi zorluklar içinde elinden geleni yapmaya çalışır.

Kendilerini "Kadri", "Mustafa Molla", "Şihap", "Kemal Yolcusu" gibi isimlerle tanıtan ruhsal varlıklarla kurduğu önemli ruhsal irtibat celselerinden sonra, "Rehber" adlı varlığın celseleriyle ikinci büyük faaliyetine başlamıştır. Bu celselerden sonra, 1957 yılına kadar üç yıllık bir ara döneme girilir.

9 Aralık 1958 tarihinde, yine bir kehanet tebliği alınmıştır. Dr. Bedri RUHSELMAN'ın operatörlüğünü yaptığı celse, notere onaylatılmıştır. Bu kehanet,Türkiye'nin belirli yerlerinde meydana gelecek sel felâketlerini 50 gün öncesinden haber vermektedir. Ve olaylar aynen gerçekleşmiştir.

1957 - 1960 YILLARI ARASI

1957 yılında celse çalışmaları hiç olmadık şekilde çok ileri bir boyuta ulaşmıştır. Genç yaşta aldığı bilgiler Dünya Spiritüalizmi'ni yeni ufuklara taşımıştı, şimdi ise aldığı bilgiler Spiritüalizm'in sınırlarını aşmış evrensel bir kültürün bilgeliğine doğru ilerlemekteydi. Daha önce kendi kurmuş olduğu "*Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği*"nde çalışmalarını sürdürmesinin mümkün olmadığını anlamış ve bu nedenle dernekten istifa ederek çok küçük bir grupla özel çalışmalara başlamıştır. 1957'de istifa ettikten sonra 1958 Eylül'ünden başlayıp 1959 Ağustos'unda son bulan çok farklı ve çok önemli ruhsal irtibat celseleri gerçekleştirmiştir.

Bu "Celse Çalışmaları"nda elde ettiği bilgileri bizzat kendisi düzenledikten sonra, bunları üç kişiye emanet etmiştir. Bu bilgiler henüz yayınlanmamıştır. Bu bilgileri saklamak ve zamanı gelince insanlıkla paylaşmakla görevli kişilerce bu bilgiler şu anda halen muhafaza edilmektedir.

1959 yılından günümüze kadar saklanmış olan bu bilgilerle ilgili zaman zaman çeşitli spekülasyonlar ortaya atılmıştır. Özellikle de kendisinin kurduğu ancak sonra istifa ettiği *"Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği"* üyelerince; bu bilgiler üzerinde söz hakkı bulundukları ve bu bilgileri kendilerinin yayınlayacakları iddiası bazen açık bazen ise üstü örtülü olarak bir propoganda aracı haline getirilmiştir. Bu emanet üzerinde ne kendilerinin ne de bir başka vakıf ya da derneğin hiçbir söz hakkı yoktur. Bu durum, bu emaneti ellerinde bulundurulanlarca da, defalarca şu anda "BİLYAY VAKFI" adında faaliyet gösteren eski *"Metapsişik Tetkikler ve ilmi Araştırmalar Derneği"* mensuplarına duyurulmuştur.

Dr. Bedri RUHSELMAN tarafından üç kişiye emanet edilen bu bilgiler daha sonraları *"Bilgi Kitabı"* ismiyle anılmaya başlanmıştır. Ancak ne yazık ki, bu ismi bile dejenere etmekte gecikmeyen ve kendilerine *"Mevlanacılar"* olarak medyadan tanımış olduğunuz, bir başka ruhçu grup sahneye çıkmış ve Bülent Çorak isimli bir bayanın almış olduğu; ne ezoterik ne de ruhsal kültürle uzaktan yakından bir ilgisi olmayan (bize göre obsesif) tebliğlerini Bilgi Kitabı ismiyle yayınlamışlardır. Bu kitabın da Dr. Bedri RUHSELMAN'ın emanetiyle hiçbir ilgisinin bulunmamaktadır.

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın dünyaya gelişinin gerçek amacı, bize göre hayatının son yılları içindeki çalışmalarını oluşturan, bu bilgilerdi. Derlemiş olduğu bu bilgilerle ilgili olarak, *"Bu, hiçbir zaman benim eserim değil, Yukarı'nın eseridir"* demiştir.

Kitabın ne zaman yayınlancağı, hangi emare ve ikazlarla harekete geçileceği gizli tutulmuştur. Zemin ve zaman müsait olduğu anda, beklenen işaret ve ikazların değerlendirilmesinden sonra ki-

tap insanlığın malı olacaktır.

Bedri beyin insanlığa yaptığı en büyük hizmeti nedir sorusuna *"Bıraktığı kitaptır"* diye cevap veren kitabın muhafazısıyla görevli kişilerden biri, Bedri Bey'in daha önce yayınladığı kitapların yeniden basılmamasını niçin istemediğini şu sözlerle açıklamıştır:

> "Bedri bey, yayınlanmış kitaplarının yeniden basılmasına taraftar değildi. Son çalışmalarında ortaya çıkan tebligat kanalıyla verilmiş bilgiler muvacehesinde; tamamlanmamış bilgiler, noksanlıklar ve hatta yanlış tefsirlerin eski kitaplarında bulunabileceğini düşünmüştür. Bu sebeple yeniden basılmasının büyük bir fayda sağlayacağı kanaatinde değildi. Son çalışmalarıyla, *"derleyen"* sıfatıyla hazırladığı kitap daha önce üzerinde durulan bütün bilgileri ihtiva etmekteydi. Bu sebeple, kendi eserlerinin yeniden basılmasını istememiştir. Bu kitapta hepsi mevcud. Seviye diye bir şey mevzuubahis değil. Anlayan anlayacak bu kitabı. Herşey apaçık yazılmıştır burada. Görecek olan görecektir bunu! Kitap gayet açıktır. Yeter ki, insanların idrakleri gelişmiş olsun. İnsanları bu kitabı anlamaları için yetiştirmeye lüzum yoktur."

Dr. Bedri RUHSELMAN'ın son celselerinde medyomluk yapan bir diğer kişiyse konuyla ilgili şu açıklamalarda bulunmuştur:

> Bedri beyle ilk tecrübe çalışmalarına başladık. Temasa geçtiğim ilk bedensiz varlıktan bir türlü ayrılmak istemiyordum. Hissi bir yakınlık beni cezbediyordu. Varlık, *"benim işim burada bitti, bu vazifedeki işimiz sona erdi, muhakkak ki organizasyon içinde beraberiz ama bu işimiz burada artık bitti."* diyordu. Fakat ben gene de ondan ayrılmak istemiyordum. Bu varlık, tek bir varlıktı. Beni ha-

zırlamakla görevliydi. Beni bir noktaya kadar alıp getirdi. Sonra üçlü bir gruba verdiler beni. Daha sonra da kitabın tebliğlerini veren *"Önder Planı"*yla temasa geçtim.

Bu planla irtibatın sağlanması için, evvelkiler bir nevi hazırlık safhasıydı. Size bunun hakkında bir misal vermek üzere şunları söyleyebilirim: Başlangıçta tahammül edemiyordum. O kadar parlak ve keskin geliyordu ki, yaklaşamıyor, temasa geçemiyordum. Alıştırma safhalarından birini anlatayım: Üzerime tıpkı füze gibi ışık demetleri geliyordu. Gözlerim kamaşıyor, sağa sola kaçıyor, kurtulmaya çalışıyordum. Bunları bayağı görüyor ve hissediyordum. Büyük bir ışık kütlesinin üzerime geldiğini hissediyordum. İşte, asıl planın kademesine yaklaşıncaya kadar, bu şekilde egzersizlerle alıştırmalar yaptım. Işıktan bir bulut gibiydi o yer. Üçlü varlık, hem bilgi yönünden beni yetiştirdi hem de o plâna hazırlamış oldu.

Celse çalışmaları sırasında plân tarafından aktarılan açık bilgiler karşısında zaman zaman Bedri Bey'in tereddüte düştüğünü hatta kızdığını medyom şu sözlerle anlatmıştır:

Bedri bey bazen bana kızar ve *"kardeşim, burada keselim"* derdi: *"Yanılıyorsunuz, iyi nakledemiyorsunuz!"* *"Kardeşim, buraya yorgun geliyorsunuz, olmaz böyle şey!"* diyordu. Haklıydı, kırk senelik bilgilerinin tamamen aksine bilgiler alıyorduk. "Olmaz" diyor, kızıyordu. Bunun üzerine, *"Plân"* celseyi kesiyordu. Ama öyle enteresandı ki, ben *"Plân"*ın sanki gülümsediğini hissediyordum: *"Peki"*, diyordu. Haftaya tekrar celseye başladığımızda, Bedri bey, o bir hafta içinde verilen bilgileri hazmetmiş, yerine oturtmuş olarak karşımıza çıkıyordu.

Üzerinde düşünüyordu, idrakine varıyordu. Eskileri atıp

yerine yeni bilgileri koyabiliyordu. Bu kabiliyet vardı onda.

Bedri bey bu devrede de bir bilgi çalışması yapmıştır. Birçok medyomlarla çalışmıştır. Ama esas medyomu bir taneydi. Bu çalışmalarında Bedri bey sentezciydi. Esas bilgileri o tek medyomdan almış ve sentezini yapmıştır. Yani, Bedri beyin esas fonksiyonu bu bilgileri derleyip toparlama, değerlendirip sentezini yapmaktı.

Bedri bey vazifeli bir varlıktı. Ama, gerçek vazifeli bir varlık. İnsanlığa birşeyler verebilmek için üst kademelerden gelmiş bir vazifelidir. Bedri bey, derlediği son kitaba isminin konmasına taraftar değildi. Koymamak kararındaydı. Ancak, *"Plân"*ın direktifiyle ismini koymuştur. Esas olarak söylediği şuydu:

"Bu büyük vazife içinde benim yaptığım bir hiç mesabesindedir. Benim yaptığım şu çok cüzi bir işe karşılık kitaba ismimi koymam lüzumsuzdur."

Ancak plânın, insanların durumu yönünden bir isim konması lazım geldiğini açıklaması ve 'siz isminizi derleyen sıfatıyla zikrediniz' denmesi üzerine 'Derleyen Bedri Ruhselman' denmiştir."

Biz de inisiyatik edebimiz gereği bu aktarılanların haricinde konunun üzerine hiçbir şey ilave etmiyor ve her şeyi zamanın akışıyla anlamaya çalıştığımızı sizlere duyurmak istiyoruz.

Bu bilgiler üzerinde şu anda faaliyet gösteren hiçbir dernek, kurum, kuruluş ya da grubun söz hakkı olmadığı gibi *"Bu emanetle, SINIR ÖTESİ YAYINLARI olarak bizim de hiçbir söz hakkımız ve inisiyatifimiz yoktur."*

Dr. Bedri RUHSELMAN, vazifesini gerçekleştirdikten sonra 1960 Şubatı'nda, bu dünyadan ayrılmıştır... Emaneti olması gereken yerde ve emin ellerdedir...

Dr. Bedri RUHSELMAN'la birlikte Spiritüel anlayışlarda pekçok şey değişmiştir. Ve bıraktığı bilgi mirasıyla ilerde pekçok şey daha değişecektir.

(7) CERN: Avrupa Nükleer Araştırma Konseyi.

Bu yüzyılın başında Einstein'in ve diğer büyük fizikçilerin yaptığı çalışmalar sonucu ortaya konulan bilimsel teoriler günümüzde CERN başta olmak üzere dünyanın birçok yerinde bu yeni fizik teorileri test edilmekte ve insanoğlu evreni her gün biraz daha fazla keşfedebilmektedir.

(8) (Mesnevi, 2/978)

(9) İsa Peygamber'in gizli okulu ve bu okuldaki öğretisi ile ilgili Türkiye'de ilk kez yayınlanan bilgiler için bkz: *"İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ"*, Ergun Candan, Sınır Ötesi Yayınları.

(10) Ayrıntılı bilgi için bkz: *"GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ"*, *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, *"ANTİK MISIR SIRLARI"*, Sınır Ötesi yayınları.

(11) Bu soru medyoma sorulmuş fakat cevap varlık tarafından verilmiştir.

(12) Albert Pauchard 1878 yılında Cenevre'de doğmuştur. Çocukluk yıllarından başlayarak tüm gençliğinde Spiritzm'le ilgilendi. Cenevre Ruhsal Araştırmalar Derneği başkanlığı görevinde bulundu.

Zamanın ünlü spiritüalisterinden olan Leon DENİS ve Gabriel DELANN'la çalışmalar yaptı. 1911'de bir yıl Paris'te kaldı ve orada dünyaca tanınmış okültis PAPUS'ten (Dr. ENCAUSSE) Okültizm ile ilgili

dersler aldı. Daha önce kendisinde var olan manyetizm yeteneğini geliştirdi.

Cenevreye döndükten sonra ölünceye kadar Spiritizm'le ilgillendi, deneysel çalışmalarda bulundu.1934 yılında Cenevre'de bu dünyadan ayrıldı.

Daha bu dünyadayken öte âlemi anlamış ve tanımış olan bu bilgili ruhçunun *"Öte Âlem"*e kolay uyum sağlaması son derece kolay olmuş ve kısa süre sonra *"Öte Âlem"*de başka varlıklara da yardım etmeye başlamıştır. Ölümünden bir yıl sonra karısı ve çok küçük bir gruba öte âlemde yaşadıklarıyla ilgili bilgiler vermeye başlamış ve bu celse çalışmaları iki yıl sürmüştür.

1935 - 1937 yılları arasında medyomik irtibatla verdiği bilgiler *"Öte Âlem"*le ilgili çok açık ve sade bilgiler içermektedir.

(13) Thot'un Kitabı'nda yazılanlar her ne kadar sembolik unsurlar taşısa da, yine de anlaşılması son derece basit durumdadır.

Bunun nedeni, bu kitabın bizim devremize ait bir kitap olmamasıdır. Atlantis'te bilgiler bu şekilde insanlara aktarılmaktaydı. Bilgilerin bohçalanması, üstünün örtülerek sembollere büründürülerek insanlara aktarılması, bizim devremize ait bir üsluptur. İnsanlığın aşamalı olarak aşağıya inebilmesi için buna gerek vardı.

(14) Filozofi ve mitolojilerin ortaya çıkışı Mısır İnisiyasyonu'nun gerçekleştirildiği işte bu dönemlere rastlar. Bu merkezlerde yetiştirilen bazı inisiyeler, geldikleri ülkelerine döndüklerinde burada, filozofik görünümleri altında, Osiris Sırları'nı üç kat perdeleyerek mitolojik hikâyeler tarzında halka sunmaya başlamışlardı.

Buna örnek olarak Orfe, Fisagor ve Eflatun'u gösterebiliriz. Batı Kültürü'nde çok önemli bir yeri olan Yunan Mitolojisi'nin oluşumu tamamen bu inisiyelere bağlıdır.

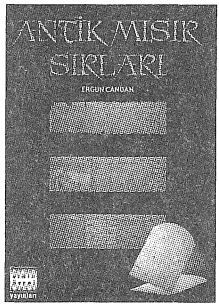
Bir Osiris Rahibi olan Musa'ya ise, içinde bulunulan zamanın özelliğinden dolayı hepsinden farklı bir görev verilmiştir.

Ayrıntılı bilgi için bkz: *"ANTİK MISIR SIRLARI"*, Ergun Candan, Sınır Ötesi Yayınları.

(15) Ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, Ergun Candan, Sınır Ötesi Yayınları.

Yayınlanan ve Yayına Hazırlanan Kitaplarımız

SINIR ÖTESİ

ANTİK MISIR SIRLARI

Ergun CANDAN, Sy: 496

Bir zamanlar "Ezoterik Kültür"ün en önde gelen kalelerinden biri olan Antik Mısır, Dünya coğrafyasında yer almış en gizemli toplumlardan biridir. Mısır, kadim çağlarda çok sayıda kişiyi eğiten ve yetiştiren bir okuldu... Kitabın sayfalarını açtığınızda, Mısır'da gerçekleştirilen "Gizli Öğreti"ye, mabetlerin içine girerek, bizzat kendiniz şahit olacaksınız...

SINIR ÖTESİ

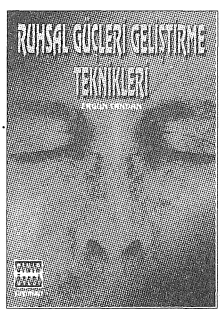

TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 584

Dünya'nın en gizemli yörelerinden biri kuşkusuz ki, Orta Asya'dır. Orta Asya Gök Tanrı Dini'nden Anadolu'da yaşam bulmuş Sufizm'e kadar uzanan geniş yelpaze içindeki Türk Kültürü'nü oluşturan unsurlar, tüm ayrıntısıyla bu kitapta ele alınmıştır.

SINIR ÖTESİ

RUHSAL GÜÇLERİ GELŞTİRME TEKNİKLERİ

Ergun CANDAN, Sy: 208

İç potansiyel gücünüzü ortaya çıkartabilir, yaşam içinde büyük bir güce sahip olabilir ve yaşamınızı isteğinize bağlı olarak yönlendirebilirsiniz. Duyular Dışı Algılamalarınızı pratik uygulanabilir metotlarla siz de geliştirebilirsiniz. Telepati, Durugörü, Astral Seyahat, Telekinezi, Psikokinezi vs...

SINIR ÖTESİ

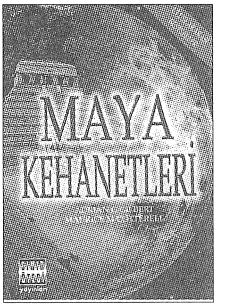
YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR

Yasemin CANDAN & Ergun CANDAN, Sy: 288

Bu kitapta aktarılanların tümü, şahitler ve belgelere dayalı 19 yıllık bir araştırmanın ürünüdür. Türkiye genelinde meydana gelen ve normal yollarla açıklanamayan olayların Parapsikoloji ile olan bağlantıları da açıklamalı olarak aktarılmıştır. Kitabın tamamı bir belge niteliğindedir.

MAYA KEHANETLERİ
A. GILBERT, M. COTTERELL, Sy: 400

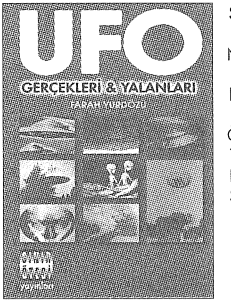
Mayalar, kehanetleriyle çağımıza büyük bir mesaj iletmişlerdir. Bu kehanetler ilk kez 1996 yılında bilimsel bir araştırmadan geçirilmiştir. Kitabı "Uluslararası Bestseller" yapan en önemli etken Mayalar'ın kehanetlerinin astrofizikçilerin bulgularıyla tamamen örtüşmesidir. Ortaya çıkan sonuç gerçekten çok çarpıcıdır.

SINIR ÖTESİ

UFO Gerçekleri & Yalanları
Farah YURDÖZÜ, Sy: 248

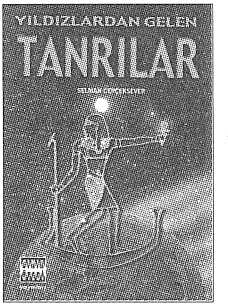
ABD'de yapılan araştırmalardan çıkan inanılmaz sonuç: " Dünya üzerinde çok sayıda kişi uzaylılar tarafından kaçırıldığını iddia ediyor!.." Sizlere sunduğumuz bu kitap, Uzaylılar ve Uçandaireler hakkında merak ettiğiniz çeşitli konuları, en son gelişmeler ışığında sizlere aktarmak için hazırlanmıştır. Uzaylılarla ilgili doğrular ve yanlışlar...

SINIR ÖTESİ

YILDIZLARDAN GELEN TANRILAR
Selman GERÇEKSEVER, Sy: 264

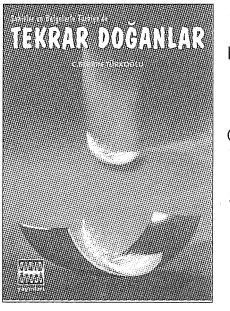
Türkiye'nin ilk ufo araştırmacıları'ndan Selman Gerçeksever kitabında; eski tarihi belgelerdeki kayıtlardan günümüze kadar, Evren'de Zeki Hayat'ın izlerini takip ediyor. Kitabın sayfalarını çevirirken "Uzaylı Dostlarınızı" yanıbaşınızda hissedeceksiniz. Hem de tahmininizden çok daha yakınınızda.

SINIR ÖTESİ

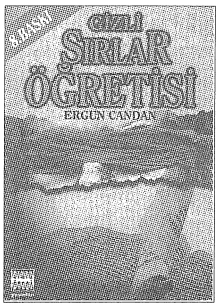
TEKRARDOĞANLAR
Berrin TÜRKOĞLU, Sy: 176

Tekrardoğuş ile ilgili Türkiye'de gerçekleştirilen bu kapsamdaki ilk araştırma kitabıdır, Tekrar doğduklarını iddia edenlerin aktardıkları inanılmaz kanıtların ele alındığı bu kitap bir tez niteliğindedir. Türkiye'de belgesel kanıtlarıyla ilk kez Tekrardoğuş konusu, bu denli kapsamlı bir şekilde ele alınmış bulunmaktadır.

SINIR ÖTESİ

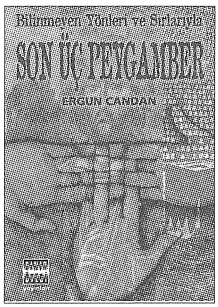
SINIR ÖTESİ

GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ
Ergun CANDAN, Sy: 264

Ezoterik Batıni Öğretiler ile ilgili temel kavramların ele alındığı bu çalışma Ergun Candan'ın ilk kitabıdır. Bir zamanlar gizli mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlar nelerdi? Bu sırların kaynağı ? eydi? Ve bu sırlar nereden gelmişti? Bu sırlar sembollere büründürülerek günümüze nasıl ulaştırılmıştır?

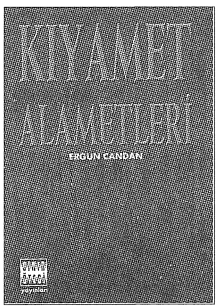
SINIR ÖTESİ

SON ÜÇ PEYGAMBER
Ergun CANDAN, Sy: 344

2000 yıldır saklanan "Sırlar Bilgisi" 2000 yıl sonra açılıyor... Şimdiye kadar hiç bir yerde yayınlanmamış çok özel bilgilerin ele alındığı bu kitap; "Dinler Tarihi" nin gizli kalmış önemli bir bölümüne ışık tutacak nitelikte hazırlanmıştır. Son üç dinin bilinmeyen gizli tarihi içinde yolculuk yaparken, o yılları yeniden yaşayacaksınız...

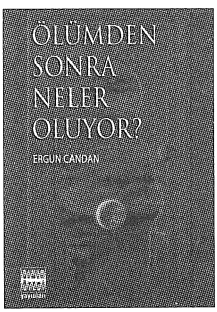
SINIR ÖTESİ

KIYAMET ALAMETLERİ
Ergun CANDAN, Sy: 344

Gittikçe yoğunlaşan doğal afetlerin fiziksel ve metafiziksel anlamları nelerdir? Dinlerde sözü edilen kıyametin neresindeyiz?... Eski uygarlıkları yok eden büyük tufanın bir benzeri yeniden yaşanacak mı? Kıyamet ve Tufan'ın ön belirtileri nelerdir? Binlerce yıllık gizli-ezoterik bilgilerin ışığında ve en son bilimsel verilere dayanılarak hazırlanmıştır.

SINIR ÖTESİ

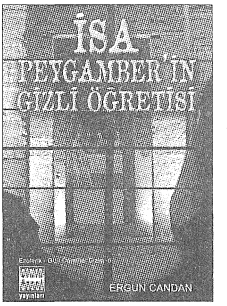

ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR?
Ergun CANDAN, Sy: 248

Ölümü ele aldığımız kitabımızı okuduğunuzda, doğum da size çok farklı görünecek. Böylelikle ölümden sonra sonsuz evrende, bu dünyadan çok daha ileri düzeyde bulunan "Galaktik Uygarlıklar" içinde bir gün bizlerin de yer alabileceğimiz gerçeği ile yüzyüze geleceksiniz. Kitabın içeriğini tanıtmak yerine ismini yazmayı yeterli görüyoruz:
"ÖLÜMDEN SONRA NELER OLUYOR"

İSA PEYGAMBER'İN GİZLİ ÖĞR.
Ergun CANDAN, Sy: 400

İsa Peygamber'in gizli kalmış yaşamı ve öğretisi hakkında bilgi edinmek isteyen okuyucularımıza yönelik olarak hazırladığımız bu kitapta geçen konuların içinde; uzun bir süredir gizli kalmış olan ve Türkiye'de ilk kez yayınlanan çok özel bilgilerle karşılaşacaksınız. Bu kitap bir roman değildir. Bir dönemin yaşanmış, gizli kalmış gerçekleridir.

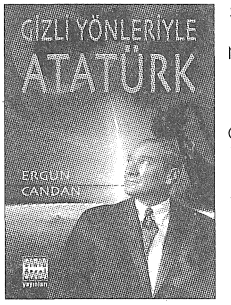

SINIR ÖTESİ

GİZLİ YÖNLERİYLE ATATÜRK
Ergun CANDAN, Sy: 243

UNUTULMAYA, UNUTTURULMAYA ÇALIŞILAN ATATÜRK'Ü YENİDEN HATIRLAYACAK, YENİDEN TANIYACAK VE ÇOK ŞAŞIRACAKSINIZ...

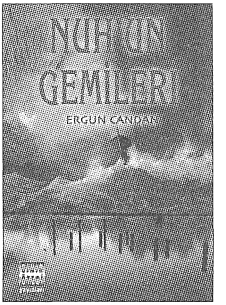
Türkiye'de ilk kez, Tufan Öncesi Uygarlıklar ve Türkler'in kökeni ile ilgili araştırmaları gerçekleştiren Mustafa Kemal Atatürk'ün gizli kalmış yönlerini ilgiyle okuyacaksınız.

SINIR ÖTESİ

NUH'UN GEMİLERİ
Ergun CANDAN, Sy: 217

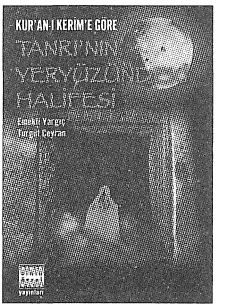
Nuh Tufanı... Ve Nuh'un Gemisi... Dünya üzerinde geçmişten günümüze kadar, üstünde epeyce durulan konulardan biri...Dinlerde ve eski halk inançlarının içinde anılardan hiç silinmemiş bir hikâye... Öyle bir hikâye ki, hiç unutulmayan... İzleri Ağrı Dağı'nda sürülen, hep aranılan ama bulunamayan bir gizem...

SINIR ÖTESİ

TANRI'NIN YERYÜZÜNDEKİ HALİFESİ
Turgut CEYRAN, Sy: 400

Kur'an-ı Kerim hakkında bildiğimizi zannettiğimiz bazı şeyleri yeniden gözden geçirmenin zamanı geldi. Emekli Hakim Turgut Ceyran bu kitabında, Kur'an-ı Kerim'in içindeki sembolik bilgileri Bâtını - Tasavvufi bir yaklaşımla kaleme alarak sizlere sunuyor. İlgiyle okuyacaksınız...

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

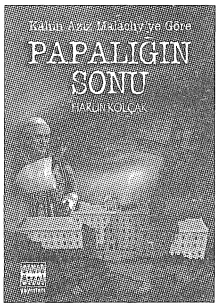

TEVRAT'IN ŞİFRESİ VE GİZLİ KEHANETLERİ

Joseph NOAH, Sy: 272

Tevrat'ın gizli sırlarının anlaşılamayacağı Tevrat'ın içindeki pekçok Bab'da da açıkça ifade edilmiştir. Bu sırlardan biri de içerdiği şifredir. Kutsal Kitaplar'daki şifreler de eski kehanetler de hep aynı şeyi söylüyor: 2004'den sonrasına dikkat!... Asıl değişim 2010'dan sonra!...

SINIR ÖTESİ

PAPALIĞIN SONU

Harun KOLÇAK, Sy: 320

1143 yılında bir kişi çıkmış ve günümüze kadar gelen tüm Papaların kimler olacağını tek tek söylemiş. Ve bu söylediklerinin hepsi de birer birer gerçekleşmiş. Ve üstüne üstlük bu kişi gelecek Papa'nın son olacağını, Vatikan'ın sona ereceğini söylemiş. Ve daha da ilginci bu kişi, Vatikan'ın Aziz ilan ettiği Malahy imiş. Sonunda herkes beklemeye başlamış... Son Papa'dan sonra ne olacak?...

SINIR ÖTESİ

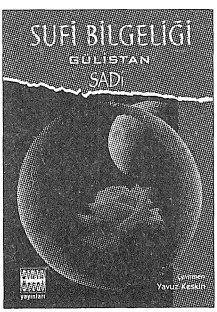

RÜYALARIN GİZLİ DİLİ

Berrin TÜRKOĞLU, Sy: 352

Rüya nedir? Nasıl oluyor da beynimiz rüya esnasında gördüklerini gerçek zannediyor? Rüyalarla gelen buluşlar... Gerçekleşen rüyalar.. Tarihe geçen rüyalardan, genel rüya tabirlerine kadar; merak ettiğiniz birçok bilgiyi bu kitapta bulacaksınız. Yorumlanmamış rüya, okunmamış mektuba benzer. Rüyaların gizemli dilini siz de çözebilirsiniz.

SINIR ÖTESİ

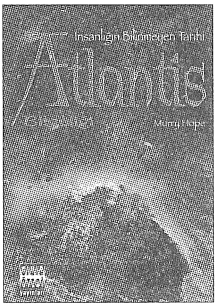
SUFİ BİLGELİĞİ - GÜLİSTAN

Şirazlı SADİ Sy: 320

Sufiler'in en büyük özelliği "Ezoterik-Bâtını Bilgileri"ni, halka hikâyelerle anlatmada göstermiş oldukları başarılarıdır.. Bu hikayeler, "Sufi Yaşam Kültürü"nün temelleridir. Bu kültür hakkında doyurucu bir bilgi edinmek isteyenler için, Ferideddin Attar, Mevlânâ Celâleddin-i Rumi gibi Sufiler'le aynı dönemde yaşamış olan Şirazlı Sadi'nin sansürsüz çevirisini sizlerle buluşturuyoruz.

ATLANTİS BİLGELİĞİ
Murry HOPE, Sy: 304

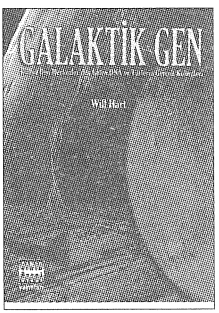
Dünya üzerinde meydana gelen tufanlar sırasında birçok uygarlığın batmış olduğu İncil, Tevrat ve Kur'an-ı Kerim'de uzun uzun anlatılmıştır. Bu uygarlıklardan biri de Atlantis'tir. Bir zamanlar Atlantis'te yaşananlar gelecekte meydana gelmesi muhtemel olaylara da ışık tutması bakımından ayrı bir öneme sahiptir.

SINIR ÖTESİ

GALAKTİK GEN
Will HART, Sy: 400

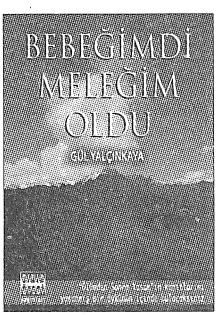
Tarihin neresinde durduğumuzu bir daha sorgulamamız gerekiyor!... Klasik tarihin bize öğrettiği kronolojiyi dikkate alırsak, M.Ö. 1500'lerden öncesi, ilkel insanlardan oluşan ilkel kabilelerin dün yasıydı. Ancak bu ilkel dediğimiz toplulukların bizlere bıraktıkları mirasları incelediğimizde, tarihsel zaman sıralamasının altüst olduğunu görüyoruz. Onlar mı ilkeldi, yoksa biz mi onları anlayamayacak kadar bilgisiziz?

SINIR ÖTESİ

BEBEĞİMDİ MELEĞİM OLDU
Gül YALÇINKAYA, Sy: 208

Bir çok ciddi araştırmacının inceleme konusu olan "Ölümden Sonra Yaşam"ın kanıtlarını yaşanmış bir öykünün içinde bulacaksınız. Bu kitap, bir bebeğin özlem dolu beklenişiyle başlıyor... Ancak bu özlem ve sevgi hiç bitmiyor... Bir ölüm, yeni başlangıçlara kapı açıyor. Bu kitapta, anne ile oğulun ölümden sonra da devam eden sevgi bağının gerçek öyküsünü bulacaksınız.

SINIR ÖTESİ

TAŞLARIN GİZLİ GÜCÜ
Nilgün SÖZER, Sy: 304

Bazı taşlar, evrendeki ve yerküredeki birtakım güçleri çekme, biriktirme ve yayma özelliklerine sahiptir. Çevrelerine belirli tesirler yaydıkları ve canlı organizmalar üzerinde hem psişik hem de fiziksel etkilerde bulundukları tespit edilebilen taşlara, eski uygarlıkların kültürlerinde ve ezoterik çalışmalarda "Tılsımlı Taşlar" ismi verilmiştir.

SINIR ÖTESİ

SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 1
SUFİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ
John BALDOCK, Sy: 376

Tüm dinlerde olduğu gibi İslâm Dini'nde de "Bâtını" dediğimiz, öz ile ilgili, kabıyla değil içindekiyle ilgilenen bir disiplin bulunmakta dır. Bunun adı SUFİZM'dir. Sufizm, İslâm'ın Mistik Kalbi'dir.
Bu kitap, bir damlanın okyanusla bütünleşmesinin öyküsüdür...

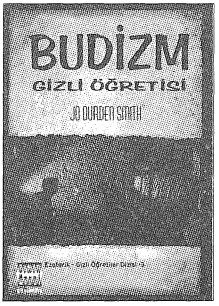
SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 2
MEVLÂNA'NIN GİZLİ ÖĞRETİSİ
John BALDOCK, Sy: 376

Aşkla sarhoş olun, çünkü mevcut olan tek gerçek aşktır. Aşkı kendi işiniz haline getirmedikçe Sevilmişler arasına katılamazsız. (Şems-i Tebriz Divanı)
Bu kitap, sınırlı insani bakış açılarımızın kafesinden çıkmamıza ve duyusal gözlerimizle üstadın bütünsel görüşüne uyum sağlamamızı sağlar. Bu bütünsel görüşe "Gerçekliğin Okyanusu" da diyebiliriz.

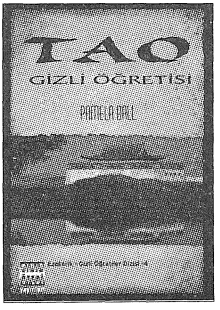
SINIR ÖTESİ

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 3
BUDİZM'İN GİZLİ ÖĞRETİSİ
Jo Durden SMITH, Sy: 376

Sidarta Buda'nın Türkçe karşılığı; uyanıp aydınlanmış kişi, üs tat'dır. Ona bu ünvanın verilmesinin nedeni, O'nun bilgisizlik uyku sundan uyanmış olması ve şartları gerçekte olduğu gibi görmesin dedir. Eğer biz de Buda'yı model alırsak, aynı başarıları gerçekleş tirebiliriz.

SINIR ÖTESİ

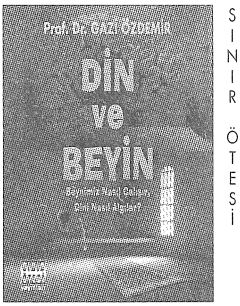

GİZLİ ÖĞRETİLER SERİSİ 4
TAO'UN GİZLİ ÖĞRETİSİ
Pamela BALL, Sy: 376

Vazolar yaparlar killeri biçimlendirirler,
Ama fayda vazonun iç boşluğundadır. - **Lao Tzu**
İşte Tao bu boşluktur... Hatta dıştaki o şekle biçim kazandıran da bu boşluktur. Ve biz ancak, önce bu boşlukta kaybolursak kendimi zi gerçek anlamda bulabiliriz...

DİN ve BEYİN
Prof. Dr. Gazi ÖZDEMİR, Sy: 547

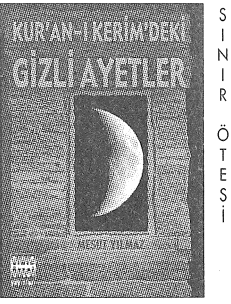
Prof. Dr. GAZİ ÖZDEMİR'den EZBERLERİ BOZAN BÜYÜK BİR ÇALIŞMA BEYNİMİZ NASIL ÇALIŞIR, DİNİ NASIL ALGILAR? BEYİN VE DİN AYNI PRENSİPLERLE Mİ ÇALIŞMAKTADIR?

SINIR ÖTESİ

KUR'AN-I KERİM'DEKİ GİZLİ AYETLER
Mesut YILMAZ, Sy: 304

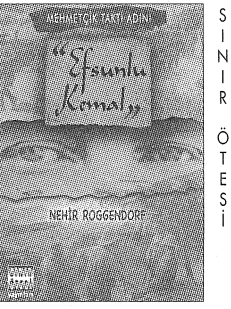
KUR'AN-I KERİM YİNE ÇOK KONUŞULACAK... BU KEZ, ŞİFRE YOK... RAKAM YOK...
KEHANET YOK...
SADECE KUR'AN VAR...
SADECE AYETLER VAR...
Kur'an-ı Kerim'in yıllardır fark edilemeyen bir özelliği daha genç bir araştırmacı tarafından bulundu!...

SINIR ÖTESİ

EFSUNLU KEMAL
Nehir ROGGENDORF, Sy: 738

Dur, durak bilmeyen 57 yıllık yaşam serüveni, ateş ve mermi yağmuru altında, fırtınalar şimşeklerle geçmişti. Yaşadığı çağ, İmparatorlukların battığı ve yerlerine yeni devletlerin kurulduğu, savaşlarla ihtilallerle dolu bir zaman dönemeciydi. Korku ve dehşetin maskesi tüm insanların yüzünde asılı duruyordu. Düşmanları bile inanamamışlardı. Bunu fark eden Türk Mehmetçiği sonunda ona bir isim taktı: "Efsunlu Kemal".

SINIR ÖTESİ

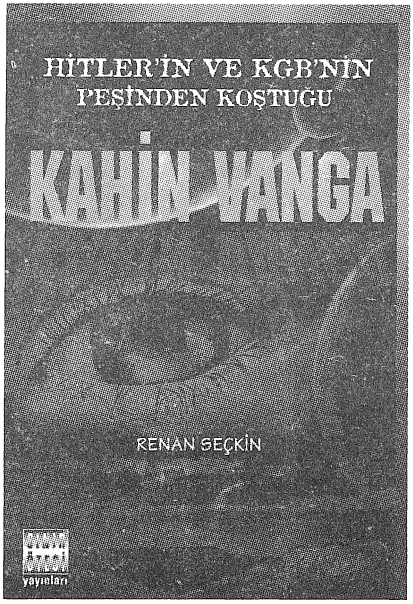
IŞIĞIN VE KARANLIĞIN OĞULLARI
Yavuz KESKİN, Sy: 135

Agarta & Şambala... Işığın ve Karanlığın oğullarının mücadelesinin başlangıcı yaklaşık 12.000 yıl öncesine dayanır. Her şey Atlantis'te başlamıştı. Kıtanın büyük bir tufanla batmasının ardından ışığın ve karanlığın oğulları bizim kıtamızda gizli yeraltı merkezleri oluşturdular. Işığın oğullarının kurduğu merkez "Agarta", Karanlığın oğullarının kurduğu merkez ise "Şambala" olarak anıldı.

SINIR ÖTESİ

Yeni Çıktı

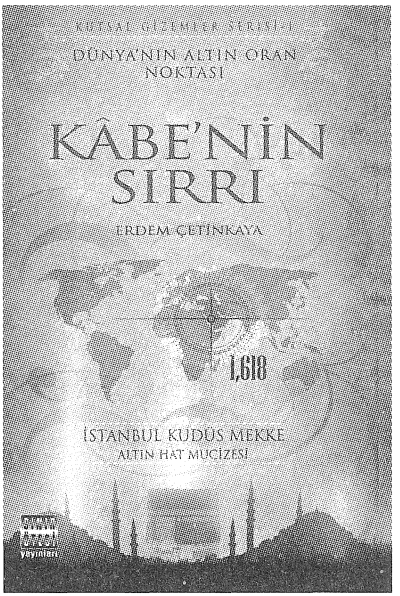
Vangelia Pandeva Gushtero-va, Bulgaristan'ın Novo Selo Köyü'nde aniden çıkan bir hortum-dan dolayı toprak altında kalmış ve gözlerini, yaşadığı bu olaydan sonra kaybetmiştir. Çocukluk ve gençlik dönemini zorluklarla geçiren Vanga, çok genç yaşlarda gelecekle ilgili bilgiler vermeye başlamıştır. II. Dünya Savaşı'nın başında paranormal yetenekleri iyice ortaya çıkmıştır. Bu dönemden sonra adı 'Kahin Vanga' olarak anılmaya başlayacaktır. Yaşadığı mistik olaylardan bir tanesini şöyle anlatıyordu:

«Bir atlı geldi, atıyla beraber odama girdi, tam önümdeydi, nerdeyse üzerime gelecek. Ama öyle parlıyor ki, güneş gibi! O da atı da, atı sanki tek boynuzlu gibi, bembeyaz ışıldayan ve konuşan at. Ve bir ses bana şöyle dedi: Sen insanlara olacakları önceden haber vermek üzere seçildin, bilmeleri için. Hazırlanmaları ve korkmamaları için.»

Vanga'nın tüm yaşamını kuşatan mistik ve paranormal olaylar, sonunda devlet yöneticilerinin de dikkatini çekmiş ve kendisine resmi olarak belediye hizmetinde kahin danışman olarak görev verilmiştir. Yirmi yılı aşkın bir süre haftanın yedi günü yüzlerce insanın acılarına, problemlerine çare olmak için çalışmış; ancak, bu görevi boyunca hiçbir maddi beklentisi olmamış hatta birçok devlet adamından teklif almasına rağmen bu önerilere sırtını çevirmiştir. Yine o dönemlerde Komünist Devlet Başkanı Todor Jivkov'un kızı Ludmila Jivkov'un lüks villa hediyesini de geri çevirmiştir.

Tüm dünyanın geleceğiyle ilgili gerçekleşen ve gerçekleşmesi beklenen kehanetleri bulunan Kahin Vanga, 11 Eylül saldırısı ve ABD'de Obama'nın seçileceğiyle ilgili kehanetlerinin gerçekleşmesiyle son günlerde yeniden gündeme gelmiştir.
Bulgar asıllı araştırmacı yazar Renan Seçkin tarafından kaleme alınan bu kitap, Bulgaristan'da Vanga ile ilgili tutulan resmi devlet arşivlerinden yararlanılarak ve Vanga'nın yaşadığı köyde kendisini tanıyan kişilerle yapılan röportajlardan yararlanılarak hazırlanmıştır.

Yeni Çıktı

Albert Einstein; *"Tanrı zar atmaz."* Galileo da; *"Doğanın büyük kitabı yalnız onun yazıldığı dili bilenler tarafından okunabilir."* diyor. Varoluşun sırlarını okumanın birçok dili ve yöntemi vardır. Bu dili okuyabilmemizi sağlayan unsurlardan biri de "Altın Oran"dır.

Altın Oran: 1,618...
Matematik, bilim ve sanatın mükemmellik ölçüsü.

İnsan vücudundan bitkilerin yaprak dizilimine, bir örümceğin ağından, denizdeki natuliusa kadar dünyanın her noktasına hükmeden, hayatımızın her noktasında görülen matematik mucizesi Altın Oran...

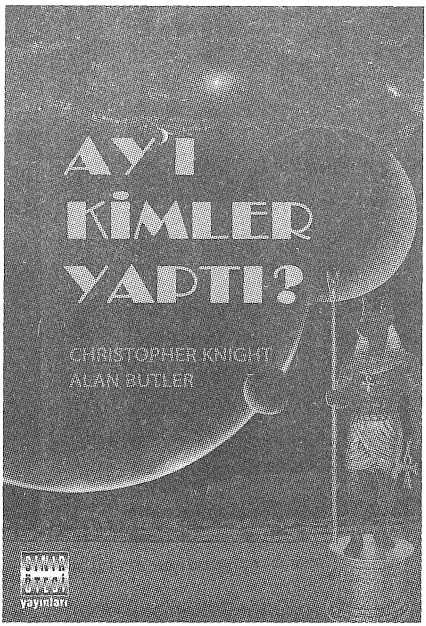
Peki Dünyamız'ın Altın Oran Noktası neresidir?

Yönetmen Erdem Çetinkaya işte bu soruya cevap bulmak için yola çıkmıştı. Karşılaştığı gerçek sadece kendisini değil, tüm dünyayı hayrete düşürecek nitelikteydi. Dünya'nın Altın Oran noktası tam olarak Kâbe'nin bulunduğu şehrin üzerine denk gelmekteydi...
Yani Mekke'ye...

Kâbe sır perdesini aralıyor...

Kitap, Dünyanın Altın Oran Noktası'nın hesaplanmasıyla kendini göstermeye başladı. Ve sonra bilgiler ardı ardına sıralandı:
İstanbul – Kudüs – Mekke Altın hat mucizesi, Kur'an-ı Kerim'de ve Kâbe'nin inşaasında Altın Oran ve Kâbe'nin Dünya üzerindeki Altın Oran noktasındaki yeri, Altın Çağ'da İstanbul'un önemi ve uzaydan bakıldığında ortaya çıkan Dünya üzerindeki Altın Siluet ... Ve daha pek çok yeni bulgular, ilk kez Türkiye'de yayınlanmakta ve çeşitli dillere çevrilerek yurtdışında yayına hazırlanmaktadır.

Yeni Çıktı

Ay'ın nasıl oluştuğuna dair bugün için bilimsel olarak kesin bir açıklama getirilememiştir. Çünkü önceden ileri sürülen tezler, daha sonraları geçerliliğini yitirmiş durumdadır.

Başta NASA olmak üzere yapılan tüm bilimsel araştırmalar, Ay'ın fiziksel yapısının Dünyamız'dan tamamen farklı olduğunu göstermiş ve bir zamanlar ileri sürüldüğü gibi Ay'ın Dünya'dan kopan bir gök cismi olmadığını ispatlamıştır. NASA yaptığı açıklamada Ay'ın içinin boş olduğunu ve böyle bir durumun hiç bir gök cisminde normal şartlarda olmaması gerektiğini vurgulamıştır. Konunun bir başka ilginç yanı da Ay'ın Güneş'ten kopan bir gök cismi olmadığını da yapılan araştırmalar ortaya koymuştur.

Uydumuz Ay adeta evrenin başka bir köşesinden alınıp yörüngemize yerleştirilmiş gibidir!...
Eldeki verilere göre Ay içi boş ve yapay bir uydudur!...
Dünyamız ve Ay'la ilgili tüm bildiklerinizi sorgulayacak bilimsel kanıtları, olağanüstü ama mantıklı iddialarla bu kitapta bulacaksınız.